

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

นางสาวเสาวลักษณ์ อักษรศิริ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PREPARATION GUIDELINES FOR PIANO EXAMINATION AT PERFORMANCE
DIPLOMA LEVEL OF THE ASSOCIATED BOARD OF
THE ROYAL SCHOOLS OF MUSIC LONDON, UNITED KINGDOM

Miss Saowaluck Auksornsiri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Music Education

Department of Art Music and Dance Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตร
ชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

โดย

นางสาวเสาวลักษณ์ อักษรศิริ

สาขาวิชา

ดนตรีศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขิวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดนัญญา อุทัยสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ณัฐวุฒิ ปริบูรณ์วิริย์)

5883390527 : MAJOR MUSIC EDUCATION

KEYWORDS: ABRSM/ DIPABRSM/ PIANO EXAMINATION

SAOWALUCK AUKSORNSIRI: PREPARATION GUIDELINES FOR PIANO EXAMINATION AT PERFORMANCE DIPLOMA LEVEL OF THE ASSOCIATED BOARD OF THE ROYAL SCHOOLS OF MUSIC LONDON, UNITED KINGDOM. ADVISOR: ASSOC. PROF. NARUTT SUTTACHITT, Ph.D., 341 pp.

The objectives of this research were 1) to study the contents of piano examination at performance diploma level of The Associated Board of the Royal Schools of Music (ABRSM) DipABRSM in the UK and 2) present guidelines for the preparation of diploma level music performances of The Associated Board of the Royal Schools of Music ABRSM DipABRSM in the UK. The researcher used the qualitative research method which focused on content analysis, interview, and descriptive data analysis which collected data in the same topics from different sources. Key informants were determined by Purposive Sampling method and divided into two groups: 1) five professors who are experts in piano teaching 2) two exam takers of diploma level music performances and 3) two ABRSM piano examiners.

The results of the research found that 1) The diploma level piano examinations have four sessions which are Recital, Viva Voce, Program Note and Quick Study. 2) To prepare for the examination, the applicants had to thoroughly understand the examination contents and have analytical thinking skills for choosing an appropriate performance program for Recital session and collecting data about each song performance as reference for Viva Voce and Program Note. It was also necessary for the applicant to have the appropriate media to do some activities in preparation, such as books and exercises for the Quick Study session and minor performance activities that act as mock-up performances and create an atmosphere of the actual examination ahead of time, to ensure completeness and confidence to achieve effective results in the piano examination.

Department: Art Music and Dance Education Student's Signature

Field of Study: Music Education Advisor's Signature

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากอาจารย์ รศ. ดร. ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความรู้ ชี้แนะแนวทาง ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นและเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา แก้ไขและปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์และมีคุณภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ซึ่งประกอบด้วย ผศ. ดร. ดนัญญา อุทัยสุข ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ. ดร. ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร. ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์ คณะกรรมการสอบภายนอกที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ข้อบกพร่อง ให้คำแนะนำเพื่อทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่อบรมสั่งสอนและถ่ายทอดวิชาความรู้จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ได้แก่ อาจารย์ธเนศพัฒน์ เกิดผล หัวหน้าภาควิชาดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาจารย์ ดร. ชนิตา ตังเดชะหิรัญ และ อาจารย์ ดร. นัฏฐิกา สุนทรธนะผล อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางค์ตะวันตก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนดนตรีจูไรร์ตันที่ช่วยประสานงานในการติดต่อกรรมการสอบจากประเทศอังกฤษ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านได้ที่กรุณาตรวจเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบ ได้แก่ อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์ และอาจารย์ภูมิ พรหมชาติ นักเปียโนที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เสียสละเวลาและได้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำวิจัยเป็นอย่างดี ได้แก่ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนวิชาเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทยจำนวน 5 คน ได้แก่ 1. อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ 2. อาจารย์อัสนัย จารุญ 3. อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ 4. อาจารย์ ดร. ชัญพงศ์ ทองสว่าง 5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณนันท จันทร์อรทัยกุล อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์กิตติคุณ เอ็ดเวิร์ด โฮ (Emeritus Professor Edward Ho) กรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษจำนวน 1 ท่านจากประเทศอังกฤษ ได้แก่ Mr. Bill Thomson และผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง จำนวน 2 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ธนาภรณ์ รติธรรมกุล และอาจารย์สันติ แสงทอง ขอขอบคุณ คุณศักดิ์ระพี รักตประจิด และว่าที่ ร.ต. หลิง อภิญาพร ชัยวานิชศิริ ที่ช่วยเหลือเรื่องการลง E-thesis และ Endnote

ขอขอบคุณครอบครัว เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจในการทำงานมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาผู้ล่วงลับ และพี่ชายซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ตอนที่ 1 การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี	11
1.1 การคิดวิเคราะห์.....	13
1.2 การเรียนทักษะปฏิบัติดนตรี.....	23
1.3 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Piano Recital).....	33
1.4 ทักษะการอ่านโน้ตสากล (Sight Reading).....	37
1.5 ทักษะการฝึกซ้อม (Practicing).....	41
1.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทางดนตรี.....	46
1.7 กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนทั่วไป และกิจกรรมทางดนตรี.....	51
ตอนที่ 2 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติและการสอบวิชาเปียโนในระดับ ประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ	54

2.1 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ.....	54
2.2 การสอบวิชาเปียโน.....	62
2.3 เนื้อหาการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM.....	65
2.4 มาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับ ประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศไทย.....	74
ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	80
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	84
ชั้นที่ 1 : ชั้นเตรียมการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	86
ชั้นที่ 2 : การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย	87
ชั้นที่ 3 : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
ชั้นที่ 4 : การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	93
ชั้นที่ 5 : วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาเป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ด้านการแสดงระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ตรวจสอบคุณภาพ สรุป อภิปรายผล และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์	93
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารในการศึกษาหัวข้อการสอบวิชาเปียโนในระดับ ประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศไทย มี 4 หัวข้อ ได้แก่	96
ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบบสัมภาษณ์และ แบบสอบถาม	106
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้าน การแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร.....	124
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	142
สรุปผลการวิจัย.....	144

อภิปรายผล.....	146
ประเด็นเพิ่มเติม.....	150
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	152
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	152
รายการอ้างอิง	153
ภาคผนวก.....	158
ภาคผนวก ก รายนามผู้เกี่ยวข้อง	159
ภาคผนวก ข ตารางตรวจสอบเปรียบเทียบคุณวุฒิ เพื่อเตรียมเอกสารที่จะใช้ประกอบในการ สมัครสอบด้านการแสดงเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM	162
ภาคผนวก ค รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ DipABRSM	164
ภาคผนวก ง เกณฑ์การให้คะแนนสอบในแต่ละหัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเปียโน ของสถาบัน ABRSM	170
ภาคผนวก จ รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ ARSM 2017.....	175
ภาคผนวก ฉ เกณฑ์การให้คะแนน (The Marking Criteria) การสอบ ARSM	179
ภาคผนวก ช ตัวอย่างแบบฟอร์มที่ใช้ในการสอบ ARSM (Associate of the Royal Schools of Music).....	181
ภาคผนวก ซ รายชื่อและประวัติของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์ภาคผนวก ซ	183
ภาคผนวก ฌ ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์	200
ภาคผนวก ฎ ตัวอย่างแบบสอบถามกรรมการสอบ.....	212
ภาคผนวก ฏ แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร	217
ภาคผนวก ฐ ตารางวิเคราะห์เครื่องมือการเก็บข้อมูลเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบ เปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร.....	220

ภาคผนวก ฐ แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย แบบสัมภาษณ์และ แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้าน การแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร	228
ภาคผนวก ท แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจเล่มแนวทาง	234
ภาคผนวก ฒ แนวทางการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร.....	237
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	341

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงมาตรฐานการเรียนรู้และการเชื่อมโยงกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง.....	17
ตารางที่ 2.2 คุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	19
ตารางที่ 2.3 ตารางการสรุปรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ	27
ตารางที่ 2.4 ลำดับชั้นของทักษะพิสัย (กมลวรรณ ตั้งธนานนท์, 2557).....	28
ตารางที่ 2.5 2014 Exam Statistics : Practical graded music exams by region, grade and results	30
ตารางที่ 2.6 ชนิดของ Audiation (Types of Audiation) ได้แก่	41
ตารางที่ 2.7 การเปรียบเทียบหัวข้อในการประเมินตามสภาพจริงกับการสอบของสถาบัน ABRSM	60
ตารางที่ 2.8 รายชื่อสถาบันที่ทำการสอบวัดมาตรฐานด้านดนตรีในประเทศไทย	62
ตารางที่ 2.9 ตารางเปรียบเทียบคะแนนสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	64
ตารางที่ 2.10 ตารางเปรียบเทียบระดับและหัวข้อในการสอบด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง.....	65
ตารางที่ 2.11 สาขาและระดับการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM	70
ตารางที่ 2.12 การเปรียบเทียบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM กับการศึกษาชั้นสูงใน ประเทศอังกฤษ.....	71
ตารางที่ 2.13 การเปรียบเทียบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของชาติ (National Qualifications Framework, NQF UK).....	71
ตารางที่ 2.14 รายละเอียดหัวข้อในการสอบการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM.....	72
ตารางที่ 2.15 คะแนนในการสอบ DipABRSM.....	75

ตารางที่ 2.16	เปรียบเทียบเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อในการสอบการแสดงเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ.....	77
ตารางที่ 2.17	ระดับการให้คะแนนในการสอบ ARSM.....	78
ตารางที่ 2.1	แผนการดำเนินงานวิจัย (ธันวาคม 2559 – กรกฎาคม 2560).....	95
ตารางที่ 4.1	สรุปรายชื่อสำนักพิมพ์ที่แนะนำในการเลือกหนังสือประกอบการสอบหัวข้อการบรรเลงเปียโน.....	100
ตารางที่ 4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในประเทศไทยผู้ให้การสัมภาษณ์.....	107
ตารางที่ 4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง.....	108
ตารางที่ 4.4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง จากสถาบัน ABRSM.....	109
ตารางที่ 4.5	ตารางสรุปบุคคลผู้ให้ข้อมูลวิจัยในด้านสถานภาพและตำแหน่งในปัจจุบัน	110
ตารางที่ 4.6	ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างของเนื้อหาและหัวข้อในการสอบ.....	115
ตารางที่ 4.7	ตารางวิเคราะห์ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ	118
ตารางที่ 4.8	ตารางสรุปปัญหาที่พบ	122
ตารางที่ 4.9	ตารางวิเคราะห์เรื่องหัวข้อ เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ระยะเวลาในการสอบและกิจกรรม....	123
ตารางที่ 4.10	ตารางวิเคราะห์แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ.....	128

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1 Sir George Dyson และ Dr. R.S. Thatcher.....	66
ภาพที่ 2.2 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบ.....	74
ภาพที่ 2.3 ตัวอย่างการเขียนรายละเอียดในการสอบ ARSM 2017.....	79
ภาพที่ 4.1 หนังสือและวิดีโอคู่มือประกอบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง.....	99
ภาพที่ 4.2 ตัวอย่างหนังสือที่สามารถอ่านเป็นแนวทางในเรื่องการเขียนสูจิบัตรการแสดง	104
ภาพที่ 4.3 ตัวอย่างหนังสือแบบฝึกหัดเรื่อง Quick Study.....	106

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (Diplomas) เป็นการสอบในระดับสูงเทียบเท่าได้กับการเรียนวิชาเอกดนตรีในระดับอุดมศึกษาตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับทางด้านดนตรีอย่างแท้จริง หรือผู้ที่ต้องการจะพัฒนา เต็มเต็มจุดมุ่งหมายของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถที่เพิ่มขึ้น และต้องการใบประกาศนียบัตรในการใช้ประกอบอาชีพที่สูงขึ้น การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

1. DipABRSM (Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music)
2. LRSM (Licentiate of the Royal Schools of Music)
3. FRSM (Fellowship of the Royal Schools of Music)

และมีการแบ่งหัวข้อในการสอบแต่ละระดับออกเป็น 4 หัวข้อได้แก่ 1) การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2) การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3) การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) และ 4) การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีความแตกต่างกับการสอบในระบบสอบเกรด (Grade Examination) ผู้สอบควรมีความรู้และทักษะทางดนตรีในหลากหลายด้าน (Musicianship) มาแล้วเป็นอย่างดี ควรมีความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอบ สามารถใช้วิจารณ์ญาณในการคิดวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาในหัวข้อต่าง ๆ รวมถึงเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ในระดับนี้ให้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาจากหัวข้อในการสอบระหว่างระบบสอบเกรด 1 – 8 ที่ผ่านมากับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงแล้ว จะพบว่าหัวข้อในการสอบบางหัวข้อที่มีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้สอบเคยผ่านการฝึกฝนและทำการสอบมาก่อนเช่น หัวข้อการแสดงบทเพลง ในระบบการสอบเกรดกำหนดให้บรรเลงบทเพลงจำนวน 3 เพลง แต่ในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงหัวข้อการแสดงบทเพลงจะมีอิสระในการเลือกมากขึ้น ไม่มีการกำหนดจำนวนบทเพลง แต่จะถูกกำหนดด้วยจำนวนเวลาในการแสดง คือผู้สอบต้องจัดโปรแกรมในการบรรเลงบทเพลงในเวลา 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10) การแสดงบทเพลงติดต่อกันเป็นเวลานานถือเป็นการท้าทายในอีกระดับหนึ่งของผู้สอบต้องมีการฝึกฝนเพิ่มเติมและมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี อีกหนึ่งหัวข้อที่มีความเชื่อมโยงจากการสอบระบบเกรดคือหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

อย่างฉับพลัน แต่ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงบทเพลงจะมีความแตกต่างจากการสอบหัวข้อการอ่านโน้ตแบบฉับพลันมากได้แก่ ความยาว ความยากที่เพิ่มขึ้น มีรายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลงรวมถึงคำศัพท์ทางดนตรีที่ต้องรู้มากขึ้น จะต้องเล่นในอัตราความเร็วและลักษณะของบทเพลงให้ถูกต้องซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญในการสอบหัวข้อนี้ การทำความเข้าใจในบทเพลงและการที่จะต้องบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในเวลาอันสั้นและไม่มีการเตรียมตัวมาก่อนเป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่ท้าทายและเป็นปัญหาสำหรับผู้สอบเป็นอย่างมาก สำหรับหัวข้อที่ผู้สอบไม่เคยผ่านการเรียนการสอบมาก่อนจากระบบการสอบเกรดมาก่อนเลย ได้แก่หัวข้อการเขียนรายละเอียดของบทเพลงในเล่มสูจิบัตรการแสดงและหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าพูดคุยตอบคำถามกับกรรมการสอบ ซึ่งเป็นหัวข้อที่ต้องมีการเตรียมตัวและการฝึกฝนเพิ่มเติม ผู้สอบควรมีความรู้ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกและวรรณคดีต่าง ๆ ต้องมีการหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการเขียน รวมถึงบางครั้งอาจจะต้องมีการใช้การบูรณาการประสบการณ์ในการเรียนที่ผ่านมาทั้งหมดรวมถึงประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ เช่นประสบการณ์ในการชมการแสดงคอนเสิร์ตเกี่ยวกับการแสดงเดี่ยวเปียโน หรือการอ่านสูจิบัตรการแสดงที่เคยไปรับชมเพื่อศึกษาวิธีและเทคนิคในการเขียน ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการสอบ

ปัญหาทางด้านภาษาที่ต้องใช้ทักษะทั้งในการเขียนและการพูดคุยสื่อสารกับกรรมการสอบเป็นภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับคนที่ไม่ถนัดทางด้านภาษาอังกฤษ นอกจากรายละเอียดของหัวข้อและเนื้อหาแล้ว เกณฑ์การให้คะแนนก็มีความแตกต่างกันในภาพรวมคือ ในการสอบระบบสอบเกรดคะแนนจะตัดสินในรูปแบบของคะแนนรวม คือหากไม่ผ่านบางหัวข้อแต่คะแนนรวมผ่านตามเกณฑ์ก็ถือว่าสอบผ่าน แต่ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงคะแนนจะถูกตัดสินออกเป็นแต่ละหัวข้อแยกออกมาชัดเจน ผู้สอบที่จะสอบผ่านในระดับนี้จะต้องสอบผ่านในทุกหัวข้อย่อยทั้ง 4 หัวข้อดังที่กล่าวมาแล้ว รวมถึงปัญหาในเรื่องการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาและรายละเอียดคำแนะนำจากหนังสือคู่มือประกอบการสอบเป็นภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องยากในการทำความเข้าใจสำหรับคนที่มีปัญหาทางด้านภาษา ซึ่งคู่มือในการสอบจะมีรายละเอียดทุกระดับของการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงทั้ง 3 ระดับรวมทั้งรายละเอียดของทุกเครื่องดนตรีรวมอยู่ในเล่มเดียวกันทำให้ผู้ที่ต้องการสอบมีความเข้าใจกับเนื้อหาและเกณฑ์ในต่างต่าง ๆ ไม่เข้าใจอย่างทอ่งแท้ซึ่งทำให้มีผลต่อการเตรียมตัวในการสอบ

จากรายละเอียดของความแตกต่างของหัวข้อในการสอบของระบบสอบเกรด และการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงดังกล่าวทำให้มีจำนวนผู้สอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจำนวนน้อยมาก จากรายงานด้านสถิติของผู้เข้าสอบจากสถาบัน ABRSM ปี 2014 (ABRSM, Exam Statistic 2014, 2016) มีผู้เข้าร่วมสอบกับทางสถาบัน ABRSM รวมทุกวิชาเป็นจำนวน 439,470 คน วิชาเปียโนเป็นวิชาที่มีผู้สอบมากที่สุด คือมีจำนวน 268,388 คนในทวีปเอเชียและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (East & South East Asia (inclusive of Brunei Darussalam, China, China PRC, Hong

Kong, Indonesia, Japan, Korea, Macao/Macau, Malaysia, Myanmar (Burma), Singapore, Thailand, The Philippines, Taiwan, and Vietnam) มีผู้สอบผ่านในระบบการสอบเกรดระดับเกรด 8 จำนวน 29,395 คน แต่มีจำนวนผู้เข้าสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) จำนวนทั้งสิ้น 2,092 คน คิดเป็นร้อยละ 7.11 ของผู้ที่สอบผ่านเกรด 8 เท่านั้นซึ่งแบ่งออกเป็นผู้สอบผ่านจำนวน 1,134 คน และสอบตกจำนวน 958 คนคิดเป็นร้อยละ 45.79 ซึ่งถือว่ามีจำนวนมากจากผู้เข้าสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงทั้งหมด สำหรับในประเทศไทยมีผู้เข้าสอบในระดับประกาศนียบัตรจำนวนน้อยมากคิดเป็นร้อยละ 5 ของผู้ที่สอบในระดับเกรด 8 เท่านั้น

จากปัญหาและความแตกต่างที่ได้กล่าวมาในปี 2017 ทางสถาบัน ABRSM ได้จัดให้มีการสอบที่ชื่อว่า ARSM (The Associate of the Royal Schools of Music) ขึ้นมาเพื่อเป็นการเชื่อมโยงในส่วนของการสอบ จากเกรด 8 ไปยังระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง โดยเนื้อหาในการสอบจะเน้นเรื่องการบรรเลงบทเพลงเพียงอย่างเดียวไม่มีการสอบหัวข้ออื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามโดยมีจุดประสงค์ให้ผู้ที่จะสอบผ่านเกรด 8 และมีความสนใจที่จะสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้เตรียมตัว มีความมั่นใจ มีการเตรียมตัวฝึกฝนด้านการแสดง และทดลองสอบในหัวข้อการแสดงก่อนที่จะต้องเตรียมสอบในหัวข้อเต็ม ๆ ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอย่างเต็มรูปแบบต่อไป โดยบทเพลงที่เลือกสอบเป็นบทเพลงเดียวกันกับบทเพลงที่จะสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ดังที่ Holmes J (2016) ABRSM Chief Examiner, 2016 ได้กล่าวไว้ว่า

“การสอบ ARSM มีจุดมุ่งหมายเน้นเรื่องการสอบทักษะด้านการแสดงเพียงอย่างเดียวไม่มีการสอบหัวข้ออื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องแต่อย่างไร เป็นการสื่อสารศิลปะทางด้านดนตรีผ่านการแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของคุณในเวลาครึ่งชั่วโมง และจะมีการให้คำแนะนำที่มีคุณค่าจากกรรมการสอบและการประเมินผลจากโปรแกรมการแสดงทั้งหมด”

จากความสำคัญและปัญหาที่ได้กล่าวมาในข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในหัวข้อของการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกอบกับความรู้และทัศนคติจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่สนใจสอบรวมถึงครูผู้สอนเพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบในเรื่องการเรียนการสอนวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. หัวข้อในการสอบวิชาเปียโนและรายละเอียดในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษมีลักษณะอย่างไร
2. แนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ
2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษทั้ง 4 หัวข้อได้แก่
 - 2.1 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)
 - 2.2 การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)
 - 2.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)
 - 2.4 การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นถึงการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ระบุขอบเขตไว้ดังนี้

1. ด้านหัวข้อ ผู้วิจัยทำการศึกษารายละเอียดในการสอบเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง เฉพาะในระดับ DipABRSM ของสถาบัน ABRSM โดยจะนำเสนอเฉพาะหัวข้อด้านการแสดง (Music Performance) เท่านั้น
2. กระบวนการเตรียมตัวในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ในการศึกษาถึงวิธีการและเทคนิคในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนโดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้
 - 2.1 จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนวิชาเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทยจำนวน 5 คน ได้แก่ 1. อาจารย์ไพฑรพงศ์ สุวรรณธรรม ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีไพฑรพงศ์ 2. อาจารย์อัศยุช จำรูญ โรงเรียนดนตรีดีมาส (DEMUS: Dalcroze Eurhythmics and Music School) 3. อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ นักเปียโน อาจารย์หัวหน้าวิชาเปียโนของ Kawai Music School และ อาจารย์หัวหน้าแผนก School of Young Talents โรงเรียนดนตรีไพฑรพงศ์ 4. อาจารย์ ดร. ชัยพงษ์ ทองสว่าง

อาจารย์ประจำ สถาบันดนตรีกลยามิวพัฒนา 5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันท จันทร์อรรถกุล
อาจารย์สอนเปียโนอิสระ

2.2 อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหาร
พิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์กิตติคุณ เอ็ดเวิร์ด โฮ
(Emeritus Professor Edward Ho)

2.3 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง จำนวน 2 ท่าน ได้แก่
อาจารย์ธนาภรณ์ รัตธรรมกุล อาจารย์สอนเปียโนอิสระ และอาจารย์สันติ แสงทอง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนดนตรีสันติ จ. เชียงใหม่

2.4 กรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษจำนวน 1ท่านจากประเทศ
อังกฤษ ได้แก่ Mr. Bill Thomson

3. สำหรับหัวข้อในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศ
อังกฤษ จะนำเสนอใน 4 หัวข้อที่ใช้ในการสอบ ได้แก่

3.1 Repertoire หมายถึง บทเพลงที่ใช้บรรเลงในการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง
(DipABRSM) ที่มีความยาวของโปรแกรมทั้งหมดประมาณ 35 นาที รวมช่วงพักระหว่างเพลง (อาจจะ
สั้นหรือยาวกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10)

3.2 Viva Voce หมายถึง การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า ด้วยการตอบคำถามต่าง ๆ
เกี่ยวกับบทเพลงทั้งหมดในโปรแกรมที่เลือกสอบ เป็นการตรวจสอบ Programme Note ที่ผู้สอบได้
เขียนรายละเอียดของแต่ละบทเพลง โดยกรรมการสอบจะถามรายละเอียดต่าง ๆ ของเนื้อหาที่ผู้สอบ
ได้เขียนมาว่าเนื้อหาที่เขียนมามีความถูกต้อง ตรงประเด็น มีความสัมพันธ์กับการบรรเลงหรือไม่
เป็นไปตามเกณฑ์ที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้สอบมีความเข้าใจในบทเพลงนั้น ๆ
อย่างแท้จริง

3.3 Programme Note หมายถึง การเขียนสรุปบัตรการแสดง เพื่อแสดงข้อมูล บทบรรยาย
ความเป็นมาของเพลงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่จะแสดง รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับชีวประวัติของ
ผู้ประพันธ์ บริบทสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบทเพลง เรื่องราวต่าง ๆ ของผู้ประพันธ์ กระบวนการแต่ง
องค์ประกอบต่าง ๆ ความนิยมในแต่ละยุคสมัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละบทเพลง ปรากฏเป็นส่วนหนึ่งของ
สรุปบัตร เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบในการสัมภาษณ์ ตอบคำถาม ในหัวข้อ Viva Voce

3.4 Quick Study หมายถึง การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน เป็นบทเพลง
สั้น ๆ โดยไม่มีการเล่นดนตรีอื่นประกอบ เป็นบทเพลงคลาสสิกที่มีความยากง่ายในระดับเกรด 6 - 8
ของสถาบัน ABRSM

4. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาและการนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

4.1 หัวข้อในการสอบ

4.1.1 หัวข้อการสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

4.1.2 หัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

4.1.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรประกอบการแสดง (Programme Note)

4.1.4 หัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

4.2 สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

4.2.1 สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในหัวข้อการสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

4.2.2 สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

4.2.3 สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรประกอบการแสดง (Programme Note)

4.2.4 สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

4.3 การคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

4.3.1 การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

4.3.2 การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

4.3.3 การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรประกอบการแสดง (Programme Note)

4.3.4 การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

4.4 ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

4.4.1 ตัวอย่างแนวทางในหัวข้อการสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

4.4.2 ตัวอย่างแนวทางในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

4.4.3 ตัวอย่างแนวทางในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรประกอบการแสดง (Programme Note)

4.4.4 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

นิตยสารศัพท์

ABRSM หมายถึง สถาบันรอยัล มีชื่อเต็มว่า The Associated Board of the Royal Schools of Music (ABRSM) มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักรหรือที่รู้จักกันในนามประเทศอังกฤษ เป็นสถาบันชั้นนำในการสอบประเมินผลทางดนตรี จากประเทศอังกฤษที่ใหญ่ที่สุด ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1889 มีผู้เข้าร่วมในการสอบจำนวนกว่า 630,000 คนจาก 93 ประเทศทั่วโลก

วิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (Diplomas) หมายถึง การสอบวัดมาตรฐานวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง (Music Performance) ของสถาบัน ABRSM ได้แก่ DipABRSM (Diploma of The Associated Board of the Royal Schools of Music)

แนวทางในการเตรียมตัวสอบ หมายถึงเอกสารที่เป็นข้อแนะนำในการเตรียมตัวสอบปฏิบัติวิชาเปียโนด้านการแสดง ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM ประกอบด้วยประเด็นดังต่อไปนี้ 1) หัวข้อในการสอบ 2) สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบแต่ละหัวข้อ 3) การคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ 4) ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดในการเตรียมตัวสอบแต่ละหัวข้อ

การคิดวิเคราะห์ หมายถึงการคิดวิเคราะห์ และความเข้าใจในหัวข้อต่าง ๆ ในการสอบสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์และหลักการโดยการตรึงตรองใคร่ครวญได้อย่างมีเหตุผลก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ

ARSM (Associate of the Royal Schools of Music) หมายถึง การสอบวัดมาตรฐานวิชาเปียโนด้านการแสดง (Music Performance) ของสถาบัน ABRSM สำหรับผู้ที่สอบผ่านเกรด 8 ในระบบสอบเกรด และต้องการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงต่อไป เป็นการเตรียมความพร้อมด้านการแสดง โดยมีการสอบเฉพาะหัวข้อการแสดงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งบทเพลงที่ใช้เลือกในการสอบจะเป็นบทเพลงชุดเดียวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

การแสดงเดี่ยว (Recital) หมายถึงการสอบแสดงเดี่ยวเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ ในเวลา 35 นาที (มากหรือน้อยกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10 คือ 3.5 นาที) ตามเกณฑ์มาตรฐานการสอบที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้

การสอบสัมภาษณ์ (Viva Voce) หมายถึงการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่าเกี่ยวกับรายละเอียดในสูจิบัตรที่เขียนซึ่งมีความสัมพันธ์กับการเล่นบทเพลง

สูจิบัตรการแสดง (Programme Note) หมายถึงการเขียนสูจิบัตรการแสดง ตามรายการแสดงที่เลือกสอบให้ได้จำนวน 1,100 คำ (มากหรือน้อยกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10 คือ 110 คำ) ตามเกณฑ์มาตรฐานการสอบที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้

การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) หมายถึง การบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ โดยที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน ไม่มีการเล่นดนตรีอื่นประกอบ เป็นบทเพลงคลาสสิกที่มีความยากง่ายในระดับเกรด 6 - 8 ของสถาบัน ABRSM

ระดับคะแนน หมายถึง ระบบคะแนนแบบลำดับขั้นของประเทศอังกฤษซึ่งประกอบด้วยลำดับขั้นอยู่ 3 ประเภท คือ Distinction (ดีเยี่ยม) Merit (ดี) และ Pass (ผ่าน)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงหัวข้อและรายละเอียดในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ
2. ได้แนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษทั้ง 4 หัวข้อได้แก่
 - 2.1 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)
 - 2.2 การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)
 - 2.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) และ
 - 2.4 การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการทำวิจัยเรื่องแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัลลอนดอน สหราชอาณาจักร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงที่มีความแตกต่างจากการสอบในระบบเกรดปกติ โดยการสอบในระดับสูงนี้ผู้สอบจะต้องมีการคิดวิเคราะห์ในเชิงดนตรีด้านต่าง ๆ เป็นสำคัญ โดยนำเสนอเป็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรี การคิดวิเคราะห์โดยเน้นในระดับอุดมศึกษา เช่น มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การกำหนดระดับคุณภาพผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีของ SOLO Taxonomy การเรียนทักษะปฏิบัติ การแสดงเดี่ยวเปียโน ทักษะการแสดง ทักษะการอ่านโน้ตสากล วิธีและแนวทางที่ใช้ในการฝึกทักษะการฝึกซ้อม สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและการเตรียมตัวสอบ 2) เอกสารรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ การสอบวิชาเปียโน และการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเตรียมตัวสอบเปียโนทั้ง 4 หัวข้อ ได้แก่ ทักษะด้านการบรรเลงบทเพลง (Recital) ทักษะการอ่านโน้ตสากล (Quick Study) การเขียนรายละเอียดลงในสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) และการสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce) มาตรฐานเกณฑ์การสอบปฏิบัติ มาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบหัวข้อต่าง ๆ ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง รวมถึงการสอบ ARSM 3) กรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี

1.1 การคิดวิเคราะห์

1.1.1 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

1.1.2 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1.3 การกำหนดระดับคุณภาพผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีของ SOLO

Taxonomy

1.2 การเรียนทักษะปฏิบัติ

1.3 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Piano Recital)

1.3.1 ทักษะการแสดง (Performance)

1.4 ทักษะการอ่านโน้ตสากล (Sight Reading)

1.5 ทักษะการฝึกซ้อม (Practicing)

1.5.1 การฝึกการแสดงจริงก่อนสอบ

1.5.2 ชั่วโมงในการฝึกซ้อม

1.5.3 การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

1.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทั่วไป และสื่อ แหล่งการเรียนรู้ทางดนตรี

1.7 กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนทั่วไป และกิจกรรมทางดนตรี

ตอนที่ 2 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติและการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM (Associated Board of Royal Schools of Music) ประเทศอังกฤษ

2.1 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ

2.2 การสอบวิชาเปียโน

2.3 เนื้อหาการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM

2.3.1 ประวัติความเป็นมาของสถาบัน ABRSM

2.3.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM : Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music)

2.3.3 หัวข้อในการสอบการด้านการแสดงเดี่ยวเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM)

2.3.4 ข้อเสนอแนะทั่วไปในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อต่าง ๆ

2.4 มาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

2.4.1 การสอบในระดับ ARSM (Associate of the Royal Schools of Music)

2017

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี

การเรียนการสอนดนตรี

รองศาสตราจารย์อนงค์ศิริ วิชาลัย (2000) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ โดยมีการวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน มีความสอดคล้องกับทฤษฎี แคมมณี (ทฤษฎี แคมมณี, 2558) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติของต่าง ๆ โดยมีการเตรียมการวางแผนมีขั้นตอนหรือกระบวนการสอนที่เป็นแบบแผนชัดเจนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุจุดมุ่งหมาย การเรียนการสอนในปัจจุบันจะเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการกระทำ ครูเป็นผู้ช่วยแนะนำ และต้องใช้รูปแบบในการสอนหลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

รูปแบบการเรียนการสอนจึงหมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน (ทฤษฎี แคมมณี, 2550) โดยสามารถแบ่งระบบการออกแบบการเรียนการสอนตามได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ มโนทัศน์ กิจกรรม สื่อ การวัดและการประเมินผล บันทึกผลการสอน (ทฤษฎี แคมมณี, 2558)

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ทำให้การเรียนการสอนมีการพัฒนามาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน การเรียนการสอนนับว่าเป็นศาสตร์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ศาสตร์การสอน หมายถึงระบบวิชาความรู้เกี่ยวกับการสอน ในขณะที่ครูกับผู้เรียนอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนจะเห็นได้ชัดว่าองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอน คือ 1) ครูผู้สอน (Teacher) 2) ผู้เรียน (Student) 3) สาระและเนื้อหา ได้แก่เรื่องการจัดระบบ สาระหลักสูตรเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับดนตรี (Content) 4) วิธีการหรือกิจกรรมในการเรียนการสอน (Context) เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอน ได้แก่ เทคนิควิธีการสอน สถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นทฤษฎีทางการศึกษาของ ดร. สไตเนอร์ (ฌูร์ท สุกุจิฉิตต์, 2555a)

ในทางดนตรีสาระดนตรีเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญ สาระดนตรีประกอบไปด้วยเนื้อหาดนตรีและทักษะดนตรี ในส่วนของเนื้อหาดนตรีประกอบไปด้วยองค์ประกอบดนตรีและวรรณคดีดนตรี องค์ประกอบดนตรี ได้แก่โครงสร้างดนตรีประกอบด้วยจังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปประพันธ์ ลีลา ลักษณะของเสียงและรูปแบบ วรรณคดีดนตรีประกอบด้วยบทเพลงและประวัติดนตรี บทเพลง

เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของบทเพลงในแง่มุมต่าง ๆ ได้แก่เรื่องของผู้ประพันธ์เพลง ประวัติ รูปแบบ ลักษณะของบทเพลงที่ผู้ประพันธ์แต่ละคนได้ประพันธ์ไว้ ประวัติดนตรีเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของประวัติดนตรีในยุคต่าง ๆ ซึ่งมีบริบทและลักษณะในแง่มุมต่าง ๆ กัน ทักษะดนตรีคือการปฏิบัติหรือการแสดงทางด้านดนตรีออกมาเป็นผลงานของการเรียนรู้ แสดงถึงความเข้าใจ มีการฝึกฝน แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือการฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การเล่น การสร้างสรรค์และการอ่าน โดยการเรียนรู้ดนตรีต้องมีการเรียนการกระทำอย่างต่อเนื่องและควรเป็นลำดับขั้นตอนเริ่มจากง่ายไปยาก ในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนอกจากจะใช้ทักษะในการบรรเลงบทเพลง การอ่านโน้ตดนตรีสากล การทำความเข้าใจในบทเพลง การมีความรู้ในเรื่องวรรณคดี ดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรีและนำทักษะในด้านต่าง ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อนำมาประกอบกับการเขียนสูจิบัตรและนำมาใช้ในการตอบคำถามแบบปากเปล่าในด้านความเข้าใจในองค์ความรู้ทั้งหมดของบทเพลงที่ใช้สอบ

ดนตรีเป็นศิลปะจึงมีความสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการรับรู้ได้สัมผัสกับศิลปะนำไปสู่ความซาบซึ้งภายในจิตใจ ทำให้เกิดความอิมเมจ เห็นคุณค่า ชื่นชมในความงามของทางดนตรี ในด้านสาระทางดนตรีผู้เรียนควรศึกษาเนื้อหาหลักสูตรให้ครบถ้วนในทุกหัวข้อดังที่กล่าวมาแล้วตามความเหมาะสมของระดับการเรียนรวมทั้งสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียนและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น กระบวนการเรียนดนตรีที่ถูกต้องจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจเห็นคุณค่าและความซาบซึ้งในดนตรี ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมเนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของทักษะ การกำหนดกิจกรรมก็ต้องเน้นในด้านการปฏิบัติทักษะทางดนตรีโดยตรง เพื่อให้ตรงตามเป้าหมายและให้การเรียนดนตรีเป็นไปอย่างไม่น่าเบื่อ ในด้านการกำหนดการประเมินผล ควรจะมีการทดสอบทางด้านเนื้อหาและทักษะดนตรี ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เห็นถึงการพัฒนาของผู้เรียนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ สามารถนำมาปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้ดีขึ้นนอกจากนี้ควรดูผลการเรียนประกอบด้วยเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์ของการเรียนรู้ดนตรีเป็นการเรียนเพื่อความรู้ความเข้าใจในสาระดนตรีซึ่งประกอบไปด้วยด้านเนื้อหาและเป็นการพัฒนาด้านทักษะการปฏิบัติทำให้เกิดความซาบซึ้งในสุนทรียทางดนตรีเป็นการเสริมสร้างรสนิยมที่เหมาะสมทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อดนตรี เห็นคุณค่าและประโยชน์ของดนตรีและยังสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตหรือสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2555a)

ในงานวิจัยเรื่องแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักรในตอนนี้จะเน้นเรื่องการเตรียมตัวสอบ การประเมินผลของผู้เรียนในเนื้อหาสาระดนตรีและทักษะดนตรี จากทฤษฎีของสไตเนอร์ที่กล่าวมาแล้วในส่วนนี้จะ

เน้นในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา (Content) ในการสอบ ผู้เรียนรวมทั้งผู้สอนที่สนใจในการสอบในเรื่องของการเตรียมตัวก่อนสอบในระดับนี้ควรจะเรียนรู้รายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ตามเนื้อหาสาระดนตรีและทักษะดนตรีมาแล้วเป็นในระดับหนึ่งเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทฤษฎีดนตรี จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปประพันธ์ สีสั่น ลักษณะของเสียงและรูปแบบ วรรณคดีดนตรี บทเพลงและประวัติดนตรี รวมถึงทักษะในด้านต่าง ๆ โดยในการสอบจะเน้นทักษะในเรื่องการเล่นหรือการบรรเลงบทเพลง การอ่าน ในที่นี้หมายถึงการอ่านโน้ตสากลจากบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉบับพลัน การคิดสร้างสรรค์ โดยการเอาองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนมาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาบูรณาการเขียนออกมาเป็นรายละเอียดของบทเพลงในสูจิบัตรการแสดง และทักษะในการฟัง การสื่อสารกับกรรมการในการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า ในด้านกิจกรรมดนตรีผู้เรียนควรมีการฝึกการแสดงสดต่อหน้าผู้ชมไม่ว่าจะเริ่มจากจำนวนน้อยไปจนถึงจำนวนมาก เพื่อเป็นประสบการณ์ในการเตรียมตัวก่อนสอบ ในด้านการวัดและประเมินผลดนตรีหากผู้เรียนมีการเรียนทักษะที่ดี มีการชวนช่วยในรายละเอียดของด้านเนื้อหาของบทเพลงที่จะเล่น ตามเกณฑ์การสอบที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้เพื่อทำความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับ เกณฑ์การตัดสินต่าง ๆ ในการสอบ รวมถึงมารยาท ธรรมเนียม วัฒนธรรมในการแสดงเช่น การแต่งกายก็จะส่งผลดีต่อการสอบ ทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการเตรียมตัวมาจากการเรียนการสอนดนตรีทั้งสิ้น ซึ่งผู้เรียนควรมีผู้สอนที่สามารถให้คำแนะนำในแนวทางที่ถูกต้อง มีความเข้าใจรายละเอียดในการสอบเป็นอย่างดี เพื่อจะช่วยให้ในการเตรียมตัวและการกำหนดการจัดจุดประสงค์ในการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนได้ถูกต้อง

1.1 การคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติพุทธศักราช 2530 คำว่า คิดหมายถึง นึกคิด ระลึก ตรึกตรอง ส่วนคำว่า วิเคราะห์หมายถึงว่า ดู สังเกต ใคร่ครวญ อย่างละเอียดรอบครอบในเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยหาส่วนดี ส่วนบกพร่อง หรือจุดเด่นจุดด้อยของเรื่องนั้น ๆ แล้ว เสนอแนะสิ่งที่ดีที่ที่เหมาะสมอย่างยุติธรรม มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการคิดไว้ดังนี้

บลูม Bloom, 1956 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539) ให้ความหมายการคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล และที่เป็นอย่างนั้นอาศัยหลักการของอะไร

สุวิทย์ มูลคำ (2548) ให้ความหมายของการวิเคราะห์และการคิดวิเคราะห์ว่าการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนก แยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วน ๆ เพื่อค้นหาว่า มีองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง ทำมาจากอะไร ประกอบขึ้นมาได้อย่างไรและมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร การคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) หมายถึงความสามารถในการจำแนก แยกแยะ

องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหา สภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการจำแนกแจกแจงและแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น

จากความหมายของการคิดวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการพิจารณาไตร่ตรองแก้ปัญหาที่แม่นยำมีความละเอียดในการจำแนกแยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูลเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างชำนาญ โดยการหาหลักฐานที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงหรือข้อมูลที่นำเชื่อถือมาสนับสนุนหรือยืนยันเพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเชื่อหรือสรุป

ลักษณะของการคิดวิเคราะห์

ลักษณะของการคิดวิเคราะห์ที่ได้จำแนกลักษณะของการคิดวิเคราะห์ ไว้เป็น 3 ด้าน (สุวิทย์ มูลคำ, 2548) คือ 1) การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการแยกแยะค้นหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งหรือเรื่องราว 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล หรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง 3) การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย 1) การตีความความเข้าใจและใช้เหตุผลแต่สิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ 2) การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ 3) การช่างสังเกตสงสัยช่างถาม ขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์โดยยึดหลัก 5 W 1 H คือใคร (Who) อะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) 4) การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ซึ่งหมายถึงคำถามจะต้องมีเทคนิคในการตั้งคำถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ มีการใช้เหตุผลประกอบอย่างถูกต้อง เช่น มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย มีความคิดเห็นหรือกรอบความจริงที่น่าเอามาอ้างอิงมาสนับสนุน ความถูกต้องของสิ่งที่อ้างอิง การอ้างอิงข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ที่มีหลักการ มีความชัดเจน การสร้างความคิดหรือความคิดรวบยอด ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือทฤษฎี กฎ หลักการ ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลกับสมมติฐาน การลงความคิดเห็น และการนำไปใช้

เทคนิคในการตั้งคำถามเพื่อการวิเคราะห์เป็นเรื่องที่สำคัญ มีคุณสมบัติ 8 ประการได้แก่ 1) ความชัดเจน คือความชัดเจนของปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการคิด 2) ความเที่ยงตรงเป็นคำถามที่บอก

ว่าทุกคนสามารถตรวจสอบได้ถูกต้องตรงกันหรือไม่ 3) ความกระชับความพอดี หมายถึง มีความกะทัดรัดความเหมาะสมความสมบูรณ์ของข้อมูล 4) ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเป็นการตั้งคำถามเพื่อคิดเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ 5) ความลึก หมายถึงความหมายของระดับที่ลึกของความคิดที่ลึกซึ่งมีการตั้งคำถามที่สามารถเชื่อมโยงไปยังการคิดหาคำตอบที่ลึกซึ่งได้ 6) ความกว้างของการมอง การทดลองเปลี่ยนมุมมอง โดยให้ผู้อื่นช่วย 7) หลักตรรกวิทยา มองในด้านของความคิดเห็นและการใช้เหตุผล 8) ความสำคัญ เป็นการตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบว่า สิ่งเหล่านั้นมีความสำคัญ (จักรกริช บุญลี, 2555)

กระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการในการคิดวิเคราะห์ (ภัทรภร พลิตากุล, 2552) ได้เสนอแนะแนวทางในกระบวนการคิดไว้ดังต่อไปนี้ 1) กำหนดสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ 2) กำหนดปัญหาหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวิเคราะห์ เพื่อที่จะสามารถตั้งเป็นคำถามวัตถุประสงค์ ปัญหา 3) กำหนดหลักการ หรือหลักเกณฑ์ว่ามีความเหมือนหรือต่างกัน 4) พิจารณาแยกแยะเป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์ แยกแยะสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วน ๆ 5) สรุปคำตอบรวบรวมประเด็นสำคัญแล้วนำมาสรุปเป็นคำตอบ

สรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์เป็นการแบ่งหรือแยกแยะสิ่งที่สนใจ หรือสิ่งที่เราต้องการศึกษา ออกเป็นส่วนย่อย ๆ หรือออกเป็นแง่มุมต่าง ๆ แล้วทำการศึกษาส่วนย่อย ๆ นั้นอย่างละเอียด ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจหรือมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่สนใจหรือสิ่งที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น โดยใช้หลักการช่างสังเกต ช่างถาม ขอบเขตของคำถาม ยึดหลัก 5 W 1 H คือ ใคร (Who) อะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) เพราะเหตุใด (Why) อย่างไร (How) และการคิดวิเคราะห์ยังเป็นพื้นฐานของการคิดลักษณะ อื่น ๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การคิดเพื่อตัดสินใจ (Decision Making) การคิดแก้ปัญหา (Problem Solving) และการคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

1.1.1 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

การสอบด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษเทียบเท่าได้กับการเรียนวิชาเอกดนตรีด้านการแสดงในระดับอุดมศึกษาตามบริบทของประเทศไทย จากประกาศของกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ณ วันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2558 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) ได้แบ่งสาขาวิชาออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มวิจิตรศิลป์และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์จัดอยู่ในกลุ่มวิจิตรศิลป์ โดยลักษณะของสาขาศิลปกรรมศาสตร์มีลักษณะในเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพที่มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยมีคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ได้แก่ 1) มีคุณธรรมจริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะในสาขาวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม 2) มีความรู้ในหลักของศาสตร์ทางศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะเพื่อประกอบอาชีพได้ 3) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินคุณค่าทางสุนทรียะได้อย่างมีวิจารณ์ญาณ 4) มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีทักษะในการจัดการทางศิลปกรรม 5) สามารถสื่อสารและนำเสนอแนวความคิดที่เป็นรูปธรรมฐานผลงานทางศิลปกรรม 6) สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีได้ดี 7) สามารถแสดงออกและพัฒนาทักษะทางศิลปะได้ตามความถนัดและความสามารถเฉพาะตน

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

เนื้อหาสาระสำคัญของกลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์มีลักษณะเฉพาะ ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่มุ่งเน้นการแสดงออกของผลงานดนตรีเพื่อสื่อทางเสียงด้วยสีสันทันทีผ่านทักษะความสามารถและความชำนาญพิเศษทางด้านปฏิบัติและการแสดงออกเกี่ยวกับเครื่องดนตรี มีความรู้ด้านทักษะดนตรี ประวัติดนตรี การสร้างสรรค์ผลงานดนตรีตลอดจนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการนำเสนอคุณค่าและความไพเราะด้วยภาษาเสียง

กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ประกอบด้วยองค์ความรู้คือ 1) ความรู้ทางประวัติดนตรี เช่น ดนตรีตะวันตก ดนตรีร่วมสมัย ดนตรีนานาชาติ เป็นต้น 2) ทฤษฎีดนตรี เช่น ทฤษฎีดนตรีตะวันตก เป็นต้น 3) ทักษะปฏิบัติ เช่น การแสดงเดี่ยวโดยยึดมาตรฐานตามที่หลักสูตรกำหนด 4) ความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี เช่น การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ 5) เทคโนโลยีดนตรี เช่น เทคโนโลยีเพื่อช่วยงานดนตรี 6) ดุริยนิพนธ์และ/หรือการนำเสนอผลงานทางดนตรี

กลยุทธ์การสอน

กลยุทธ์การสอนการศึกษาและการเรียนการสอนให้ศึกษาระการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติและการสร้างสรรค์ รวมทั้งความรู้ด้านคุณค่า ด้านความรู้ความสามารถในเชิงสหวิทยาการ การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการค้นคว้าเฉพาะตัว มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสาธิตจากอาจารย์ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญ มีการฝึกทักษะในการนำเสนอและอธิบายโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับผู้อื่น มีทักษะในการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ให้มีการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเองโดยสร้างทักษะในการอภิปรายและนำเสนอด้วยการแสดงผลงานสู่สาธารณะ

จากรายละเอียดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 กระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวสามารถสรุปและเปรียบเทียบกับกรอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงมาตรฐานการเรียนรู้และการเชื่อมโยงกับการสอบในระดับ
ประกาศนียบัตรชั้นสูง

หัวข้อ	รายละเอียด	การเชื่อมโยงเกี่ยวกับการสอบ
คุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความซื่อสัตย์สุจริตมีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม 2. มีทัศนคติที่เปิดกว้างยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น 3. มีจิตอาสาจิตสำนึกสาธารณะ 	<p>สามารถนำผลการสอบไปพัฒนาในการเรียนการสอนดนตรีในการประกอบอาชีพอย่างซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบ</p>
ความรู้ (Knowledge)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรมและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 2. มีความสามารถในการค้นคว้าแก้ปัญหาและพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ 3. มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม 4. มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพ 	<p>มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปสร้างสรรค์ผลงานเพื่อประกอบอาชีพได้</p> <p>มีความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ดนตรีในบริบทต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการตีความในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรและการตอบคำถามแบบปากเปล่า</p> <p>มีความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติในด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน</p>
ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skill)	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถค้นคว้ารวบรวมและประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ 2. สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ 3. สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้ 4. มีความคิดสร้างสรรค์และมีปฏิภาณไหวพริบในการสร้างผลงาน 	<p>สามารถค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ประกอบในการบรรเลงบทเพลงและการสร้างสรรค์สูจิบัตรการแสดง และการเตรียมตัวในการตอบคำถามในหัวข้อ Viva Voce</p> <p>สามารถนำความรู้จากประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ พร้อมการใช้ปฏิภาณไหวพริบมาบูรณาการใช้ในการสอบในหัวข้อ การเล่นโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด	การเชื่อมโยงเกี่ยวกับการสอบ
ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skill and Responsibility)	<ol style="list-style-type: none"> มีภาวะผู้นำเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลตรงไปตรงมาและเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง 	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในการประสานงาน เตรียมการจัดการในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในเรื่องสถานที่ ห้องสอบ เครื่องดนตรีที่ใช้สอบ ใช้ช้อมก่อนและในวันสอบ
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and information Technology Skills)	<ol style="list-style-type: none"> สามารถสื่อสารด้วยการพูดฟังอ่านเขียนในการสื่อสารโดยทั่วไปตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารทางศิลปกรรมและนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลขหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม 	มีความสามารถในการอ่านโน้ตสากล การบรรเลง การเขียนสัจบัตร และการถามตอบที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสอบและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการเขียนสัจบัตรการแสดง และความเข้าใจในบทเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ทักษะพิสัย (Professional Skills)	สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงาน	สามารถทำการแสดงเดี่ยวเปียโนในการสอบได้อย่างดี

1.1.2 ลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นประกอบไปด้วย 9 หัวข้อและประเด็นความรู้ดังต่อไปนี้ (ส่วนส่งเสริมและพัฒนานักวิชาการ สำนักงานวิชาการ, 2553)

ตารางที่ 2.2 คุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อ	ประเด็น	ปริญญาตรี
1. มีความรู้	รู้รอบ รู้ลึก	มีความรู้ในหลายสาขาวิชาและสามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม มีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียนอย่างถ่องแท้และเป็นระบบทั้งหลักการ ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ มีความรู้ที่ทันสมัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
2. มีคุณธรรม	มีคุณธรรมและจริยธรรม มีจรรยาบรรณ	ศรัทธาในความดีมีหลักคิดและแนวปฏิบัติในทางส่งเสริมความดีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบมีศีลธรรมซื่อสัตย์สุจริต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างสันติ มีระเบียบวินัยและเคารพกฎกติกาของสังคม ประพฤติปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ
3. คิดเป็น	สามารถคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีทักษะในการ คิดแก้ปัญหา	มีทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและคิดแบบองค์รวม สามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากพื้นฐานของความรู้ที่เรียน สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบโดยประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมา
4. ทำเป็น	มีทักษะทางวิชาชีพ มีทักษะทางการสื่อสาร มีทักษะทาง เทคโนโลยี สารสนเทศ มีทักษะทาง คณิตศาสตร์ และ สถิติ	มีทักษะในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ ติดตามความก้าวหน้าในศาสตร์ รู้วิธีแก้ปัญหา และต่อยอดองค์ความรู้ได้ - ใช้ภาษาไทยได้ดีมากทั้งการฟัง พูดอ่าน และเขียน เพื่อการสื่อสารให้เหมาะกับสถานการณ์ - ใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับดีในการอ่าน และสามารถสื่อสารด้วยการพูด ฟัง และเขียนในระดับดีพอสมควร ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมในการสื่อสารและค้นคว้าข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะทางคณิตศาสตร์และสถิติในระดับพื้นฐาน

หัวข้อ	ประเด็น	ปริญญาตรี
	มีทักษะการ บริหารจัดการ	สามารถวางแผนและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย มีมนุษยสัมพันธ์ดีและทำงานเป็นหมู่คณะ
5. ใฝ่รู้และรู้จัก วิธีการเรียนรู้	ใฝ่รู้ รู้จักวิธีการเรียนรู้ (Learning to learn)	แสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ รู้จักเทคนิค วิธีและกระบวนการในการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม
6. มีภาวะผู้นำ	-	มองการณ์ไกล กล้าแสดงออก กล้าหาญ อดทน หนักแน่น รู้จักเสียสละ ให้อภัย และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สุภาพ สามารถประสานความคิดและประโยชน์ด้วยหลักแห่งเหตุผล และความถูกต้อง มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม รักองค์กร เป็นผู้นำกลุ่มกิจกรรมได้ในระดับและสถานการณ์ที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
7. มีสุขภาพ	-	ตระหนักถึงความสำคัญ รู้จักวิธีการ และดูแลสุขภาพกายและจิตของตนเอง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ปรับตัวได้ ทนสภาพกดดันได้
8. มีจิตอาสา และสำนึก สาธารณะ	-	มีจิตสำนึกห่วงใยต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และสาธารณสมบัติ มีจิตอาสา ไม่ดูค้าย มุ่งทำประโยชน์ให้สังคม
9. ดำรงความ เป็นไทยใน กระแสโลกา วิวัตน์	-	สำนึกในคุณค่าแห่งตน คุณค่าแห่งความเป็นไทย รู้จักกำหนดบรรทัดฐานแห่งความพอเหมาะพอดีในการครองชีวิต รวมทั้งตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและรู้เท่าทันการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม เพื่อสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีวัฒนธรรมแตกต่างโดยยังดำรงความเป็นตัวของตัวและทะนุบำรุงสืบสานวัฒนธรรมไทยได้อย่างเป็นอิสระ ยั่งยืน และมีสันติสุข

ที่มา : ส่วนส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ สำนักงานวิชาการ (2553)

จากตารางคุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องของการคิดเป็น ทำเป็น การใฝ่รู้และรู้จักวิธีการเรียนรู้เป็นคุณลักษณะสำคัญที่เหมือนกับคุณลักษณะที่ต้องการของผู้สอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM เช่น 1) การคิดเป็น ผู้สอบต้องสามารถคิดได้ว่าในแต่ละหัวข้อที่จะสอบมีเนื้อหา รายละเอียดเป็นอย่างไร สามารถนำความรู้ในด้านดนตรีที่เรียนมานามาวิเคราะห์ประกอบเพื่อใช้ในการปฏิบัติ ดังเช่นในการสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน ผู้สอบจะต้องสามารถคิด พิจารณา วิเคราะห์ได้ว่า จะเลือกบทเพลงชนิดไหน ประเภทไหน ของ

นักประพันธ์คนไหนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับความสามารถและลักษณะเฉพาะตน เพื่อจะได้
 โปรแกรมการแสดงโดยรวมทั้งหมดที่ดีที่สุด 2) การทำเป็น หลังจากผู้สอบ
 สามารถเลือกโปรแกรมการแสดงที่ได้ออกมาได้แล้ว ผู้สอบจะต้องมีความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติ
 ที่ดี ที่ถูกต้องทั้งทางด้านเทคนิค และความเข้าใจในบทเพลงแต่ละเพลง 3) การมีทักษะทางการสื่อสาร
 ผู้สอบจะต้องมีความสามารถในการอ่าน ฟัง และเขียนในภาษาอังกฤษได้ดีในทุกกระบวนการสอบ
 เช่นการสอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า ผู้สอบจะต้องตอบคำถาม ทำการสื่อสารกับ
 กรรมการสอบด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงการสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง ผู้สอบจะต้องใช้
 ทักษะในด้านการเขียนภาษาอังกฤษในการเขียนรายละเอียดของบทเพลงทุกเพลงในโปรแกรมที่เลือก
 4) มีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้สอบจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่
 เหมาะสมในการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ดี ที่มีประสิทธิภาพในการตีความบทเพลงและการ
 นำมาเขียนลงในสูจิบัตรการแสดง 5) มีทักษะในการบริหารจัดการ ผู้สอบจะต้องสามารถวางแผนการ
 สอบทั้งในภาพรวม และส่วนย่อย ๆ ในแต่ละหัวข้อว่าจะมีการเตรียมตัวสอบในระยะเวลาเท่าไรที่
 เหมาะสม ทั้งในการเรียนบทเพลง การซ้อม การปรับปรุงแก้ไข การซ้อมแสดงก่อนสอบ เมื่อไหร่ถึงจะ
 สมัยครสอบ แผนในการฝึกซ้อมกับเครื่องดนตรีหรือเปียโนตัวจริงที่จะใช้ในการสอบ เป็นต้น เพื่อเป็น
 การเตรียมตัวก่อนสอบและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ตามที่ตั้งไว้ 6) การใฝ่รู้และ
 รู้จักวิธีการเรียนรู้ เช่นผู้สอบควรจะมีการเรียนดนตรีอย่างสม่ำเสมอ มีการเข้าร่วมอบรม สัมมนาใน
 หัวข้อต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบ การรับชมการแสดงสดทั้งการแสดงเดี่ยวและการแสดงดนตรี
 คลาสสิกในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นประสบการณ์และนำมาใช้ในการเตรียมตัวได้

1.1.3 การกำหนดระดับคุณภาพผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีของ SOLO Taxonomy

SOLO Taxonomy หรือ The Structure of Observed Learning Outcome Taxonomy คือ
 การกำหนดระดับคุณภาพผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งไม่มุ่งเน้นเฉพาะการสอน และการให้คะแนน
 จากผลงานเท่านั้น แต่ SOLO Taxonomy เป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญว่า ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้
 สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ ครูจะมีวิธีสอนอย่างไรที่ผู้เรียนได้ใช้ปัญญาที่มีความซับซ้อนและก่อให้เกิด
 พัฒนาการมากขึ้น SOLO Taxonomy ได้รับการเสนอโดย Biggs and Collis (1982)

University of South Australia (2011) ได้สรุปแบบของ SOLO Taxonomy ประกอบด้วย
 ระดับความเข้าใจ 5 ระดับ ดังนี้

1. Pre-structural (ระดับโครงสร้างขั้นพื้นฐาน) คือ ในระดับนี้ผู้เรียนจะยังคงไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย
 ที่แท้จริง และยังคงใช้วิธีการง่าย ๆ ในการทำความเข้าใจสาระเนื้อหา เช่น ผู้เรียนรับทราบแต่ยังคง
 พลาดประเด็นที่สำคัญ

2. Uni-structural (ระดับมุมมองเดียว) คือ การตอบสนองของผู้เรียนจะมุ่งไปที่มุมมองที่
 เกี่ยวข้องเพียงมุมมองเดียว เช่น สามารถระบุชื่อได้ จำได้ และทำตามคำสั่งง่าย ๆ ได้

3. Multi-structural (ระดับหลายมุมมอง) คือ การตอบสนองของผู้เรียนจะมุ่งเน้นไปที่ หลาย ๆ มุมมองโดยการปฏิบัติต่อผู้เรียนจะเป็นไปอย่างอิสระ เช่น สามารถอธิบายได้ ยกตัวอย่างได้ หรืออาจเชื่อมโยงได้

4. Relational (ระดับเห็นความสัมพันธ์) คือ การบูรณาการความสัมพันธ์ต่าง ๆ เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เช่น ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ระบุความแตกต่าง แสดงความสัมพันธ์ อธิบายเชิงเหตุผล และนำไปใช้ได้

5. Extended abstract (ระดับขยายนามธรรม) คือ จากขั้นบูรณาการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เข้าด้วยกัน จากนั้นจึงมาสู่การสร้างเป็นแนวคิดนามธรรมขั้นสูง หรือการสร้างทฤษฎีใหม่ เช่น การสร้างสรรค์ สะท้อนแนวคิด สร้างทฤษฎีใหม่ เป็นต้น

จากเนื้อหาและข้อมูลในหัวข้อการคิดวิเคราะห์ ทั้งในด้านมาตรฐานการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา คุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีและการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงรวมถึงหลักทฤษฎีต่าง ๆ ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แนวความคิดวิเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในการเตรียมตัวสอบภาคปฏิบัติ ทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skill) มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในด้านความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้รวบรวมประเมินข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ การวิเคราะห์สังเคราะห์เสนอแนวทางแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ การสามารถบูรณาการความรู้ในด้านดนตรีกับศาสตร์อื่น ๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและทางวิชาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีปฏิภาณไหวพริบ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญและเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงทั้งสิ้น เช่นในเรื่องการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ต้องใช้ความคิดการวิเคราะห์ว่าแหล่งข้อมูลใดเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพสามารถนำข้อมูลมาใช้ได้เพื่อนำมาเขียนสร้างสรรค์ในเล่มสูจิบัตรการแสดง หรือเป็นข้อมูลในการเตรียมตัวตอบคำถามในการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า การวิเคราะห์แก้ไข้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ อาทิเช่นการสอบในหัวข้อการบรรเลงโน้ตเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันผู้สอบสามารถใช้ความรู้ที่เรียนมาและประสบการณ์ในการบรรเลงในการแก้ไข้ปัญหาเฉพาะหน้าในการบรรเลงเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้อย่างราบรื่น การบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ทางด้านดนตรี บริบททางสังคม ทุกอย่างสามารถนำไปเขียน และตีความได้ในการเขียนเล่มสูจิบัตรการแสดง ในด้านความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างสรรค์ออกมาได้เป็นเล่มสูจิบัตรที่สมบูรณ์อันมีเนื้อหาที่ครบถ้วน รวมถึงหัวข้อการแสดงเดี่ยวซึ่งต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ในการเลือกเพลงให้ออกมาได้เป็นโปรแกรมทั้งหมดที่สมบูรณ์ที่น่าสนใจที่เหมาะสมกับผู้สอบ เป็นต้น

1.2 การเรียนทักษะปฏิบัติดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2555a) ได้กล่าวถึงหลักการทั่วไปในการเรียนทักษะดนตรีไว้ว่ามี 7 อย่างได้แก่

- 1) เสียงก่อนสัญลักษณ์ เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง วิธีเรียนดนตรีควรจะเริ่มจากการฟังเสียงให้เข้าใจแล้วค่อยเรียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในลำดับถัดไป
- 2) ความถูกต้องและความไพเราะ ทักษะดนตรีเป็นเรื่องของความถูกต้องและความไพเราะที่ต้องทำควบคู่กันไป
- 3) การมีดนตรีการ (Musicianship) เป็นเรื่องที่สำคัญที่ช่วยให้การเล่นมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- 4) ทักษะการฝึกซ้อม การฝึกซ้อมที่ถูกต้อง มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการเล่นดนตรี
- 5) ทักษะการแสดง เป็นทักษะด้านการถ่ายทอดการแสดงจึงมีความสำคัญและควรคำนึงถึงการแสดงที่มีคุณภาพให้มากที่สุด
- 6) การประเมินผลตนเอง การเรียนทักษะดนตรีจำเป็นต้องมีการประเมินการเรียนการเล่นของตนเองอยู่เสมอเพื่อนำข้อมูลข้อบกพร่องต่าง ๆ ไปปรับปรุงพัฒนาฝีมือของตนเองให้ดีขึ้น
- 7) การแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาทักษะ เป็นการปรับปรุงแก้ไขความสามารถให้ดีขึ้น ขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละบุคคล

นอกจากหลักการข้างต้นแล้วทางด้านสาระและเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนทักษะปฏิบัติควรประกอบไปด้วย บทเพลง แบบฝึกหัด ท่วงทำนอง การใช้กล้ำเนื้อ รู้จักลักษณะและคุณสมบัติของเครื่องดนตรี การอ่านโน้ตสากล (Sight Reading) การเล่นโดยการสร้างสรรค์ (Improvisation) การฝึกโสตประสาท การคิดวิเคราะห์บทเพลง การเรียนทฤษฎีดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก

นอกจากนี้การมีความรู้ด้านทฤษฎีในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ทางด้านทักษะ (Psycho-Motor Domain) ดังที่ทิตนา แคมมณี (2558) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนทางด้านทักษะ เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการ ที่แตกต่างไปจากการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยหรือพุทธิพิสัย รูปแบบที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านนี้ที่สำคัญ ๆ ซึ่งจะนำเสนอในที่นี้มี 3 รูปแบบมีดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson)
2. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow)
3. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies)

1.2.1 รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson)

ทักษะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางร่างกายของผู้เรียน ซึ่งเป็นความสามารถในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อและร่างกาย ในการทำงานที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อหลาย ๆ ส่วน การทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นจากการสั่งงานของสมองจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยวิธีการฝึกฝน หรือถ้าหากได้รับการฝึกที่ดีแล้วจะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ และความคงทน

ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการปฏิบัติ ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการจัดการ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มีทั้งหมด 7 ขั้น (Simpson, 1972) คือ

1. ขั้นการรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการณ์ทำงานนั้นอย่างตั้งใจ
2. ขั้นการเตรียมความพร้อม (Readiness) เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะทำการเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะนั้น ๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้น ๆ
3. ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response) เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำ หรือการแสดงทักษะนั้น หรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง
4. ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง (Mechanism) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้น ๆ
5. ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ (Complex Overt Response) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง
6. ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Adaptation) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่าง ๆ
7. ขั้นการคิดริเริ่ม (Origination) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้ว ผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ ผู้เรียนจะสามารถกระทำหรือแสดงออกอย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ ในสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และความอดทนให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย

1.2.2 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow)

แฮร์โรว์ (Harrow, 1972) ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ดังนั้นการกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปจนถึงกล้ามเนื้อย่อย ลำดับขั้นดังกล่าว ได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตาม

คำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์คือ มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติต่าง ๆ กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติหรือกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ และชำนาญ

แอร์โรว์ ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติโดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อย ไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1. ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

2. ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

3. ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ในขั้นนี้

4. ขั้นการแสดงออก (Articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้นจนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ

5. ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ อย่างสบาย เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกว่าจะต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติจนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

1.2.3 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies)

เดวิส (Davies, 1971) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์คือ มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1. ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินปกติ ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

2. ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็น ส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือการ แสดงแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อ ได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้ เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

4. ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจจะแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นทำงานได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือ ลื่นเปลื้องน้อยลง เป็นต้น

5. ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละ ส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจน สามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างดี มี ประสิทธิภาพ

จากแนวคิดของนักการศึกษาทั้ง 3 ท่านที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นกระบวนการเรียน ทักษะปฏิบัติได้ดังต่อไปนี้

1. ทักษะปฏิบัติเป็นพฤติกรรมการใช้วัยวะเคลื่อนไหวของร่างกาย ในการปฏิบัติกิจกรรม หรืองานทั้งปวง ซึ่งทักษะปฏิบัติเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างพุทธิพิสัยกับสิ่งเร้าภายนอก ตั้งแต่ขั้น การเรียนรู้ การพร้อมปฏิบัติ การตอบสนองตามผู้ปฏิบัติ นำ การปฏิบัติและการตอบสนองที่ซับซ้อน การปฏิบัตินั้นจะพิจารณาวิธีปฏิบัติงาน ผลการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติ

2. จากทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้ควรมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การฝึกจากความซับซ้อนที่น้อย ไปหาความซับซ้อนที่มาก ให้เกิดความชำนาญ ความคงทนจะทำให้ สามารถปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำและราบรื่นขึ้น และการฝึกจากทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก เชื่อม ไปหาทักษะใหญ่ ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น

3. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ ผู้เรียนจะสามารถกระทำหรือแสดงออกอย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ ในสิ่งสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และความอดทนให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ จนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.3 ตารางการสรุปรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ

นักการศึกษา	กระบวนการเรียนการสอน	ผลของการเรียนรู้
Simpson, (1972)	ทักษะเป็นเรื่องของการพัฒนาร่างกายของผู้เรียน ประสานงานการทำงานของกลุ่มเนื้อและสมอง ในส่วนต่างๆ ที่มีการปฏิสัมพันธ์กันกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นทักษะปฏิบัติสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ที่ถูกต้อง จะเกิดความคล่องแคล่ว เชี่ยวชาญและความคงทน สังกัดได้จากการ เล่นด้วยความแม่นยำและรวดเร็วมีความราบรื่นในการปฏิบัติ	ผู้เรียนจะสามารถกระทำหรือแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ และยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความอดทนให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนด้วย
Harrow, (1972)	การเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติ เริ่มจากการ เรียนรู้ในระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่ซับซ้อนมาก การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปจนถึงกล้ามเนื้อย่อยที่เล็กกว่า ลำดับขั้นตอนได้แก่การเรียนแบบ การลงมือทำตามคำสั่งการกระทำอย่างถูกต้อง สมบูรณ์การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ	ผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบ และเกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ จนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์
Davies, (1971)	การพัฒนาทักษะปฏิบัติ ควรพัฒนาทักษะส่วนใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆจำนวนมาก ให้ผู้เรียน ได้ทำทักษะย่อยๆเหล่านั้นได้ก่อนแล้ว ค่อยเชื่อมโยงต่อไปเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ ประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น	ผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบ และสามารถปฏิบัติรักษาได้อย่างดีมี ประสิทธิภาพ

ดังนั้นการเรียนทักษะปฏิบัติผู้เรียนจะต้องมีความสนใจ ความรักในการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี มีความพร้อม มีความขยันอดทนมีวินัยในการเรียนและการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการประเมินการเรียนการเล่นของตนเองเพื่อได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปในแนวทางการพัฒนาที่ดีขึ้น มีเครื่องมือเครื่องดนตรีประกอบการเรียนที่สมบูรณ์ในการเรียนและการฝึกซ้อม นอกจากการเรียนบทเพลงแล้วควรจะทำกาฝึกด้านเทคนิคต่าง ๆ ตามความยากง่ายในระดับที่เรียนอยู่ เช่นการฝึกแบบฝึกหัดต่าง ๆ ทั้งทางด้านเทคนิคการปฏิบัติ และการอ่านโน้ตซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติที่ดี

ทำให้การเล่นออกมาอย่างประณีต ช่วยให้ฝึกบทเพลงได้รวดเร็วและง่ายขึ้น มีการพัฒนาตนเองการเสาะหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการพัฒนาตนเองต่อไป

สรุปได้ว่า ทักษะปฏิบัติหมายถึงการเคลื่อนไหวทางกายภาพ การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายและการใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว ประกอบด้วย การเคลื่อนไหวของร่างกายและการประสานสัมพันธ์ของทักษะต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายแบบพื้นฐานหรือเป็นการแสดงการปฏิบัติงานตามกระบวนการต่าง ๆ จากแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการจำแนกลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยสามารถสรุปและสังเคราะห์ลำดับขั้นพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยได้ 5 ลำดับ ได้แก่ 1) การรับรู้และการปฏิบัติพื้นฐาน 2) การเตรียมความพร้อมและการเลียนแบบ 3) การฝึกปฏิบัติ 4) การปฏิบัติเพื่อความชำนาญและ 5) การปรับเปลี่ยนหรือสร้างพฤติกรรมการ สามารถสรุปได้เป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 ลำดับขั้นของทักษะพิสัย (กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์, 2557)

ลำดับขั้นทักษะพิสัยและความหมาย	Simpson (1972)	Davies (1970)	Harrow (1972)
1. การรับรู้และการปฏิบัติพื้นฐาน หมายถึงการตอบสนองสิ่งเร้าโดยอัตโนมัติ การรับรู้ใส่ใจต่อสิ่งเร้าหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้	1. การรับรู้ของประสาทและกล้ามเนื้อ (Perception)		1. การเคลื่อนไหวแบบรีเฟล็กซ์ (reflex movements) 2. การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน (Basic fundamental movement) 3. การรับรู้ (perceptual)
2. การเตรียมความพร้อมและการเลียนแบบ หมายถึงการเตรียมพร้อมในการปฏิบัติ การทำตามตัวแบบหรือคำแนะนำ เกี่ยวกับการปฏิบัติ ขั้นตอนนี้จะไม่เป็นอัตโนมัติและยังไม่ราบรื่นนัก	2. การเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติ (set) 3. การปฏิบัติตามคำแนะนำ (guided response)	1. การเลียนแบบ (imitation) 2. การจัดจําการ (manipulation)	
3. การฝึกปฏิบัติ หมายถึงการปฏิบัติอย่างซ้ำ ๆ ค่อย ๆ เป็นอัตโนมัติและราบรื่นมากขึ้น	4. การปฏิบัติจนเป็นนิสัย (mechanism)		4. การทำกิจกรรมทางกายภาพ (physical activities)

ลำดับชั้นทักษะพิสัยและความหมาย	Simpson (1972)	Davies (1970)	Harrow (1972)
4. การปฏิบัติด้วยความชำนาญ หมายถึงการปฏิบัติอย่างคล่องแคล่ว แม่นยำ ชำนาญ การปฏิบัติขั้นตอนนี้จะเป็นอัตโนมัติและราบรื่น	5. การปฏิบัติที่สลับซับซ้อน (complex overt response)	3. การปฏิบัติอย่างแม่นยำ (precision) 4. การต่อประสาน (articulation) 5. การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติ (naturalization)	5. การเคลื่อนไหวอย่างมีทักษะ (skilled movements)
5. การปรับเปลี่ยนหรือสร้างปฏิบัติการ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการตามสถานการณ์ หรือสร้างปฏิบัติการขึ้นมาใหม่	6. การปรับเปลี่ยนปฏิบัติการ (origination)		6. การสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา (non-discursive communication)

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการเรียนเรื่องทักษะปฏิบัติดนตรีที่กล่าวมาข้างต้นจะเน้นเรื่องการปฏิบัติเพียงอย่างเดียว ไม่มีการเน้นเรื่องการคิดวิเคราะห์ ในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงหรือในระดับอุดมศึกษาสิ่งที่สำคัญคือการคิดเป็นทำเป็น สามารถคิดวิเคราะห์เนื้อหาในหัวข้อต่าง ๆ ได้ สามารถเชื่อมความสัมพันธ์ บูรณาการเนื้อหาได้เป็นอย่างดี เปรียบเทียบได้กับการสอบในระดับพื้นฐานคือการสอบในระบบสอบเกรดกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงทำให้มีผู้สอบในระดับนี้จำนวนน้อยและสอบไม่ผ่านเป็นจำนวนมาก ดังสถิติผู้เข้าสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงที่ต่อเนื่องจากการสอบเกรด 8 ในระบบสอบเกรดตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.5 2014 Exam Statistics : Practical graded music exams by region, grade and results

Part of the world	Grade 8	เกรด 8 สอบต่อ Dip ABRSM (%)	DipABRSM				
			Fail	Pass	Distinction	Total	Total Fail (%)
UK & Ireland	9,199	7.95	252	394	86	732	34.4
Rest of Europe	523	20.07	53	41	11	105	50.47
East and South East Asia	17,682	5.48	512	420	38	970	52.78
Rest of Asia	238	22.26	30	17	6	53	56.60
Rest of World	1,753	13.23	111	102	19	232	47.84

ที่มา : ABRSM 2016

การเรียนทักษะเปียโน

การเรียนเปียโนในปัจจุบันมีการเรียนการสอนเริ่มตั้งแต่อายุ 1 ปี – 6 ปี โดยมีลักษณะการเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละประมาณ 3 – 6 คน โดยมีผู้ปกครองเข้าเรียนด้วยเนื้อหาเริ่มเรียนจากง่ายไปยาก ดังเช่น

1) หลักสูตรของโรงเรียนดนตรีคาว (โรงเรียนดนตรีคาว, 2015) มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนอายุ 1 ปีที่ชื่อว่า Coo Chan Land เป็นการใช้ดนตรีเป็นสื่อสัมผัสร่างกายและจิตใจระหว่างเด็กกับผู้ปกครองและครูผู้สอนใช้การสอนแบบ Eurhythmics ให้เด็กมีความสุข สนุกสนานกับการร้องเพลง ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกสบาย สนุก และไม่เครียด หลักสูตรสำหรับนักเรียนอายุ 2 ปีที่ชื่อว่า Kulu Kulu Club ใช้ดนตรีกับการพัฒนาการเล่านิทานประกอบดนตรีเพื่อให้เกิดจินตนาการระหว่างภาพและเสียง มีเกมส์ดนตรีให้เด็ก ๆ ได้เล่นไปกับคุณครู และผู้ปกครองก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ Creativity ทางดนตรี หลักสูตร Hello Music Vol. 1 สำหรับเด็กวัย 3 ปีเป็นการใช้ดนตรีที่คุณครูบรรเลงให้ฟัง ฟังร้องเพลงเริ่มให้เด็ก ๆ มีการเล่นเปียโนระดับพื้นฐาน มีการแข่งขันกันในเชิงสร้างสรรค์ และรู้จักมองโลกในแง่บวก กระตุ้นพัฒนาการของผู้เรียนวัย 3 ปีได้อย่างรวดเร็ว และสร้างสรรค์ และหลักสูตร Hello Music Vol. 2 สำหรับเด็กวัย 4 ปีมีการเพิ่มทักษะการเล่นเปียโนโดยใช้ Rhythmic และ Solfeggio เป็นสื่อของการสอนให้สัมผัสกับจังหวะต่างๆโดยให้ร่างกายนั้นได้สัมผัสกับ Melody และ Rhythm เด็ก ๆ จะเริ่มพัฒนาทักษะการอ่านมากขึ้น

2) โรงเรียนดนตรียามาฮา มีหลักสูตรสำหรับเด็กเล็กที่ชื่อว่า Music Wonderland (โรงเรียนดนตรียามาฮา, 2017) เริ่มรับนักเรียนตั้งแต่อายุ 2 ปี 10 เดือน – 3 ปี 9 เดือน เป็นหลักสูตรที่เน้นการ

ฝึกประสาทสัมผัสทางการฟัง จังหวะและการรับรู้สุนทรียศาสตร์ของดนตรีผ่านเสียงดนตรีและแผ่นภาพ เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจและสร้างจินตนาการจากการฟัง ไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านกายภาพ, จิตใจ และอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรดนตรีพื้นฐานสำหรับเด็ก ชั้นต้น (Junior Music Course : JMC) ชั้นกลางตอนต้น (Junior Extension Course : JXC) ชั้นกลางตอนปลาย (Junior Advanced Course : JAC) และชั้นสูง (Advanced Extension Course : AXC) และหลักสูตรดนตรีพิเศษสำหรับเด็ก ชั้นสูง (Special Advanced Course : SAC) เป็นหลักสูตรต่อเนื่องจาก JSAC ซึ่งเป็นการต่อยอดการประพันธ์เพลง เรียนรู้เสียงประสาน หรือ Ensemble ในระดับที่สูงขึ้น โดยเมื่อจบหลักสูตร จะได้รับการประเมินผล Yamaha Piano / Electone Grade 6 และรับใบประกาศนียบัตรจาก Yamaha Music Foundation ประเทศญี่ปุ่น และหลักสูตรดนตรีพื้นฐานสำหรับเด็ก 6 ปี (Junior Step Fundamental Course : JSFC) ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ทั้งแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มมีการเพิ่มเติมในเรื่องของการอ่านตัวโน้ต พร้อมกับการร้อง และเล่นโดยเมื่อจบหลักสูตร จะได้รับการประเมินผล Yamaha Grade 11 และรับใบประกาศนียบัตรจาก Yamaha Music Foundation ประเทศญี่ปุ่น

3) หลักสูตร Music for Little Mozart (MLM) มีการเปิดสอนในโรงเรียนดนตรี (KPN Music Academy, 2017) และโรงเรียนดนตรีทั่วไป เป็นหลักสูตรวิชาดนตรีพื้นฐานสำหรับเด็กเล็กที่มีอายุตั้งแต่ 3 ปีครึ่ง – 6 ปี เป็นวิชาที่มีชื่อเสียงที่สุดในสหรัฐอเมริกา ของ Alfred Publishing Inc. โดยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านทักษะดนตรีตั้งแต่เยาว์วัย การเรียนรู้จากเสียงเพลงเพื่อพัฒนาการทางด้านทักษะการร้องเพลง การฟัง การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ การเล่นเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด การอ่านสัญลักษณ์ดนตรี และฝึกเขียนมีกิจกรรมมากมาย มีการเล่นคีย์บอร์ด การร้องเพลง การระบายสี และเกมดนตรี

การเรียนเปียโนเดี่ยว

หลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบหลักสูตรต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนักเรียนก็จะมาต่อด้วยการเรียนเปียโนเดี่ยว โดยการเรียนการสอนจะเป็นการเรียนตัวต่อตัวกับครูผู้สอน (Private Lessons) ในเนื้อหาที่เน้นเรื่องทักษะปฏิบัติเปียโนอย่างเข้มข้นขึ้นในด้านเนื้อหาพร้อมกับการสอดแทรกการเรียนภาคทฤษฎีดนตรีตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงในระดับสูงขึ้นไป สำหรับผู้ที่ไม่เคยเรียนหลักสูตรเด็กเล็กมาก่อนก็สามารถเรียนวิชาเปียโนเดี่ยวได้เช่นกัน โดยมีลักษณะการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้เรียนเป็นหลัก เช่น การเรียนทางด้านบทเพลงในดนตรีคลาสสิก การเรียนทางด้านบทเพลงป๊อปปูล่า การเรียนหลักสูตรสำหรับผู้ใหญ่ เป็นต้น ทำให้การเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ ได้คือ 1) การเรียนเพื่อให้ได้ความรู้แต่ไม่ต้องการสอบเกรด 2) การเรียนเพื่อให้ได้ความรู้และต้องการจะสอบเกรดตามระดับความยากง่าย ซึ่งการเรียนในแบบที่สองนี้ส่วนมาก

จะเป็นการเรียนการสอนในแบบดนตรีคลาสสิกเป็นหลัก มีเนื้อหาหัวข้อในการเรียนจะเข้มข้นขึ้นเช่น มีการเรียนเรื่องการบรรเลงบทเพลงในแบบต่าง ๆ ในยุคของดนตรีคลาสสิก เพื่อเป็นการเตรียมตัวและใช้สอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลง (Pieces) ส่วนมากจะให้เล่นจำนวน 3 เพลงในการสอบแต่ละเกรด การฝึกทางด้านเทคนิคเพื่อพัฒนาการทางด้านการบรรเลงให้ดีขึ้น และเพื่อเตรียมตัวสอบในหัวข้อ (Scale & Arpeggio) การเรียนทางด้านการฟัง เป็นการฝึกให้นักเรียนฟังในเรื่องระดับเสียง การฟังระดับเสียงสูงต่ำ สั้นยาว ขึ้นคู่ ฟังความแตกต่างของทำนองที่ได้ยิน สามารถร้องโน้ตตามเสียงที่ได้ยินได้ เป็นต้นเพื่อเป็นการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการฟัง (Aural Test) และการเรียนในเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล การมีความสามารถในการอ่านโน้ตที่ดีจะมีประโยชน์ทำให้การเรียนการสอน การฝึกบทเพลงใหม่ ๆ เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว สามารถฝึกและบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้เป็นอย่างดี และเพื่อเตรียมตัวสอบในหัวข้อ (Sight Reading)

การสอบเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่จะกระตุ้นนักเรียนให้มีความขยันในการฝึกซ้อม มีเป้าหมายในการเรียนรู้ เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละระดับได้ดีว่าเรียนไปแล้วมีการพัฒนาไปในแนวทางที่ถูกต้องและอยู่ในระดับใด โดยผู้เรียนและผู้สอนและผู้ปกครองจะต้องประสานงานทำงานร่วมกันในการเรียนการสอน เพื่อวางแผนในการเรียน การฝึกซ้อม เข้าใจถึงเนื้อหาหัวข้อในรายละเอียดในการสอบซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาการเรียนเปียโนให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด การสอบในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นการสอบของสถาบันของโรงเรียนต่าง ๆ แล้วยังมีการสอบที่ใช้สถาบันจากต่างประเทศเข้ามาใช้ในการวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 2 ระบบคือ 1) ระบบการสอบเกรด (Grade Examinations) ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับจากง่ายไประดับยาก เช่น ระดับต้นก่อนเกรด 1 (Preparatory Test หรือ Initial) และต่อด้วยการสอบจากเกรด 1 จนถึงเกรด 8 และ 2) การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงที่มีความยากสูงกว่าระดับเกรด 8 ขึ้นไป นักเรียนส่วนมากจะสอบในระบบการสอบเกรด โดยมีเนื้อหาและหัวข้อในการสอบอยู่ 4 หัวข้อดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นคือ การสอบการบรรเลงบทเพลง การสอบทางด้านเทคนิค การสอบทางด้านทักษะการฟัง และการสอบทางด้านทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล หลังจากการสอบแล้วนักเรียนจะได้รับใบประกาศนียบัตรในแต่ละระดับที่สอบจากสถาบันที่สอบไว้เป็นหลักฐาน

นอกจากการเรียนทางด้านทักษะปฏิบัติแล้วนักเรียนจะต้องเรียนในภาคทฤษฎีดนตรีประกอบไปด้วยพร้อม ๆ กัน เพราะความรู้จากการเรียนในภาคทฤษฎีจะช่วยส่งเสริมให้การเล่นในภาคปฏิบัติมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ในภาคทฤษฎีมีการสอบเช่นกัน โดยเป็นการสอบในระบบเกรดตั้งแต่เกรด 1 – เกรด 8 โดยบางสถาบันจะมีกฎบังคับในการสอบเช่น สถาบัน ABRSM ของประเทศอังกฤษได้เห็นความสำคัญของการเรียนทฤษฎีดนตรีจึงมีการกำหนดการเรียนทฤษฎีเบื้องต้นให้ นักเรียนจะต้องเรียนอย่างน้อยให้ผ่านเกรด 5 เพราะในการสมัครสอบภาคปฏิบัติตั้งแต่เกรด 6 ขึ้นไปจะต้องใช้

ใบประกาศนียบัตรทางภาคทฤษฎีเกรด 5 ประกอบในการสมัครสอบ ซึ่งหากไม่มีนักเรียนไม่สามารถสมัครสอบในเกรด 6 ขึ้นไปได้

1.3 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Piano Recital)

การแสดงเดี่ยว (Recital) หมายถึงการแสดงดนตรีคนเดียวโดยไม่มีนักดนตรีอื่นมาร่วมเล่นเป็นวง แต่บางครั้งมีนักดนตรีบรรเลงประกอบ (ฉันทนา โสคติยานุรักษ์, 2550) การแสดงเดี่ยวส่วนใหญ่เป็นการบรรเลงเครื่องดนตรีเพียงคนเดียว หรือที่เรียกกันว่า การบรรเลงเดี่ยว เช่น เดี่ยวเปียโน หรือ ออร์แกน เป็นต้น

สมปอง พลอยสุข (2554) ได้กล่าวว่า การแสดงเดี่ยวเปียโนมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการแสดงเดี่ยวเปียโนของผู้แสดง ทั้งในด้านเทคนิคการเล่น การตีความบทเพลง และการแสดงอารมณ์ของบทเพลง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้แสดงได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการแสดงเดี่ยวเปียโน ตั้งแต่การเตรียมตัวไปจนถึงการวางตัวในระหว่างการแสดง

ความสำคัญของการแสดงเดี่ยวเปียโน คือได้ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับการแสดงเปียโนในด้านต่าง ๆ เช่นการศึกษาเกี่ยวกับผู้ประพันธ์ ทั้งในด้านชีวประวัติ ด้านการประพันธ์ และแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลง การตีความบทเพลงที่เลือกมาแสดง เทคนิคการบรรเลง การวิเคราะห์บทเพลงเพื่อเป็นประโยชน์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม

วัตถุประสงค์ของการแสดงเดี่ยวเปียโนเพื่อศึกษาบทเพลงสำหรับเปียโนในยุคต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนและพัฒนาเทคนิคการบรรเลงเปียโน เพื่อฝึกฝนและพัฒนาด้านการแสดงต่อหน้าสาธารณชน เพื่อสื่อสารบทเพลงสำหรับเปียโนอันทรงคุณค่าให้คงอยู่ต่อไป เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดงเดี่ยวเปียโนให้กับบุคคลที่สนใจทางด้านดนตรี เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงที่ใช้ในการแสดง เช่นประวัติของบทเพลงและประวัติของผู้ประพันธ์เทคนิคการบรรเลงพิธีการฝึกซ้อม และการตีความบทเพลง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวเปียโน ได้แก่

- 1) ผู้แสดงได้พัฒนาศักยภาพในด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน
- 2) การตีความบทเพลงในแต่ละยุคและเทคนิคการบรรเลง
- 3) ผู้แสดงได้ศึกษาบทเพลงจากยุคต่าง ๆ ตลอดจนได้รับความรู้จากการศึกษารูปแบบการประพันธ์และชีวประวัติของผู้ประพันธ์
- 4) ผู้แสดงได้เรียนรู้วิธีการเตรียมตัวเพื่อการแสดงเดี่ยวรวมทั้งการจัดการในด้านต่าง ๆ เช่นการกำหนดวันเวลาสถานที่ การทำสูจิบัตรและโปสเตอร์การแสดง
- 5) ผู้แสดงได้ประสบการณ์จริงจากการแสดงเดี่ยวเปียโนต่อหน้าสาธารณชน
- 6) ให้ความรู้แก่ผู้สนใจในบทเพลงคลาสสิกสำหรับเปียโนและสร้างแรงบันดาลใจให้กับคนรุ่นต่อไปที่ต้องการก้าวสู่การเป็นนักเปียโน

สรุปได้ว่าการเรียน การเล่นดนตรีจำเป็นต้องมีการแสดงเป็นส่วนประกอบ การแสดงเดี่ยวเปียโนนั้นเป็นการแสดงแบบเล่นคนเดียวโดยไม่มีเครื่องดนตรีอื่นประกอบ ผู้แสดงจะได้มีโอกาสในการแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ ศักยภาพในด้านการเล่น ด้านเทคนิค ด้านการตีความ การแสดงออกทางอารมณ์ที่ต้องสื่อสารกับผู้ชมทำให้เกิดการพัฒนา มีความสามารถในการเรียนรู้ในเรื่องการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ที่ต้องเตรียมตัวก่อนการแสดง ไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อมหรือการเตรียมการเรื่องอื่น ๆ ผู้แสดงจะได้สัมผัสกับประสบการณ์จริงในการแสดงต่อหน้าสาธารณชน และถือเป็นผลงานอย่างหนึ่งของผู้แสดงที่สร้างแรงบันดาลใจ ความภาคภูมิใจให้กับตนเอง

1.3.1 ทักษะการแสดง (Performance)

ดนตรีคลาสสิก (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555b) หมายถึง ดนตรีที่มีลักษณะแตกต่างจากดนตรีสมัยใหม่ ดนตรีประเภทนี้มีการพัฒนามาเป็นเวลายาวนานจนมีรูปแบบที่แน่นอน มีทฤษฎีที่สามารถเรียนรู้กันได้อย่างจริงจัง ลักษณะเด่นของดนตรีตะวันตกคือ ดนตรีที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับดนตรีพื้นเมือง เป็นดนตรีที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อศิลปะ มีรูปแบบที่สลับซับซ้อน เช่นทำนอง จังหวะและยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่นการประสานเสียง เครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงต้องเป็นเครื่องดนตรีที่มีมาตรฐานและนักดนตรีที่มีความสามารถในการบรรเลงบทประพันธ์แต่ละชิ้นมีเนื้อหาที่ต้องการเทคนิควิธีในการบรรเลง

การแสดงดนตรีในแต่ละยุคสมัย ผู้แสดงมักพยายามรักษารูปแบบของบทเพลงเอาไว้ การรักษารูปแบบของการแสดงให้เป็นไปตามยุคของดนตรีหรือแนวของผู้ประพันธ์นั้นเป็นสิ่งที่นิยมกันมาก การแสดงดนตรีตะวันตกมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555b) คือ ผู้แสดง ผู้อำนวยเพลง และผู้วิจารณ์ดนตรี ในส่วนของผู้แสดง (Performer) โดยปกตินักดนตรีที่มีชื่อเสียง มีฝีมือในการเล่นดนตรีเป็นที่ยกย่องของคนทั่วไปมักจะมีความสามารถด้านดนตรีมาตั้งแต่เล็กทั้งสิ่งจำเป็นคือการเรียนดนตรีอย่างจริงจัง ทุ่มเวลาให้กับการศึกษาและการฝึกซ้อมเพื่อสร้างเสริมรสนิยมทางดนตรีและสร้างลีลาที่เป็นของตัวเอง เป็นผู้ที่เล่นดนตรีได้อย่างไพเราะลึกซึ้ง เป็นที่ชื่นชอบของผู้ฟัง ซึ่งจะเรียกว่าเป็นศิลปินเดี่ยว (Soloist)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่าหลักการของการแสดงดนตรีเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความงดงามของเสียง การแสดงดนตรีจึงควรคำนึงถึงคุณภาพให้มากที่สุด โดยมีวิธีการได้แก่ ความมั่นใจในความสามารถของตนเอง การฝึกซ้อมอย่างพอเพียงก่อนการแสดง การพักผ่อนอย่างพอเพียงก่อนการแสดง มีสมาธิในการแสดง มีการควบคุมอารมณ์ ความตื่นเต้น ความกลัว การแสดงออกอย่างเต็มความสามารถโดยคำนึงถึงคุณภาพ การมีอารมณ์ร่วมไปกับบทเพลงอย่างแท้จริง มีความรักในการแสดง มีการวิเคราะห์ตนเอง มีความพึงพอใจในการแสดงของตนเอง และการให้โอกาสตนเอง

จายอร์กี้ แชนดอร์ (G., 1995) ได้กล่าวถึงการแสดง (Public Performance) ไว้ว่า การแสดงเป็นเป้าหมายสูงสุดของการเล่นดนตรี ในการเตรียมตัวการแสดงผู้แสดงควรมีการวิเคราะห์ (Analysis)

บทเพลง มีการตีความที่ถูกต้อง มีความสามารถทางด้านเทคนิคที่ดี มีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี มีการฝึกซ้อมอย่างจริงจังและมีการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น การไปดูการแสดงสดถือเป็นประสบการณ์ที่สำคัญและมีประโยชน์ในการเรียนรู้ เพราะในการแสดงจะมีทั้งสิ่งที่คาดหวังและสิ่งที่ไม่คาดหวังไว้เกิดขึ้นได้เสมอ เพราะการแสดงจะแตกต่างจากการเล่นในห้องเรียนหรือการซ้อมอยู่ที่บ้าน ผู้แสดงต้องมีประสบการณ์และรู้จักวิธีการจัดการเช่น สภาพแวดล้อมสภาวะของห้องที่แสดง เปียโนเครื่องที่จะต้องบรรเลง เรื่องของเสียง (Acoustic) ในห้อง สุขภาพของผู้แสดงรวมถึงเรื่องอารมณ์ เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะต้องมีการจัดการและการจัดเตรียมเพื่อทำให้การแสดงสมบูรณ์ที่สุด

เจนิิน เอ็ม เจคอบสัน (Jacobson J. M., 2015) ได้กล่าวเกี่ยวกับการแสดงที่จะประสบความสำเร็จ (Successful Performance) ไว้ว่าความสำเร็จในการแสดงเริ่มจากการที่ครูกับนักเรียนร่วมกันเลือกสรรบทเพลงที่จะแสดง ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนอยากจะซ้อมและเล่นในบทเพลงที่ตนเองได้มีส่วนร่วมในการเลือกและบรรเลงด้วยความมั่นใจ เพลงที่เลือกควรมีความยากน้อยกว่าความสามารถของผู้แสดง จะทำให้ผู้แสดงมีความมั่นใจ ในการบรรเลงและสามารถดึงดูดผู้ชมได้ ผู้แสดงต้องมีการฝึกซ้อมบทเพลงแต่ละบทเพลงให้มีความพร้อม รวมถึงการจำบทเพลงโดยอาจจะเริ่มจากการเล่นในแต่ละหน้าแต่ละห้อง เล่นในอัตราความเร็วครึ่งหนึ่งของความเร็วจริงให้คล่องแคล่ว มีการบันทึกการแสดงหรือการซ้อมเพื่อนำมาดูและใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการประเมินตนเองหรืออาจจะให้ครูผู้สอนและเพื่อน ๆ ช่วยกันออกความคิดเห็นในการประเมิน ผู้แสดงควรมีประสบการณ์ในการเล่นบทเพลงในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้การบรรเลงเป็นไปด้วยความเข้าใจ มีการตีความที่ถูกต้องทำให้การแสดงเป็นไปได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การแสดงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบได้แก่

1. การฝึกซ้อมแสดงอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Performance Experience)

ได้แก่การแสดง ระหว่างบทเรียนกับครูผู้สอนในห้องเรียน การแสดงบทเพลงให้คนในครอบครัวฟังในแต่ละสัปดาห์หรือ การแสดงนอกสถานที่ ๆ อาจจะมีการจัดแบบไม่เป็นทางการ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการซ้อมการแสดงทุกครั้งคือต้องมีการบรรเลงบทเพลงแบบไม่มีการหยุดหรือการหยุดแก้ไขในส่วนที่เล่นผิดระหว่างการแสดง การแสดงอย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่การแสดงในห้องเรียน หรือการแสดงภายในสถานที่เรียนซึ่งเป็นการแสดงต่อหน้าเพื่อน ๆ นอกห้องเรียน ถือเป็นแนวทางที่ดีในการฝึกซ้อมเกี่ยวกับการแสดงและหลังการแสดงทุกครั้งให้มีการออกความคิดเห็น ซึ่งจะเป็นคำแนะนำในการพัฒนาด้านการแสดงต่อไป

2. การแสดงอย่างเป็นทางการ (Formal Performance Experience) ในการแสดง

อย่างเป็นทางการบทเพลงที่เลือกจะมาแสดงจะต้องมีการเรียนการสอนการเตรียมตัวบทเพลงละไม่ต่ำกว่า 3 เดือนก่อนการแสดง รวมถึงการจำเพลงและเล่นในอัตราความเร็วของบทเพลงให้ได้ภายใน 1

เดือนก่อน ทำการแสดง ซึ่งก่อนการแสดง 1 เดือนผู้แสดงควรมีการซ้อมการแสดงอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อเตรียมความพร้อม

การเลือกบทเพลง (Selection of Repertoire)

Lyke J. (2011) และ Taylor K (1996) ได้กล่าวไว้ว่าการเลือกบทเพลงเป็นสิ่งที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อ การเลือกบทเพลงควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับผู้แสดงทั้งทางความสามารถ ความถนัด และทางสรีระ เช่นหากผู้แสดงมีมือขนาดเล็กไม่กว้างมาก ไม่สมควรเลือกบทเพลงที่จะแสดงที่มีการเล่นคอร์ดหรือ Octave แบบกว้าง ๆ และการเลือกบทเพลงผู้แสดงควรมีส่วนร่วมในการเลือกเพราะไม่มีใครอยากเล่นหรือซ้อมในบทเพลงที่ตนเองไม่ชอบ ในด้านเทคนิคเป็นส่วนสำคัญอีกด้านหนึ่งที่มีผลต่อการแสดง ควรเลือกบทเพลงที่เหมาะสมเทคนิคของผู้แสดง ผู้แสดงควรฟังในสิ่งที่ตนเองเล่นหรือซ้อมเสมอ มีการสังเกตไม่ว่าจะเป็นความดัง เบา (Dynamic) แนวทำนอง (Musical Line) เรื่องของเสียง (Sound) และสัมผัสน้ำหนักในการเล่น (Touch) ในการเลือกบทเพลงควรให้ความหลากหลายของรูปแบบ สไตล์เพลง ยุคสมัย รวมถึงความหลากหลายของนักประพันธ์เพลง หากเป็นโปรแกรมการแสดงดนตรีคลาสสิกทั่วไปควรเลือกบทเพลงที่ผู้แสดงมีความมั่นใจไว้ ดัน ๆ ของการแสดงเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการแสดงและลดความตื่นเต้น ไม่ควรเลือกบทเพลงประเภท Contemporary ในการเล่นก่อนเพราะจะมีน้ำเสียงที่กัด ๆ กัน (Dissonance) อาจจะเริ่มด้วยบทเพลงที่มีน้ำเสียงที่นุ่มนวล อาทิเช่นบทเพลงของโมซาร์ท เป็นต้น ควรเลือกบทเพลงที่สำคัญ ๆ (Climax) ไว้ในโปรแกรมครึ่งหลังของการแสดง ระยะเวลาในการแสดงอย่างเป็นทางการโดยทั่วไปจะมีระยะเวลาแสดงอยู่ที่ 35 – 45 นาทีในครั้งแรก และ 35 นาทีในครั้งหลังรวมถึงการพักระหว่างการแสดงประมาณ 15 นาที ในการสอบการแสดงเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีกำหนดระยะเวลาในการแสดงต่อเนื่องในเวลา 35 นาที

ความกังวลในการแสดง (Performance Anxiety)

อาการของความวิตกกังวลที่จะเกิดขึ้นมักจะได้แก่ มือเย็น ปวดท้อง ปากแห้ง อาการเหล่านี้มักมาจากความคิดกังวลจากสมอง ผู้สอนสามารถช่วยลดความกังวลในด้านการแสดงด้วยวิธีการจัดการซ้อมการแสดงเสมือนจริง โดยอาจจะเริ่มจากการแสดงในห้องกับครูผู้สอนและเพิ่มมาเป็นการแสดงต่อหน้าเพื่อน ๆ และบุคคลในครอบครัว เริ่มจากการแสดงเล็ก ๆ เป็นมินิคอนเสิร์ตก่อนที่จะเริ่มทำการฝึกซ้อมแสดงต่อหน้าผู้ชมทั่วไป เพื่อสร้างประสบการณ์และความมั่นใจให้กับผู้แสดงตามลำดับ โดยมีคำแนะนำที่จะช่วยทำให้คลายความกังวลได้ดีขึ้นเช่น 1) การหายใจลึก ๆ จะช่วยลดอัตราการเต้นของหัวใจให้อยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ 2) การผ่อนคลาย เป็นการยากที่จะแยกเรื่องลักษณะทางกายภาพกับด้านอารมณ์ออกจากกัน การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ เช่นการบริหาร

กล่อมเนื้อบริเวณไหล่ เท้าก่อนแสดง หลังเวทีก่อนการขึ้นแสดง ทางด้านความคิดของผู้แสดง ให้คิดเสมอว่าเราสามารถทำได้ ให้คิดในแง่บวก ให้ใช้สมาธิไปที่การเล่นฟังเสียงหรือสิ่งที่กำลังบรรเลงอยู่

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีทักษะทางการแสดงที่ดีจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีการศึกษาเกี่ยวกับด้านประวัติศาสตร์ทางดนตรีในแต่ละยุค รวมถึงสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละบทเพลง เพื่อที่จะสามารถใช้ในการตีความและใช้ในการบรรเลงได้อย่างถูกต้องลักษณะถูกต้องตามรูปแบบ รวมถึงผู้แสดงต้องมีการเตรียมตัว มีการทุ่มเทในการฝึกซ้อม เพื่อการแสดงดนตรีที่ถูกต้องตามหลักการและมีคุณภาพ ทำให้เกิดความพึงพอใจในการแสดงทั้งของตนเองและผู้ชม การเลือกสรรบทเพลงในโปรแกรมการแสดงควรเลือกให้เหมาะสมกับความสามารถทางด้านการเล่น ด้านสรีระ ด้านเทคนิค ผู้แสดงควรมีส่วนร่วมในการเลือกบทเพลงเพื่อให้เกิดความชอบและสร้างความมั่นใจ หากเกิดอาการกังวลเกี่ยวกับการแสดง การซ้อมการแสดงย่อยหรือการแสดงเสมือนจริงบ่อย ๆ ต่อหน้าครู เพื่อน ๆ หรือคนในครอบครัวก่อนการแสดงจะช่วยให้มีประสบการณ์ เข้าใจสิ่งที่จะเกิดขึ้น ทำการบันทึกวีดิโอเพื่อนำมาดูและปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องให้ดีขึ้นต่อไป ทั้งหมดคือกระบวนการในการเตรียมตัวการแสดงให้ดีสมบูรณ์แบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ทักษะการอ่านโน้ตสากล (Sight Reading)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเล่นดนตรี การอ่านโน้ตแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Prima vista ซึ่งเป็นคำหรือวลีของชาวอิตาลีมักถูกนำมาใช้กับการบันทึกบทเพลงและโน้ตทางดนตรี ในการเล่นเครื่องดนตรีนั้น “prima vista” หมายถึงการเล่นเครื่องดนตรีจากการพบเห็น ' ตั้งแต่แรกเห็น ' (at first sight) หมายถึง ความสามารถที่นักดนตรีต้องฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกได้ทันทีโดยไม่ต้องเตรียมตัวก่อน Udtaisuk (2005) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านโน้ตแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน คือความสามารถในการอ่านและผลิตเสียงของเครื่องดนตรีหรือเสียงร้องออกมาโดยทันทีที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ทักษะการอ่านโน้ตมีความสำคัญต่อนักดนตรีเป็นอย่างมากการอ่านโน้ตแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันเป็นการสื่อสารในการเล่นหรือการเรียนส่วนใหญ่ของดนตรีจะใช้โน้ตดนตรีเป็นสื่อ เมื่อผู้เรียนดนตรีมีทักษะการอ่านโน้ตดนตรีที่ดีก็จะสามารถทำให้ฝึกเล่นบทเพลงนั้น ๆ เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และช่วยส่งเสริมการปฏิบัติให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เป็นการปฏิบัติโดยอาศัยการรับรู้จากการมอง ประสาทสัมผัสความจำและการแก้ไขปัญหาความสามารถในการอ่านแบบฉับพลันนับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักดนตรีทุกคนหรือแม้กระทั่งนักแสดงมือสมัครเล่น แต่สำหรับนักดนตรีที่มีฝีมือในวงออเคสตรา (orchestra) นั้นสิ่งนั้นนับว่าเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับมืออาชีพเลยทีเดียว บางวงถึงกับมีการทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านแบบฉับพลันนี้ในการรับสมัครนักดนตรีด้วย

การอ่านโน้ตแบบฉับพลันเป็นการอ่านโน้ตจากด้านซ้ายไปขวา ทำความเข้าใจกับรูปแบบของกลุ่มของตัวโน้ตจังหวะและทำนองโดยผ่านกระบวนการคิดทางสมอง จากนั้นเกิดเสียงในความคิด และปฏิบัติเครื่องดนตรีตามโน้ตที่เห็นได้ทันที ผู้ที่สามารถปฏิบัติทักษะการอ่านโน้ตแบบฉับพลันได้ดี จะต้องมีความสามารถในการมองโน้ตในภาพรวม เข้าใจประโยคดนตรี กลุ่มลักษณะจังหวะของตัวโน้ต รายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลง แม้แต่เกิดข้อผิดพลาดบ้าง ก็จะสามารถปฏิบัติในจังหวะต่อไปได้โดยยังคงรักษาอัตราความเร็วของจังหวะได้เป็นอย่างดี ผู้เล่นควรมีความรู้พื้นฐานทางด้านทฤษฎีดนตรี การปฏิบัติเครื่องดนตรีและมีประสบการณ์ในการอ่านโน้ตทางดนตรีมาพอสมควร

นักดนตรีที่มีทักษะสูงสามารถอ่านโน้ตแบบฉับพลันแบบเงียบ ๆ ด้วยการมองโน้ตในบทเพลงที่พิมพ์ออกมาและได้ยืนมันอยู่ในหัวของพวกเขาโดยไม่ต้องเล่นหรือร้อง สำหรับผู้ที่มีทักษะน้อยกว่าอาจจำเป็นต้องฮัมเพลงในลำคอหรือผิวปากเพื่อที่จะอ่านโน้ตแบบฉับพลันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความแตกต่างนี้จะคล้ายคลึงกับการอ่านบทกลอนร้อยแก้วในช่วงต้นของยุคกลางสำหรับความสามารถในการอ่านในใจที่น่าทึ่งของ St. Augustine นอกจากนี้ Franz Liszt ก็นับเป็นคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในความสามารถเล่นเปียโนขั้นสูงด้วยการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน

ฮาวาร์ด ชาร์เนท (Howard S, 1956) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้เล่นควรสังเกตและให้ความสำคัญในเรื่องการอ่านโน้ตมีหัวข้อสำคัญ ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. การอ่านจังหวะ (Notation of Rhythm) หมายถึงจังหวะที่มีความสั้น ยาว ของค่าโน้ตที่แตกต่างกัน รวมถึงการรวมกันของจังหวะในรูปแบบต่าง ๆ กับสัญลักษณ์ทางดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น อัตรากำหนดจังหวะ (Meter) เส้นกันห้อง (Bar Line, Double bar lines) เครื่องหมายเชื่อมเสียงต่าง ๆ เช่น เครื่องหมายโยงเสียง (Tie) เครื่องหมายเชื่อมเสียง (Slur) เครื่องหมายหยุด (Rests) และอัตราความเร็วของบทเพลง (Tempo) ที่เป็นตัวกำหนดความช้า เร็วของบทเพลง

2. เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature) หมายถึงตัวเลขสองตัวที่ซ้อนกัน กำกับอยู่ต้นเพลงเป็นตัวกำหนดอัตราจังหวะซึ่งจะบอกจำนวนจังหวะในหนึ่งห้องและการเน้นจังหวะ หรือบางครั้งจะมีจังหวะขัด (Syncopation) คือจังหวะที่มีการเน้นจังหวะเบาและให้ความสำคัญกับจังหวะเบา มากกว่าจังหวะหนัก ทำให้ขัดความรู้สึก ซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งในการสร้างสรรค์รสชาติให้กับบทเพลง มักใช้ในวง สั้น ๆ เพื่อไม่ให้เสียการเน้นจังหวะตามธรรมชาติ

3. เรื่องระดับเสียงสูงต่ำ (Pitch) ที่มีความแตกต่างกัน ที่อยู่ในกุญแจ (Clef) ซึ่งหมายถึงสัญลักษณ์ทางดนตรีที่อยู่บนบรรทัดห้าเส้น เปรียบเสมือนรหัสที่เป็นตัวกำหนดว่าโน้ตที่อยู่ในช่องหรือบนเส้นมีระดับเสียงใด กุญแจมีหลายชนิดแต่ละชนิดมีรูปร่างตำแหน่งที่ตั้งและมีชื่อเรียกต่างกัน สำหรับในหัวข้อการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน ผู้เล่นจะอ่านผ่านตัวโน้ตต่าง ๆ ในบทเพลง แต่ในสมัยกรีกโบราณ ได้กำหนดเสียงสูงต่ำ ด้วยตัวอักษรที่ใช้เขียนอยู่เหนือเนื้อคำร้อง และได้มีการ

พัฒนาการเขียน กำหนดตัวโน้ตให้มีเสียงสูง ต่ำ มาเรื่อย ๆ จนถึงตัวโน้ตที่เราเห็นในปัจจุบันบนบรรทัด 5 เส้น

4. เครื่องหมายแปลงเสียง (Accidentals) หมายถึงเครื่องหมายที่ทำให้ระดับเสียงของโน้ตเปลี่ยนไป มีห้าชนิดได้แก่เครื่องหมายชาร์ป เครื่องหมายแฟลต เครื่องหมายดับเบิลชาร์ป เครื่องหมายดับเบิลแฟลตและเครื่องหมายเนเชอรัล ซึ่งทำให้ตัวโน้ตกลับไปมีระดับเสียงปกติ

5. สัญลักษณ์และเครื่องหมายอื่น ๆ ได้แก่ เครื่องหมายยึดจังหวะ (Fermata) เครื่องหมายเกี่ยวกับการให้เล่นย้อนหรือเล่นซ้ำ (Repetitions) D.S, D.S al fine เครื่องหมายรัวโน้ต (Tremolo) ที่หมายถึงการให้เล่นโน้ตอย่างรวดเร็ว ๆ หรือโน้ตประดับชนิดต่าง ๆ (Ornamentations) เครื่องหมายที่กำหนดเกี่ยวกับความดัง - เบาที่แตกต่างกัน (Dynamic) เช่น p, pp, f, ff, sf, sfz, crescendo, diminuendo เป็นต้น

6. ระบบอังกูญแจเสียง โทนาลิตี (Tonality) ระบบดนตรีตะวันตกที่ให้ความสำคัญกับเสียงเมเจอร์ - ไมเนอร์โดยมีโน้ตโทนิคอีกเป็นตัวสำคัญที่สุดและเป็นโน้ตที่แสดงความสัมพันธ์กับโน้ตในบันไดเสียง โน้ต โดมินันท์มีความสำคัญรองลงมา เช่นเดียวกับคอร์ดระบบนี้มีอังกูญแจเสียงที่แน่นอนใช้มาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 จนถึงปัจจุบัน

7. เครื่องหมายประจำอังกูญแจเสียง (Key Signature) เป็นเครื่องหมายแปลงเสียงทั้งหมดที่ใช้ในเพลงซึ่งสอดคล้องกับอังกูญแจเสียงของเพลงนั้น ๆ เครื่องหมายประจำอังกูญแจเสียงจะอยู่ต้นบรรทัดถัดจากอังกูญแจและอยู่ก่อนเครื่องหมายประจำจังหวะ

8. คำศัพท์ต่าง ๆ ที่อยู่ในบทเพลง (Vocabulary of some Important Foreign Terms Used in Music) ศัพท์เหล่านี้บางครั้งเป็นภาษาอิตาเลียน ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เล่นต้องทำความเข้าใจเพื่อที่จะสามารถบรรเลงได้อย่างถูกต้องตามความหมายที่กำหนด

ฮาร์ดี (Hardy, 1998) ได้ระบุทักษะเฉพาะที่จำเป็นสำหรับวัดความสามารถของการอ่านอย่างฉับพลันดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานทางเทคนิคในการอ่านและการใช้นิ้ว
2. การแสดงของแผนภูมิของคีย์บอร์ด
3. เทคนิคการสัมผัส (psychomotor skills) และการจำ
4. ความสามารถในการอ่าน สังเกต และการจำได้ของกลุ่มตัวโน้ต (ได้แก่ directions, patterns, phrases, chords, rhythmic groupings, themes, inversions, intervals)
5. ความสามารถในการอ่านและจำไปข้างหน้าของการเล่นด้วยการปรับแต่งที่พัฒนามากขึ้น
6. จินตนาการทางการได้ยิน (การฝึกฟังและการร้องเพลงแบบฉับพลันจะช่วยให้การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน)
7. ความสามารถที่จะรักษาจังหวะพื้นฐาน การอ่าน และจดจำท่วงทำนอง

8. การให้ความรู้และความรู้เรื่องโครงสร้างของเพลงและทฤษฎี

อนุชา พัฒนรัตน์โมฬี (2553) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นสูงสามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพ ซึ่งเป็นสิ่งพื้นฐานที่สุดและเป็นเรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย ในแต่ละช่วงวัยที่แตกต่างกัน จะส่งผลในเรื่องสติปัญญา และการเรียนรู้ที่ต่างกัน ซึ่งติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและสภาพแวดล้อม จะส่งผลต่อการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันโดยตรง

2. การรับรู้ทางดนตรี เป็นความสามารถในเรื่องการได้ยินดนตรี ตัวโน้ต จังหวะ ทำนองที่เกิดขึ้นในความคิดของผู้เรียนจากการอ่านโน้ตดนตรีซึ่งเป็นสิ่งที่พัฒนาจากลักษณะทางกายภาพของแต่ละคน การรับรู้ทางด้านดนตรี นักดนตรีศึกษาได้ให้ความสำคัญจากแนวคิดของเพสตาลอสซี (Johann Heinrich Pestalozzi) ที่ว่าควรให้ความสำคัญในเรื่องเสียงก่อนสัญลักษณ์ เพราะดนตรีเป็นเรื่องของเสียง การรับรู้ต่าง ๆ ควรจะมาจากการรับรู้ในด้านเสียงก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์

3. ประสบการณ์ทางดนตรีคือ ประสบการณ์ทางความรู้ทางดนตรีที่เกิดจากการสะสมความรู้จากการฝึกการเรียนดนตรี เกิดได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการฝึกฝนการเรียนดนตรี การสังเกต การลอกเลียนแบบ รวมไปถึงความเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541) ได้ให้ความหมายของประสบการณ์ดนตรีว่า เป็นประสบการณ์ของผู้เรียนดนตรีที่เกิดจากการเรียนรู้ดนตรี เกี่ยวกับสาระดนตรีและสุนทรียศาสตร์ ซึ่งสาระดนตรีประกอบด้วยเนื้อหาและทักษะดนตรี 1) เนื้อหาดนตรีประกอบด้วย องค์ประกอบดนตรีและวรรณคดีดนตรี ซึ่งองค์ประกอบดนตรี ได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปพรรณ สีสัน รูปแบบและลักษณะของเสียง วรรณคดีดนตรี คือบทเพลงและประวัติศาสตร์ดนตรี 2) ทักษะดนตรีหมายถึงทักษะทางการฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การเล่นเครื่องดนตรี การสร้างสรรค์และทักษะการอ่านภาษาดนตรี ในส่วนของสุนทรียศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของความงามในด้านศิลปะและดนตรี

กอร์ดอน (Gordon, 1975) ได้เริ่มนำคำว่า Audiation มาใช้ในปี 1975 เพื่อสื่อถึงความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีที่มาจาก การรับรู้ ความรู้สึก หรือความรู้สึกจากการได้ยินของแต่ละคน Audiation เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับภาษาทางดนตรีโดยเขาระบุว่าศักยภาพของ Audiation เป็นองค์ประกอบของความถนัดทางดนตรี และจะเกิดขึ้นเมื่อแต่ละคนได้ทำการฟัง (Listening) การทบทวนบทเพลง การฟังความจำ (Recalling) การตีความบทเพลง (Interpreting) การสร้างสรรค์บทเพลง (Creating) การอ่านหรือการเขียน (Reading or Writing) ในขณะที่ฟังเพลงจะคล้ายคลึงกับการแปลภาษาอย่างต่อเนื่อง การให้ความหมายของเสียงและความรู้พื้นฐานของบทเพลงรวมถึงประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยกอร์ดอนได้จำแนกความแตกต่างของ Audiation ได้ออกเป็น 8 ประเภท ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.6 ชนิดของ Audiation (Types of Audiation) ได้แก่

ชนิดที่ 1	การฟัง (Listening)	การฟังเพลงที่คุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคย
ชนิดที่ 2	การอ่าน (Reading)	การอ่านโน้ตหรือบทเพลงที่คุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคย
ชนิดที่ 3	การเขียน (Writing)	การเขียนโน้ตหรือบทเพลงที่คุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคย จากการเขียนตามคำบอกหรือจากการฟัง (Dictation)
ชนิดที่ 4	การฟื้นความจำและการแสดง (Recalling and performing)	การระลึกหรือการฟื้นความจำและการแสดงบท เพลงที่คุ้นเคยจากการจำ
ชนิดที่ 5	การฟื้นความจำและการเขียน (Recalling and writing)	การระลึกหรือการฟื้นความจำและการเขียนบท เพลงที่คุ้นเคยจากการจำ
ชนิดที่ 6	การคิดสร้างสรรค์ (Creating and improvising)	การสร้างสรรค์บทเพลงที่ไม่คุ้นเคยขณะเล่นอยู่ หรืออยู่ในความเงียบ
ชนิดที่ 7	การคิดสร้างสรรค์ (Creating and improvising)	การสร้างสรรค์บทเพลงที่ไม่คุ้นเคยขณะอ่านโน้ต หรือบทเพลง
ชนิดที่ 8	การคิดสร้างสรรค์ (Creating and improvising)	การสร้างสรรค์บทเพลงที่ไม่คุ้นเคยขณะที่เขียนโน้ต หรือบทเพลง

ที่มา : Types and Stages of Audiation: <https://giml.org/mlt/audiationdetails/>

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉบับล้วนเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักดนตรีทุกแขนงเพื่อใช้ในการสื่อสารและช่วยในการบรรเลงบทเพลงให้ถูกต้องและด้วยความเข้าใจ ผู้เล่นควรจะมีความรู้ทั้งทางด้านทักษะปฏิบัติ ความรู้ทางทฤษฎีดนตรี การตีความบทเพลง ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ดนตรี วรรณคดีดนตรี และควรมีประสบการณ์ทางดนตรีมากเพียงพอทั้งในเรื่องเนื้อหาสาระดนตรี ด้านเทคนิคต่าง ๆ และด้านองค์ประกอบทางดนตรี กอร์ดอนได้ใช้แนวคิดของการรับรู้ทางดนตรีโดยใช้คำว่า Audiation จำแนกได้ 8 ประเภทได้แก่ การฟัง การอ่าน การเขียน การบรรเลง การสร้างสรรค์ และการระลึกหรือการฟื้นความจำจากประสบการณ์เก่าที่มีในองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบที่ช่วยในการพัฒนาการอ่านโน้ตแบบฉบับล้วนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสามารถนำมาใช้ในการฝึกในเรื่องการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉบับล้วนในการเตรียมตัวสอบได้

1.5 ทักษะการฝึกซ้อม (Practicing)

การฝึกซ้อม เป็นหัวใจสำคัญในการแสดงเดี่ยวเปียโน ผู้แสดงต้องจัดเวลาฝึกซ้อมให้เหมาะสมและสม่ำเสมอ ควรมีการกำหนดเนื้อหาในการฝึกซ้อม ให้ชัดเจนทั้งในด้านเทคนิคและในด้านการแก้ปัญหา ต่าง ๆ การเข้าใจในบทเพลง การตีความที่ถูกต้องส่งผลในการบรรเลงบทเพลงได้อย่างเข้าใจ

และถูกต้อง ผู้เล่นควรมีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรี วรรณกรรมต่าง ๆ โดยการศึกษาหาข้อมูลรายละเอียดของบทเพลงที่จะเล่นประกอบ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558)

การเล่นเปียโนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางกายภาพ ดังนั้นจำนวนเวลาที่ให้ในการฝึกซ้อมจึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเล่น การฝึกซ้อมอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการเล่นดนตรี โดยมีวิธีการได้แก่ การฟังเสียงที่ตนเองเล่นอย่างมีสมาธิ กำหนดช่วงเวลาที่ฝึกซ้อมให้นานพอในแต่ละครั้ง กำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกซ้อมให้ชัดเจน ฝึกซ้อมเพื่อความถูกต้องโดยเริ่มจากการฝึกด้วยความเร็วที่ช้าก่อน ทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ และเล่นให้ได้ตามสัญลักษณ์ที่บ่งบอกไว้ รวมถึงการฝึกซ้อมทั้งเพลงโดยไม่หยุดเมื่อเล่นผิด การฝึกซ้อมในด้านเทคนิคก็เป็นสิ่งสำคัญมากในการบรรเลงบทเพลง เพราะหากมีเทคนิคที่ดีจะช่วยให้บรรเลงบทเพลงได้อย่างง่ายและฝึกได้อย่างรวดเร็วขึ้น แต่หากมีเทคนิคที่ไม่ดี จะส่งผลกระทบต่อระยะเวลาและการฝึกหัดบทเพลงเป็นอย่างมาก บทเพลงต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับสเกล (Scales) อาร์เพจจิโอ (Arpeggios) เป็นต้น ดังนั้นการฝึกเทคนิคเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ หรือดั่งส่วนสำคัญ ส่วนที่ยาก ๆ ในบทเพลงออกมาฝึกซ้อมเป็นส่วน ๆ จะช่วยให้เล่นได้ดีขึ้น รวมถึงการฝึกแบบฝึกต่าง ๆ (Etudes) ให้มากก็จะช่วยในการบรรเลงเช่นกัน

อภิชัย เลี่ยมทอง (2555) ได้กล่าวไว้ว่า การซ้อมนั้นคือการเตรียมตัว การเตรียมตัวนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเป็นศิลปะชั้นสูงอย่างหนึ่ง และมีหลักการในการฝึกซ้อมแบ่งได้ 10 ข้อได้แก่

1. Always Know Exactly What You Need to Practice – and WHY ต้องรู้ตัวเสมอว่าเรากำลังจะซ้อมเพื่อแก้ไขในสิ่งใดและรู้ว่าทำไมต้องแก้ การซ้อมที่ดึ้นนั้น เราจะต้องเข้าใจเรื่องพื้นฐานของเครื่องดนตรีที่เล่น ให้คิดก่อนลงมือซ้อมว่าเราจะทำอะไรในการซ้อม เพื่อแก้ปัญหาอะไร และควรทำให้เป็นนิสัย

2. Organize Practice Time to Suit Circumstances การวางแผนเวลาการซ้อมให้เหมาะกับสถานการณ์ การวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับจำนวนเวลาที่เราจะซ้อมในแต่ละเรื่อง ซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาที่มียู่ในการซ้อม ควรวางแผนเป็นวัน เป็นอาทิตย์หรือวางในระยะยาว

การซ้อมแบ่งได้เป็น 5 ข้อใหญ่ ๆ คือ

- 2.1. เรียนเพลงหรือเทคนิคใหม่ ๆ ที่ยังทำไม่ได้หรือทำได้แต่ยังไม่ดี
- 2.2. เปลี่ยนหรือแก้ไขปัญหาด้านเทคนิคที่เฉพาะเจาะจง
- 2.3. ซ้อมเพลงที่เป็น repertoire หรือซ้อมเทคนิคต่าง ๆ ที่ทำได้ดีแล้ว
- 2.4. ซ้อมเพื่อเตรียมแสดงคอนเสิร์ต การแข่งขัน หรือ audition
- 2.5. ซ้อมเพื่อทบทวนเพลงเก่า ๆ โดยหาการตีความบทเพลงในแนวที่แตกต่างออกไป

การซ้อมในแต่ละครั้งอาจจะซ้อมผสมผสานกันในหลากหลายวิธีในแต่ละครั้ง แต่ควรเน้นการซ้อมในข้อหนึ่งข้อใดเป็นหลัก เรื่องการวางแผนเวลาซ้อมนั้น เราต้องดูว่าเรากำลังอยู่ในสถานการณ์แบบใด

3. Repetition is the Mother of Knowledge Only if the Perfected Passage is Repeated More Often than the Faulty One การซ้อมแบบซ้ำ ๆ ที่เก่าหลาย ๆ ครั้ง จะได้ผลก็ต่อเมื่อมีการซ้อมช่วงนั้นแบบดี perfect ให้บ่อยกว่าที่ผิดพลาด

4. Practice Fast as Well as Slowly ซ้อมเร็วเช่นเดียวกับซ้อมช้า การซ้อมซ้ำ ๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้หูและสมองได้ใส่ข้อมูลอย่างถูกต้องและสามารถควบคุมและสั่งสอนกล้ามเนื้อทุกส่วนสำหรับการเล่นได้ โดยปกติแล้วการซ้อมซ้ำ ๆ นั้น จะทำให้เพลงขาดจิตวิญญาณของเพลงนั้น ๆ ไป เราอาจจะต้องลองเล่นเพลงนี้ด้วยความเร็วจริงก่อน (แม้กระทั่งเราไม่เคยเล่นเพลงนี้มาก่อนเลย) เพื่อให้เราทราบ idea และปัญหาที่เราจะพบในเพลงอย่างคร่าว ๆ ก่อน หลังจากนั้นเราจึงมาหาเรื่องการใช้นิ้ว (fingerings) และเทคนิคต่าง ๆ ต่อไป

5. Give Equal Attention to Both Arms ให้ความสำคัญเท่ากันทั้งมือซ้ายมือขวา เครื่องดนตรีหลายชนิดต้องใช้มือทั้งสองเล่น แต่มือใดมือหนึ่งมักจะมีแนวโน้มความสำคัญกว่าอีกมือเสมอ นักเปียโนอาจให้ความสำคัญกับมือที่เล่นทำนองมากกว่ามือที่เล่นเสียงประสาน เป็นต้น

6. Separate the Problems and Solve Them One by One แบ่งแยกปัญหาให้ออกและแก้ไขทีละอย่าง แต่ละช่วงของเพลงมักจะเกิดปัญหาในการเล่นต่างกันและมากน้อยหลากหลายกันออกไป การที่จะพยายามแก้ไขทุกอย่างไปพร้อม ๆ กันนั้นจะทำให้เราไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ แบ่งปัญหาที่พบให้ออกว่าเป็นด้าน ๆ ค่อย ๆ แก้ไขทีละอย่าง อย่างช้า ๆ เพื่อสอนกล้ามเนื้อให้จดจำเทคนิคบางอย่างนั้นอาจต้องไปหาแบบฝึกหัด (studies, etudes) ต่าง ๆ มาฝึกเพิ่มเติมเพื่อช่วยแก้ปัญหาในบทเพลง การแก้ไขปัญหาเฉพาะที่ต่าง ๆ ครูผู้สอนอาจให้คำแนะนำได้

7. Practice Difficult Passages in Context นำช่วงที่ยากของเพลงออกมาซ้อมเฉพาะจุดจากข้อข้างต้นหากยังพบปัญหาอยู่อีกให้กลับไปแก้ไขเฉพาะจุดนั้น

8. Practice Performing : Don't Only Practice Practicing ให้ซ้อมการแสดงคล้ายการแสดงจริงด้วย การเล่นหรือการซ้อมอยู่คนเดียววันนั้นอยู่คนเดียววันนั้น ไม่ใช่เป้าหมายสุดท้ายของการเล่นดนตรี การแสดงต่อหน้าผู้คนจำนวนมาก ทั้งที่รู้จักและไม่รู้จักนั้น เป็นสิ่งที่ยากต่อความรู้สึกและไม่สามารถเกิดการควบคุมความรู้สึกนี้ขึ้นได้เองตามธรรมชาติ ต้องอาศัยการฝึกฝนและความเคยชิน สิ่งต่าง ๆ อาจมีผลกระทบต่อการเล่นในการแสดง ความตื่นเต้น ตื่นเวที อุณหภูมิ สภาพอากาศ สภาพร่างกายจิตใจ สภาพทางเสียง และตัวแปรอื่น ๆ อาจทำให้ตื่นเต้นมากจนเกินไป หลังจากการฝึกซ้อมจนถึงระดับหนึ่งแล้ว ควรมีการฝึกซ้อมการแสดงด้วย

9. Practice Also without Instrument ซ้อมโดยไม่ใช้เครื่องดนตรีด้วย ควรจะซ้อมด้านจิตใจความรู้สึกนึกคิดที่เกี่ยวกับบทเพลงที่จะแสดง ให้ลองมองดูโน้ตเพลงที่จะเล่น แล้วจินตนาการเสียงตาม บางครั้งอาจพบหนทาง การตีความบทเพลงแบบใหม่ ๆ ที่อาจดีกว่าแบบเก่าที่เคยชิน

10. Do Not Neglect the Easy Sections: They Tend to Take Revenge on You! อย่าละเลยช่วงที่ง่าย ๆ มันอาจกลับมาท้อความยุ่งยากให้เราได้

จากการฝึกซ้อมตามลำดับที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การฝึกทักษะปฏิบัติเปียโนให้ได้ผลสูงสุด มีระยะพัฒนาการอยู่ 4 ขั้นตอนคือ 1) การวางแผนในการฝึกซ้อมการจัดการด้านเป้าหมายระยะเวลาในการฝึกซ้อม 2) การฝึกซ้อมกับเครื่องดนตรี โดยเริ่มฝึกจากบทเพลงใหม่ที่ไม่คุ้นเคย หรือนำบทเพลงเก่า ๆ มาเล่นซ้ำ เพื่อฝึกซ้อมทางด้านจังหวะและแก้ไขปัญหาทางด้านเทคนิค 3) การตีความของบทเพลง เพื่อเพิ่มสีสันให้บทเพลง 4) ผู้ฝึกซ้อมควรมีโอกาสและได้ทำการทดลองฝึกแสดงก่อนการแสดงจริง เมื่อพบปัญหาจะได้มีเวลาในการแก้ไข เพื่อให้การแสดงจริงมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.5.1 การฝึกการแสดงก่อนการสอบ

การฝึกการแสดงเสมือนจริงก่อนการสอบเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่จะเตรียมตัวสอบเพราะจะช่วยให้ผู้สอบได้มีโอกาสซ้อมการแสดงเสมือนจริงก่อนการสอบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สอบได้แสดงความสามารถในการเล่นเปียโนบนเวทีการแสดงจริง ฝึกให้กล้าแสดงออกต่อหน้าสาธารณชน ลดปัญหาการตื่นเต้นหลังจากมีการแสดงบ่อย ๆ รู้จักแก้ไขเฉพาะหน้า หากเจอปัญหาสามารถเรียนรู้วิธีการแก้ไขเฉพาะหน้า และนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้นก่อนการสอบจริง โดยการแสดงต่อหน้าสาธารณชนจะกระตุ้นให้นักเรียนเอาใจใส่ฝึกซ้อมมากขึ้น ช่วยให้ผู้สอบเกิดการเรียนรู้ลำดับ กระบวนการขั้นตอนการสอบ การเตรียมตัวในการซ้อม การเตรียมการแต่งกายที่เหมาะสม การสื่อสารกับผู้ชม เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.5.2 ชั่วโมงในการฝึกซ้อม

ผู้เรียนแต่ละคน แต่ละวัย แต่ละระดับความยากง่าย ย่อมใช้เวลาในการฝึกซ้อมที่แตกต่างกันสำหรับเด็ก ๆ อาจจะซ้อมวันละ 3 - 5 นาทีต่อวันเพื่อเป็นการซ้อมและทำให้เด็กมีความสุขกับการซ้อม การฝึกซ้อมสำหรับนักเรียนชั้นสูงหรือมีจุดประสงค์ในการสอบ ควรจะฝึกซ้อมอย่างน้อยวันละ 1-2 ชั่วโมงเป็นประจำในทุก ๆ วัน หรือมากกว่า เช่น 2-3 ชั่วโมงต่อวัน และอาจจะเป็น 3-6 ชั่วโมงต่อวันแต่บางครั้งการกำหนดเวลาในการฝึกซ้อมหลาย ๆ ชั่วโมงก็ไม่ได้หมายถึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของแต่ละคนและเป้าหมายที่ตั้งไว้ การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาฝีมือ และจะช่วยให้เล่นดีขึ้นมีความสุขกับดนตรีมากขึ้น ในการฝึกซ้อมจะต้องมีความพร้อมทั้งในทางร่างกายจิตใจและทางอารมณ์ มีสมาธิ สิ่งที่สำคัญในการซ้อมประกอบด้วย

วอร์มอัพ (Warm Up) การทบทวนเทคนิคต่าง ๆ หรือแบบฝึกหัดต่าง ๆ รวมถึงการฝึกซ้อมบทเพลง ดร. Shinichi Suzuki (Music in Practice, 2016) ได้กล่าวถึงการซ้อมดนตรีไว้ว่า “*ควรจะซ้อมเฉพาะวันที่คุณทานข้าวเท่านั้น*” (“*Practice only on the days you eat*”) การวางแผนการซ้อมที่ดีที่สุดคือการทำให้เป็นกิจวัตรประจำวัน ซึ่งหมายถึงควรซ้อมทุกวัน ในแต่ละวันให้เป็นเวลามีการวางแผน และกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน

จากคำว่า “*Knowledge is not skill. Knowledge plus ten thousand times is skill.*” ของดร. Shinichi Suzuki ตรงกับกฎ 10,000 ชั่วโมงที่ มัลคอล์ม แกลดเวลล์ (Malcolm Gladwell) ผู้เขียนหนังสือชื่อ Outliers เขาไม่เชื่อว่าการมีพรสวรรค์จะนำไปสู่ความสำเร็จ การฝึกฝนต่างหากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ เขากล่าวว่าเราทุกคนสามารถที่จะมีความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งได้หากเราใช้เวลากับมันอย่างต่ำ 10,000 ชั่วโมง นั่นหมายถึงว่าคุณต้องทำมันให้ครบ 10,000 ชั่วโมงไม่ว่าจะเป็นเรื่องของดนตรี กีฬา ภาษา คอมพิวเตอร์หรือเรื่องอื่น ๆ ดังตัวอย่างของกลุ่มบุคคลที่เคยผ่านกฎ 10,000 ชั่วโมงได้แก่ วงเดอะบีเทิล (The Beatles) พวกเขาใช้เวลาในการฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 7 วัน มีการแสดงแต่ละคืนมากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวันขึ้นไป ทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จ ดังเช่นในปีพ.ศ. 2507 พวกเขาได้แสดงสดไปแล้วกว่า 1,000 ครั้ง บิลเกตส์ (Bill Gates) ใช้ความพยายามในการฝึกฝนเรื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่อายุ 15 ปี วันละ 8 ชั่วโมง 7 วันต่อสัปดาห์ทำให้เขาเกิดความชำนาญในเรื่องคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก และประสบความสำเร็จ ไทเกอร์วูดส์ (Tiger Woods) ฝึกการตีกอล์ฟตั้งแต่อายุ 2 ขวบโดยตลอด 20 ปีเขาฝึกวันละ 10 ชั่วโมงต่อวันแบบไม่มีวันหยุด เขาสะสมชั่วโมงการฝึกซ้อมได้เกิน 80,000 ชั่วโมงโดยไม่มีใครในโลกที่จะฝึกซ้อมได้เท่ากับเขาในอายุที่เท่ากัน จึงทำให้เขาประสบความสำเร็จ

กล่าวโดยสรุปว่าการจะเป็นยอดคนในสิ่งใดนั้นไม่ได้เกิดจากพรสวรรค์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการฝึกฝน ททุ่มเท และความมีระเบียบวินัยกับสิ่งนั้น ๆ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือความรักกับสิ่งที่ทำซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จและผ่านความยากลำบากได้อย่างแน่นอน (Work360, 2015)

1.5.3 การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนหมายถึงการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เหมาะสมให้ดีขึ้นกว่าเดิม เหมาะสมกว่าเดิม ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรม แสดงพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ แรงจูงใจ หรือเป้าหมายที่ตนตั้งไว้เพื่อสนองความต้องการและเป้าหมายของตนเองทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2558) กล่าวว่าไว้วานักดนตรีที่ดีจำเป็นต้องประเมินความสามารถของตนเองได้อย่างตรงกับความ เป็นจริง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาฝีมือตนเองในก้าวหน้า โดยมี

วิธีการได้แก่ การฟังบทเพลงที่ตนเองเล่นอย่างมีสมาธิ สามารถอธิบายการเล่นของตนเองได้อย่างถูกต้อง มีความรู้เรื่องการเล่นบทเพลงต่าง ๆ หรืออาจจะมีการบันทึกเสียงหรือบันทึกวีดิทัศน์ที่ตนเองเล่น และประเมินการเล่นของตนเองโดยมีผู้ช่วยประเมินด้วย ยอมรับฝีมือตนเองโดยไม่ลำเอียง วิเคราะห์สิ่งที่ดีและหาข้อบกพร่องเพื่อพัฒนาฝีมือต่อไป ไม่ท้อถอยกับสิ่งที่ไม่สมหวังจากการแสดง ควบคุมอารมณ์ตนเองให้ได้โดยไม่แสดงออกถึงความดีใจหรือเสียใจจนเกินไป ไม่หลีกเลี่ยงในการประเมินตนเอง

ซึ่งการแก้ไขปรับปรุงเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และอยู่บนรากฐานของความรู้และความสามารถ และศักยภาพส่วนบุคคล โดยการวิเคราะห์ฝีมือของตนเองอย่างละเอียด หาสาเหตุของการบกพร่อง และเก็บรวบรวมไว้ ศึกษาวิธีการแก้ไขโดยมีผู้สอนหรือผู้ชี้แนะ ให้เวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องและทำการฝึกฝนเพื่อการพัฒนาฝีมือที่ดีขึ้น มีความพึงพอใจในการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง ไม่มีความเบื่อหน่ายในการแก้ไขปรับปรุงฝีมือของตนเอง นอกจากหลักการทั่วไปนี้แล้ว ในเรื่องสาระและเนื้อหาควรประกอบไปด้วย บทเพลง แบบฝึกหัด การใช้กล้ามเนื้อ มีความเข้าใจลักษณะและคุณสมบัติของเปียโน ฝึกการอ่านโน้ต การเล่นโดยการฟัง มีความสร้างสรรค์ การฝึกสอดประสาน การวิเคราะห์ บทเพลง มีความรู้ทางด้านทฤษฎีและประวัติศาสตร์ดนตรี

1.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทางดนตรี

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

Maymatavee (2015) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนรู้ไว้ว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิควิธีการ ซึ่งเป็นตัวกลางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ได้อย่างง่ายและรวดเร็วเป็นเครื่องมือและตัวกลางซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนมีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของผู้สอนไปสู่ตัวผู้เรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็วเป็นผลให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นักการศึกษาเรียกชื่อการสอนด้วยชื่อต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษา สื่อการเรียนการสอนสื่อการศึกษา เป็นต้น

ประเภทของสื่อ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. สื่อประเภทวัสดุ ได้แก่ สื่อเล็ก ซึ่งทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพเสียง และ อักษรในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1.1 วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือเรียนหรือตำรา ของจริง หุ่นจำลอง รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น

1.2 วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไก เป็นตัวนำเสนอความรู้ให้แก่ฟิล์มภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ เส้นเทปบันทึกเทป รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ รายการที่ใช้เครื่องช่วยสอน เป็นต้น

2. สื่อประเภทเครื่องมือ หรือโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่ สื่อใหญ่ ที่เป็นตัวกลางหรือทางผ่านของความรู้ สื่อประเภทนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อประเภทวัสดุ บางชนิดเป็นแหล่งความรู้ให้ส่งผ่าน ซึ่งจะทำให้ความรู้ที่ส่งผ่านมีการเคลื่อนไหวไปสู่ผู้เรียนจำนวนมาก ได้ไกลๆ และรวดเร็ว และบางทีก็ทำหน้าที่เหมือนครูเสียเอง เช่นเครื่องช่วยสอน ได้แก่เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียงเครื่องรับวิทยุ เครื่องฉายภาพนิ่งทั้งหลาย

3. สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ จะเน้นที่เทคนิคและวิธีการเป็นสำคัญ

สื่อจำแนกตามประสบการณ์

1. ประสบการณ์ตรงและมีความมุ่งหมาย ประสบการณ์ขั้นนี้เป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา ทั้งปวง เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับมาจากความเป็นจริงและด้วยตัวเองโดยตรง ผู้รับประสบการณ์นี้จะได้เห็น ได้จับ ได้ทำ ได้เล่น ได้รู้สึก และได้ดมกลิ่นจากของจริง ดังนั้นสื่อการสอนที่ให้ประสบการณ์การเรียนรู้ในขั้นนี้ก็คือของจริงหรือความเป็นจริงในชีวิตของเรา เช่น ประสบการณ์ในการเรียนทักษะปฏิบัติในการบรรเลงบทเพลงในหลากหลายสไตล์ หลากหลายรูปแบบ เป็นต้น

2. ประสบการณ์จำลอง เช่นการฝึกซ้อมก่อนการแสดงต่อหน้าผู้ชม มีการจำลองสถานการณ์ในการแสดงเสมือนการแสดงจริงหรือการจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับบรรยากาศในวันสอบจริง เป็นต้น

3. ประสบการณ์นาฏการ เช่น เหตุการณ์ในอดีต เรื่องราวในวรรณคดี การเรียนในเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ หรือเรื่องธรรมชาติที่เป็นนามธรรม เช่น การศึกษาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ ดนตรีตะวันตก เป็นต้น

4. การสาธิตคือ การอธิบายถึงข้อเท็จจริงหรือแบ่งความคิด หรือกระบวนการต่าง ๆ ในการสาธิตนี้อาจรวมเอาสิ่งของที่ใช้ประกอบหลายอย่าง นับตั้งแต่ของจริงไปจนถึงตัวหนังสือ เช่นการสาธิตของผู้สอนในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการเตรียมตัวในการสอบ การบรรเลงบทเพลง การฝึกแบบฝึกหัดเทคนิคในด้านต่าง ๆ วิธีการฝึก การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน การสาธิตวิธีการหาข้อมูล วิธีการเขียนสื่อบัตร สาธิตวิธีการฝึกซ้อมในท่อนที่มีปัญหาต่าง ๆ ในการบรรเลง รวมถึงการแก้ไขปัญหา เป็นต้น

5. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้ได้เรียนจากแหล่งข้อมูล แหล่งความรู้ที่มีอยู่จริง ดังนั้นการศึกษานอกสถานที่จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นสื่อกลางให้ได้เรียนจากของจริง เช่นการไปรับชมคอนเสิร์ตการแสดงการเดี่ยวเปียโนหรือการแสดงดนตรีคลาสสิกใน

หลากหลายรูปแบบอย่างสม่ำเสมอ ถือเป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่จะได้เห็นการแสดงสด ได้เห็นภาพรวมในการจัดการ การแสดง การปฏิบัติตน รวมถึงวัฒนธรรมในการแสดงดนตรีคลาสสิกเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการเตรียมตัวสอบ

6. นิทรรศการ หมายถึง การจัดแสดงสิ่งต่างๆ เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ชม ดังนั้นนิทรรศการจึงเป็นการรวมสื่อต่าง ๆ มากมายหลายชนิด

7. โทรทัศน์และภาพยนตร์ โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่มีบทบาทมากในปัจจุบัน เพราะได้เห็นทั้งภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน และยังสามารถแพร่และถ่ายทอดเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นได้ด้วย

8. ภาพนิ่ง การบันทึกเสียง และวิทยุ ภาพนิ่ง ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพนิ่งสามารถจำลองความเป็นจริงมาให้เราศึกษาจนจอบได้ การบันทึกเสียง ได้แก่ แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง เทปและเครื่องบันทึกเสียง และเครื่องขยายเสียงตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเสียง ส่วนวิทยุณปัจจุบันที่ยอมรับกันแล้วว่า ช่วยการศึกษาและการเรียนการสอนได้มาก ซึ่งไม่จำกัดอยู่แต่เพียงวิทยุโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงวิทยุทั่วไปอีกด้วย

9. ทัศนสัญลักษณ์ สื่อการสอนประเภททัศนสัญลักษณ์นี้มีมากมายหลายชนิด เช่น แผนภูมิ แผนภาพ แผนที่ แผ่นผัง ภาพโฆษณา เป็นต้น

10. วจนสัญลักษณ์ สื่อขั้นนี้เป็นสื่อที่จัดว่า เป็นขั้นที่เป็นนามธรรมมากที่สุด ซึ่งได้แก่ตัวหนังสือหรืออักษร สัญลักษณ์ทางคำพูดที่เป็นเสียงพูด เช่น หนังสือ บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีคลาสสิก หรือที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงที่เลือกใช้ในการสอบ

คุณค่า และประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

1. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่
 - 1.1 เรียนรู้ได้ดีขึ้นจากประสบการณ์ที่มีความหมายในรูปแบบต่างๆ
 - 1.2 เรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง
 - 1.3 เรียนรู้ได้ง่ายและเข้าใจได้ชัดเจน
 - 1.4 เรียนรู้ได้มากขึ้น
 - 1.5 เรียนรู้ได้ในเวลาที่จำกัด
2. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ได้แก่
 - 2.1 ทำสิ่งนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
 - 2.2 ทำสิ่งซับซ้อนให้ง่ายขึ้น
 - 2.3 ทำสิ่งเคลื่อนไหวช้าให้เร็วขึ้น
 - 2.4 ทำสิ่งเคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลง

- 2.5 ทำสิ่งเล็กให้ใหญ่ขึ้น
- 2.6 ทำสิ่งใหญ่ให้เล็กลง
- 2.7 นำสิ่งที่อยู่ไกลมาศึกษาได้
- 2.8 นำสิ่งที่เกิดในอดีตมาศึกษาได้ช่วยกระตุ้นความสนใจ
- 2.9 ช่วยให้จดจำได้นาน เกิดความประทับใจและมั่นใจในการเรียน
- 2.10 ช่วยให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหา
- 2.11 ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่าการใช้สื่อเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการเลือกสื่อ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการสอน รูปแบบและระบบ ลักษณะของผู้เรียน เกณฑ์เฉพาะของสื่อ วัสดุอุปกรณ์และตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของสื่อกับคุณสมบัติเฉพาะและจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทางดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2558) กล่าวว่าสื่อการเรียนรู้เป็นเนื้อหาที่สำคัญมากอย่างหนึ่งเนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่เป็นนามธรรม การใช้สื่อต่าง ๆ มาช่วยจะทำให้ลักษณะนามธรรมของดนตรีเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และช่วยให้มีความเข้าใจและมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ มีความช่วยส่งเสริมการเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี การเลือกสื่อที่ใช้ควรเลือกให้มีความน่าสนใจน่าติดตาม เป็นสื่อที่เข้าใจง่ายช่วยกระตุ้นผู้เรียนและต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้และให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้ทางดนตรีสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทที่สำคัญ ได้แก่ 1) บทเพลง บทเพลงเป็นสื่อการสอนดนตรีที่ต้องใช้ประกอบการฟังอยู่เสมอ มีเนื้อหาความยากง่าย ความยาว ประเภทของบทเพลงที่แตกต่างออกไปขึ้นอยู่กับเนื้อหาในการสอนในแต่ละระดับ ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ฟังบทเพลงอีกในหลากหลายประเภทประกอบการเรียนรู้ 2) แผนภูมิและแผนภาพ เป็นสื่อดนตรีที่จัดทำไว้ใช้ในการสอน เช่น แผนภาพแสดงเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ แผนภาพผู้ประพันธ์เพลงเป็นต้น แผนภูมิสามารถแยกออกเป็นประเภท ต่าง ๆ ได้แก่ แผนภูมิเพลง ซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวโน้ตดนตรี แผนภูมิสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรี เช่น สัญลักษณ์จังหวะ ระดับเสียง ลักษณะของตัวโน้ตและรูปแบบจังหวะต่าง ๆ แผนภูมิแสดงโครงสร้างหรือรูปแบบด้านดนตรี เช่น แผนภูมิที่เกี่ยวกับรูปแบบสังคีตลักษณะแบบไบนารี (Binary) รูปแบบเทอร์นารี (Ternary) รูปแบบ โซนาตา (Sonata) หรือแผนภูมิเกี่ยวกับลักษณะการจัดวางดนตรี แผนภูมิแสดงลักษณะเครื่องดนตรีหรือ

แสดงการเล่นเครื่องดนตรี เช่น แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของคีย์บอร์ดกับตัวโน้ต เป็นต้น 3) เครื่องดนตรี ในการสอนทักษะเครื่องดนตรีเป็นสิ่งที่จำเป็นขาดไม่ได้ เครื่องดนตรีที่ใช้สอนทักษะมักจะ เป็นเครื่องดนตรีที่ผู้เรียนมีเป็นเจ้าของไว้ทำการฝึกฝน ควรมีลักษณะที่มีคุณภาพ มีความคงทนคุ้มค่า แก่การใช้งาน และมีน้ำหนักเสียงที่ไพเราะ 4) สื่อประเภทเสียง เป็นสิ่งจำเป็นอีกอย่างหนึ่งในการสอบได้แก่ วัสดุเสียง เช่น ซีดี แผ่นเสียง อุปกรณ์เสียง เช่น เครื่องเล่นซีดี เครื่องเล่นแผ่นเสียง ซึ่งควรมีคุณภาพ พอสมควรจนถึงคุณภาพที่ดี เพื่อประโยชน์ในการรับฟังที่ไพเราะ 5) สิ่งพิมพ์ จัดเป็นสื่อที่สำคัญในการ สอนดนตรี เพราะเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ มีการบอกเรื่องราว ภาพประกอบในหนังสือ ได้แก่ พจนานุกรมดนตรี หนังสือโน้ตดนตรีและหนังสือประเภทต่าง ๆ เป็นต้น 6) สื่ออื่น ๆ ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพยนตร์เกี่ยวกับดนตรีซึ่งเป็นประโยชน์มากในการสอนดนตรี รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ ปัจจุบันสื่อที่มีบทบาทสำคัญมากคือสื่อทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านดนตรีได้ดี ขึ้นและมีการสอดแทรกความสนุกสนานทำให้มีความน่าสนใจ 7) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ปัจจุบันระบบ อินเทอร์เน็ตมีบทบาทในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งข้อมูลที่สะดวกและเข้าถึงได้ง่าย เช่น เว็บไซต์ (World Wide Web) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

นอกจากสื่อที่กล่าวมาแล้วในปัจจุบันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างกว้างไกล เทคโนโลยีดนตรีหมายถึง วิทยาการที่นำความคิด วัสดุอุปกรณ์ หลักการ เทคนิค ความรู้ ระเบียบวิธี ตลอดจนการผลิตทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับดนตรีทำให้เกิดประสิทธิภาพทางดนตรีมีมากขึ้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555a) ทำให้การค้นคว้า การศึกษาโดยใช้สื่อประกอบการเรียนดนตรีมีใน หลากหลายรูปแบบได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวิจัย หนังสือดนตรีประกอบการเรียนใน เรื่องต่าง ๆ เช่น หนังสือแบบฝึกหัดทางด้านเทคนิค หนังสือเรียนทางทฤษฎีดนตรี หนังสือวรรณคดี ดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก การใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนดนตรี การค้นคว้าหา ความรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เว็บไซต์ต่าง ๆ แผ่นซีดีและแผ่นดีวีดี วิดีทัศน์ประกอบการ เรียนการสอน สื่อวิทยุทางด้านดนตรีที่มีความรู้ทางด้านการศึกษาประกอบ เช่นวิทยุจุฬาฯ ยูทูป (YouTube) สื่อที่มีการเล่นหรือการร้องประกอบ (Backing Track) การเรียนผ่านบริการเว็บเพจซึ่ง สามารถส่งข้อมูลและเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วและกว้างไกลทั่วโลก (WBI, Web Based Instruction) และสื่อแอปพลิเคชัน (Application) ต่าง ๆ ที่ใช้ผ่านคอมพิวเตอร์หรือสามารถใช้ผ่านมือถือได้อย่างง่าย และสะดวกสบาย จากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวมาเป็นสิ่งสำคัญเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนดนตรีทำ ให้มีประสิทธิภาพในการเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้และการถ่ายทอด ให้เป็นอย่างดี เพื่อฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ทำให้เกิดแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีให้กับการเรียนการ สอนดนตรี มีความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นซึ่งมีการพัฒนาแบบไม่หยุดยั้ง

1.7 กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนทั่วไป และกิจกรรมทางดนตรี

กิจกรรม

กิจกรรมในแหล่งเรียนรู้หมายถึง กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนได้มีการฝึกเสริมทักษะในการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งในที่นี้หมายถึง การทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ซึ่งในบางครั้งกิจกรรมการเรียนรู้จะมีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนได้ทำระหว่างการเรียนหรือหลังการเรียน กิจกรรมแบบการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะการทำกิจกรรมจะช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น

สมชาย ฐิติรัตน์อัคร์ (2535) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในแหล่งการเรียนรู้ที่ดีได้แก่

1. เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ของแหล่งเรียนรู้หรือความรู้ที่มีอยู่ในแหล่งเรียนรู้
2. เหมาะสมกับระดับ วัย และความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องกะทัดรัด
4. ใช้เวลาเหมาะสมคือ ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป
5. เป็นที่สนใจและท้าทายผู้เรียนอยากแสดงความสามารถ ปลูกความสนใจหรือปลูกจินตนาการและเกิดความคิดสร้างสรรค์
6. มีการใช้หลักจิตวิทยาในการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
7. มีหลากหลายรูปแบบซึ่งอาจมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้เลือกหรือให้ตอบแบบเสรี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนตั้งแต่ต้นจนจบ
10. สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของผู้เรียน
11. กิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่มีความหมายกับผู้เรียนที่สามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้มีประโยชน์ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมในการเรียนรู้ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของผู้สอนได้มาก เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จะมีบรรยากาศของการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ

2. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จะช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้เรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ถ้ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ที่จัดทำเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง
5. กิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้
6. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่และทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ สนุกสนานกับการเรียนรู้
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในกลุ่มโดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ออกแบบกิจกรรมต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกัน
8. เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities)

ไทเลอร์ (Tyler) (สกุณา ประมาะยัง, 2556) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้พิจารณาที่จุดประสงค์ที่ต้องการและทำการวิเคราะห์ถึงจุดประสงค์ว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร เมื่อวิเคราะห์ได้แล้วก็ควรจัดหาจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับจุดประสงค์นั้น ๆ เพื่อให้ได้รับความรู้โดยตรงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

องค์ประกอบหลักหรือวัตถุประสงค์หลักของการเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tylor) นั้นประกอบไปด้วย 1) ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆ และต่อเนื่องกัน 2) การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง หรือการจัดสิ่งที่มีความง่าย ไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น 3) บูรณาการ (integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมด ของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้ จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

กิจกรรมทางดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนในทางดนตรีควรเป็นในรูปของประสบการณ์ที่จัดไว้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยทั่วไปมี 2 ลักษณะคือ 1) การปฏิบัติที่มองเห็นได้เด่นชัด สังเกตได้ 2) การปฏิบัติที่มองไม่เห็นคือกระบวนการคิดซึ่งเกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนแต่ละคน กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มุ่งหวังไว้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางดนตรีควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคนความต้องการของผู้เรียน การประเมินผล ความต่อเนื่องของกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง

กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มุ่งหวังไว้ กล่าวโดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางดนตรีควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคน ความต้องการของผู้เรียน การประเมินผล ความต่อเนื่องของกิจกรรมในแต่ละบทเรียนการวางแผนการสอนล่วงหน้า เพื่อให้กิจกรรมมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง กิจกรรมการเรียนการสอนประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นนำ เป็นขั้นเตรียมความพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมหรือ เรื่องสาระดนตรี เช่นการเตรียมตัวในการสอบ การวางแผนในด้านต่าง ๆ การจัดสรรเวลาในการเรียนและการฝึกซ้อม เป็นต้น 2) ขั้นสอน เป็นขั้นตอนของการเสนอหัวข้อและรายละเอียดของการปฏิบัติกิจกรรม เช่นการแนะนำจากผู้สอนในการเลือกโปรแกรมการแสดง ที่จะบรรเลง คำแนะนำในการฝึกซ้อม การวางแผนในเรื่องระยะเวลา และกำหนดจุดประสงค์ในการฝึกซ้อมฝึกหัดบทเพลงแต่ละเพลงจากโปรแกรมที่เลือก รวมถึงการเตรียมตัวในรายละเอียดในทุกหัวข้อที่ต้องสอบ 3) ขั้นสรุป เป็นกิจกรรมในครั้งสุดท้าย อาจอยู่ในรูปแบบของการประเมินผลหรือสรุปแนวคิดสำคัญที่ได้เรียน เช่นการสรุปผลการเรียนการเตรียมตัวในแต่ละหัวข้อในภาพรวม ว่าตรงไปตามเป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ รวมถึงการสรุปเรื่องการปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การเตรียมตัวในแต่ละหัวข้อมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นเป็นต้น

หลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีได้แก่ 1) กิจกรรมที่เสนอเสียงก่อนสัญลักษณ์ เพราะดนตรีเป็นเรื่องเกี่ยวกับเสียงโดยตรง จึงจำเป็นที่จะต้องถ่ายทอดเสียงให้เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถบันทึกในลักษณะภาษา เช่น ตัวโน้ต การเลือกสรรบทเพลงในการฟังประกอบการเรียนรู้และการฝึกซ้อม 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมทางดนตรีเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยตลอด 3) ความหลากหลายของกิจกรรมเพื่อให้มีความน่าสนใจในหลากหลายรูปแบบ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538)

สามารถสรุปกิจกรรมทางดนตรีประกอบการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การเล่น การเขียน การสื่อสารกับครูผู้สอนในห้องเรียน เช่น กิจกรรมการฝึกฟังเสียง การเรียนทฤษฎีดนตรี วรรณคดีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก การแสดงทั้งภายในสถานที่เรียนและนอกสถานที่ เช่นการแสดงคอนเสิร์ตทั้งแบบเล็กและแบบใหญ่

(Recital, Concert) ทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม (Solo, Ensemble) การเข้าร่วมฟังสัมมนาทางด้านดนตรี (Seminar, Workshop) การสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (Theory and Practical Examination) และการแข่งขัน (Competition) กิจกรรมทางดนตรีเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นและพัฒนาทางด้านดนตรีเป็นอย่างดี

ตอนที่ 2 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติและการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

2.1 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ

กมลวรรณ ตังธนากานนท์ (2557) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัติ (Performance skills) Fitzpatrick และ Morrison (1971) เสนอว่าการปฏิบัติ (performance) หมายถึงการตอบสนองรูปแบบต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมของผู้สอบที่แสดงออกมา ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติได้ดังนี้

1. การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติที่เน้นกระบวนการ เป็นการวัดและประเมินคุณภาพของกระบวนการที่ปฏิบัติงานอยู่ นิยมใช้กับทักษะที่มีจุดเน้นที่ขั้นตอนของการปฏิบัติมากกว่าผลการปฏิบัติ

2. การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติที่เน้นผลงาน เป็นการวัดและการประเมินทางด้านคุณภาพของการปฏิบัติ นิยมใช้กับทักษะที่ไม่ได้มีกระบวนการปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ยังนิยมใช้กับทักษะที่วัดผลงานได้ง่ายกว่าการวัดกระบวนการปฏิบัติ แต่กระบวนการปฏิบัติจะเกิดขึ้นในช่วงที่มีการปฏิบัติงาน เมื่อการปฏิบัติงานสิ้นสุด กระบวนการก็สิ้นสุดไปด้วย

3. การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติที่เน้นทั้งกระบวนการและผลงาน นิยมใช้กับงานที่สามารถใช้กับงานที่วัดได้ทั้งกระบวนการและผลงานที่แยกจากกันได้ชัดเจน

การวัดภาคปฏิบัติ มักจะเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบความรู้ ความสามารถ ความคิด ทักษะของผู้ที่ถูกทดสอบ ที่แสดงออกมาด้วยการกระทำและสังเกตได้ ภายใต้สถานการณ์ที่ถูกกำหนดขึ้น ซึ่งอาจอยู่ในรูปของวิธีการหรือผลงาน การวัดผลด้านทักษะมักจะแยกออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นภาคทฤษฎีและส่วนที่เป็นภาคปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการวัดทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive domain) ด้านจิตพิสัย (Affective domain) และ ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) (จุฑามาศ ตะเย็นกุล, 2556)

ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) เป็นการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจและความคิดซึ่งเกี่ยวข้องกับสติปัญญา เช่นความจำ ความคิด การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 1956) และคณะได้ศึกษาวิจัยการเรียนรู้ ความคิดของมนุษย์พบว่า โครงสร้างของพุทธิพิสัย

สามารถจำแนกออกได้เป็น 6 ขั้นตอน คือ 1) ความรู้ความจำ (knowledge) เป็นความสามารถทางด้านความจำ 2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ 3) การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการเลือกใช้กฎ หลักการ หรือกระบวนการที่เหมาะสม สำหรับการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ 4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนประกอบ ความสัมพันธ์ 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการจัดการรวบรวมส่วนประกอบ แผนงาน รวมเข้าด้วยกันเป็นรูปแบบโครงสร้าง 6) การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของ กระบวนการแนวคิด โดยใช้หลักการและเหตุผลหรือพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานจากภายนอก

ด้านจิตพิสัย (Affective domain) เป็นการเรียนรู้ทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ค่านิยม จริยธรรม และเจตคติ ศีลธรรมจรรยาและค่านิยมต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาความซาบซึ้ง และความเหมาะสมในการปรับตัว

ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain / Skill domain) เป็นการเรียนรู้ด้านทักษะ การปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การประสานงานของอวัยวะต่าง ๆ เช่น การเขียน การอ่าน การพูด เป็นต้น ทักษะพิสัย เป็นทักษะทางร่างกายที่เกี่ยวกับการประสานงานของประสาท (สมอง) กับกล้ามเนื้อ ซึ่งเน้นความคล่องแคล่ว รวดเร็ว ถูกต้องและชำนาญ สามารถจำแนกออกเป็น 7 ระดับคือ

1. การรับรู้ของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ (Perception) คือการใช้ระบบประสาททั้ง 5 ในการรับรู้และแปลความหมาย เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ
2. ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Set) คือการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านสมอง อารมณ์ และร่างกาย
3. การปฏิบัติตามข้อแนะนำ (Guided response) คือการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้โดยการเลียนแบบ
4. การปฏิบัติจนเป็นนิสัย (Mechanism) คือการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องจนเกิดความเคยชินติดเป็นนิสัย
5. การปฏิบัติที่สลับซับซ้อน (Complex overt response) คือการปฏิบัติที่สลับซับซ้อน โดยไม่ต้องใช้ความคิดมากนักแต่ทำด้วยความชำนาญ
6. การปรับเปลี่ยนปฏิบัติการ (Adaptation) คือการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม
7. การสร้างปฏิบัติการใหม่ (Origination) คือการอาศัยการปรับปรุงการปฏิบัติจากสิ่งเก่าที่เคยทำมาสร้างเป็นการปฏิบัติในสิ่งใหม่

ทักษะพิสัย จำเป็นต้องมียोगค์ประกอบพื้นฐานทั้ง 3 ด้านที่จะช่วยส่งเสริมกัน เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ของมนุษย์ที่สมบูรณ์ในที่สุด (โชติกา ภาชีผล, 2558)

ธรรมชาติของการประเมินภาคปฏิบัติอาจจะมีเรื่องสมองเข้ามาเกี่ยวข้อง หรือเรียกว่า “Practical skill” และ “Performance” โดยจะให้ผู้เรียนหรือผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมสิ่งที่ต้องการวัด และทำการประเมินออกมา โดยมีสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง เพื่อเป็นสิ่งที่กระตุ้นผู้เรียนหรือผู้สอบให้แสดงออกถึงสิ่งที่ต้องการประเมิน โดยมีองค์ประกอบของการประเมินภาคปฏิบัติดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมินทักษะปฏิบัติ (Purpose)
2. งานที่กำหนดให้ปฏิบัติ (Task)
3. ผลของการปฏิบัติ (Response)
4. วิธีการที่เป็นระบบสำหรับการให้คะแนนทักษะการปฏิบัติ (Systematic methods of rating performance)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2555a) ได้กล่าวไว้ว่าการทดสอบภาคปฏิบัติเป็นการวัดผลจากการลงมือปฏิบัติจริงของผู้เรียนเพื่อมุ่งที่จะตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เป็นสาระหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการทางดนตรีศึกษา เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาไปมากน้อยเพียงใดตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ มีอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปพัฒนาให้ดีขึ้น การสอบวัดผลที่ดีควรมีหลักการ มีระบบ มีการจัดการที่ครอบคลุม มีความรัดกุม มีความสะดวก และให้ผลตามที่ตั้งวัตถุประสงค์เอาไว้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด การแสดงดนตรีมีความสำคัญในเรื่องทักษะ การสอบเพื่อได้เกรด เป็นการประเมินความสามารถในด้านการแสดงในครั้งนั้น การกำหนดรูปแบบในการประเมินผลควรมีหลายรูปแบบเพื่อให้ได้ข้อมูลในหลากหลายแง่มุมและครอบคลุมทุกมิติ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และในด้านทัศนคติ เพื่อที่จะทราบว่าผู้เรียนหรือผู้สอบมีความรู้ความสามารถ และทัศนคติทางด้านตรียุอยู่ในระดับใดได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นรูปแบบในการประเมินควรมีทั้งการประเมินทั้งการสอบและการประเมินตามสภาพจริงที่มีความเหมาะสมกับเวลา และเป็นการวัดผลที่ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะ (Validity) มีความเชื่อถือได้ (Reliability) การประเมินทางทักษะดนตรีนั้น สาระในการประเมินเป็นสิ่งสำคัญ ควรมีสาระและความยากง่ายที่เป็นขั้นตอน ควรแบ่งการประเมินออกเป็นช่วง ๆ เช่น การประเมินผลระหว่างเรียน การประเมินผลท้ายชั่วโมงเรียน การประเมินผลหลังเรียน เป็นต้น มีการกำหนดสาระให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้สอบสามารถเตรียมตัวปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ การประเมินผลตามสภาพจริงรวมถึง การพูดคุย สนทนากับผู้เรียนหรือผู้สอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเรื่องความรู้ความสามารถทางดนตรีอย่างแท้จริง

การประเมินผลทักษะดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติ สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะตามประเภทของการปฏิบัติคือ การปฏิบัติเดี่ยวและการปฏิบัติกลุ่ม การประเมินทักษะดนตรีมุ่งเน้นไปสู่

การปฏิบัติดีเยี่ยมมากกว่า การประเมินผลทักษะ ควรประเมินให้ครบทุกประเภท ได้แก่ทักษะการฟัง การร้องการเล่น การเคลื่อนไหว การอ่านและการสร้างสรรค์ การวัดผลทักษะดนตรีควรแบ่งคะแนนของการวัดออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) เรื่องเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติทักษะซึ่งเป็นในเชิงปริมาณ และ 2) คุณภาพของการปฏิบัติซึ่งเป็นในเชิงคุณภาพ การประเมินในเชิงปริมาณ ได้แก่ทักษะที่ผู้เรียนควรปฏิบัติได้หลังจากที่เรียนรู้ไปแล้ว ส่วนในเชิงคุณภาพได้แก่ความไพเราะ นอกจากนี้ในการประเมินผลทักษะดนตรี จะต้องมีการให้คะแนนที่ชัดเจนอีกด้วย

หลักการพื้นฐานการวัดภาคปฏิบัติ

เพื่อให้การวัดภาคปฏิบัติมีความน่าเชื่อถือ การดำเนินการวัดภาคปฏิบัติจึงควรคำนึงถึงหลักการพื้นฐานดังต่อไปนี้ 1) วัดให้ตรงจุดมุ่งหมาย หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนว่า จะให้ปฏิบัติหรือทำอะไรได้และทำได้ในระดับใด การวัดภาคปฏิบัติจะต้องวัดให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ 2) กำหนดงานให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ 3) ดำเนินการได้เหมาะสมกับลักษณะงาน 4) ความยุติธรรม การสร้างความยุติธรรมในการประเมินผลทำได้โดยกำหนดขอบข่ายของงานให้ชัดเจน กำหนดเงื่อนไข หรือข้อกำหนดในการทำงานให้ชัดเจน 5) ให้คะแนนอย่างเที่ยงตรง โดยมีลักษณะคือมีแบบประเมินชัดเจน แบ่งคะแนนวิธีการและผลการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ให้คะแนนครอบคลุมทุกจุดที่ต้องการวัด 6) มีเกณฑ์การประเมินผลโดยทั่วไปจะพิจารณาเกณฑ์ 2 ประการ คือ ผลผลิต (Product) และกระบวนการ (Process) หรือวิธีในการปฏิบัติงาน ผลผลิต พิจารณาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ วิธีการ พิจารณาว่าวิธีการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนถูกต้องหรือไม่

เทคนิคและเครื่องมือในการวัดผลภาคเรียนปฏิบัติ

เทคนิคและเครื่องมือที่นิยมใช้ในวัดภาคปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้ เทคนิคที่ใช้ในการวัดผลภาคปฏิบัติ ประกอบด้วย การสังเกต การสำรวจ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เพื่อเป็นการบันทึกข้อมูลรายละเอียดเป็นไปด้วยความถูกต้องตรงกับระดับความสามารถหรือทักษะที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง

บุรินทรวิทย์ พ่วนอู๋ (2558) ได้กล่าวถึงหลักและวิธีการทดสอบภาคปฏิบัติ ข้อดี และข้อจำกัดของการสอบภาคปฏิบัติไว้ดังนี้

หลักและวิธีการทดสอบภาคปฏิบัติ มีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การสร้างเครื่องมือควรกำหนดทักษะที่สอบวัดจากจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่จะสอบวัด กำหนดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน กำหนดรายการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน เขียนรายการ สาระของงาน และกำหนดเกณฑ์การตัดสิน

2. ผู้ทำการประเมินควรใช้การสังเกตควบคู่ไปกับการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยบันทึกผลการสังเกตหรือผลการประเมินลงในแบบประเมินที่สร้างขึ้น
3. เนื้อหาสาระของงานที่จะให้ผู้สอบปฏิบัติควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
4. จำนวนและพฤติกรรมที่จะสอบวัดต้องมีเพียงพอที่จะเป็นตัวแทนทักษะตามที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้
5. สิ่งที่จะสอบวัดต้องสามารถสังเกตได้โดยตรง และกำหนดเงื่อนไขในการสอบวัดให้ชัดเจน
6. การสอบวัดโดยใช้สิ่งเร้าที่จัดขึ้นควรมีค่าชี้แจงที่ชัดเจน และสมบูรณ์

ข้อดีของการทดสอบภาคปฏิบัติ

1. สามารถใช้สอบวัดความสามารถในการปฏิบัติได้จริง หรือวัดได้สอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียน
2. สามารถสอบวัดทักษะ และความสามารถในทางปฏิบัติบางอย่างที่ไม่อาจสอบวัดได้ด้วยเครื่องมืออย่างอื่น เช่น แบบทดสอบเขียนตอบ แบบทดสอบเลือกตอบ เป็นต้น
3. สามารถใช้สอบวัดความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ได้เป็นอย่างดี
4. ช่วยให้ผู้สอบเกิดการเรียนรู้จากการทดสอบการปฏิบัติ

ข้อจำกัดของการทดสอบภาคปฏิบัติ

1. ใช้เวลาในการดำเนินการสอบมากเนื่องจากไม่สามารถให้ผู้สอบ สอบได้พร้อมๆ กันทั้งชั้น โดยปกติการสอบภาคปฏิบัติจะทดสอบได้ที่ละคน หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ 2-3 คน จึงต้องใช้เวลามากกว่าจะครบทุกคน
2. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเนื่องจากการปฏิบัติจริงต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการทดสอบเป็นรายคน
3. การตรวจให้คะแนนการทดสอบภาคปฏิบัติ จะมีลักษณะเช่นเดียวกับแบบทดสอบอัตรัย ดังนั้นหากเกณฑ์ไม่ชัดเจน หรือผู้ตรวจหรือผู้ประเมินมีความลำเอียง ผลการประเมินจะขาดความเชื่อถือ

การประเมินผลเจตคติคนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2555a) ได้กล่าวเรื่องการประเมินผลทางเจตคติ เกณฑ์การประเมินผล และการประเมินผลตามสภาพจริงไว้ว่า การประเมินผลเจตคติคนตรีเป็นเรื่องเกี่ยวกับบรรณนิยม ความชอบ ความมีสุนทรียภาพ ความซาบซึ้งซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ อารมณ์ซึ่งอาจจะแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างเด่นชัดหรือไม่แสดงออกเป็นพฤติกรรมก็ได้ วิธีการที่ใช้ประเมินเจตคติคนตรีควรเป็นวิธีการสังเกต สัมภาษณ์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงเจตคติที่มีต่อการเรียนคนตรีออกมาและควรเป็นการประเมินผลที่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์การประเมินผล

เกณฑ์การประเมินผล มีอยู่ 2 ลักษณะคือ 1) การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ 2) การตัดสินประเมินผลอิงกลุ่ม การตัดสินประเมินผลอิงเกณฑ์ คือเกณฑ์การประเมินผลที่ผู้สอนได้มีหลักการหรือระดับคะแนนไว้เรียบร้อยแล้ว โดยกำหนดหลักเกณฑ์ตายตัวไว้ ส่วนการตัดสินประเมินผลอิงกลุ่มคือเกณฑ์การประเมินผลที่ผู้สอนใช้กลุ่มผู้เรียนเป็นเกณฑ์ซึ่ง อาจใช้ค่าทางสถิติเข้ามาช่วยในการหาอันดับคะแนน และอาจจะมีการปรับระดับคะแนนได้เล็กน้อยหลังจากดูคะแนนทั้งหมด นอกจากนี้ในบางครั้งอาจจะต้องมีการใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบควบคู่กันไป แล้วแต่จะเห็นว่าสมควรและยุติธรรมในการประเมินผล ข้อสำคัญคือผู้สอนควรวางเกณฑ์ในการประเมินไว้ก่อนที่จะมีการประเมินทั้งนี้เพื่อความยุติธรรม ไม่ควรกำหนดเกณฑ์หลังการทดสอบแล้ว

การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

การประเมินตามสภาพจริง คือกระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียน การปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริง โดยเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความเข้าใจและทักษะ การคิดซับซ้อนและบูรณาการความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน โดยสามารถจำแนกได้ 4 วิธี ได้แก่

1. การสังเกต (observation) เป็นการรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะพฤติกรรมการปฏิบัติงานกิจกรรมต่าง ๆ โดยการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ
2. การสัมภาษณ์ (interview) การสัมภาษณ์ช่วยให้ได้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง นิยมใช้ร่วมกับการสังเกต การสัมภาษณ์ยังช่วยให้เชื่อมโยงกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และความเข้าใจของผู้เรียนง่ายขึ้นด้วย
3. การประเมินการปฏิบัติงาน (performance assessment) เพื่อทดสอบทักษะและความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ตลอดจนการแก้ปัญหา โดยประเมินผลแผนการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง
4. การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment) คือสิ่งที่ใช้บรรจุหลักฐานหรือผลงานที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ เจตคติ ทักษะ ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ทักษะพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียน อันเกิดจากสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงเป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนดนตรีแบบปกติได้อย่างเหมาะสม หลักการสำคัญในการประเมินคือควรให้เป็นการประเมินผลเป็นไปอย่างมีความมียุติธรรมและถูกต้องตามความเป็นจริงที่สุด เพราะผลจากการประเมินจะเป็นตัวชี้วัดความสามารถของผู้เรียนรวมถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนด้วย

ในด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษตรงตามการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) คือ กระบวนการประเมินความสามารถของผู้เรียน การปฏิบัติงานของผู้เรียนในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริง โดยเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความเข้าใจและทักษะ การคิดซับซ้อนและ บูรณาการความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน โดยมีการสอบครบทั้ง 4 รูปแบบได้แก่

ตารางที่ 2.7 การเปรียบเทียบหัวข้อในการประเมินตามสภาพจริงกับการสอบของสถาบัน ABRSM

หัวข้อของการประเมินตามสภาพจริง	หัวข้อในการสอบของสถาบัน ABRSM
การสังเกต (observation)	การสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)
การสัมภาษณ์ (interview)	การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)
การประเมินการปฏิบัติงาน (performance assessment)	การสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) การสอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)
การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)	การสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษตรงตามทฤษฎีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ทั้ง 4 รูปแบบคือ ในหัวข้อการสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) กรรมการสอบจะใช้วิธีการดู สังเกตการบรรเลงของผู้สอบในการรวบรวมข้อมูลในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ในการประเมินผล การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) เป็นการสัมภาษณ์ช่วยให้ได้รายละเอียดและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างลึกซึ้งและยังเป็นการเชื่อมโยงทางด้านความรู้ในการปฏิบัติเพื่อแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง การสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) และการสอบในหัวข้อการ บรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) เป็นการประเมินการปฏิบัติงาน (performance assessment) เป็นการทดสอบทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตลอดจนการนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ตลอดจนการแก้ปัญหาได้ในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง การสอบในหัวข้อการ เขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) เปรียบได้เหมือนการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment) ซึ่งเป็นการวัดประเมินครบในทุก ๆ ด้านซึ่งแสดงให้เห็นเป็นประโยชน์ใน ทางด้านการศึกษาดนตรีที่บูรณาการความรู้และทักษะในหลากหลายด้านเข้าด้วยกันเป็นการศึกษาที่ ยั่งยืน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา

มีวิธีประเมินผลการเรียนรู้ในหลากหลายวิธีโดยคำนึงถึงการพัฒนาของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัดเช่น การสอบ การนำเสนอผลงาน การทดสอบทักษะ การปฏิบัติงาน ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเองโดยผู้สอนหรือโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง เกณฑ์ในการวัดและการประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดโดยมีทั้งแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่ม

สรุปได้ว่าการวัดและการประเมินผลในการสอบวิชาเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM เป็นการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติที่เน้นทางด้านผลงาน ในการสอบไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดง ผลงานในการเขียนสูจิบัตรประกอบการแสดง เป็นต้น แต่ก็จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเบื้องหลังในการเตรียมตัวก่อนหน้าในการสอบ การสอบปฏิบัติของสถาบัน ABRSM เป็นการตรวจสอบในด้านความรู้ ความสามารถ ความคิดวิเคราะห์และทักษะปฏิบัติของผู้ที่สอบ ซึ่งแสดงออกมาเป็นผลงานในวันสอบ ทั้งในด้านการแสดงและการเขียนรายละเอียดในเล่มสูจิบัตรประกอบการแสดง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าผู้สอบมีความรู้ทั้งในด้านภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ คະแนนที่จะมีทั้งในด้านคุณภาพที่จะบอกรายละเอียดต่าง ๆ จากการประเมิน และคะแนนที่เป็นตัวเลข ในเชิงปริมาณ

การสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งในด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย ในด้านพุทธิพิสัย ในการสอบจะเป็นการวัดความรู้ในด้านความรู้ความเข้าใจ ความจำ การคิดวิเคราะห์ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบทเพลงในแต่ละบทเพลงที่บรรเลง และการตีความที่จะนำไปใช้ในการเขียนสูติบัตรในการแสดง ในด้านจิตพิสัย เป็นการทดสอบในด้านอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับดนตรีรวมทั้งความซาบซึ้งซึ่งจะสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์ปากเปล่า ในด้านทักษะพิสัยเป็นการสอบความรู้ในด้านทักษะการปฏิบัติคือการแสดงเดี่ยวเปียโน รวมถึงการสอบในหัวข้อการเล่นเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน ในการประเมินผลการสอบของสถาบัน ABRSM มีการระบุจุดมุ่งหมายในการประเมินผลทักษะปฏิบัติรวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน

การสอบมีการประเมินผลในหลากหลายรูปแบบเพื่อจะได้ข้อมูลให้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งในด้านความรู้ด้านทักษะ ด้านการสื่อสาร ด้านทัศนคติของผู้สอบ เพื่อที่จะทราบได้ว่าผู้สอบมีความรู้ความสามารถและทัศนคติทางดนตรีอยู่ในระดับใด และวัดได้อย่างถูกต้อง เป็นการสอบทักษะปฏิบัติแบบเดี่ยว มีความน่าเชื่อถือในหลากหลายประเทศทั่วโลก มีเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นการสอบแบบอิงเกณฑ์ โดยมีหลักการและเกณฑ์การให้คะแนนไว้เรียบร้อยแล้ว และกำหนดหลักเกณฑ์ตายตัวไว้ ในด้านการประเมินตามสภาพจริง การสอบจะมีการจัดสถานการณ์ให้

ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในการแสดงเดี่ยวเปียโน เน้นการบูรณาการในด้านความรู้และด้านทักษะเข้าด้วยกัน โดยการสอบจะประกอบด้วย การสังเกต มีการสอบสัมภาษณ์ การประเมินผลจากการสอบปฏิบัติในการแสดงเดี่ยวเปียโนและการประเมินผลงานจากการเขียนเล่มสูจิบัตรการแสดง

2.2 การสอบวิชาเปียโน

การวัดและการประเมินผลทางดนตรีหรือการสอบเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเป็นการวัดและประเมินผลของการเรียนการสอนว่าตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ การเรียนการสอนมีการพัฒนาตามแผนการสอนที่ตั้งไว้หรือไม่ และได้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของผู้เรียนหรือผู้สอบเพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป ในปัจจุบันมีสถาบันมากมายที่เปิดทำการสอบวัดมาตรฐานการเรียนการสอนด้านดนตรีได้แก่

ตารางที่ 2.8 รายชื่อสถาบันที่ทำการสอบวัดมาตรฐานด้านดนตรีในประเทศไทย

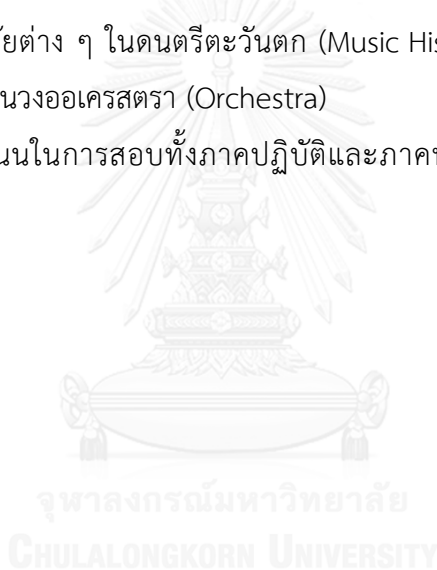
ชื่อสถาบัน	ที่อยู่ตัวแทนอย่างเป็นทางการ
1. สถาบันรอยัล ประเทศอังกฤษ (ABRSM, The Associated Board of the Royal School of music, London, United Kingdom)	โรงเรียนดนตรีจุไรรัตน์ เป็นตัวแทนอย่างเป็นทางการประจำประเทศไทย ตั้งอยู่เลขที่ 100/59-62 ถนนวิมลจันทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240 และมีศูนย์สอบตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ
2. สถาบันทรินิตี้ (Trinity Guildhall, London)	สถาบันTrinity Guildhall 1602 ชั้น 16 อาคารศิวาเทล ทาวเวอร์ 53 ถนนวิทยุ ลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
3. โรงเรียนดนตรีสยามอาซ่า (Siam Kolkarn Piano Examination, SKPE)	ศูนย์สอบอยู่ตามสาขาของโรงเรียนดนตรีสยามอาซ่าทั่วประเทศ
4. London College of Music หรือ LCM ของประเทศอังกฤษ	ปีเตอร์สัน เปียโน แกลเลอรี 712/1 อาคาร ทีบีไอ ชั้น 1, ชั้นลอย, ชั้น 3, ชั้น7 ถนนสุขุมวิท 26 และ 28 คลองตัน คลองเตย กทม. 10110
5. Australian and New Zealand Cultural Art Limited หรือ Anzca	โรงเรียนดนตรีบีแมส (Bmas) สาขาสุขุมวิท 31 ชั้น 4 ตึก RSU ซ.สุขุมวิท 31 ถ.สุขุมวิท กทม.

การสอบของสถาบันต่าง ๆ ข้างต้นมีทั้งการสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีดนตรี โดยมีระบบในการสอบภาคปฏิบัติส่วนมากจะเป็นระบบแบบการสอบเกรด (Grade Examinations) คือมีการสอบตั้งแต่ระดับง่ายไปยาก (Preparatory หรือ Initial) ไปจนถึงระดับเกรด 8 โดยการสอบจะแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อหลัก ๆ ได้แก่ 1) บทเพลงสอบ (Pieces / Repertoire) ผู้สอบต้องเล่นบทเพลงจากหนังสือหรือรายชื่อเพลงตามคู่มือที่กำหนดส่วนมากจะกำหนดให้เล่น 3 เพลงที่มีความแตกต่างของยุคและสไตล์เพลง เพื่อทดสอบความสามารถในการเล่นของผู้สอบว่าสามารถเล่นได้หลายสไตล์เพลง 2) การสอบในหัวข้อเทคนิค (Technical Skill : Scales and Arpeggios) รายละเอียดตามความยาก

ง่ายของแต่ละเกรด 3) การสอบทางด้านการฟัง (Aural Test / Ear Test) เป็นการสอบทางด้านโน้ต
 ประสาทการรับรู้ เช่น การฟัง การร้อง การตบมือเป็นต้น และ4) การสอบการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมา
 ก่อนแบบฉบับปล้น (Sight -Reading) เป็นการทดสอบความรู้ทางด้าน การอ่านโน้ต เรื่องจังหวะ
 สัญลักษณ์ทางดนตรีต่าง ๆ รวมทั้งการตีความลักษณะของบทเพลง

การสอบภาคทฤษฎีดนตรี เป็นการสอบข้อเขียนในระดับเกรด 1 – เกรด 8 ถือเป็นสิ่งสำคัญอีก
 อย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้สอบ ผู้เรียน นักดนตรีได้มีความเข้าใจทางดนตรีมากยิ่งขึ้น ช่วยให้การเล่น ๆ ได้ดี
 และเล่นด้วยความเข้าใจและมีความเชื่อมั่นมากขึ้น เนื้อหาในการสอบจะเริ่มจากเรื่องง่าย ๆ ไปจนถึง
 เรื่องที่ซับซ้อนยากขึ้นตามลำดับเกรด ได้แก่ เรื่องของจังหวะ (Rhythm) ตัวโน้ต (Note) เสียงประสาน
 (Harmony) แนวที่สอดประสาน (Counterpoint) การแต่งบทเพลง (Composition) ความรู้เกี่ยวกับ
 เครื่องหมายสัญลักษณ์ทางดนตรี โครงสร้างของบทเพลง (Structure) สไตล์ (Style) ของบทเพลง
 ประวัติศาสตร์และยุคสมัยต่าง ๆ ในดนตรีตะวันตก (Music History / Period) รายละเอียดของ
 ประเภทและเครื่องดนตรีในวงออเคสตรา (Orchestra)

ตัวอย่างการให้คะแนนในการสอบทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีดนตรีของสถาบันต่าง ๆ มี
 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.9 ตารางเปรียบเทียบคะแนนสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

Examinations	ABRSM (Marks)	Trinity (Marks)	Yamaha (Marks)	LCM (Marks)	Anzca (Marks)
Theory	Total marks 100 Distinction : 90 - 100 Merit : 80 - 89 Pass : 66 – 79 Fail : 0 - 65	Total marks 100 Distinction : 87 - 100 Merit : 75 - 86 Pass : 60 - 74 Fail : 0 - 59	-	-	Pass : 75%
Practical	Total marks 150 Distinction : 130 - 150 Merit : 120 - 129 Pass : 100 - 119 Fail : 0 - 99	Total marks 100 Distinction : 87 - 100 Merit : 75 - 86 Pass : 60 - 74 Fail : 0 - 59	Total marks 100 Excellent : 85 – 100 Good : 75 – 84 Fair : 60 – 74 Insufficient : 0 - 59	Total marks 100 Distinction : 85 – 100 Merit : 75 – 84 Pass : 65 – 74 Below Pass, upper level : 55 – 64 Below Pass, Lower lever : 0 - 54	Total marks 100 First Class Honours : 95 – 100 Honours : 85 – 94 Credit : 75 – 84 Pass : 60 – 74 Fail : 0 - 59

ที่มา : ABRSM, London : Grade music exam marking criteria 2016, Trinity college, London : Piano syllabus grade exams 2015 – 2017, The Structure of SKPC (Siam Kolkarn Piano Course), LCM music grades syllabus : LCM examinations, ANZCA Music Examinations Syllabus.

สำหรับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้แบ่งการสอบออกเป็น 2 แบบคือการสอบด้านการแสดง (Performance) และในด้านการสอน (Teaching) สถาบันที่ได้รับความนิยมในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้แก่ สถาบัน Trinity และ สถาบัน ABRSM ของประเทศอังกฤษ ซึ่งแบ่งระดับและหัวข้อในการสอบดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 2.10 ตารางเปรียบเทียบระดับและหัวข้อในการสอบด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

ชื่อสถาบัน	ระดับในการสอบ	Recital	Viva Voce	Programme Note	Quick Study
Trinity College London	ATCL stands for Associate of Trinity College London	หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน ในระยะเวลา 32 – ไม่เกิน 38 นาที	-	การเขียนเล่มสูจิบัตรการแสดง ในจำนวน 400 – 700 คำ	-
ABRSM	DipABRSM (Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music)	หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน ในระยะเวลา 35 – ไม่เกิน 38 นาที	การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า	การเขียนเล่มสูจิบัตรประกอบการแสดง ในจำนวน 1,100 – ไม่เกิน 1,210 คำ	การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน อย่างฉับพลัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการสอบวิชาเปียโนในปัจจุบันมีหลากหลายสถาบันให้เลือกสอบ ผู้สอบสามารถเลือกให้เหมาะสมกับตนเอง แต่ควรทำการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติประกอบควบคู่กันไป เพื่อความสมบูรณ์ มีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ทางดนตรีที่ครบถ้วน และควรมีการพัฒนาตนเองไปเรื่อย ๆ แบบต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถที่ยั่งยืนต่อไป

2.3 เนื้อหาการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน

ABRSM

2.3.1 ประวัติความเป็นมาของสถาบัน ABRSM

จุดเริ่มต้น

สถาบันดนตรี Associated Board of Royal Schools of Music (ABRSM) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1889 ซึ่งเป็นผลมาจากที่ เซอร์ อเล็กซานเดอร์ แมคเคนซี (Sir Alexander MacKenzie) ผู้อำนวยการของสถาบันดนตรี Royal Academy of Music ได้ยื่นวัตถุประสงค์ต่อ เซอร์ จอร์จ โกรฟ (Sir George Grove) ผู้อำนวยการของวิทยาลัยดนตรี Royal College of Music เพื่อให้สถาบันฝึกอบรมทางดนตรีที่มีชื่อเสียงทั้ง 2 แห่งนั้นได้รวมตัวกันเพื่อสร้างองค์การจัดการสอบทางดนตรีขึ้น อันเป็นองค์กรที่ทำงานเพื่อประโยชน์แห่งการศึกษาทางดนตรี ซึ่งจะช่วยกระตุ้นและวางเป้าหมายสู่ความสำเร็จอันคงไว้ซึ่งมาตรฐานระดับสูงอย่างแท้จริง หน่วยงานคณะกรรมการชุดแรกอยู่ภายใต้การควบคุมงานของ เซอร์ อเล็กซานเดอร์ แมคเคนซี และ เซอร์ จอร์จ โกรฟ โดยมี ลอร์ด ชาร์ลส์ บรูซ (Lord Charles Bruce) เป็นประธานดำเนินงาน คณะกรรมการประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหลาย

ท่าน ยกตัวอย่างเช่น เซอร์ อาร์เธอร์ ซัลลิแวน (Sir Arthur Sullivan) (นักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงด้านงานอุปรากรชวนชั้นผู้ซึ่งทำงานร่วมกับ กิลเบิร์ต (W. S. Gilbert) ซึ่งเป็นนักเขียนละครเพลง) นอกจากนี้ยังมี เซอร์ จอห์น สเตนเนอร์ (Sir John Stainer), เซอร์ วอลเตอร์ พาร์เรต (Sir Walter Parratt), เซอร์ ชาร์ล สแตนฟอร์ด (Sir Charles Stanford) และ เซอร์ ฮูเบิร์ต แพร์รี่ (Sir Hubert Parry) ผู้เป็นนักประพันธ์ดนตรีประสานเสียงชื่อดังจากงานบทกวี Jerusalem ของ วิลเลียม เบลค (William Blake) เจ้าชายแห่งเวลส์ (ต่อมาคือกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 7) ทรงดำรงตำแหน่งเป็นประธานและทรงจัดการประชุมประจำปีให้กับคณะกรรมการจัดการสอบชุดใหม่ ณ. พระตำหนัก Marlborough House

ภาพที่ 2.1 Sir George Dyson และ Dr. R.S. Thatcher

ที่มา: <http://us.abrsm.org/en/about-abrsm/introduction-to-abrsm-our-mission-and-team/the-history-of-abrsm/>

เซอร์ ฮูเบิร์ต แพร์รี่ (Sir Hubert Parry) ได้ร่างเค้าโครงรากฐานและจุดมุ่งหมายของสถาบันไว้ว่า “เป้าหมายหลัก มิใช่เพียงแค่การมอบใบประกาศนียบัตร หากแต่เป็นการมอบบางสิ่งบางอย่างให้เป็นแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติตนเพื่อการเดินไปสู่ความสำเร็จ เป็นการมอบโอกาสให้ผู้คนได้รู้จักและทำความคุ้นเคยกับศิลปะทางดนตรีที่ดีที่สุด ทั้งยังเป็นการรักษามาตรฐานของการตีความและทัศนคติทางดนตรีแบบครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งนั่นทำให้ดนตรีเป็นสิ่งที่จะมอบประโยชน์ให้กับมวลมนุษยชาติได้อย่างถึงที่สุดนั่นเอง” (ABRSM, 2016a)

คู่มือการสอบฉบับแรก (The first syllabus)

คู่มือการสอบฉบับแรกที่ใช้สำหรับการสอบในครั้งแรกในปี ค.ศ. 1890 นั้น มุ่งเป้าไปที่การสร้างมาตรฐานที่สูงมาก โดยมีนัยยะในทางที่ว่า การมอบใบประกาศนียบัตรนั้นถือได้ว่าเป็นการบรรลุผลสำเร็จที่ยอดเยี่ยมและควรค่ายิ่ง นั่นคือรากฐานสำคัญแต่แรกเริ่มซึ่งยังคงได้รับการเก็บรักษาไว้ไม่เปลี่ยนแปลงถึงแม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการประเมินผลตามกาลสมัยก็ตามที โดยครั้งแรกมีการเปิดศูนย์สอบในสหราชอาณาจักรจำนวน 46 แห่ง และมีการสอบแบ่งเป็น 2 ระดับ (มีชื่อ

ง่าย ๆ ว่า ‘Junior’ และ ‘Senior’) โดยมีผู้เข้าสอบไม่น้อยกว่า 1,141 คน และหลังจากนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนการสอบโดยแบ่งออกเป็น ‘Intermediate’ และ ‘Advanced’ ตามมานั่นเอง

ภาคการศึกษาใหม่และรายการสอบ (New school divisions and schemes)

ต่อมาได้มีการขยายภาคการศึกษาในระดับล่างเพื่อให้เป็นไปในแบบ ‘Elementary’ และ ‘Primary’ โดยมีการเพิ่มเติมการสอบแบบ ‘Final’ ในการสอบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ L.R.A.M, A.R.C.M. และ L.R.S.M. (ซึ่งต่อมาถูกแทนที่หรือถูกจัดกลุ่มในระดับวิชาชีพแบบ Diploma, Licentiate และ Fellowship) หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1920 ได้มีการเพิ่มเติมหัวข้อในการสอบด้านโสตประสาทหรือการฟัง และในปี ค.ศ. 1933 ได้นำการแบ่งระดับเป็น 8 ระดับมาใช้ให้เหมาะสมกับระบบสมัยปัจจุบัน ซึ่งในเวลานั้นก็ได้ทำการเปลี่ยนชื่อจาก ‘The Associated Board’ มาเป็น ‘The Associated Board of the Royal Schools of Music’ ด้วยเช่นกัน

กรรมการสอบ (The examiners)

ในช่วงแรกเริ่มนั้น สถาบัน ABRSM นำครูผู้สอนภายในสถาบันและบุคคลที่มีตำแหน่งทางด้านดนตรีที่โดดเด่นมาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสอบ โดยในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 นั้นยังรวมไปถึงนักประพันธ์เพลง เซอร์ จอร์จ ไดสัน (Sir George Dyson), เซอร์ อาร์เธอร์ ซอมเมอร์เวล (Sir Arthur Somervell), เซอร์ เฟรดเดอริก บริดจ์ (Sir Frederick Bridge) และ ราล์ฟ วอฮัน วิลเลียมส์ (Ralph Vaughan Williams) ที่ทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM ด้วย ในการประชุมสามัญประจำปี ค.ศ. 1937 ของสถาบัน ABRSM นั้น เซอร์ ฮิวจ์ อัลเลน (Sir Hugh Allen) ได้บรรยายคุณลักษณะความสามารถในการเป็นกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM ที่จะประสบความสำเร็จไว้อย่างน่าจดจำว่า "เทคนิคการเป็นกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM เท่าที่ผมสามารถมองเห็นได้นั้น ควรประกอบไปด้วยความสามารถทางคณิตศาสตร์แบบง่าย ๆ รวมถึงความรู้ทางด้านคำศัพท์ ควรมีความจำที่ดี เขียนได้ดี มีความอดทนและไม่ใจร้อน และสามารถบรรยายบอกกล่าวได้ ทั้งยังควรมีบุคลิกลักษณะนิสัยที่อ่อนโยน ยุติธรรม ห่วงใยผู้ที่อ่อนแอ มีตรรกะ ใช้เสียงได้ดีและถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องมีมารยาทที่เหมาะสมด้วย" (ABRSM, 2016a)

สถาบันดนตรี Associated Board of Royal Schools of Music (ABRSM) ประกอบด้วยสถาบันดนตรีชั้นนำ 4 แห่งรวมตัวกันเพื่อวางแนวทางการสอบด้านดนตรีให้เป็นมาตรฐานสากล คือ 1) Royal Academy of Music 2) Royal College of Music 3) Royal Northern College of Music และ 4) Royal Scottish Academy of Music and Drama ในสหราชอาณาจักร ตามรายงานของนายรูดอล์ฟ ซาโบร์ (Rudolph Sabor) (Yong, 2003) ที่ได้เขียนไว้ในปี ค.ศ. 1986 ว่าสถาบันดนตรี ABRSM ได้คัดเลือกบุคคลมาเป็นกรรมการคุมสอบของทางสถาบัน โดยเลือกจากกรรมการสอบในสถาบัน ABRSM เองจำนวน 517 ท่าน อีก 86 ท่านจากสถาบันดนตรี Guildhall 70 ท่านจากสถาบัน

ดนตรี Trinity และ 96 ท่านจาก London College สถาบันดนตรีของ ABRSM ครอบคลุมการสอบทางดนตรีที่มากที่สุดในสหราชอาณาจักร

เกณฑ์การให้คะแนน (Marking criteria)

เป็นสิ่งที่น่าทึ่งว่าเกณฑ์การให้คะแนนที่กรรมการสอบจำเป็นต้องปฏิบัติตามนั้น ยังคงเป็นแนวทางเดิมที่ถูกนำมาใช้ตั้งแต่แรกเริ่ม ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของสถาบันในปี ค.ศ. 1948 ที่ว่า "ผู้เข้าสอบที่แสดงความสามารถได้ตรงตามมาตรฐานจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากสถาบันโดยมีการระบุว่า "pass" และถ้าแสดงความสามารถได้ดีกว่าระดับที่น่าพอใจนั้น จะมีการระบุว่า "merit" นอกจากนี้หากแสดงความสามารถได้โดดเด่นมาก จะมีการระบุว่า "distinction" แต่อย่างไรก็ตามทางสถาบันมิได้มีนโยบายในการให้คะแนนกับบุคคลโดยง่าย ๆ และจะปฏิเสธที่จะมอบใบประกาศนียบัตรให้กับบุคคลใด หากบุคคลนั้นมิได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางดนตรีออกมาให้เห็น" (ABRSM, 2016b)

การเติบโตของ ABRSM (The growth of ABRSM)

จากจุดเริ่มต้นของสถาบัน ABRSM ได้ทำการส่งเสริมด้านการพัฒนาและการเผยแพร่ศิลปะทางดนตรีในสหราชอาณาจักรและประเทศในอำนาจปกครองของอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1892 ทางมหาวิทยาลัย University of the Cape of Good Hope ได้เรียนเชิญสถาบัน ABRSM ให้ทำการจัดสอบขึ้นในประเทศราช Cape Colony อีกด้วยต่อมาในปี ค.ศ. 1895 ประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแคนาดา ก็ได้มีโอกาสต้อนรับกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM ส่วนประเทศมอลตาและเวสต์อินดีสก็เริ่มมีการสอบขึ้นในปี ค.ศ. 1903 และ 1907 ตามลำดับ จวบจนกระทั่งในปี ค.ศ. 1948 สถาบัน ABRSM มีการก่อตั้งผู้แทนของสถาบันประจำประเทศแอฟริกาใต้ อินเดีย ปากีสถาน ซีลอน (ในตอนนี้ คือ ศรีลังกา) มอลตา โรดีเชีย (ในตอนนี้ คือ ซิมบับเว) ไชปรัส สิงคโปร์ และเคนยา

สถาบันดนตรี ABRSM มีชื่อเสียงระดับนานาชาติในฐานะผู้นำการให้บริการในด้านการสอบเพื่อวัดความสามารถทางดนตรีและระบบการสอบวัดผลทางดนตรีของสถาบันดนตรี ABRSM นั้นได้รับการยอมรับว่าเป็น "มาตรฐานโลก" (international benchmark) ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนดนตรีและวิทยาลัยดนตรีต่าง ๆ ตระหนักดีถึงเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของสถาบันดนตรี ABRSM คือต้องการส่งเสริมและพัฒนาความเพิลิตเพิลินในดนตรีและยกระดับคุณภาพการสอนดนตรีให้สูงขึ้น ด้วยประสบการณ์การดำเนินการสอบมาแล้วกว่า 125 ปี ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้งในประเทศอังกฤษ และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สถาบันดนตรี ABRSM ได้เสนอมาตรฐานการสอบวัดผลทางดนตรี ซึ่งมีระบบการตรวจสอบการสอบวัดผลทางดนตรีที่ครอบคลุมเครื่องดนตรีกว่า 30 ชิ้น รวมไปถึงการร้องเพลง ทฤษฎีทางดนตรีและความสามารถทางดนตรีอีกด้วย ในแต่ละปี มีผู้สมัครประมาณ 630,000 คน เข้าสอบวัดผลที่จัดขึ้นใน 93 ประเทศทั่วโลก (ABRSM, 2016a) และมีเครือข่ายในการ

ดำเนินงานของสถาบันดนตรี ABRSM ครอบคลุมประเทศในทวีปแอฟริกา ทวีปอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ ทวีปเอเชีย ประเทศในแถบออสเตรเลีย และทวีปยุโรป

จากการที่ ABRSM เกิดจากการรวมตัวของกลุ่มสถาบันดนตรี Royal อันมีชื่อเสียงแห่งประเทศไทย อังกฤษถึง 4 แห่ง ทำให้สามารถรวบรวมผู้มีความรู้ และนักวิชาการด้านดนตรีจำนวนมากเข้ามาทำงานเพื่อวางมาตรฐานของการสอบได้อย่างสมบูรณ์และเป็นมาตรฐาน ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน แนวทางการสอบของ ABRSM มีการกำหนดรายละเอียดความรู้ที่ผู้สอบควรต้องรู้ในแต่ละระดับชั้นไว้อย่างเป็นระบบ และครบถ้วน ครูผู้สอนส่วนใหญ่จึงนิยมใช้แนวทางการสอบ ABRSM เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน เพราะมั่นใจว่าการเรียนการสอนจะดำเนินการไปอย่างถูกต้องทิศทาง มีมาตรฐานตามแนวทางของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ ใบประกาศนียบัตร (Certificate) ที่ได้รับจากสถาบัน ABRSM เป็นที่ยอมรับทั่วโลก มีความเป็นมาตรฐานสูง สามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงระดับความรู้ทางด้านดนตรีได้ทั้งในและต่างประเทศ รับรองโดย Ofqual, DCELLS, CCEA และ EQF (Churairat Music)

2.3.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM : Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music)

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM ได้มีการรอบและเกณฑ์การประเมินผลสำหรับนักดนตรีไว้ทั้งสำหรับผู้แสดงดนตรี (Performers) ผู้กำกับดนตรี ผู้อำนวยการ (Directors) และสำหรับครูผู้สอน (Teachers) การสอบมีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับทางด้านดนตรีอย่างแท้จริง หรือผู้ที่ต้องการจะพัฒนา เติบโตมุ่งหมายของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถที่เพิ่มขึ้น และต้องการใบประกาศนียบัตรในการใช้ประกอบอาชีพที่สูงขึ้น เพื่อเป็นคำตอบ และทำให้ความตั้งใจที่มีอยู่เป็นจริงได้ ผู้ที่มีความสนใจดังกล่าว สามารถเข้าร่วมในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้ได้

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา ซึ่งมีหัวข้อ รายละเอียดที่จำเป็นของแต่ละสาขาวิชา ได้ตีพิมพ์ออกมาเป็นคู่มือประกอบการสอบ (Syllabus) หรือสามารถดูรายละเอียดได้ที่ <http://th.abrsm.org/en/our-exams/diplomas/music-performance/> แต่ละสาขาวิชาจะมีคู่มือที่ใช้ในการประกอบการสอบ ได้แก่ 1) สาขาการแสดง (Music Performance) 2) สาขาเกี่ยวกับการกำกับ ควบคุมวงหรือการอำนวยเพลง (Music Direction) และ 3) สาขาที่เกี่ยวกับการสอน (Instrumental / Vocal Teaching) ซึ่งแต่ละสาขาวิชาจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

DipABRSM	Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music
LRSM	Licentiate of the Royal Schools of Music
FRSM	Fellowship of the Royal Schools of Music

ดังแสดงได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.11 สาขาและระดับการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM

สาขาการแสดง (Music Performance)	สาขาการอำนวยเพลง (Music Direction)	สาขาเกี่ยวกับการสอน (Instrumental / Vocal Teaching)
ระดับ DipABRSM	Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music	
ระดับ LRSM	Licentiate of the Royal Schools of Music	
ระดับ FRSM	Fellowship of the Royal Schools of Music	

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้ เป็นสิ่งที่สามารถตอบโจทย์และช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ในระยะยาวของผู้เรียนและผู้สอนให้มีการอยากจะพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น ประสบความสำเร็จอาชีพในทางด้านดนตรีที่เพิ่มขึ้นทั้งทางด้านทักษะ (Skills) ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ในการบรรเลงบทเพลง ในหัวข้อ Recital ในคู่มือการสอบ มีความรู้ความเข้าใจทางด้านดนตรีที่มากขึ้น (Knowledge) ซึ่งเป็นส่วนของความรู้ความเข้าใจในบทเพลงที่เลือกสอบในเชิงลึก อยู่ในหัวข้อการเขียนสูจิบัตร (Programme Note) และการตอบจากการสัมภาษณ์จากกรรมการสอบ (Viva Voce) ผลของการสอบในระดับนี้เป็นที่ยอมรับในสถาบันการเรียนการสอนดนตรีทั่วโลก สามารถใช้งานได้จริง และสามารถยื่นเป็นเอกสารเพื่อเทียบวัดและใช้ประกอบการประเมินผลในการเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงกว่าต่อไปได้ในสถานศึกษาที่ทำการเรียนการสอนในระบบอังกฤษ โดยในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้ ไม่มีข้อจำกัดระยะเวลาในการเรียนว่าจะต้องเรียนนานขนาดไหน หรือก่อนหน้านี้อาจเรียนจบมาจากที่ไหน สำหรับในสหราชอาณาจักร การสอบในระดับนี้ถูกรวมอยู่ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของชาติ (National Qualifications Framework, NQF UK) ที่ใช้ในการสอบคัดเลือกและยังได้รับการยอมรับจากระบบอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมของสหราชอาณาจักร (Qualifications and Curriculum Authority, QCA) ที่ใช้ในอังกฤษ เวลส์และไอร์แลนด์เหนือ เพื่อใช้กำหนดเป็นมาตรฐานแห่งชาติ และกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ เป็นผู้รับรองคุณวุฒิตามมาตรฐานที่กำหนดขึ้น สำหรับใช้เป็นมาตรฐานอาชีพที่เป็นมาตรฐานเดียวกันที่ใช้ทั่วสหราชอาณาจักร เพื่อที่จะสร้างการศึกษาระดับโลกและกรอบการฝึกอบรมที่ตรงกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของบุคคล ธุรกิจและสังคม นำไปสู่การพัฒนาในหลักสูตร คุณสมบัติและการประเมินผลการตรวจสอบ ซึ่งการสอบของสถาบัน ABRSM ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้จัดอยู่ในระดับการศึกษาชั้นสูง ระบบ

ดังกล่าวในสหราชอาณาจักรแบ่งออกเป็นระดับที่ 1 - 8 และมีการเปรียบเทียบระดับในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของ สหราชอาณาจักรได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.12 การเปรียบเทียบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM กับการศึกษาขั้นสูงใน ประเทศอังกฤษ

ABRSM	Higher Education	เทียบเท่า
DipABRSM	Certificate of higher education	เทียบเท่าอนุปริญญาทางด้านดนตรี
LRSM	Bachelor degree with honours	เทียบเท่าปริญญาตรีเกียรตินิยมด้านดนตรี
FRSM	Master's degree	เทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี

ตารางที่ 2.13 การเปรียบเทียบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของชาติ (National Qualifications Framework, NQF UK)

ABRSM	NQF level	NQF title	Accreditation no.
DipABRSM	4	Diploma in Music Performance	100/2799/3
LRSM	6	Licentiate in Music Performance	100/2800/6
FRSM	7	Fellowship in Music Performance	100/2801/8

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนอง เป็นเสมือนกระจกสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้เล่นเอง ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของมือสมัครเล่นหรือผู้ที่เล่นเป็นอาชีพ และหากผู้ที่สอบผ่านในระดับ LRSM จะมีโอกาสที่จะเข้าไปเป็นสมาชิกทั้งในวงดนตรีขนาดเล็ก (Chamber) หรือวงขนาดใหญ่ เช่น วงออร์เคสตรา (Orchestra) หรือสามารถเป็นนักเปียโนที่เล่นประกอบ (accompanist) ได้

2.3.3 หัวข้อในการสอบการด้านการแสดงเดี่ยวเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM)

การแบ่งส่วน และหัวข้อในการสอบ (Session)

จากรายละเอียดหัวข้อในการสอบข้างต้น การสอบจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน (Session) ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 (Session 1) คือการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

ส่วนที่ 2 (Session 2) แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 2.1 คือการสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์ปากเปล่าจากกรรมการผู้สอบ (Viva Voce) เกี่ยวกับงานเขียนรายละเอียดของบทเพลงในสูจิบัตร (Programme Note) ซึ่งผู้สอบจะมอบให้กับกรรมการสอบในวันสอบ จำนวน 2 ชุด

ส่วนที่ 2.2 คือการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน โดยไม่มีการเล่นดนตรีอื่นประกอบ (Quick Study)

ตารางที่ 2.14 รายละเอียดหัวข้อในการสอบการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM

ส่วนที่ (Session)	หัวข้อในการสอบ (Requirements)	เวลาที่ใช้ในการสอบ (Timing)
1.	Recital : การแสดงเดี่ยวเปียโน การเลือกโปรแกรมในการบรรเลง ควรเป็นโปรแกรมที่มีความเหมาะสม สมดุล หาหนังสือจากสำนักพิมพ์ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการบรรเลง การแสดง และใช้ในการตีความได้ดีที่สุดเพื่อนำมาใช้ในการเขียนรายละเอียด ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเพลงในสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	35 นาที (บวก/ลบไม่เกิน ร้อยละ 10 หรือไม่เกิน 3.5 นาที)
2.	การสอบจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 2.1 Viva Voce คือการสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์ปากเปล่าจากกรรมการผู้สอบ เป็นการพูดอย่างมีความมั่นใจเกี่ยวกับบทเพลงที่บรรเลง การตีความที่เขียนลงในเล่มสูจิบัตร (Programme Note) ซึ่งผู้สอบจะมอบให้กับกรรมการสอบในวันสอบ จำนวน 2 ชุด 2.2 Quick Study คือการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน โดยไม่มีการเล่นดนตรีอื่นประกอบ เป็นบทเพลงสั้น ๆ ซึ่งจะต้องเล่นได้ ตามมาตรฐานที่เหมาะสมที่ทางสถาบันกำหนดไว้	12 นาที 10 นาที
รวมเวลาในการสอบทั้งสิ้น		60 นาที

ในการสอบทั้ง 3 ระดับในการสอบประกาศนียบัตรชั้นสูง ผู้สอบต้องเล่นเครื่องดนตรีที่เป็นเครื่องดนตรีหลัก ซึ่งในงานวิจัยนี้เครื่องมือหลักหมายถึงเปียโนที่ใช้ในการสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน

2.3.4 ข้อเสนอแนะทั่วไปในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อต่าง ๆ

เมื่อเริ่มมีการเตรียมตัวสอบในระดับนี้ผู้สอบจะพบว่าบทเพลงจะมีความยากขึ้น ต้องการความเข้าใจในบทเพลงต่าง ๆ มากขึ้น ระยะเวลาในการสอบการแสดงที่ยาวขึ้นโดยผู้ที่สอบจะต้องมีการเตรียมตัวดังต่อไปนี้

1. ผู้สอบจะต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถตามมาตรฐานของทางสถาบันในการสอบทุกหัวข้อในระดับหนึ่ง ซึ่งจะถูกระเมินผลตามสภาพโดยรวมว่าผู้สอบมีความสามารถในการแสดงตามเครื่องดนตรีหลักในดนตรีตะวันตก

2. มีความรู้ทางด้านเทคนิคในการบรรเลง

3. มีความเข้าใจในบทเพลงที่บรรเลง

4. มีความรู้ทางด้านภาษาที่ใช้ในงานเขียนสูจิบัตร รวมถึงศัพท์ดนตรีต่าง ๆ ที่อยู่ในบทเพลง

5. การสอบการอ่านโน้ตแบบไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน มีความยากมากขึ้นกว่าการสอบในระดับเกรด 8 ที่ผ่านมา

6. งานเขียนที่ต้องเขียนส่งในหัวข้อสูจิบัตรการแสดงก็จะมีเพิ่มเติมมาและมีความยาวมากขึ้นตามข้อกำหนดในแต่ละระดับ

7. การสอบสัมภาษณ์ในหัวข้อ Viva Voce จะเป็นการถามตอบในภาษาอังกฤษ โดยมีกรรมการในการสอบจำนวน 2 ท่าน หรือหากมีกรรมการสอบ 1 ท่านจะมีการบันทึกเทปอัดเสียง

8. การสอบทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มทำการสอบจนเสร็จสิ้นกระบวนการจะมีการบันทึกเทป เพื่อนำเทปที่บันทึกไปให้กรรมการของทางสถาบันได้พิจารณาร่วมอีกครั้งก่อนจะสรุปผลการสอบ

9. ในด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ผู้สอบต้องมีความพร้อมในการสื่อสาร แต่หากไม่สามารถหรือไม่สะดวกในการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้สอบสามารถใช้ล่ามในการแปลได้ ซึ่งอาจจะเป็นครูผู้สอน ญาติ เพื่อน หรือติดต่อศูนย์สอบในประเทศของท่าน ที่สามารถทำหน้าที่เป็นผู้แปลในห้องสอบ แต่ต้องแจ้งให้ทางสถาบันทราบโดยการกรอกลงในใบสมัครให้ครบถ้วนว่าต้องการมีล่ามในการแปล และในกรณีที่มีล่ามในการแปลภาษา กรรมการสอบจะเพิ่มเวลาในการสอบให้เพราะต้องมีการแปลภาษา ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นผู้สอบจะต้องรับผิดชอบเองนอกเหนือค่าสมัครสอบ แต่ผู้สอบจะต้องพึงตระหนักไว้ว่ากระบวนการสอบจะถูกบันทึกไว้ และหากมีการใช้ล่ามในการแปล จะมีการตรวจสอบความถูกต้องของล่ามที่แปลว่าตรงกับที่ผู้สอบได้ตอบหรือไม่ หรือล่ามที่แปลช่วยตอบแทน

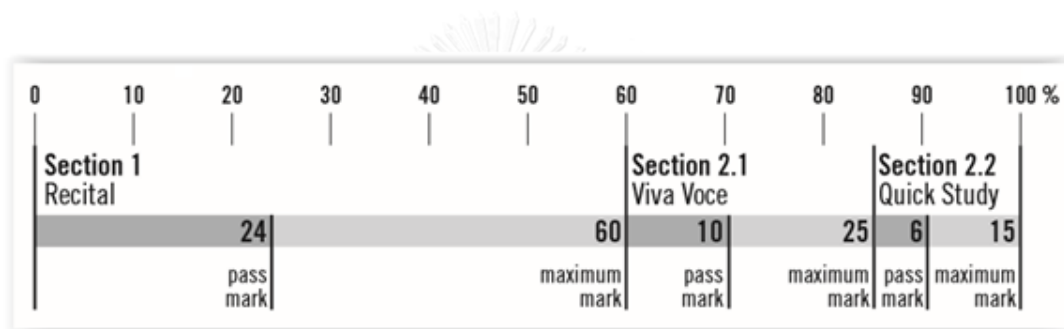
10. หากผู้สอบเรียนมาจากสถาบันอื่น ก่อนที่จะสมัครสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ผู้สอบสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบคุณสมบัติ เพื่อเตรียมเอกสารที่จะใช้ประกอบในการสมัครได้จากเว็บไซต์ www.abrsm.org/exams/diplomas หรือจากตารางในภาคผนวก ข

การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงผู้สอบจะต้องสอบผ่านทั้ง 4 หัวข้อที่กล่าวมาแล้วถึงจะถือว่าสอบผ่านและได้รับใบประกาศนียบัตรชั้นสูงในระดับต่าง ๆ แต่หากส่วนใดส่วนหนึ่งสอบไม่

ผ่าน ผู้สอบสามารถสอบเฉพาะส่วนนั้นให้ผ่านภายในระยะเวลา 3 ปี หากเกินกว่าเวลาดังกล่าวต้องทำการสอบใหม่ทั้งหมด

2.4 มาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

การให้คะแนนในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้ถูกออกแบบมาซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างสองส่วน โดยส่วนที่หนึ่งจะมี 60 คะแนน และส่วนที่สองจะมี 40 คะแนน โดยมีคะแนนรวมอยู่ที่ 100 คะแนน ผู้สอบจะต้องสอบผ่านแต่ละส่วนให้ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไป จะถือว่าสอบผ่าน และหากทำคะแนนได้ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไปจะได้คะแนนเกียรติคุณตามรายการละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบ

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าในส่วนที่หนึ่งคือหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) คะแนนเต็ม 60 คะแนน ผู้สอบต้องมีคะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 คือ 24 คะแนน ในส่วนที่สองแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ 2.1 คะแนนในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) จะมีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ผู้สอบต้องมีคะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 คือ 10 คะแนน และในส่วนที่ 2.2 คะแนนในหัวข้อการสอบการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉบับพลัน (Quick Study) คะแนนเต็ม 15 คะแนน ผู้สอบจะต้องมีคะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 คือ 6 คะแนน ถึงจะถือว่าสอบผ่าน ผู้สอบจะต้องสอบผ่านในทุกหัวข้อในทั้งสองส่วนถึงจะถือว่าสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ หากมีหัวข้อใดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งสอบไม่ผ่านก็จะถือว่าสอบไม่ผ่าน

ในส่วนของการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) จะไม่มีคะแนนแยกออกมาเป็นส่วนต่างหาก แต่จะเป็นคะแนนรวมที่อยู่ในส่วนของการสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce) โดยผู้สอบจะส่งสูจิบัตรการแสดงให้กรรมการสอบเมื่อเข้าห้องสอบหรือก่อนเข้าห้องสอบ ระหว่างนั้นกรรมการจะอ่านและทำการประเมินคะแนนไว้ในเบื้องต้น ซึ่งคะแนนจะได้รับการยืนยันหรือมีการปรับคะแนนขึ้นอยู่กับผลของการสอบในการตอบคำถามในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าของผู้สอบ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.15 คะแนนในการสอบ DipABRSM

ระดับคะแนน	Section 1 : Recital (Marks)	Section 2 : Viva Voce & Programme Note (Marks)	Section 3 : Quickstudy (Marks)
คะแนนเต็ม	60	25	15
คะแนนผ่านที่ 40%	24	10	6

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of Music

ผลการสอบ (Results)

หลังจากการสอบกรรมการจะไม่แจ้งหรือส่งผลการสอบให้ผู้สอบ แต่จะส่งเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอบ รวมถึงแบบฟอร์มการให้คะแนน และเทปบันทึกกระบวนการสอบทั้งหมดที่เป็นหลักฐานส่งกลับไปให้ทางสถาบัน ABRSM ซึ่งเอกสารเหล่านี้จะถูกตรวจสอบตามขั้นตอนที่มีคุณภาพและเข้มงวด จะใช้เวลาตามกระบวนการประเมินประมาณ 8 สัปดาห์หลังการสอบ

ผลการสอบ (ใบรับรอง หากสอบผ่าน) และแบบฟอร์มการให้คะแนนของกรรมการสอบ จะส่งมาให้ทางไปรษณีย์ โดยไม่มีการแจ้งให้ทราบผ่านทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือ e-mail

การสอบซ้ำ (Retakes)

หากสอบไม่ผ่านในบางส่วนของประกาศนียบัตร ผู้สอบอาจต้องการที่จะสอบซ้ำในหัวข้อที่ไม่ผ่านได้ภายในระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่สมัครสอบเพื่อจะสอบให้แต่ละหัวข้อผ่านครบในทุกส่วน ก็เชื่อว่าจะสอบผ่านโดยสมบูรณ์ ซึ่งผู้สอบสามารถเลือกได้ว่าจะเลือกสอบซ้ำในเฉพาะในหัวข้อที่สอบไม่ผ่าน หรือต้องการที่จะสอบทั้งโปรแกรมทุกส่วนใหม่อีกครั้งเพื่ออาจจะได้คะแนนที่ดีขึ้น ขึ้นอยู่กับผู้สอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการสอบในระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูงจะมีโครงสร้างที่ออกแบบมาอย่างระมัดระวังสำหรับการสอบในระดับ DipABRSM, LRSM และระดับ FRSM โดยมีการแบ่งระดับคะแนนอย่างชัดเจนเช่น คะแนนสอบผ่านในระดับแบบเกียรตินิยม (Distinction) ระดับสอบผ่าน (Pass) และสอบไม่ผ่าน (Fail) ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนมีรายละเอียดในแต่ละหัวข้อได้ในภาคผนวก ง

รูปแบบการสอบผ่าน (Attainment Descriptions)

รูปแบบการสอบผ่านข้างต้นทั้งหมดได้ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อชี้ให้เห็นถึงระดับของการสอบผ่านที่แตกต่างกันในด้านคุณภาพระหว่างคะแนนที่ได้ในเกณฑ์ยอดเยี่ยม (Distinction) และคะแนนในระดับผ่าน (Pass) สำหรับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) โดยคะแนนที่ได้รับจะขึ้นกับผู้สอบว่าสามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางด้านทักษะ ความรู้ และความเข้าใจในการ

สอบของตนเอง และเกณฑ์ในการให้คะแนนอาจนำจุดบกพร่องบางอย่างไปหักล้างกับจุดเด่นที่พบได้
ตั้งแนวทางตามรายละเอียดของแต่ละหัวข้อตั้งที่กล่าวมาแล้ว และมีรายละเอียดในภาพรวมดังต่อไปนี้

DipABRSM (Music Performance)

คะแนนดีเยี่ยม (Distinction)

ผู้สอบสามารถทำการแสดงด้วยความมั่นใจ การนำเสนอมีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพ
ในการสื่อสารด้านการแสดงในภาพรวมของรายการแสดงทั้งหมด รวมถึงมีความเชื่อมโยงกันในด้าน
รูปแบบของสไตล์เพลง อารมณ์ และจังหวะ มีการแสดงให้เห็นศิลปะด้านการแสดงและเทคนิคที่ดีที่
เกินในระดับเกรด 8 นอกจากนี้ผู้สอบสามารถเขียนรายละเอียดในสูจิบัตรการแสดง (Programme
Note) ได้โดยมีเนื้อหาที่ครบถ้วน มีความสมดุล ตรงประเด็น มีความน่าสนใจพร้อมความคิดเห็นที่
เกี่ยวข้องกับการแสดงเหล่านั้นในรูปแบบของงานวิจัย มีทักษะในการสื่อสารอย่างโดดเด่น มีความรู้
เกี่ยวกับเครื่องดนตรีตลอดถึงสำนวน รูปแบบของบทเพลง ประวัติภูมิหลังและทางด้านการตีความที่ดี
รวมถึงผู้สอบมีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรีในระดับเกรด 5 ของ ABRSM เป็นอย่างต่ำ และสามารถ
แสดงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในระดับเกรด 6 ได้อย่างดีเยี่ยม เต็มไปด้วยเทคนิค และแสดงได้
แบบธรรมชาติ

คะแนนสอบผ่าน (Pass)

ผู้สอบสามารถแสดงโดยรวมได้อย่างมีความผสมผสานในรูปแบบ อารมณ์ และจังหวะ มีความ
รอบรู้ทางด้านเทคนิคและมีความเข้าใจในบทเพลงที่เกินในระดับเกรด 8 ของ ABRSM ผู้สอบสามารถ
เขียนรายละเอียดในสูจิบัตรการแสดงโดยมีข้อมูลพื้นฐานของบทเพลงที่แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์
และการสืบค้นข้อมูล มีทักษะในการสื่อสารและมีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องดนตรีรวมถึง
สำนวนที่ใช้ในการเขียน มีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และการตีความรวมถึงผู้สอบมีความรู้ทางด้าน
ทฤษฎีดนตรีในระดับเกรด 5 ของ ABRSM เป็นอย่างต่ำ และสามารถแสดงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมา
ก่อนในระดับเกรด 6 ได้โดยมีความผิดพลาดในการแสดงได้บ้าง

ตารางที่ 2.16 เปรียบเทียบเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อในการสอบการแสดงเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

ระดับคะแนน	3.2.1 หัวข้อการแสดง (Recital)	3.2.2 หัวข้อสัมภาษณ์ (Viva Voce)	3.2.3 หัวข้อการเขียน สูจิบัตร (Programme Notes)	3.2.4 หัวข้อการอ่าน โน้ตอย่าง ฉับพลัน (Quick Study)
Distinction ผ่านด้วยคะแนนใน ระดับที่ดีเยี่ยม เกียรตินิยม	42 - 60 คะแนน	19-25 คะแนน	Distinction	12 – 15 คะแนน
A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูง หรือดีมาก	36 - 41 คะแนน	16 – 18 คะแนน	A High pass	10 – 11 คะแนน
A clear pass ผ่านแบบชัดเจน	30 - 35 คะแนน	13 – 15 คะแนน	A clear pass	8 – 9 คะแนน
Pass ผ่าน พึงพอใจเป็น ส่วนใหญ่	24 - 29 คะแนน	10 – 12 คะแนน	Pass	6 – 7 คะแนน
Fail ไม่ผ่าน	0 - 23 คะแนน	0 – 9 คะแนน	Fail	0 – 5 คะแนน

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of Music

2.4.1 การสอบในระดับ ARSM (Associate of the Royal Schools of Music) 2017

การสอบ ARSM (Associate of the Royal Schools of Music) เป็นการสอบแบบใหม่ด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยแก้ไขและช่วยเชื่อมโยงในเรื่องช่องว่างระหว่างการสอบเกรด 8 ที่ผ่านแล้วเพื่อเป็นการเตรียมตัวในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงแบบเต็มรูปแบบ (DipABRSM) การสอบจะเปิดสอบครั้งแรกต้นปี 2017 นี้พร้อมกันทั่วโลก ณ ศูนย์สอบในระบบเกรดปกติที่มีอยู่ การสอบจะเน้นเรื่องการบรรเลงบทเพลงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น จะไม่มีการสอบสัมภาษณ์ การเขียนรายละเอียดในสูจิบัตรการแสดง หรือการสอบการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลันแต่อย่างใด การสอบจะมีเพียงหัวข้อเดียวคือการแสดงเดี่ยว (Recital) โดยกำหนดเวลาในการแสดงไว้คือ ผู้สอบจะต้องบรรเลงบทเพลงทั้งโปรแกรมการแสดงเป็นเวลา 30 นาที (หรืออาจจะมีความสั้นหรือความยาวกว่าไม่เกิน 2 นาที) และรวมการหยุดระหว่างการเปลี่ยนบทเพลง

มีความหลากหลายและสมดุลของบทเพลง ผู้สอบสามารถเลือกรายชื่อบทเพลงได้ในคู่มือการสอบ ARSM 2017 หรือสามารถดูได้ที่เว็บไซต์ <http://th.abrsm.org/en/our-exams/diplomas/music-performance/arsm-music-performance/#> หรือสามารถดูรายชื่อบทเพลงในภาคผนวก จ

ในการเลือกบทเพลงผู้สอบสามารถเลือกบทเพลงทั้งหมดตามรายชื่อเพลงที่ให้ไว้ในคู่มือ หรือสามารถเลือกบทเพลงในคู่มือการสอบเพียง 20 นาที อีก 10 นาทีผู้สอบสามารถเลือกบทเพลงได้อย่างอิสระโดยต้องอยู่ในมาตรฐานของบทเพลงในระดับเกรด 8 หรือมากกว่า โดยกรรมการสอบจะประเมินบทเพลงที่นำเสนอ 30 คะแนน และอีก 20 คะแนนเป็นการแสดงในภาพรวมทั้งหมด คะแนนทั้ง 2 ส่วนจะถูกนำมารวมกันเป็นคะแนนรวมเต็ม 50 คะแนน ผู้สอบต้องได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่า 34 คะแนนในการสอบผ่าน (Pass) ในระดับนี้ 40 คะแนนในการได้คะแนนในระดับดี (Merit) และ 45 คะแนนขึ้นไปในระดับดีเยี่ยม (Distinction) ซึ่งการเล่นโดยการจำไม่มีผลต่อการให้คะแนน

ตารางที่ 2.17 ระดับการให้คะแนนในการสอบ ARSM

ระดับผลการสอบ	คะแนน
ดีเยี่ยม (Distinction)	45 – 50
ดี (Merit)	40 – 44
ผ่าน (Pass)	34 – 39
ตก (Below Pass)	17 – 33

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of Music

เกณฑ์การให้คะแนน (The Marking Criteria)

เกณฑ์การให้คะแนนมีรายละเอียดในภาพรวมได้แก่ 1) ในเรื่องของการสื่อสารด้านการแสดงกับผู้ฟัง มีการแสดงและการสื่อสารที่ดี มีความมั่นใจ มีการเลือกโปรแกรมในการแสดงที่ดี มีความสามารถในการควบคุมการแสดงทั้งโปรแกรมในภาพรวมได้ดี 2) ในเรื่องการตีความของบทเพลง ผู้สอบจะต้องมีการตีความของบทเพลงได้ดี ทั้งเรื่องรูปแบบ ลักษณะของบทเพลง โครงสร้างของบทเพลง มีการผสมผสานของบทเพลงในหลากหลายรูปแบบที่ดีและมีความสมดุล 3) ในด้านเทคนิคในการบรรเลง ผู้สอบจะต้องมีความสามารถในด้านเทคนิคในบทเพลงที่เลือกที่จะตอบสนองและช่วยในการบรรเลงบทเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดูรายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนในภาคผนวก ฉ

แบบฟอร์มในการสมัครผู้สอบสามารถรับแบบฟอร์มในการสอบได้ที่ศูนย์สอบอย่างเป็นทางการในประเทศต่าง ๆ เพื่อกอกรายละเอียดของบทเพลงที่จะสอบให้กรรมการสอบในการกรอกคะแนน ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นต่าง ๆ ในการสอบโดยสามารถดูตัวอย่างในการเขียนได้ดังต่อไปนี้ หรือสามารถดูตัวอย่างแบบฟอร์มเปล่า ๆ เพื่อใช้ในการสมัครสอบได้ในภาคผนวก ข

APPENDIX 3: Sample programme form

The sample form below shows how one possible ARSM programme might be shown on the programme form.

ARSM programme form

Please complete this form and bring it with you to your exam. Include full details of your programme, in the order you are presenting it, and hand the form to the examiner before you begin. Best wishes for an enjoyable and successful exam!

Name Victoria Smith Instrument/Voice Clarinet

ARSM list no.	Composer (and arranger if applicable)	Piece/Song to be performed (include work title, Opus or other catalogue number, detail of individual movements/functions, as applicable)	Approx. timing (or 00'')
67	Mozart	Sonata in B-flat, K. 310 1st movt. Allegro 2nd movt. Adagio 3rd movt. Allegretto	6' 15" 1' 45" 3' 30"
14	Donizetti	Studio No. 1 for solo clarinet	4' 35"
47	Weber	Concerto No. 1 in F minor, Op. 73 1st movt - Allegro 2nd movt - Adagio ma non troppo	7' 10" 6' 30"
		BREAK	1' 00"
-	Arnold	Scherzetto (Queen's Temple Publications)	2' 45"
32	Messiaen	Solo de Corcorus	5' 50"
Overall programme length			30' 00"

For examiner's use: Date of exam: ___/___/___ Examiner code: _____

13

ภาพที่ 2.3 ตัวอย่างการเขียนรายละเอียดในการสอบ ARSM 2017

การสอบ ARSM ไม่มีการจำกัดในเรื่องอายุผู้สอบ โดยมีข้อกำหนดว่าผู้สอบจะต้องสอบผ่านในระดับเกรด 8 และต้องสอบผ่านก่อนวันปิดรับการสมัครสอบในรอบที่ต้องการสอบแล้วเท่านั้น โดยผู้สมัครสอบจะต้องแนบใบประกาศนียบัตรเกรด 8 ฉบับถ่ายเอกสารประกอบการสมัคร สถาบันอื่น ๆ ที่รองรับในการสมัครสอบการสอบผ่านเกรด 8 ได้แก่

Grade 8 Practical from:

1. Trinity College London
2. London College of Music
3. Guildhall School of Music & Drama
4. Royal Irish Academy of Music
5. Dublin Institute of Technology Conservatory of Music & Drama
6. Australian Music Examinations Board
7. University of South Africa
8. Grade 9 Practical from The Royal Conservatory of Music [Canada]

สำหรับผู้ที่สอบผ่านในระดับ ARSM จะได้รับประกาศนียบัตรและสามารถใส่คำว่า ARSM ไว้หลังชื่อตนเองในนามบัตรได้

เครื่องดนตรีที่สามารถสอบ ARSM ได้แก่

1. Keyboard : Piano, Harpsichord, Organ
2. Strings : Violin, Viola, Cello, Double Bass, Guitar, Harp (pedal only)
3. Woodwind: Recorder, Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Saxophone
4. Brass: Horn, Trumpet, Cornet, Flugelhorn, Eb Horn, Trombone, Bass Trombone, Baritone, Euphonium, Tuba
5. Percussion
6. Singing

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสารข้อมูลต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมกับงานวิจัย โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี 2) การสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM 3) สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี

การวิจัยในครั้งนี้จะนำเสนอในหัวข้อแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ประกอบด้วยเนื้อหาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ 1) เกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรี ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการในการเตรียมตัวก่อนสอบ 2) มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 (กระทรวงศึกษาธิการ) ในเรื่องการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของประเทศอังกฤษนี้สามารถเทียบเท่าได้กับการเรียนวิชาเอกทักษะดนตรีในระดับอุดมศึกษาในบริบทของประเทศไทย 3) ทักษะปฏิบัติ (Simpson, 1972), (Harrow, 1972), (Devies, 1971) 4) การแสดงเดี่ยวเปียโน (Piano Recital) (สมปอง พลอยสุข, 2554) รวมถึงทักษะทางการแสดง (Performance) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555a) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558) และ 5) ทักษะเกี่ยวกับการอ่านโน้ตสากล (Sight Reading) (Udtaisuk, 2005), (Hardy, 1998), (Gordon, 1975), (Howard S, 1956)

2. การสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM

การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอรายละเอียดในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555a), (กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์, 2557), (จุฑามาศ

ตะเย็นกุล, 2556), (โชติกา ภาชีผล, 2558), (บุรินทร์วรวิทย์ พวนอู่, 2558) 2) การสอบวิชาเปียโนตามบริบทในประเทศไทยที่ใช้ในปัจจุบัน 3) หัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงในภาพรวมทั่วไป และ 4) เกณฑ์ในการสอบวิชาเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษในแต่ละหัวข้อ ได้แก่ 1. การบรรเลงบทเพลง (Recital) 2. การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3. การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 4. การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) และหัวข้อการสอบ ARSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music. 2005.)

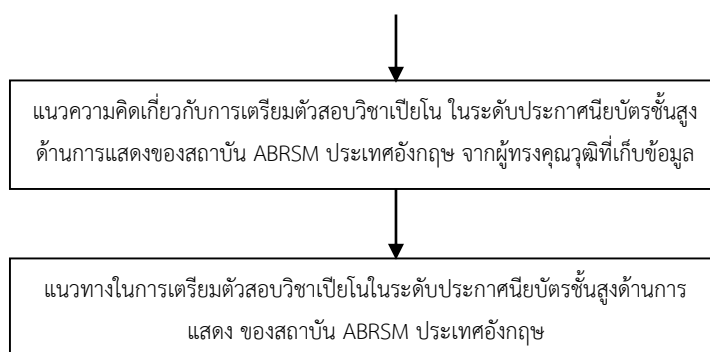
3. สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติ

การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอรายละเอียดในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทั่วไปในการเรียนการสอน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558), (Maymatavee, 2015) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทางด้านดนตรี 2) ทางด้านกิจกรรมที่ใช้ในการเสริมทักษะที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนทั่วไป (สมชาย จิตร์ตันอัคร์, 2535) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541) (Tyler, 1949) และกิจกรรมทางดนตรี 3) ทักษะการฝึกซ้อม (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558) (อภิชัย เลี่ยมทอง, 2555) ประกอบด้วยการฝึกการแสดงก่อนการสอบ ชั่วโมงในการฝึกซ้อม (Music in Practice, 2016) (Work360, 2015) และการปรับปรุงแก้ไขและการพัฒนา (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558)

จากหลักการทั้ง 3 ด้านผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ดังแสดงเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

<p>การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี</p> <p>1. การเรียนการสอนดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555; ทิศนา แคมมณี, 2550, 2558; รศ. อนงค์ศิริ วิชาลัย, 2000)</p> <p>1.1 การคิดวิเคราะห์</p> <p>1.1.1 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)</p> <p>1.1.2 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ส่วนส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ สำนักงานวิชาการ, 2553)</p> <p>1.1.3 การกำหนดระดับคุณภาพผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีของ SOLO Taxonomy (John B. Biggs และ Kelvin Collis, 1982)</p> <p>1.2. การสอนทักษะปฏิบัติ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555; ทิศนา แคมมณี, 2558 ; Davies, 1971; Harrow 1972; Simpson, 1972)</p> <p>1.3. การแสดงเดี่ยวเปียโน (Piano Recital)</p> <p>1.3.1 ทักษะการแสดง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555, 2558)</p> <p>1.4. ทักษะการอ่าน (Sight Reading) (Gordon, 1975; Hardy, 1998; Howard Shanet, 1956; Udtaisuk, 2005)</p>	<p>สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติ</p> <p>1.5 ทักษะการฝึกซ้อม (Practicing) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558 ; อภิชัย เลี่ยมทอง, 2555)</p> <p>1.5.1 การฝึกการแสดงจริงก่อนสอบ</p> <p>1.5.2 ชั่วโมงในการฝึกซ้อม (Music in Practice, 2016 ; Work360, 2017)</p> <p>1.5.3 การปรับปรุงแก้ไข</p> <p>1.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558 ; Maymatavee, 2015)</p> <p>1.6.1 สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ดนตรี</p> <p>1.7. กิจกรรม (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538 ; ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541 ; สมชาย ฐิติรัตน์อัศว, 2535 ; Tyler, 1949)</p> <p>1.7.1 กิจกรรม / กิจกรรมดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538, 2541, 2558; สมชาย ฐิติรัตน์อัศว 2535)</p>	<p>การสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM</p> <p>1. การวัดประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ (กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์, 2557; จุฬามาศ ตะเย็นกุล, 2556 ; โชติกา ภาชีผล, 2558; ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555 ; ปุรินทรวรวิทย์ พ่วนอู่, 2558)</p> <p>2. การสอบวิชาเปียโน (ABRSM, 2016) (Trinity, 2015 – 2017)</p> <p>3. การสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ABRSM, 2005)</p> <p>3.1 หัวข้อในการสอบ</p> <p>3.2 มาตรฐานเกณฑ์การสอบของสถาบัน ABRSM</p> <p>3.3 หัวข้อการสอบ ARSM 2017</p>
---	---	---

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบันรอยัลลอนดอน สหราชอาณาจักรนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ทั้ง 4 หัวข้อได้แก่ การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) และการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีลักษณะสำคัญในการวิจัยโดยเน้นการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นหลักและการใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการบรรยาย โดยใช้วิธีในการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Trangulation) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลในเรื่องเดียวกันจากแหล่งข้อมูลที่ต่างกัน (สุภางค์ จันทวานิช, 2545) ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 1 : ขั้นเตรียมการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1.1. การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี
- 1.2. การสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ มาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบและการสอบในหัวข้อ ARSM
- 1.3. สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติ
- 1.4. การคิดวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 2 : การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

- ใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่
- 2.1. คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนวิชาเปียโน จำนวน 5 ท่าน

<p>2.2. อดีตกรรมการสอบ และกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 ท่าน</p> <p>2.2.1 กรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน</p> <p>2.3 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการ แสดงจำนวน 2 ท่าน</p>
<p>ขั้นตอนที่ 3 : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>3.1 แบบวิเคราะห์เอกสาร</p> <p>3.2 แบบสัมภาษณ์</p> <p>3.3 แบบสอบถาม</p> <p>3.4 ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>3.5 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>3.6 นำเครื่องมือไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 : การเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ในประเด็นรายละเอียดของเนื้อหาและมาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบของวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง(DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ</p> <p>4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เดี่ยว (Individual Interview)</p> <p>4.2.1 เก็บข้อมูลโดยตรงจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในประเทศไทยจำนวน 5 คน</p> <p>4.2.2 เก็บข้อมูลโดยตรงจากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน</p> <p>4.2.3 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM จำนวน 1 ท่าน</p> <p>4.2.4 เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง จำนวน 2 คน</p>

4.2.5 เก็บข้อมูลจากการเข้าร่วมสัมมนาวิชาเปียโน หัวข้อเรื่อง Next step with - New! ARSM Performance Diploma Exam เมื่อ วันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ณ. โรงเรียนดนตรีจูไรร์ตัน

ขั้นตอนที่ 5 : การวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

- 5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาในการสอบของวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ
- 5.2 วิเคราะห์ขั้นตอนในการเตรียมตัวในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ
- 5.3 สรุปตัวอย่างแบบฝึกต่าง ๆ ตัวอย่างการเขียนสูจิบัตร ตัวอย่างแหล่งในการหาข้อมูล ตัวอย่างการเลือกชุดบทเพลงในการสอบ
- 5.4 สรุปและเสนอแนะแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 : ขั้นเตรียมการ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในหัวข้อต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี ประกอบด้วย 1) การเรียนการสอนดนตรี 2) การคิดวิเคราะห์ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การกำหนดระดับคุณภาพผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีของ SOLO 3) การเรียนทักษะปฏิบัติ 4) การแสดงเดี่ยวเปียโน (Piano Recital) และทักษะการแสดง (Performance) 5) ทักษะการอ่านโน้ตสากล (Sight Reading)

2. รูปแบบ แนวทาง เอกสารและรายละเอียดหัวข้อในการสอบทักษะปฏิบัติและการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM (Associated Board of Royal Schools of Music) ประเทศอังกฤษ ประกอบด้วย

2.1 การวัดและการประเมินผลด้านการสอบทักษะปฏิบัติ

2.2 การสอบวิชาเปียโน

2.3 เนื้อหาการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM

2.3.1 ประวัติความเป็นมาของสถาบัน ABRSM

2.3.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM : Diploma of the Associated Board of the Royal Schools of Music)

2.4 มาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

2.4.1 เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการแสดง (Recital)

2.4.2 เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce)

2.4.3 เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

2.4.4 เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)

2.4.5 การสอบในระดับ ARSM (Associate of the Royal Schools of Music)

2017

3. สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติ ประกอบด้วย

3.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ทั่วไป และสื่อ แหล่งการเรียนรู้ทางดนตรี

3.2 กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนทั่วไป และกิจกรรมทางดนตรี

3.3 ทักษะการฝึกซ้อม (Practicing)

3.3.1 การฝึกการแสดงจริงก่อนสอบ

3.3.2 ชั่วโมงในการฝึกซ้อม

3.3.3 การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

ขั้นที่ 2 : การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย

กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ผู้วิจัยใช้วิธีแบบสุ่มเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่

1. คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนวิชาเปียโน จำนวน 5 ท่าน

2. อดีตกรรมการสอบ และกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 2 ท่าน

3. ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงจำนวน 2 ท่าน

เกณฑ์ในการกำหนดผู้ให้ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในการสอนเปียโนในประเทศไทย

1. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือเชี่ยวชาญทางการสอนเปียโน
2. มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี
3. เป็นผู้ให้การอบรม สัมมนาในหัวข้อต่าง ๆ ของสถาบัน ABRSM ในประเทศไทยอย่างสม่ำเสมอ
4. มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM

เป็นกรรมการสอบมาไม่ต่ำกว่า 10 ปี กรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM เป็นกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ในปีปัจจุบัน 2017

กลุ่มที่ 3 ผู้มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง

มีประสบการณ์ในการสอบวิชาเปียโนในด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM หรือสถาบัน Trinity ประเทศอังกฤษ

อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในการสอนเปียโนในประเทศไทยจำนวน 5 คน

1. อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ ปัจจุบัน พีรพงศ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์ และเป็นอาจารย์สอนเปียโน
2. อาจารย์อัสยุช จำรูญ อาจารย์สอนเปียโน DEMUS - Dalcroze Eurhythmics and Music School วิทยาลัยการดนตรีมหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ อาจารย์หัวหน้าวิชาเปียโนของ Kawai Music School และอาจารย์สอนเปียโนที่โรงเรียนดนตรีพีรพงศ์ และนักเปียโน
4. อาจารย์ ดร. ชัญพงศ์ ทองสว่าง อาจารย์ประจำสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา และเป็นอาจารย์หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภันท์ จันทร์อรทัยกุล นักเปียโนคลาสสิกฝีมือเยี่ยมและอาจารย์สอนเปียโนอิสระ

อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษ

ฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน และกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM

จำนวน 1 คน

1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ เอ็ดเวิร์ด โฮ (Emeritus Professor Edward Ho) อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music)

2. Mr. Bill Thomson, MA Dip Ed DipRSAMD PGCE LRAM
ABRSM Development Executive / ABRSM Examiner

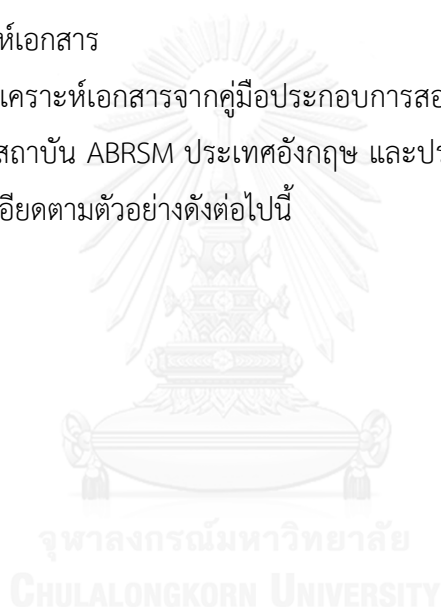
ผู้มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง จำนวน 2 คน ได้แก่

1. อาจารย์สันติ แสงทอง ผู้อำนวยการและอาจารย์สอนเปียโน โรงเรียนดนตรีสันติ จังหวัดเชียงใหม่ สอบผ่านด้านการแสดงเปียโนในระดับ Performer Certificate ของสถาบัน Trinity
2. อาจารย์ธนาภรณ์ รติธรรมกุล อาจารย์สอนเปียโนโรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์ และอาจารย์สอนเปียโนโครงการสอนดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สอบผ่านด้านการแสดงเปียโนในระดับ DipABRSM ของสถาบัน ABRSM

ขั้นที่ 3 : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบวิเคราะห์เอกสาร

แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารจากคู่มือประกอบการสอบวิชาเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ และประเด็นที่ต้องการวัด สามารถดูได้ในภาคผนวก ก ดังมีรายละเอียดตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อเอกสาร

2. ประเภทของเอกสาร

3. ที่มาของเอกสาร

ตอนที่ 2 บันทึกวิเคราะห์เอกสาร

ประเด็นที่ต้องการวัด		
เนื้อหา	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
1. หัวข้อในการสอบ 1.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 1.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 1.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 1.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
2. สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ 2.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 2.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 2.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
3. การคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบ 3.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 3.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 3.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
4. ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดในการเตรียมตัวสอบ 4.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 4.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 4.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)		

ภาพที่ 4 ตัวอย่างแบบวิเคราะห์เอกสาร

3.2 แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ในแต่ละกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบ และอดีตกรรมการสอบจะมีรายละเอียดของหัวข้อในการสัมภาษณ์ที่เหมือนกันดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้การสัมภาษณ์ เป็นแบบมีโครงสร้าง (Structured interview) และแบบปลายเปิด (Open-ended) ประกอบด้วยคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในด้านการสอน ตำแหน่งหน้าที่งานในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) ได้แก่

1. ด้านข้อมูลของผู้สอบ ได้แก่ ระดับการศึกษา ระดับอายุของผู้สอบ
2. ด้านเนื้อหาสาระ ได้แก่
 - 2.1 เกณฑ์การพิจารณาผู้ที่มีความพร้อมและศักยภาพในการสอบ
 - 2.2 ความแตกต่างในด้านเนื้อหาระหว่างการสอบแบบระบบสอบเกรด และการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง
 - 2.3 เนื้อหาสาระที่จำเป็นในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อ
 - 2.4 สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อแหล่งข้อมูลและตัวอย่างแบบฝึกหัดในการเตรียมตัวสอบ
 - 2.5 การคิดวิเคราะห์
 - 2.6 ตัวอย่างแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อ
 - 2.7 ปัญหาที่พบ
 - 2.8 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำตารางวิเคราะห์เครื่องมือในการเก็บข้อมูลตามรายละเอียดในภาคผนวก กู ดั่งมีรายละเอียดของเนื้อหาได้แก่ คำถามในการสัมภาษณ์ สาระสำคัญ ที่มาของข้อมูล และการสัมภาษณ์ในแต่ละหัวข้อตรงกับวัตถุประสงค์ในข้อใด และมีการกำหนดคำสำคัญจากการสัมภาษณ์ (Coding)

3.3 แบบสอบถาม

แบบสอบถามใช้สำหรับสอบถามรายละเอียดความคิดเห็นกับกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษโดยผู้วิจัยได้ส่งอีเมลแบบสอบถามไปให้กรรมการสอบ ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ โดยมีรายละเอียดในเนื้อหาในแบบสอบถามได้แก่ ความคิดเห็นในความแตกต่างระหว่างการสอบในระบบสอบเกรดกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงทั้งในด้านเนื้อหา ระยะเวลาในการเตรียมตัว เกณฑ์การประเมินผล คำแนะนำที่สำคัญในการสอบในแต่ละหัวข้อ การใช้สื่อกิจกรรมที่ใช้ประกอบในการเตรียมตัวสอบ และคำแนะนำทั่วไป

3.4 ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าคำถามที่สร้างขึ้นเป็นไปตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ (ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, ม.ป.พ.) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือทั้งแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คนและแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 คนตรวจสอบโดยคณาจารย์จากคณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 1 คน และคณาจารย์จากคณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จำนวน 2 คนเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง ซึ่งสามารถสรุปวัดดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ออกมาได้ดังต่อไปนี้

3.4.1 แบบสรุปวัดดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์มีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ + 1 หมายถึง แนใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับเนื้อหา

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แนใจว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหา

ให้คะแนนเท่ากับ - 1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับเนื้อหา

โดยใช้สูตรการคำนวณ $IOC = \frac{\sum R}{N}$

ICO คือ ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผล

จากการหาประสิทธิภาพ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.95

3.4.2 แบบสรุปวัดดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ + 1 หมายถึง แนใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับ

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แนใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ - 1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรง

โดยใช้สูตรการคำนวณ $IOC = \frac{\sum R}{N}$

ICO คือ ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผล

จากการหาประสิทธิภาพ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งแบบสอบถามนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.0

3.5 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

3.6 นำเครื่องมือไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 4 : การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกำหนดแหล่งข้อมูลไว้ 2 แหล่งได้แก่ แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารและแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

- 4.1 ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์
- 4.2 รวบรวมศึกษาและวิเคราะห์เอกสารรายละเอียดของเนื้อหาและมาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบของวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ
- 4.3 เก็บข้อมูลโดยตรงจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในประเทศไทย จำนวน 5 คน
- 4.4 เก็บข้อมูลโดยตรงจากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน
- 4.5 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM จำนวน 1 ท่าน
- 4.6 เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 5 : วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาเป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนด้านการแสดงระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ตรวจสอบคุณภาพ สรุป อภิปรายผล และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพดังนี้

5.1 แนวคิดในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.1 การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation)

แนวคิดในการตรวจสอบข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสามเส้าด้านข้อมูล หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่งขึ้นไปมาตรวจสอบซึ่งกันและกันอันเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป

5.1.2 การเปรียบเทียบข้อมูล (Content Comparison)

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงคุณภาพมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการใช้วิธีการเปรียบเทียบโดยการนำเอาข้อมูลมาเทียบเป็นปรากฏการณ์ (สุภาวงศ์

จันทวานิช, 2545) และแยกแยะความเหมือนและความต่างตลอดจนนำข้อมูลที่ได้มาสร้างข้อสรุปในเชิงอุปนัย

5.2 การสังเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปเป็นร่างแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโน ด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM ซึ่งประกอบด้วย 4 ประเด็นหลักคือ 1) ด้านเนื้อหาในแต่ละหัวข้อในการสอบ 2) ด้านสื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ 3) ด้านการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวในแต่ละหัวข้อการสอบ 4) ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดในการเตรียมตัวสอบ

5.3 นำร่างแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเปียโนคลาสสิกจำนวน 2 คนทำการตรวจสอบความถูกต้องและพร้อมใช้ในการสัมภาษณ์ เพื่อนำผลการตรวจคุณภาพ มาปรับปรุงแก้ไขแนวทางในการเตรียมตัวสอบ ซึ่งสามารถสรุปวัดดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ออกมาได้ดังต่อไปนี้

สรุปวัดดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตรวจสอบเล่มแนวทาง

เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ + 1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ - 1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรง

โดยใช้สูตรการคำนวณ $IOC = \frac{\sum R}{N}$

ICO คือ ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผล

จากการหาประสิทธิภาพ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งเล่มแนวทางนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.0

5.4 สรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญจากการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ตารางที่ 2.1 แผนการดำเนินงานวิจัย (ธันวาคม 2559 – กรกฎาคม 2560)

กิจกรรม / ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา (เดือน)							
	12	1	2	3	4	5	6	7
1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี ตำราต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	→							
2. กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	→							
3. สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์		→						
4. สร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล ตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ		→	→					
5. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล				→	→			
6. วิเคราะห์ผลข้อมูล และสังเคราะห์ผล					→	→		
7. สรุป และอภิปรายผล นำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์						→	→	
8. จัดทำรูปเล่ม						→	→	→
9. สอบวิทยานิพนธ์								→

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ และเพื่อนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษทั้ง 4 หัวข้อได้แก่ 1) การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2) การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3) การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) และ 4) การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบความเรียงและตาราง โดยนำเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารในการศึกษาหัวข้อการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ มี 4 หัวข้อได้แก่

- 1.1 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)
- 1.2 การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)
- 1.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)
- 1.4 การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

- 1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 1.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนวิชาเปียโนที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงและแบบสอบถามสำหรับกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อได้แก่

- 2.1 ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ
- 2.2 ด้านสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ

2.3 ด้านการคิดวิเคราะห์

2.4 ตัวอย่างแนวทาง แบบฝึกหัดต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบ

ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์เอกสารในการศึกษาหัวข้อการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตร ชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

การวิเคราะห์เอกสารในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหัวข้อในการสอบจากคู่มือประกอบการสอบเปียโนด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษเพื่อวิเคราะห์รายละเอียดในการเตรียมตัวสอบตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1.1 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)
- 1.2 การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)
- 1.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)
- 1.4 การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

ในการสอบด้านการแสดงเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) นี้ผู้สอบจะต้องแสดงสดต่อหน้ากรรมการ พร้อมนำเสนองานเขียนในที่นี้หมายถึงสูจิบัตรประกอบการแสดง การสอบจะมีเนื้อหาและหัวข้อที่เกี่ยวกับเรื่องการแสดง ทักษะและเทคนิคที่ใช้ในการบรรเลง ความรู้ในบทเพลงที่เลือกแสดง ที่สามารถนำมาใช้ในการตีความบทเพลงเพื่อเขียนลงในสูจิบัตร รวมถึงความรู้ทางด้านศัพท์ดนตรีที่อยู่ในบทเพลง การสอบจะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างผู้สอบและกรรมการสอบผู้คุมสอบจำนวน 2 ท่าน แต่ในประเทศไทยบางครั้งมีกรรมการสอบแค่ 1 ท่าน กรรมการจะทำการบันทึกเทปกระบวนการสอบทั้งหมดและนำไปให้กรรมการสอบของสถาบัน ABRSM ที่ประเทศอังกฤษร่วมพิจารณาด้วยอีกครั้งในการตัดสินและให้คะแนน โดยมีรายละเอียดของแต่ละหัวข้อในการสอบดังต่อไปนี้

1.1 การสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

ระยะเวลาในการแสดง (Duration)

ผู้สอบจะต้องวางแผนในการเลือกและกำหนดบทเพลงที่จะใช้บรรเลงทั้งหมดไม่เกิน 35 นาที หรืออาจจะมากกว่า น้อยกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10 (หรือไม่เกิน 3.5 นาที) ซึ่งเวลา 35 นาทีรวมเวลาหยุดระหว่างการเปลี่ยนเพลง กรรมการมีสิทธิ์ที่จะสั่งหยุดการบรรเลงของผู้สอบได้ หากบทเพลงที่ใช้บรรเลงมีความยาวมากกว่าเวลาที่กำหนด

การเลือกบทเพลงในการบรรเลง (Programming)

รายการในการบรรเลงสามารถเลือกบทเพลงได้จากคู่มือในการสอบซึ่งได้กำหนดรายชื่อของบทเพลงในแต่ละระดับไว้ให้แล้ว หากผู้สอบต้องการเลือกบทเพลงที่นอกเหนือจากที่ให้มาในคู่มือการสอบแล้ว บทเพลงดังกล่าวจะต้องมีมาตรฐานในระดับความยากง่ายที่เทียบเท่ากับบทเพลงในคู่มือที่มี และบทเพลงดังกล่าวควรมีความยาวไม่เกิน 7 นาที ซึ่งทางสถาบันแนะนำให้เลือกเพลงที่อยู่ในคู่มือประกอบการสอบที่แนะนำมาจะเป็นผลดีต่อการสอบมากกว่า

จากการศึกษาเอกสารคู่มือประกอบการสอบและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิผู้วิจัยพบว่าในการเลือกบทเพลงที่จะใช้เป็นโปรแกรมในการสอบและข้อควรปฏิบัติในการสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโนควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ควรมีความหลากหลายในรูปแบบ มีความหลากหลายในแต่ละยุคสมัยในดนตรีตะวันตก
- 2) ควรมีลักษณะ รูปแบบ อัตราความเร็วของจังหวะ อารมณ์ของบทเพลงที่แตกต่างกัน
- 3) ไม่ควรเลือกบทเพลงเกิน 1 บทเพลงจากผู้ประพันธ์ 1 ท่าน
- 4) ผู้สอบควรที่จะเลือกบทเพลงที่สามารถแสดงออกทางด้านการแสดง ด้านเทคนิคในการบรรเลง ด้านการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการตีความของบทเพลงที่เลือก เสมือนกับการแสดงให้กับผู้ชมทั่วไปฟัง และหากผู้สอบเลือกบทเพลงนอกเหนือจากในคู่มือสอบที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ บทเพลงที่เลือกควรอยู่ในระดับมาตรฐานของการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง เพราะหากเตรียมบทเพลงที่ง่ายเกินไป หรือมีการเตรียมตัวในการบรรเลงไม่มากพอ รวมถึงหากไม่สามารถบรรเลงบทเพลงได้จบเพลงเพราะเตรียมตัวมาไม่มากพอ ซึ่งจะมีผลต่อการให้คะแนนในการสอบ

5) รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ DipABRSM สามารถดูได้จากเว็บไซต์ http://www.abrsm.org/fileadmin/user_upload/diplomas/performance/performanceDiplomaFull.pdf หรือดูจากตารางในภาคผนวก ค

6) สำนักพิมพ์ที่แนะนำไว้ท้ายชื่อของแต่ละบทเพลงในหนังสือคู่มือสอบนั้น เป็นสำนักพิมพ์ที่ทางสถาบันแนะนำไว้ ผู้สอบสามารถพิจารณาเลือกใช้สำนักพิมพ์ตามที่แนะนำหรือสำนักพิมพ์อื่นตามที่เหมาะสม

7) ทุกบทเพลงจะต้องบรรเลงให้ครบทุกท่อน (movement) เช่น บทเพลงโซนาตา (Sonata) เป็นต้น ผู้สอบสามารถดูรายละเอียดของแต่ละบทเพลงว่าต้องเล่นท่อนไหนบ้างได้ในหนังสือคู่มือสอบ

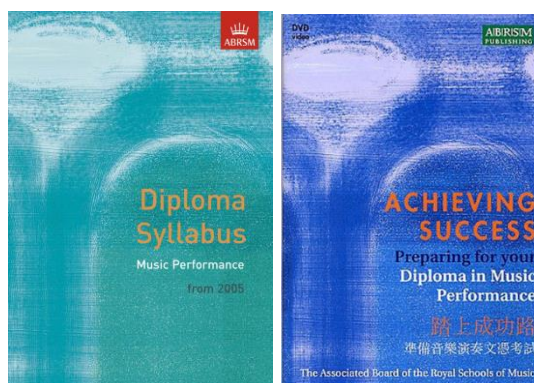
8) โน้ตที่ใช้ในวันสอบ ผู้สอบต้องเตรียมโน้ตเพลงทุกเพลงที่เป็นหนังสือเล่มต้นฉบับมาใช้ในการสอบและเตรียมอีก 1 ชุดเพื่อมอบให้กรรมการในวันสอบซึ่งควรเป็นโน้ตจากสำนักพิมพ์เดียวกันกับผู้สอบใช้เล่น หากมีโน้ตแค่ชุดเดียว ให้ถ่ายสำเนา 1 ชุดมอบให้กรรมการ (โดยปกติจะไม่อนุญาตให้มีการถ่ายสำเนาโน้ตเพลงที่นำมาใช้ในการสอบ หากมีการถ่ายสำเนาผู้สอบต้องเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องลิขสิทธิ์หากมีปัญหา)

9) การบรรเลงบทเพลงในการสอบไม่มีการบังคับเรื่องการจำเพลง แต่ผู้สอบสามารถบรรเลงบทเพลงจากการจำเพลงได้ หากทำให้การบรรเลงมีความมั่นใจและคิดว่าทำได้ดีกว่า

10) คนเปิดโน้ต (page-tuner) หากต้องการมีคนช่วยเปิดโน้ตระหว่างการบรรเลงเพลงสอบ ผู้สอบต้องจัดเตรียมคนเปิดโน้ตมาในวันสอบเอง คนเปิดโน้ตจะอยู่ในห้องสอบได้เฉพาะตอนสอบ หัวข้อการแสดงบทเพลงเท่านั้น

ผู้วิจัยพบว่าในการเตรียมตัวสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) ในวันสอบผู้สอบความแสดงความมั่นใจเมื่อเข้าสู่ห้องสอบ มีการเตรียมความพร้อมในการแสดง จัดพื้นที่รอบตัวที่จะมีผลต่อการแสดงให้พร้อม เพื่อสร้างความประทับใจในการแสดง โดยสามารถศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนได้ที่ ตอนที่ 5 เรื่องเกณฑ์ในการให้คะแนนในเล่มการนำเสนอแนวทาง ในคู่มือการสอบ จะช่วยให้เข้าใจถึงคุณภาพเกณฑ์ที่กรรมการสอบต้องการ การประสบความสำเร็จในการสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโนนี้จะแสดงออกผ่านทางความสามารถในการบรรเลงบทเพลงเป็นสำคัญและรวมถึงความสามารถในด้านเทคนิคในการบรรเลง การสื่อสารผ่านเสียงดนตรี การตีความ ความเข้าใจในเนื้อหาของบทเพลงอย่างลึกซึ้ง เนื้อหาข้อมูลทั่วไปของนักประพันธ์แต่ละคนในแต่ละยุคของดนตรี ในส่วนของการจำบทเพลง ผู้สอบสามารถบรรเลงโดยการจำบทเพลงได้หากจะทำให้การบรรเลงเป็นไปด้วยความมั่นใจและเล่นได้ดียิ่งขึ้น การจำบทเพลงเป็นรูปแบบที่เป็นมาตรฐานที่นักแสดงเดี่ยวเปียโนมักแสดงดนตรีได้ออกมาจากความจำ แต่ไม่มีการบังคับในการสอบ

ตัวอย่างหนังสือและวิดีโอที่ค้นคู่มือประกอบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงผู้สอบสามารถอ่านในรายละเอียดได้จากหนังสือคู่มือประกอบการสอบชื่อว่า Diploma Syllabus Music Performance from 2005 และวิดีโอตัวอย่างในการเตรียมตัวที่ชื่อว่า Achieving Success Preparing for your Diploma in Music Performance ของสถาบัน ABRSM หรือสามารถดูได้ในเล่มแนวทางในภาคผนวก ฅ ในการสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวผู้สอบสามารถเลือกหนังสือสำหรับใช้ในการเรียนการสอนได้ตามตารางที่ 4.1 ซึ่งเป็นหนังสือที่ทางสถาบันได้แนะนำไว้ว่าหนังสือของนักประพันธ์คนไหนควรเลือกใช้หนังสือของสำนักพิมพ์ใดที่จะเหมาะสมในการสอบ

ภาพที่ 4.1 หนังสือและวิดีโอคู่มือประกอบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

ตารางที่ 4.1 สรุปรายชื่อสำนักพิมพ์ที่แนะนำในการเลือกหนังสือประกอบการสอบห้วข้อการบรรเลงเปียโน

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	สำนักพิมพ์ (Publisher)
1. J.S. Bach	1. Associated Board 2. Henle or Henle-Schott/M.D.S
2. Bartók	Boosey & Hawkes
3. Beethoven	1. Associated Board 2. Wiener Urtext / M.D.S
4. L. Berkeley	Chester/Music Sales
5. Howard Blake	Highbridge Music
6. Brahms	Associated Board
7. Diana Burrell	Associated Board
8. Chopin	1. P.W.M/M.D.S 2. Henle or Henle – Schott/M.D.S 3. Associated Board or Wiener Urtext/M.D.S 4. Wiener Urtext/M.D.S
9. Copland	Durand/U.M.P
10. Debussy	1. U.M.P 2. UMP or Wiener Urtext/M.D.S 3. Henle or Henle – Schott/M.D.S or U.M.P
11. Faure	Peters EP 9560a & EP 9560b
12. Gershwin	Faber/Warner/L.M.P
13. Haydn	1. Wiener Urtext/M.D.S 2. Associated Board
14. Hindermith	Schott ED 3964/M.D.S
15. Janáček	Bärenreiter BA 9500
16. Liszt	Henle or Henle – Schott/M.D.S
17. John McCabe	Novello/Music Sales
18. Joseph Makholm	Billaudot/U.M.P
19. Mendelssohn	Associated Board

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	สำนักพิมพ์ (Publisher)
20. Messiaen	1. Durand/U.M.P 2. Leduc/U.M.P
21. Mozart	Associated Board
22. Poulenc	Heugel/U.M.P
23. Prokofiev	Boosey & Hawkes
24. Rachmaninov	Boosey & Hawkes
25. Ravel	Peters EP 7375
26. Edwin Roxburgh	Associated Board
27. Scarlatti	Schirmer/Music Sales
28. Schoenberg	6 Little Pieces, Op.19: complete (Universal UE5069)
29. Schubert	Associated Board
30. Schumann	1. Associated Board 2. Henle or Henle Schott/M.D.S.
31. Scriabin	1. Belaieff 150/Peters 2. Henle or Henle Schott/M.D.S.
32. Peter Sculthorpe	Faber
33. Shostakovich	Boosey & Hawkes
34. Stravinsky	Schott ED 4917/M.D.S
35. Szymanowski	Universal UE03855/M.D.S

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of Music, 2015 Diploma Syllabus music Performance from 2005

จากผลการสรุปหัวข้อการสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโนผู้วิจัยพบว่าสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญในการเตรียมตัวสอบเป็นอย่างมากได้แก่ การเลือกชุดบทเพลงในการสอบและเรื่องระยะเวลาในการเล่นแต่ละเพลง ในเรื่องการเลือกชุดบทเพลงในการสอบนั้นสิ่งสำคัญคือต้องมีความสมดุลในด้านต่าง ๆ หมายความว่าความสามารถของผู้สอบและเป็นชุดบทเพลงที่สามารถถ่ายทอดหรือแสดงออกด้านความสามารถในการบรรเลงบทเพลงให้หลากหลายรูปแบบได้เป็นอย่างดี ส่วนในเรื่องระยะเวลาของรายการแสดงนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องมีความระมัดระวังและต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก จากการระบุระยะเวลาในการบรรเลงไว้ด้านหลังชื่อเพลงในสูจิบัตรการแสดง ในวันสอบการบรรเลงจริงจะต้องตรงตามที่กำหนดหรือใกล้เคียงเป็นอย่างมาก กรรมการสอบจะให้ความสำคัญในเรื่องนี้และ

หากมีการเล่นที่ช้ากว่าหรือเร็วกว่าเวลาที่กำหนดกรรมการจะพิจารณาว่าเกิดจากอะไรซึ่งจะมีผลในการให้คะแนนในส่วนนี้

1.2 การสอบในหัวข้อการสอบปากเปล่า (Viva Voce)

จากการศึกษาเอกสารคู่มือประกอบการสอบและการสอบถามกรรมการสอบผู้วิจัยพบว่า การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าจากกรรมการสอบจะเกี่ยวกับรายละเอียดของบทเพลงทุกบทเพลงในโปรแกรมการสอบการแสดงเปียโนที่เขียนลงในสูจิบัตรการแสดง เป็นการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในบทเพลงที่ผู้สอบเลือกมาบรรเลงในวันสอบอย่างแท้จริง ใช้เวลาในการสอบประมาณ 12 นาที โดยจะมีเนื้อหาและหัวข้อในการซักถามดังต่อไปนี้

1) เรื่องภาพรวมของบทเพลงและเครื่องดนตรี (Musical areas and Instrumental outlooks) คำถามจะเกี่ยวกับรายการแสดงทั้งหมดที่ผู้สอบเลือกมาเป็นอย่างไร ทำไมถึงเลือกบทเพลงต่าง ๆ ในโปรแกรมการสอบ ความรู้ความเข้าใจ ที่มา แนวคิดของบทเพลง บทเพลงมีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดนตรีชนิดใดบ้าง เป็นต้น

2) บทเพลงที่เลือกมาใช้ในการสอบและเนื้อหาเล่มสูจิบัตรการแสดง (Repertoire and Programme Notes) คำถามจะเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่เบื้องหลัง อาทิเช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของนักประพันธ์แต่ละคน สภาวะสิ่งแวดล้อม สถานที่ ๆ ใช้ในการประพันธ์เพลง วัฒนธรรม ความนิยมต่าง ๆ ในแต่ละสมัยที่มีผลต่องานการประพันธ์ของนักประพันธ์ที่ส่งผลต่อบทเพลงนั้น ๆ กระบวนการประพันธ์เพลงของบทเพลงนั้น ๆ ประพันธ์ขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ใด ใช้แสดงครั้งแรกที่ไหน เป็นต้น

3) เรื่องรูปแบบและภาษาทางดนตรี (Musical language and form) คำถามจะถามความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของแต่ละบทเพลง (Structure) รูปแบบที่ใช้ในการประพันธ์ (Form) ทำนองหลัก (Theme) การเปลี่ยนท่วงทำนอง (Modulation) เนื้อหาของดนตรี (Texture) และภาษาทางดนตรีที่ใช้ในบทเพลง

4) ลักษณะและการตีความ (Style and Interpretation) คำถามจะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในลักษณะของแต่ละบทเพลง เทคนิคที่สำคัญที่ต้องใช้ในการบรรเลงในแต่ละบทเพลง เครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ คำศัพท์ บทเพลงที่เป็นที่นิยมในแต่ละสมัย รวมถึงผลงานชิ้นเอกและผลงานชิ้นอื่น ๆ ที่รู้จักของนักประพันธ์ที่นอกเหนือจากผลงานด้านเปียโน การเปรียบเทียบลักษณะการประพันธ์ระหว่างนักประพันธ์ในยุคสมัยเดียวกันว่ามีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร ในส่วนของการตีความคำถามจะถามเกี่ยวกับสิ่งที่นักประพันธ์ต้องการจะสื่อสารผ่านตัวโน้ตว่าต้องการจะสื่อสารออกมาในเรื่องใดหรือลักษณะใด

การเตรียมตัวสอบหัวข้อการสัมภาษณ์จากกรรมการสอบเกี่ยวกับรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรการแสดง (Viva Voce) คำถามจะเริ่มจากการสอบถามเรื่องทั่ว ๆ ไปจนนำเข้าสู่หัวข้อที่ต้องใช้

ความรู้ความเข้าใจ จนถึงคำถามที่ท้าทายความสามารถ ทุกคำถามจะมีความชัดเจนและตรงไปตรงมา บางคำถามจะเป็นคำถามปลายเปิดหรือบางคำถามจะเป็นคำถามเฉพาะจุด ผู้สอบจะไม่ถูกลงโทษใด ๆ ถ้าขอให้อธิบายคำถามใหม่ให้ชัดเจน และกรรมการสอบจะไม่ว่าหากผู้สอบหยุดเงียบเพื่อคิดพิจารณาหาคำตอบ หากผู้สอบไม่มีความถนัดในการสื่อสารภาษาอังกฤษผู้สอบสามารถที่จะขอผู้แปลภาษาในการสอบได้ โดยต้องแจ้งความประสงค์ตั้งแต่ขั้นตอนการกรอกใบสมัครสอบ

จากผลสรุปผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเนื้อหาในการสอบจะเกี่ยวข้องกับการเขียนสูจิบัตร การแสดงของทุกบทเพลงในโปรแกรมการแสดงที่ผู้สอบได้เลือก จะเกี่ยวกับเรื่องภาพรวมของบทเพลง และเครื่องดนตรี ประวัติ เรื่องราว ที่มาของนักประพันธ์และบทเพลงในแต่ละบท รูปแบบ โครงสร้าง ของบทเพลง รวมถึงการตีความ การสอบสัมภาษณ์ การแสดงเดี่ยวเปียโน และการเนื้อหาต่าง ๆ ของแต่ละบทเพลงลงในสูจิบัตรต้องไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กัน ผู้สอบควรมีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกและวรรณคดีดนตรีในเรื่องของบทเพลงที่ได้เลือกบรรเลง

1.3 การสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

ผู้วิจัยพบว่าในระดับ DipABRSM ผู้สอบจะมอบเล่มสูจิบัตรการแสดงที่เขียนให้กับกรรมการในวันสอบจำนวน 2 ชุด ในการเขียนสูจิบัตรการแสดง ผู้สอบจะต้องเขียนด้วยตนเองใช้คำพูดหรือภาษาของตนเอง และมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงที่เลือกมาแสดงในวันสอบอย่างครบถ้วน

การคัดลอกผลงาน (Plagiarism)

ABRSM กำหนดว่าการคัดลอกผลงานเป็นความพยายามที่จะนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ดังนั้นการคัดลอกผลงานจากแหล่งที่ได้หรือไม่ได้ทำการเผยแพร่ตีพิมพ์โดยไม่ได้บอกถึงที่มา หรือการนำผลงานของผู้อื่นมาโดยไม่มีการอ้างถึงเจ้าของความคิดถือว่าเป็นการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หัวหน้ากรรมการสอบจะพิจารณากรณีที่เกิดข้อสงสัยและผู้สมัครจะได้รับการลงโทษหรือถูกกำหนดเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัคร ในกรณีที่ผู้สมัครถูกพิจารณาว่ามีการคัดลอกผลงาน ผู้สมัครจะมีสิทธิในการอุทธรณ์และแสดงความบริสุทธิ์ได้

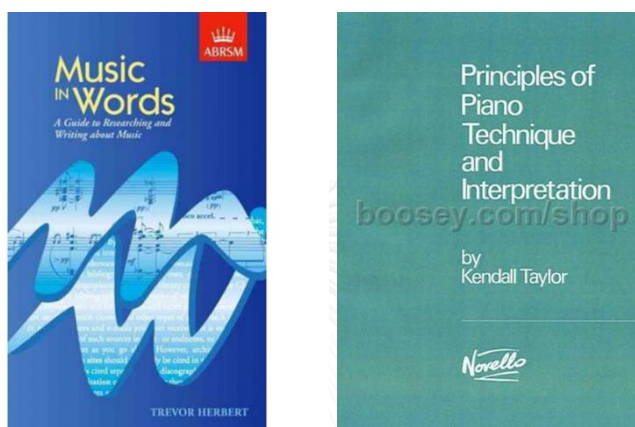
กำหนดความยาว

จำนวนคำที่ใช้ในการเขียนรายละเอียดในเล่มสูจิบัตรในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง DipABRSM ทั้งหมดคือ 1,100 คำ บวกไม่เกินร้อยละ 10 (หรือระหว่าง 990 – 1,210 คำ)

รูปแบบในการเขียน

- 1) พิมพ์ส่งด้วยหมึกสีดำ
- 2) ทำเป็นสูจิบัตรให้สวยงาม

- 3) เขียนจำนวนคำของแต่ละบทเพลงไว้ตอนท้าย
- 4) หน้าปกเรื่องจะต้องประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้ :
 - 2.2 ชื่อเต็มของการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงและชื่อเครื่องมือเอก
 - 2.3 กำหนดวันสอบ
 - 2.4 ระบุจำนวนคำที่เขียนในแต่ละเพลง ไม่รวมชื่อเพลง
 - 2.5 เรียงลำดับบทเพลงให้ตรงกับรายการแสดงเดี่ยวเปียโน

ภาพที่ 4.2 ตัวอย่างหนังสือที่สามารถอ่านเป็นแนวทางในเรื่องการเขียนสูจิบัตรการแสดง

ในการเตรียมตัวสอบหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดงมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) ผู้สอบไม่ควรระบุชื่อลงในสูจิบัตร แต่ทางสถาบัน ABRSM จะกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สอบสำหรับการสอบในหัวข้อการเขียนเล่มสูจิบัตรให้แก่กรรมการคุมสอบ
- 2) ในกรณีที่ผู้สอบต้องการใช้บางส่วนของเอกสารที่มีลิขสิทธิ์ทางดนตรีแนบส่งมากับเล่มสูจิบัตร ผู้สอบควรแน่ใจว่าได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์อย่างเหมาะสมแล้ว หากมีข้อสงสัยใด ๆ ควรติดต่อผู้เผยแพร่ที่เกี่ยวข้อง
- 3) เล่มสูจิบัตรไม่สามารถใช้ในการยื่นประกอบการสอบในระดับที่สูงกว่า แต่อาจใช้ในการอ้างอิงถึงได้
- 4) หากการส่งการเขียนเนื้อหาในเล่มสูจิบัตรในครั้งแรกสอบไม่ผ่าน ผู้สอบสามารถเขียนส่งใหม่ได้อีกครั้ง
- 5) รายละเอียดในเล่มสูจิบัตรที่ส่งต้องไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือส่งไปยังสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่ได้รับรางวัลทางวิชาการอื่น ๆ
- 6) ทางสถาบัน ABRSM ขอสงวนสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการตรวจสอบเล่มสูจิบัตรใด ๆ ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม

7) ทางสถาบัน ABRSM จะไม่การส่งเล่มสูจิบัตรกลับคืนให้กับผู้สอบ ดังนั้นผู้สอบควรที่จะเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

8) ในการเขียนรายละเอียดของบทเพลงควรบรรยายให้เห็นภาพ มีความน่าสนใจและมีความเกี่ยวข้องกันกับบทเพลงที่ใช้ในการแสดง ราวกับว่าเป็นการเขียนสำหรับผู้ชมคอนเสิร์ตทั่วไป

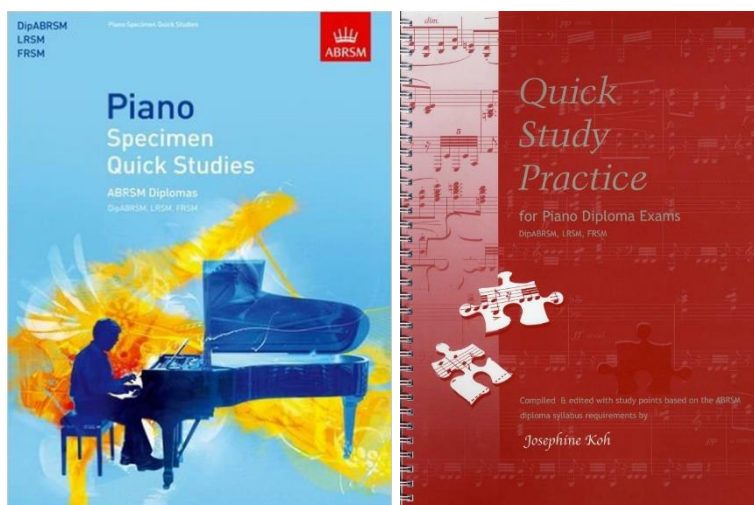
9) การใช้ภาษาทางเทคนิคที่ใช้ในการเขียนในระดับสากลอาจจะเป็นประโยชน์และจำเป็น แต่ความหมายควรจะมีที่ชัดเจน

จากผลการสรุปผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งสำคัญในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ได้แก่ รายละเอียดของเนื้อหาที่เขียนในสูจิบัตรการแสดงของแต่ละเพลง จะต้องเป็นเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับบทเพลงนั้น ๆ เช่น เนื้อหาในส่วนของประวัติของผู้ประพันธ์ให้เขียนเฉพาะส่วนสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงหรือมีอิทธิพลต่อบทเพลง ประวัติโดยทั่วไปในบางครั้งไม่จำเป็นจะต้องใส่มาอย่างละเอียดเกินความจำเป็น จำนวนคำและรูปแบบตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น การกำหนดให้เขียนสูจิบัตรการแสดงโดยรวมไม่เกิน 1,100 คำและในตอนท้ายของเนื้อหาของแต่ละเพลงต้องระบุจำนวนคำไว้ตอนท้ายเสมอ เนื้อหาในสูจิบัตรการแสดงจะต้องสอดคล้องและเป็นไปในทางเดียวกันกับภาคปฏิบัติหรือการแสดงโดยรวมถึงความเชื่อมโยงกับการสอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า และเรื่องการคัดลอกผลงานถือเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องเขียนด้วยตนเองเป็นภาษาสำนวนของตนเองที่ไม่ใช่ไปคัดลอกหรือเอามาจาก Wikipedia หรือเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ได้ทำไว้

1.4 การสอบในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน(Quick Study)

ผู้วิจัยพบว่าการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) นั้นแตกต่างจากการสอบในหัวข้อ Sight reading ในระดับเกรด 1 - 8 คือผู้สอบต้องบรรเลงบทเพลงด้วยความเข้าใจในลักษณะลีลา อารมณ์ในบทเพลง การใช้อัตราความเร็วของจังหวะในแต่ละเพลงให้ถูกต้อง บทเพลงจะมีความยาวประมาณ 2 หน้า มีการเปลี่ยนคีย์ เปลี่ยนเครื่องหมายกำหนดจังหวะ ผู้สอบควรเล่นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจบจบ ไม่ควรหยุดระหว่างการเล่นถึงแม้จะมีการเล่นผิด ควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในบทเพลง

บทเพลงในหัวข้อนี้จะมีความยากใกล้เคียงกับบทเพลงสอบของสถาบัน ABRSM ในระดับเกรด 6 - 8 ผู้สอบมีเวลา 5 นาทีในการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลง รวมถึงสามารถทดลองเล่นท่อนไหนของบทเพลงก็ได้ ในช่วงนี้กรรมการจะไม่มีกรรมการประเมินผลใด ๆ ในการสอบจะใช้เวลาประมาณ 10 นาที สามารถดูตัวอย่างแบบฝึกต่าง ๆ ในการสอบหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันตามตัวอย่างหนังสือต่อไปนี้และสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในเล่มเอกสารแนวทางการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ทางด้านการแสดงได้ในภาคผนวก ๘

ภาพที่ 4.3 ตัวอย่างหนังสือแบบฝึกหัดเรื่อง Quick Study

ผู้วิจัยพบว่าในการเตรียมตัวสอบหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick study) ผู้สอบสามารถเลือกและแจ้งกรรมการสอบในห้องสอบได้ว่าต้องการจะสอบหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันหลังการสอบสัมภาษณ์ หรือสอบหัวข้อนี้ก่อนการแสดงเดี่ยวเปียโนได้ มาตรฐานของบทเพลงที่ใช้สอบในหัวข้อนี้จะมีความยากง่ายเหมือนเพลงสอบในระดับเกรด 6 - 8 ของสถาบัน ABRSM เป็นบทเพลงที่แต่งขึ้นมาใช้ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงโดยเฉพาะ มีความยาวประมาณ 2 หน้า ผู้สอบต้องแสดงให้เห็นถึงน้ำเสียงที่มีคุณภาพ ความสามารถทางด้านเทคนิค ความเข้าใจในลักษณะเนื้อหาและรูปแบบต่าง ๆ ที่กำหนดมาในบทเพลง รวมถึงเรื่องอัตราความเร็วที่ควรจะเล่นในแต่ละเพลง จังหวะที่เหมาะสมเป็นส่วนสำคัญในการสอบหัวข้อนี้ ผู้สอบมีเวลาเตรียมตัวก่อนการเล่น 5 นาทีซึ่งสามารถทดลองเล่นท่อนใดก็ได้จนกว่ากรรมการจะสั่งว่าเริ่มการสอบ หากมีการเล่นผิดพลาดพยายามหลีกเลี่ยงการเล่นซ้ำ นอกจากจะทำให้เสียเวลาแล้วจะทำให้การบรรเลงบทเพลงมีความสะอาด ไม่ตรงไปตามรูปแบบและลักษณะของบทเพลงที่ควรจะเป็น และอาจจะทำให้เกิดการผิดพลาดที่มากขึ้นไปด้วย

จากผลการสรุปผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการสอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันสิ่งที่สำคัญได้แก่ การบรรเลงด้วยความมั่นใจ มีความเข้าใจถึงลักษณะของบทเพลงตามที่ได้มามีรูปแบบ ลักษณะอย่างไรพร้อมกับการถ่ายทอดบทเพลงเหล่านั้นออกมาให้ถูกต้อง รวมถึงการเล่นด้วยอัตราจังหวะที่เหมาะสมกับลักษณะของบทเพลงนั้น ๆ การเล่นโดยไม่มีหยุดระหว่างเพลงเมื่อมีการผิดพลาดถือเป็นเรื่องสำคัญเพื่อทำให้บทเพลงนั้น ๆ ไหลรื่นและไม่เกิดการสะดุดระหว่างการเล่นหรือการเล่นซ้ำอาจทำให้เกิดการผิดซ้ำ ๆ มากขึ้น

ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในประเทศไทยจำนวน 5 คน 2) ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง จำนวน 2 คน 3) สอนเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM จำนวน 2 ท่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในประเทศไทยผู้ให้การสัมภาษณ์

ข้อ	หัวข้อ	จำนวน (N = 5)	ร้อยละ
1	เพศ	ชาย	4
		หญิง	1
			80
2	อายุ	26 – 30 ปี	1
		31 – 35 ปี	1
		36 – 40 ปี	0
		41 – 45 ปี	3
		46 ปี ขึ้นไป	0
			20
3	วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	0
		ปริญญาโท	3
		ปริญญาเอก	2
			60
4	ประสบการณ์ด้านการสอนเปียโน	5 – 10 ปี	1
		10 – 15 ปี	0
		15 – 20 ปี	1
		มากกว่า 20 ปี	3
			20

คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนเปียโนในประเทศไทยที่ให้ข้อมูลในการวิจัย ส่วนมากเป็นเพศชาย (ร้อยละ 80) อายุส่วนมากอยู่ระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 60) มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท (ร้อยละ 60) และระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 40) มีประสบการณ์ทางด้านการสอนเปียโนส่วนมาก มากกว่า 20 ปี (ร้อยละ 60) จากการสัมภาษณ์พบว่าอาจารย์ส่วนมากจบจากสาขาคดนตรีจำนวน 4 ท่าน (ร้อยละ 80) และบางท่านจบการศึกษาจากสาขาอื่นในระดับปริญญาโท แต่ทำการสอบวัดมาตรฐานจากสถาบัน ABRSM ทางด้านดนตรี

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง

ข้อ	หัวข้อ	จำนวน (N = 2)	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	1	50
	หญิง	1	50
2	อายุ		
	26 – 30 ปี	0	0
	31 – 35 ปี	0	0
	36 – 40 ปี	1	50
	41 – 45 ปี	1	50
	46 ปี ขึ้นไป	0	0
3	วุฒิการศึกษา		
	ปริญญาตรี	1	50
	ปริญญาโท	1	50
	ปริญญาเอก	0	0
4.	ประสบการณ์ด้านการสอนเปียโน		
	5 – 10 ปี	0	0
	10 – 15 ปี	0	0
	15 – 20 ปี	1	50
	มากกว่า 20 ปี	1	50

ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงที่ให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นเพศชาย (ร้อยละ 50) เพศหญิง (ร้อยละ 50) อยู่ในช่วงอายุ 36 – 40 ปี (ร้อยละ 50) อายุ 41 – 45 ปี (ร้อยละ 50) จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50) ระดับปริญญาโท (ร้อยละ 50) มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 15 – 20 ปี (ร้อยละ 50) และมีประสบการณ์สอนมากกว่า 20 ปี (ร้อยละ 50) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจบการศึกษาจากสาขาอื่นแต่ทำการสอบวัดมาตรฐานจากสถาบัน ABRSM และสถาบัน Trinity ทางด้านดนตรี

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM

ข้อ	หัวข้อ	จำนวน (N = 2)	ร้อยละ
1	เพศ	ชาย	100
		หญิง	0
2	อายุ	26 – 30 ปี	0
		31 – 35 ปี	0
		36 – 40 ปี	0
		41 – 45 ปี	0
		46 ปี ขึ้นไป	100
3	วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	0
		ปริญญาโท	0
		ปริญญาเอก	100
4.	ประสบการณ์ด้านการสอนเปียโน	5 – 10 ปี	0
		10 – 15 ปี	0
		15 – 20 ปี	0
		มากกว่า 20 ปี	100

กรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM ที่ให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นเพศชาย อายุมากกว่า 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกและมีประสบการณ์ในการสอนและการสอบมากกว่า 10 ปี จากการสัมภาษณ์นอกจากการสอนและการสอบแล้วกรรมการสอบได้มีการให้การอบรมความรู้ทางด้านดนตรีทั้งในประเทศอังกฤษและในทวีปเอเชียในหลายประเทศอย่างสม่ำเสมอ

ในการดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดบุคคลผู้ให้ข้อมูลในแต่ละกลุ่มโดยสามารถสรุปได้ในรูปแบบของตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ตารางสรุปบุคคลผู้ให้ข้อมูลวิจัยในด้านสถานภาพและตำแหน่งในปัจจุบัน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถานภาพ / ตำแหน่งปัจจุบัน
กลุ่มที่ 1 อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในการ สอนเปียโนในประเทศไทย	1. อาจารย์พีรพงศ์ สุรว รรณ	1.1 อาจารย์พิเศษสาขาคดนตรี คณะแพทยศาสตร์ วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
		1.2 ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์ เขตบางกะปิ
		1.3 วิทยากรและกรรมการตัดสินการ แข่งขันเปียโนสำหรับการสัมมนาทาง วิชาการดนตรีคลาสสิก และทางด้าน ปฏิบัติในหลักสูตรของสถาบัน ABRSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music) ประเทศ อังกฤษ ให้กับคณาจารย์เปียโนของ สถาบันดนตรีชั้นนำในประเทศไทย
2. อาจารย์อัสยุช จำรูญ	2.1 อดีตอาจารย์พิเศษ วิทยาลัยดุริยางค ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล	2.2 ปัจจุบัน อัสยุช และ วิสุทธิจิตร จำรูญ ผู้ซึ่งเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับ Dalcroze Certificate ซึ่งเป็นใบอนุญาต การสอนในระบบ Dalcroze Eurhythmics ร่วมกันเปิดโรงเรียนดนตรี ติมาส (DEMUS: Dalcroze Eurhythmics and Music School)
		2.3 เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน เปียโน และเป็นวิทยากรในการอบรมครู เปียโนในหลักสูตรของสถาบัน ABRSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music) ประเทศ อังกฤษอยู่เสมอ
		3.1 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น The First Shigeru Kawai's Artist from Thailand

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถานภาพ / ตำแหน่งปัจจุบัน
		<p>3.2 เป็นอาจารย์หัวหน้าวิชาเปียโนของ Kawai Music School</p> <p>3.3 ได้รับเชิญให้เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันเปียโนทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>3.4 สำหรับโรงเรียนดนตรีพิรพงษ์ อาจารย์ภูมิ เป็นอาจารย์หัวหน้าแผนก School of Young Talents</p> <p>3.5 ได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษของ คณะแพทยศาสตร์ วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช สาขาวิชาดนตรีศึกษา</p>
	<p>4. อาจารย์ ดร. ชัยพงษ์ ทองสว่าง</p>	<p>4.1 ได้ไปฝึกงานในโครงการ IAESTE ที่ บริษัท EMPA (Materials Science and Technology Research Institution) ในแผนก Acoustics ที่เมืองดูเบนดอร์ฟ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์</p> <p>4.2 แสดงเดี่ยวเปียโนทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>4.3 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา</p> <p>4.4 เป็นอาจารย์หัวหน้าฝ่ายวิชาการของ โรงเรียนดนตรีพิรพงษ์</p>
	<p>5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันท จันทร์อรทัยกุล</p>	<p>5.1 ปัจจุบัน ดร.นภนันท เป็นอาจารย์สอนเปียโนอิสระ</p> <p>5.2 เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันและการสอบดนตรีคลาสสิกอยู่เสมอ ทั้งในประเทศไทย และในประเทศสหรัฐอเมริกา</p> <p>5.3 อดีตอาจารย์ใหญ่ของแผนกมัธยมดนตรีซึ่งอาจารย์เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งและเคยดำรงตำแหน่งรอง คณบดีฝ่ายวิเทศน์สัมพันธ์รวมทั้งได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาแผนกเปียโนของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล</p>

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถานภาพ / ตำแหน่งปัจจุบัน
		5.4 เป็นวิทยากรในการอบรมครูเปียโนในหลักสูตรของสถาบัน ABRSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music) ประเทศอังกฤษอยู่เสมอ
กลุ่มที่ 2 กรรมการสอบวิชาเปียโนของ สถาบัน ABRSM	1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ เอ็ดเวิร์ด โฮ (Emeritus Professor Edward Ho)	1.หัวหน้าภาควิชาเปียโน (Director of Piano) ที่โรงเรียนดนตรีและมูลนิธิการใหญ่ที่สุดในฮ่องกง Tomlee Music, Hong Kong 2.เป็นวิทยากรในการอบรมครูเปียโนในหลักสูตรของสถาบัน ABRSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music) ประเทศอังกฤษอยู่เสมอ 3. เป็นผู้ก่อตั้งภาควิชาดนตรีที่ University of Singapore 4. ดูแลควบคุมและเป็นกรรมการคุมสอบ over twenty PhD candidates in musicology, performance, composition and ethno-musicology ทั้งยังเป็นผู้ให้คำปรึกษาและผู้คุมสอบพิเศษให้กับสถานศึกษาและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอังกฤษ และทั่วโลก รวมทั้งใน มหาวิทยาลัย The Hong Kong Baptist University, Hong Kong Institute of Education and the Nanyang Institute of Education in Singapore.
	2. Mr. Bill Thomson MA DipEd DipRSAMD LRAM	Bill has taught in schools, leading music departments in Scotland, England, Hong Kong. Whilst serving as the ABRSM Regional Consultant for South East Asia in the early 2000s Bill was also the Course

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายชื่อผู้ให้ข้อมูล	สถานภาพ / ตำแหน่งปัจจุบัน
		Leader for the CTABRSM Course in Singapore. He currently supports teachers in a broad range of examination issues, from Grade 8 Piano preparation, Grade 8 Theory of Music skills development to DipABRSM and LRSM Teaching Diploma preparations.
กลุ่มที่ 3 ผู้มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง	1. อาจารย์ธนาภรณ์ รติธรรมกุล	1.1 อาจารย์พิเศษวิชาเปียโนที่ Sooner The Classical Music School: ANZCA Grade 1-8 (Australian and New Zealand Cultural Arts Limited) 1.2 อาจารย์พิเศษวิชาเปียโนที่ College of Music for General Public, Mahidol University (MCPG): 1.3 อาจารย์พิเศษวิชาเปียโนที่ โรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์ 1.4 Private Studio
	2. อาจารย์สันติ แสงทอง	2.1 ผู้อำนวยการและอาจารย์สอนวิชาเปียโนโรงเรียนดนตรีสันติ จ. เชียงใหม่ 2.2 IP Facilitator at Prem Tinsulanonda International School, Chiangmai

1.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนวิชาเปียโนที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยและผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงและแบบสอบถามสำหรับกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศไทย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยด้วยการศึกษาแนวทางแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพร้อมการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งนำมาในการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามในหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามในด้านข้อมูลทั่วไปของผู้สอบสามารถสรุปได้ว่า ระดับช่วงอายุของผู้ที่จะเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18 ปีขึ้นไปจนถึงวัยทำงาน มีบางส่วนที่มีความสามารถในการบรรเลงสามารถสอบได้ตั้งแต่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับหลักการในการพิจารณาความพร้อมของผู้สอบสามารถสรุปได้ว่า พิจารณาจากศักยภาพของฝีมือในการบรรเลงบทเพลงตามความยากง่ายในคู่มือประกอบการสอบเป็นหลัก มีความตั้งใจ อดทน มีวินัยในการฝึกซ้อมมีการวางแผนในการเรียนและการสอบเป็นอย่างดีในทุก ๆ หัวข้อในการสอบ มีความพร้อมทางด้านเวลา รวมถึงการพิจารณาจากจุดประสงค์ในการสอบ พิจารณาจากผลการสอบในระดับเกรด 8 ที่ผ่านมา การมีเวลาเรียนมีเวลาซ้อมอย่างสม่ำเสมอและความสามารถทางการสื่อสารในภาษาอังกฤษประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยยกตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ดังนี้

“...อายุไม่สำคัญเท่าฝีมือ...”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันท จันทร์อรทัยกุล, สัมภาษณ์ 13 มีนาคม 2560

“...ผู้สอบควรมีความพากเพียร อดทนในการฝึกซ้อม อย่าละเลยไม่ว่าหัวข้อใด ๆ ควรจัดเวลาในการฝึกซ้อม มีการวางแผนที่ดี และควรเชื่อฟังครูผู้สอน...”

อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ, สัมภาษณ์ 20 สิงหาคม 2559

“...ผู้สอบควรมีจุดประสงค์ในการสอบที่ชัดเจน ต้องมีความสามารถในทุก ๆ ด้าน ทั้งการบรรเลง การแสดงเดี่ยว การเขียนลู่จิตร์ รวมถึงการอ่านโน้ตอย่างฉับพลัน ควรมีการวาง Time Line ในการสอบ การวางแผนในแต่ละหัวข้อให้ดี ควรฝึกแบบจำโน้ตเพลงให้ได้จะดีมาก เพราะจะทำให้เกิดความมั่นใจในการเล่น และเหมาะกับการสอบซึ่งเปรียบเสมือนการแสดงเดี่ยว และเป็นเสมือนกุศโลบายให้มีการซ้อมที่มากขึ้นและใส่ใจในรายละเอียด...”

อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ, สัมภาษณ์ 20 สิงหาคม 2559

ผลการวิเคราะห์ในด้านเนื้อหาของหัวข้อในการสอบในระดับเกรด 8 และระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงที่มีความแตกต่างกันในการสอบดังรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างของเนื้อหาและหัวข้อในการสอบ

หัวข้อในการสอบเกรด 8	หัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตร ชั้นสูง
1. Repertoire : 3 pieces	1. Recital : 35 min (+-10%)
2. Aural Test	2. Viva Voce
3. Scales and Arpeggios / broken chord	-
-	3. Programme Note : 1,100 words (+-10%)
4. Sight Reading	4. Quick Study : about grade 6-8 ABRSM examination pieces

จากตารางวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างหัวข้อในการสอบข้างต้นผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ว่า เนื้อหาและหัวข้อในการสอบมีความแตกต่างกันมากในเรื่องของบทเพลงที่ใช้ในการสอบและระดับความยาก รวมถึงการสอบในระดับประกาศนียบัตรเป็นในเชิงการแสดงซึ่งเน้นทักษะและความสามารถแบบในการเรียนเฉพาะทางในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่เหมือนกับการสอบในระบบสอบเกรดที่เหมาะสมกับนักเรียนและผู้สนใจทั่วไป ผู้สอบควรมีจุดประสงค์ในการสอบ เพราะการสอบในเกรด 8 ในระบบสอบเกรดเปรียบเสมือนการเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจะเป็นการสอบเฉพาะทาง สำหรับผู้ที่ต้องการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยในด้านเอกการแสดง เน้นการแสดง หรือผู้ที่ต้องการยึดเป็นอาชีพ ผู้ที่จะสอบในระดับนี้ ต้องมีความชอบในการเล่นเปียโน มีความสามารถความพร้อมที่จะสอบในทุก ๆ หัวข้อ ซึ่งอาจารย์จะมีหลักในการพิจารณาว่าหากนักเรียนหรือผู้สนใจในการสอบระดับนี้ต้องการจะสอบ จะพิจารณาจากคะแนนสอบในระบบการสอบเกรดที่ผ่านมา คือคะแนนในระดับเกรด 8 ซึ่งควรได้ในระดับ Merit ขึ้นไปไม่ใช่แค่สอบผ่านมาก็จะคะแนน ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ พิจารณาจากความขยันในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีความขยันอดทนประกอบด้วย โดยอาจารย์จะให้นักเรียนทดลองเล่นบทเพลงประเภทโซนาตา 1 บทเพลง เพื่อดูว่าผู้สอบสามารถทำได้หรือไม่ในการเล่นบทเพลงยาว ๆ ในทุกท่อนของเพลง อยากให้ผู้สอบได้ทำความเข้าใจก่อนว่าเนื้อหาทั้งหมดในการสอบมีอะไรบ้างและต้องเตรียมตัวอย่างไร พร้อมกับจะดูว่าผู้สอบชอบการแสดงคอนเสิร์ตหรือไม่

ความแตกต่างด้านบทเพลงที่สอบระหว่างการสอบระบบเกรดกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอีกอย่างหนึ่งคือ การสอบในระบบเกรด มีบทเพลงให้เลือกน้อยกว่าและกำหนดว่าให้เล่นจำนวนทั้งสิ้น 3 เพลงจากแต่ละกลุ่มเพลงที่ให้เลือก (List A, B, C) แต่ในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีบทเพลงให้เลือกมากมายหลากหลายผู้สอบมีอิสระในการเลือกบทเพลง แต่มีการกำหนดระยะเวลาในการบรรเลง มีความยากและความยาวของบทเพลงที่มากกว่า ในด้านการ

เตรียมตัวมีความแตกต่างกันมาก ผู้สอบต้องมีการเตรียมตัวและปรับตัวพอสมควร การบรรเลงบทเพลงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงที่ไม่กำหนดจำนวนของบทเพลงแต่ความยากอยู่ที่การเลือกสรรชุดบทเพลงที่เหมาะสมกับผู้บรรเลงและต้องนำเสนอชุดบทเพลงให้มีความน่าสนใจ สามารถแสดงออกถึงเทคนิคและความสามารถของผู้บรรเลงได้เป็นอย่างดีซึ่งกำหนดด้วยระยะเวลา 35 นาที

ในส่วนของการให้คะแนนนั้นในระบบการสอบเกรดการให้คะแนนจะเป็นคะแนนรวมในการตัดสินว่าสอบผ่านหรือไม่ แต่ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรการให้คะแนนจะให้คะแนนเป็นหัวข้อ ผู้สอบต้องสอบผ่านให้ครบทั้ง 4 หัวข้อถึงจะถือว่าผ่าน หากมีข้อใดหัวข้อหนึ่งสอบไม่ผ่าน ผู้สอบสามารถสอบซ่อมในหัวข้อนั้น ๆ ได้จนกว่าจะสอบผ่าน ภายในระยะเวลา 3 ปีตั้งแต่เริ่มสอบ เพื่อให้ผ่านครบทั้ง 4 หัวข้อถือว่าเป็นการสอบผ่านอย่างสมบูรณ์

แต่ในความแตกต่างทางด้านเนื้อหาและหัวข้อ บางส่วนก็ยังมีเนื้อหาที่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์เชื่อมโยงกันได้ เช่น

1) หัวข้อการแสดง บางครั้งบทเพลงในเกรด 8 กับบทเพลงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงก็เป็นเพลงเดียวกันซึ่งในเกรด 8 ให้เล่นแค่ ท่อนที่ 1 (1st movement) เท่านั้น แต่ในระดับประกาศนียบัตรต้องเล่นครบทุกท่อน

2) หัวข้อการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight Reading) ในเกรด 8 มีความคล้ายกับการสอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) แต่ต่างกันที่การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงต้องเล่นบทเพลงที่มีความยาวมากขึ้น มีรายละเอียดของรูปแบบ ลักษณะของบทเพลงที่หลากหลาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในบทเพลงที่มีมากขึ้น อัตราความเร็วที่ต้องเล่นให้ได้ตามลักษณะของบทเพลงนั้น ๆ โดยไม่มีการเล่นซ้ำเมื่อมีการเล่นผิดในระยะเวลา 5 นาทีที่มีให้ในการเตรียมตัว

3) หัวข้อทางด้านเทคนิคในระบบสอบเกรด (Scale & Arpeggio) ไม่มีในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง แต่เป็นประโยชน์ทางด้านเทคนิคที่ต้องนำมาใช้ในการบรรเลงบทเพลง

4) หัวข้อที่มีขึ้นมาใหม่ที่ระบบสอบเกรดไม่มีได้แก่ หัวข้อการสัมภาษณ์ถามตอบแบบปากเปล่าจากกรรมการสอบ (Viva Voce) และการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) ผู้สอบต้องมีความรู้ในการวิเคราะห์รายละเอียดของบทเพลง รู้จักรูปแบบ ลักษณะโครงสร้างต่าง ๆ ในบทเพลงเป็นอย่างดี และควรมีความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกเป็นอย่างดีประกอบ รวมถึงการใช้ภาษาในการเขียนสูจิบัตรที่เป็นภาษาอังกฤษ การใช้ไวยากรณ์ สำนวนต่าง ๆ ลำดับของเนื้อหาที่ต้องเขียนถือเป็นเรื่องที่ยากอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งหากผู้สอบไม่มีความถนัดจะต้องหาผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถเป็นที่ปรึกษาและช่วยเกี่ยวกับเรื่องการเขียนได้

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยยกตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ดังนี้

“...การสอบเปียโนของสถาบันต่างประเทศในปัจจุบันผู้สอบต้องมีความเข้าใจก่อนว่ามี 2 ประเภทคือ 1. แบบระบบสอบเกรด และ 2. แบบสอบขึ้นสูงขึ้นไปคือการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ซึ่งจะมีเนื้อหาและระบบในการสอบ รวมถึงเกณฑ์การให้คะแนน วิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ผู้สอบต้องมีความเข้าใจในรายละเอียดในทุก ๆ หัวข้ออย่างท่องแท้...”

อาจารย์อัสยุช จำรูญ, สัมภาษณ์ 27 สิงหาคม 2559

“...ผู้สอบควรมีประสบการณ์ในการเล่น หรือเรียนบทเพลงมาในจำนวนหนึ่งที่มาพอ และควรเล่นในหลากหลายประเภทของบทเพลง เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและในสไตล์ที่หลากหลาย ไม่ใช่แค่เล่นแต่เพลงสอบปีละ 3 เพลงเท่านั้น และควรมีเทคนิคที่ดีเพื่อช่วยในการฝึกเพลงให้ได้คุณภาพ และใช้ระยะเวลาในการฝึกไม่มากจนเกินไป เพราะหากใช้เวลาในการฝึกนาน จะเกิดการเบื่อหน่ายหมดความอดทนในการฝึกซ้อมบทเพลงเดิม ๆ ...”

อาจารย์ธนาภรณ์ รติธรรมกุล, สัมภาษณ์ 7 ตุลาคม 2559

“...การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีความยากและความแตกต่างจากการสอบเกรด 8 มาก รวมถึงกรรมการสอบมีความเข้มงวดในการสอบมากขึ้น หัวข้อในการสอบมีครบทุกด้านคือทั้งทางด้านท่วงท่าการแสดงเดี่ยว การถามตอบ การฝึกบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน การเขียนสัจฉัตรการแสดง ซึ่งทำให้ยากมาก แต่ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์มาก จะทำให้เล่นด้วยความเข้าใจอย่างแท้จริงและหากการอ่านโน้ตทำได้ดีก็จะทำให้การเล่นหรือการฝึกหัดบทเพลงใหม่ ๆ ทำได้ดีขึ้นและรวดเร็วขึ้น...”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันท จันทร์อรทัยกุล, สัมภาษณ์ 13 มีนาคม 2560

“...การสอบในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีความยากและความแตกต่างจากการสอบเกรด 8 ในเรื่องของความเข้าใจในดนตรี ด้านเทคนิค ความรู้ การรับรู้ทางด้านดนตรีเป็นต้น ในแง่การเตรียมตัวสอบการสอบต้องการการเตรียมตัวที่มากกว่า การสอบมีการสอบหัวข้อการเขียนสัจฉัตรการแสดง การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่าและการสอบการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน จึงใช้เวลาในการเตรียมตัวมากกว่าเป็นสองเท่าเมื่อเทียบกับการสอบในระดับเกรด 8

Mr. Bill Thomson, สอบถามเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560

ผลการวิเคราะห์สรุปในด้านระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ผู้วิจัยสรุปและวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ตารางวิเคราะห์ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

หัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเตรียมตัว (เดือน)
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	18 – 24 เดือน (ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สอบ)
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	2 เดือน
3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	2 เดือน
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)	12 เดือน (ควรซ้อมเป็นประจำสม่ำเสมอ)
5. ระยะเวลาโดยรวมทั้งสิ้น โดยประมาณ	18 – 24 เดือน

ผู้วิจัยสามารถสรุปและวิเคราะห์เรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบได้ว่าระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโนจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบมาก่อน และกรรมการสอบเปียโนของสถาบัน ABRSM เป็นไปในทางเดียวกันในเรื่องระยะเวลาคือใช้ระยะเวลาประมาณ 18 – 24 เดือนสำหรับการฝึกหัดบทเพลงตามชุดบทเพลงที่ผู้สอบได้เลือกไว้ แต่บางครั้งอาจจะใช้เวลาน้อยหรือมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและปัญหาของผู้สอบแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป การเตรียมตัวสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าควรมีการเรียนด้านปฏิบัติบทเพลงกับการวิเคราะห์บทเพลงร่วมกันไปในขณะเรียนหรือหัดบทเพลงและนำมาสรุปภาพรวมในรายละเอียดทั้งหมดในการเตรียมตัวฝึกในการถามตอบคำถามตามเนื้อหาในแต่ละเพลงอย่างน้อย 2 เดือนก่อนสอบ การเตรียมตัวสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดงควรทำอย่างน้อย 2 เดือนก่อนสอบหรือสามารถทยอยเขียนรายละเอียดในสูจิบัตรไปที่ละบทเพลงหลังจากการฝึกหัดบทเพลงแต่ละเพลงได้จบลง ในส่วนของหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลันต้องทำการฝึกอย่างสม่ำเสมอหรือ 12 เดือนก่อนสอบ รวมระยะเวลาในการเตรียมตัวในการสอบทั้งสิ้นประมาณ 18 – 24 เดือน

สื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง

แนวทางในเรื่องสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อผู้วิจัยสามารถสรุปและวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

2.1) ด้านสื่อ การเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวสื่อที่ต้องใช้ได้แก่หนังสือโน้ตเพลงต่าง ๆ แผนภูมิแผนภาพประกอบการอธิบายความเป็นมาหรือแผนที่ของประเทศ ต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องและรายละเอียดในบทเพลง การฟังเพลง เครื่องเสียง เครื่องดนตรีคือเปียโนและสื่ออื่น ๆ ได้แก่ยูทูป การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การค้นคว้าหาข้อมูลตัวอย่างของเพลงทางอินเทอร์เน็ตจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ได้รับความนิยมนทางดนตรีคลาสสิกหรือสามารถดูได้จากเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบในตอนที่ 1.4 ในภาคผนวก ๓ เป็นต้น การเตรียมตัวในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าต้องใช้ความ

เข้าใจการตีความของบทเพลงที่เล่นประกอบเพื่อเข้าใจโครงสร้างของบทเพลงต่าง ๆ ต้องอาศัยการฟังเพลง การศึกษาข้อมูลจากแผนภูมิแผนภาพประกอบในรายละเอียดเรื่องประวัติความเป็นมา สภาพแวดล้อม ที่มาของบทเพลงต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อบทเพลงในการประพันธ์เพลงนั้นๆ และหนังสือโน้ตเพลง เป็นต้น การเตรียมตัวสอบในหัวข้อการเขียนสัจฉิบัตรนอกจากผู้สอบต้องรู้จักวิธีเขียน สำนวน ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษแล้ว ผู้สอบต้องหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากมายทางอินเทอร์เน็ต การหาหรือการดูตัวอย่างจากสัจฉิบัตรที่มีอยู่แล้วตามคอนเสิร์ตต่าง ๆ รวมถึงการฟังบทเพลงเพื่อนำมาเขียนเกี่ยวกับการตีความในด้านเครื่องดนตรีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบรรเลงหรือการเลียนแบบเสียงของเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์และเนื้อหาที่สำคัญในการนำมาเขียนในสัจฉิบัตร และในการเตรียมตัวในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน สื่อที่ใช้ส่วนใหญ่ได้แก่หนังสือแบบฝึกหัดในการอ่านโน้ตดนตรีสากลและโน้ตเปียโนประกอบในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอซึ่งจะเป็นผลดีต่อการสอบในหัวข้อนี้ซึ่งสามารถดูเพิ่มเติมได้จากเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบในตอนที 4.1 ในภาคผนวก ค

2.2) ด้านกิจกรรม สามารถสรุปได้กิจกรรมที่ใช้ประกอบในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดง (Recital) ได้แก่ การฝึกซ้อมบทเพลงที่จะใช้สอบอย่างเป็นทางการเป็นประจำสม่ำเสมอตลอดการเตรียมตัวสอบ การซ้อมแสดงเสมือนจริงก่อนสอบเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำประมาณ 5 - 6 ครั้ง หรืออย่างน้อย 3 ครั้งก่อนสอบ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องความตื่นเต้นและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการแสดงในแต่ละครั้งที่อาจจะแตกต่างกันออกไป การฟังเพลงจากนักเปียโนที่มีความน่าเชื่อถือ มีความสามารถตามบทเพลงที่ผู้สอบได้เลือกสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการบรรเลง การดูคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิกเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีผลต่อการบรรเลงเดี่ยว ผู้สอบจะได้เห็นการแสดงจริงอย่างเป็นทางการ ได้เห็นวิธีปฏิบัติตัวเวลาแสดง การแต่งกาย การวางตัว วัฒนธรรมในการแสดงดนตรีคลาสสิก การควบคุมอารมณ์ บรรยากาศต่าง ๆ จากการชมคอนเสิร์ต เพื่อนำมาใช้ประกอบในการแสดงของตนเอง

กิจกรรมสำหรับหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) และหัวข้อการเขียนสัจฉิบัตรการแสดง (Programme Note) ทั้งสองหัวข้อมีความเชื่อมโยงกันทั้งทางด้านข้อมูลในการเขียน และการทำความเข้าใจในรูปแบบ ลักษณะ โครงสร้างของบทเพลง ประวัติความเป็นมาของผู้ประพันธ์และความเป็นมาของบทเพลง นอกจากผู้สอบต้องเขียนสัจฉิบัตรการแสดงเพื่อประกอบการสอบแล้ว ผู้สอบต้องสามารถตอบคำถามกรรมการในวันสอบเกี่ยวกับข้อมูลที่เขียนได้ด้วย ดังนั้นผู้สอบควรมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก และความรู้ทางทฤษฎีดนตรีประกอบการปฏิบัติด้วย

กิจกรรมในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) คือการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน เพื่อฝึกความเคยชิน

ความเข้าใจในบทเพลงที่มีหลากหลายรูปแบบ คำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเพลง เพื่อลดความตื่นเต้นและเพิ่มความมั่นใจในการบรรเลง

ด้านการคิดวิเคราะห์ในหัวข้อต่าง ๆ ในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) สิ่งที่ต้องคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเริ่มจากการศึกษารายละเอียดข้อกำหนดต่าง ๆ ในการสอบเช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการบรรเลงทั้งหมดคือจำนวน 35 นาที มีการศึกษารายชื่อบทเพลงในคู่มือประกอบการสอบเพื่อผู้สอบจะสามารถเลือกชุดโปรแกรมในการแสดงอย่างไรให้เหมาะสมกับข้อกำหนดและเหมาะสมกับผู้เล่นทั้งทางด้านความสามารถ ความถนัด เหมาะกับสรีระ เหมาะกับเทคนิคที่ผู้เล่นมีความชำนาญ ผู้สอบควรคิดว่า จะเลือกโปรแกรมการแสดงอย่างไร ที่จะทำให้มีความหลากหลายในยุคสมัยของดนตรี มีความหลากหลายในการแสดงออกทางด้านเทคนิคการแสดง มีความยาวของโปรแกรมที่เหมาะสมไม่สั้นไม่ยาวเกินเกณฑ์ที่กำหนด มีการคิดวิเคราะห์เรื่องนักประพันธ์ที่ตนเองมีความชอบมีความถนัด มีความเข้าใจในรูปแบบลักษณะการบรรเลงที่ถูกต้อง มีการตีความของบทเพลงต่าง ๆ ที่เลือกได้อย่างดี มีการแสดงออกทางด้านอารมณ์ของบทเพลงได้ถูกต้อง เมื่อได้รายการแสดงตามที่ต้องการแล้วผู้สอบควรมีการตั้งเป้าหมายไม่ว่าจะเป็นเรื่องระยะเวลาในการเรียน การจัดเวลาในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมและได้ประสิทธิภาพ มีการวางแผนว่าแต่ละบทเพลงจะมีการเรียนและการฝึกซ้อมในระยะเวลาที่ต่อเนื่องต่อเพลงให้แน่นชัดเพื่อจะได้ทันตรงตามจุดประสงค์ในการสอบที่ตั้งใจไว้ การวางแผนในการซ้อมแสดงเสมือนจริงก่อนสอบอย่างน้อย 3 ครั้งขึ้นไปเพื่อลดความตื่นเต้น เตรียมความพร้อมและเพื่อปรับปรุงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการแสดงแต่ละครั้งซึ่งเป็นประโยชน์มากในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ รวมถึงจะต้องมีการเตรียมการดูแลสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจทั้งในระหว่างการเรียนการฝึกซ้อม และในวันสอบให้มีความพร้อมมากที่สุดเพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดในการเตรียมตัวสอบก่อนวันแสดงหรือวันสอบจริง

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) ผู้สอบต้องมีความเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับบทเพลงที่บรรเลงอย่างแท้จริงว่าแต่ละโน้ตแต่ละท่อนในบทเพลงผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผู้ประพันธ์ต้องการจะแสดงออกถึงเครื่องดนตรีชนิดใด ผู้สอบจะต้องตีความในแต่ละบทเพลงให้ถูกต้องตามรูปแบบและลักษณะที่แตกต่างกันของแต่ละเพลง ผู้สอบจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวที่เกี่ยวกับบทเพลงนั้น ๆ และสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลและแรงบันดาลใจของผู้ประพันธ์ได้ถูกต้อง ผู้สอบต้องทราบถึงผลงานในประเภทอื่น ๆ ของนักประพันธ์ที่ตนเองเลือก และนักประพันธ์ที่ร่วมสมัยคนอื่น ๆ รวมทั้งผลงานที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ ๆ หรือลักษณะ

การแต่งการบรรเลงที่โดดเด่นเป็นต้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตอบคำถามในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) การสอบในหัวข้อนี้ จะมีความสัมพันธ์กับการสอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปลารวมถึงการให้คะแนนจะจัดอยู่ในกลุ่มคะแนนเดียวกัน ผู้สอบควรทำความเข้าใจในข้อกำหนดและรูปแบบของการเขียนสูจิบัตรตามรายละเอียดในคู่มือการสอบคือมีการกำหนดจำนวนคำทั้งหมดที่เขียนทั้งโปรแกรมอยู่ที่จำนวน 1100 คำ (มากหรือน้อยกว่าไม่เกินร้อยละ 10) การคิดออกแบบรูปแบบที่จะทำเพื่อที่จะนำเสนอเป็นเล่มสูจิบัตรที่สวยงาม มีเนื้อหาตรงตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เช่น การแจ้งระดับในการสอบ เครื่องมือที่ต้องการสอบ วัน เวลาที่สอบ รายชื่อบทเพลงและนักประพันธ์พร้อมทั้งปีเกิดและปีที่เสียชีวิต รายการแสดงต้องเรียงลำดับตามรายการที่จะแสดงจริงตามลำดับในวันสอบ มีการคิดวิเคราะห์และวางแผนในการเขียนรายละเอียดของแต่ละเพลงให้ดูว่าจะนำเสนอแต่ละช่วงเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง เช่น ช่วงแรกจะนำเสนอเกี่ยวกับชีวประวัติของนักประพันธ์ที่สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวกับบทเพลงนั้น ๆ หรือที่มาเป็นต้น ช่วงที่สองจะนำเสนอเกี่ยวกับรายละเอียดของบทเพลงว่ามีที่ท่อน แต่ละท่อนต้องการจะนำเสนออะไร มีการแต่งมีรูปแบบอย่างไร อิทธิพลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประพันธ์บทเพลงนั้น ๆ เป็นอย่างไรเป็นต้น

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) ในการสอบหัวข้อนี้ผู้สอบต้องการการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ ตามระดับที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอและมีความหลากหลายในรูปแบบและลักษณะของบทเพลง ผู้สอบควรคิดและมีการวางแผนการสอบว่าแต่ละวันจะฝึกซ้อมบทเพลงจำนวนกี่แบบฝึกหัด มีแบบฝึกอะไรบ้างที่เหมาะสม เพื่อทำให้เกิดความชำนาญรวมถึงมีประสบการณ์ในการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้ในเวลาที่จำกัดในที่นี้ผู้สอบมีเวลาเตรียมตัวในการศึกษาโน้ตต่าง ๆ ที่ได้ ต้องทำความเข้าใจกับรูปแบบและลักษณะของบทเพลงเพื่อที่จะเลือกอัตราความเร็วที่เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ ต้องเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบทเพลงในเวลา 5 นาทีก่อนการเริ่มสอบจริง ผู้สอบต้องมีความสามารถในการมองโน้ตในภาพรวมเข้าใจประโยคของบทเพลง มีความเข้าใจถึงลักษณะของกลุ่มจังหวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีการบรรเลงที่ต่อเนื่องไม่มีการหยุดถึงแม้จะมีการเล่นผิดเพื่อรักษาอัตราความเร็วของจังหวะดังนั้นผู้สอบควรมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี

สรุปภาพรวมในการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อผู้สอบจะต้องมีความเข้าใจในกฎเกณฑ์ที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียดและเข้าใจ ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวผู้สอบจะต้องมีความรู้จักกับเพลงต่าง ๆ อย่างมากมายในหลากหลายรูปแบบ หลากหลายนักประพันธ์ที่แตกต่างกันพร้อมกับความเข้าใจในด้านลักษณะรูปแบบ เทคนิคที่ใช้ในการประพันธ์ในแต่ละเพลงแต่ละประเภทเพื่อช่วยในด้านการบรรเลง การตอบ

คำถามในการสอบสัมภาษณ์และข้อมูลเนื้อหาที่จะใช้เขียนในสูจิบัตรการแสดง ในส่วนของหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันนั้นต้องการการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอในบทเพลงที่มีรูปแบบหลากหลาย

ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง

ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ในเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัลลอนดอน สหราชอาณาจักร สามารถดูได้ในภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์สรุปในด้านปัญหาที่พบ มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ตารางสรุปปัญหาที่พบ

หัวข้อ	ปัญหาที่พบ
การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	1) ความสามารถในการบรรเลงยังไม่เพียงพอต่อการสอบในระดับนี้ 2) ไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง กิจกรรมในการเรียนหรือการทำงานมีมากเกินไป 3) มีความอดทนในการเตรียมตัวสอบในทุกหัวข้อไม่เพียงพอเมื่อเจอความยากหรือเจออุปสรรค
การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	ปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษที่ต้องใช้สื่อสารทั้งในด้านการพูดได้ตอบหรือการเขียนรายงานในสูจิบัตรการแสดง
การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	ไม่เข้าใจเนื้อหาในการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ในสูจิบัตร เนื้อหาไม่ครบตามเกณฑ์ในการสอบ ความรู้รอบตัวประสบการณ์ยังไม่เพียงพอที่จะเขียนอธิบายไม่สามารถเขียนสำนวนและภาษา ลำดับของเนื้อหาที่ต้องการได้
การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)	ปัญหาด้านความสามารถในการอ่านโน้ตยังไม่เพียงพอในการสอบหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน
อื่น ๆ	ผู้ปกครองบางท่านไม่เข้าใจในด้านเนื้อหาและเกณฑ์ในการสอบ ในกรณีที่สอบไม่ผ่านในบางหัวข้อ เช่น หัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่าง

หัวข้อ	ปัญหาที่พบ
	ฉับพลัน ซึ่งเป็นหัวข้อที่ผ่านยากอีกหัวข้อหนึ่งและบางครั้งต้องใช้การสอบซ่อมในหลาย ๆ ครั้ง ในการเตรียมตัวสอบต้องการความร่วมมือกันทั้งครูผู้สอน ผู้เรียนหรือผู้สอบและความร่วมมือ ความเข้าใจจากผู้ปกครองร่วมด้วย

จากผลการวิเคราะห์ในด้านเนื้อหาหัวข้อในการสอบ ระยะเวลาในการสอบ ระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ออกมาได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ตารางวิเคราะห์เรื่องหัวข้อ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องของ ระยะเวลาในการสอบและกิจกรรม

หัวข้อในการสอบ	การแสดงเดี่ยว	การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า	การเขียนสื่อบัตรการแสดง	การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน
เนื้อหาที่เกี่ยวข้องและการคิดวิเคราะห์	การเลือกบทเพลง ทักษะการแสดง การฝึกซ้อม - การซ้อมแสดง การปรับปรุงแก้ไข	ความรู้ทางด้านทฤษฎี ประวัติศาสตร์ ดนตรีตะวันตก และวรรณคดีดนตรี		ทักษะการอ่านโน้ต
ระยะเวลาในการสอบ	35 นาที	12 นาที		10 นาที
ระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ	18 - 24 เดือน	2 เดือน	2 เดือน	12 เดือน และการซ้อมเป็นประจำสม่ำเสมอ
กิจกรรม	การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ การซ้อมแสดงเสมือนจริง การฟังเพลง การดูคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิก	การซ้อมถาม - ตอบจากหัวข้อและข้อมูลสำคัญ ๆ การเรียนหรือการศึกษาในเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกและทฤษฎีดนตรี	การสืบค้นข้อมูล การดูคอนเสิร์ต ดนตรีคลาสสิก การดูตัวอย่าง สื่อบัตร การหัดเขียนสื่อบัตร	การฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยด้วยการศึกษาเนื้อหาสาระในแต่ละหัวข้อในการสอบทั้ง 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2) หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3) หัวข้อการเขียนสรุปกิจกรรมการแสดง (Programme Note) 4) หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) จากหนังสือคู่มือการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องสื่อและกิจกรรมที่ใช้ประกอบในการเตรียมตัวและในด้านการคิดวิเคราะห์ รวมถึงข้อมูลในเรื่องตัวอย่างต่าง ๆ ที่จำเป็นในแต่ละหัวข้อได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ที่มีประสบการณ์สอบและการสอบถามกรรมการสอบเปียโนของสถาบัน ABRSM โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ออกมาเป็นเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดลักษณะของรูปเล่มแนวทาง

เล่มแนวทางมีขนาด 21 x 29.7 เซนติเมตร (ขนาด A4) เนื้อหามีจำนวนทั้งสิ้น 91 หน้า หน้าปกมีพื้นสีขาวเป็นกระดาษแข็งเคลือบมัน มีตราสัญลักษณ์ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรูปคีย์เปียโน และสัญลักษณ์ของสถาบัน ABRSM (DipABRSM) โดยมีชื่อว่า “แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร” ในส่วนด้านล่างของหน้าปกจะมีข้อความว่า แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามด้วยส่วนของเนื้อหาซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอน ตอนท้ายเล่มประกอบด้วยรายละเอียดของแหล่งอ้างอิงที่ใช้ประกอบในการทำเล่มแนวทางรวมถึงรายชื่อของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและวันที่ในการสัมภาษณ์และรายละเอียดของชื่อและวันที่ไปสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูล สามารถดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก ค

ตอนที่ 2 เนื้อหาในเล่มแนวทาง

2.1 ในส่วนของเนื้อหาในเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ และเนื้อหาแนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อสอบต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 7 ตอนโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แนวทางในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหา หลักการและแนวทางในการเตรียมตัว ข้อมูลสำคัญ ๆ ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์

1.1 รายชื่อบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ DipABRSM รวมจำนวนทั้งสิ้น 35 ผู้ประพันธ์ (Composer) 88 บทเพลง (Repertoire) ที่ใช้เลือกสอบได้

1.2 ตัวอย่างการเลือกโปรแกรมการแสดงเปียโนในการสอบเปียโนในระดับ DipABRSM จำนวน 7 ชุดบทเพลงพร้อมทั้งหลักการในการเลือกบทเพลงเพื่อความเหมาะสมและให้อยู่ในเวลากการแสดง 35 นาที (บวกลบได้ไม่เกินร้อยละ 10) ตามข้อกำหนดในการสอบ

1.3 ตัวอย่างรูปแบบของการทำสูจิบัตรการแสดงว่าต้องมีรูปแบบและรายละเอียดอะไรบ้างที่ต้องทำส่งกรรมการสอบจำนวน 2 ชุดในวันสอบ

1.4 ตัวอย่างการแนะนำรายชื่อซีดีและรายชื่อนักเปียโนที่น่าสนใจในการฟังบทเพลงตามรายชื่อบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบ (CDs recording suggestion follow in the DipABRSM syllabus) ซึ่งผู้วิจัยได้แนะนำนักเปียโนที่มีชื่อเสียง มีความโดดเด่นเป็นที่นิยมที่ทำการบันทึกซีดี รวมถึงชื่อค่ายเพลงต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงในการบันทึกบทเพลงคลาสสิก และลิงค์ของเว็บไซต์ที่น่าสนใจที่สามารถนำไปเปิดฟังได้ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ครบตามรายชื่อบทเพลงสอบทุกเพลงจำนวน 35 ผู้ประพันธ์ (Composer) 88 บทเพลง (Repertoire) แต่รายชื่อนักเปียโนที่น่าสนใจจะเป็นการเลือกมาเป็นตัวอย่างนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 217 ผลงาน

ตอนที่ 2 แนวทางในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหา หลักการในการเตรียมตัวตอบคำถามในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่าและตัวอย่างของคำถามและแนวทางในการตอบคำถามในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในการสอบหัวข้อนี้ และผู้วิจัยได้แปลคำถามและคำตอบไว้เป็นภาษาไทยไว้โดยสังเขป เพื่อเป็นแนวทางและเพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างคำถามและคำตอบผู้วิจัยได้รวบรวมมาจากการสอบถามกรรมการสอบ โดยจะยกตัวอย่างคำถามของนักประพันธ์จำนวน 5 คนได้แก่ Scarlatti จำนวน 5 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Mozart จำนวน 12 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Schubert จำนวน 8 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Schumann จำนวน 4 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Debussy จำนวน 5 ข้อและคำถามทั่วไปจำนวน 3 ข้อ รวมทั้งสิ้นมีแนวทางตัวอย่างของคำถามและคำตอบจำนวนทั้งสิ้น 37 ตัวอย่าง

ตอนที่ 3 แนวทางในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางและหลักการในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง และแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่ผู้สอบสามารถไปสืบค้นข้อมูลทางวิชาการในการประกอบการ

เขียนสูจิบัตร และข้อมูลสำคัญ ๆ ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ พร้อมนำเสนอตัวอย่างของการเขียนสูจิบัตรการแสดงที่ได้ผ่านการสอบจริงมาแล้วจำนวน 7 บทเพลงในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เขียนในการสอบ แต่ในเล่มแนวทางนี้ผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยโดยสังเขปเพื่อความเข้าใจที่ง่ายยิ่งขึ้น

ตอนที่ 4 แนวทางในการเตรียมตัวสอบในห้วงข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางและหลักการในการเตรียมตัวสอบในห้วงข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน พร้อมนำเสนอตัวอย่างแบบฝึกหัดที่สามารถนำไปฝึกเพื่อเป็นประโยชน์ในเตรียมตัวสอบในห้วงข้อนี้ แบบฝึกหัดมีหลากหลายรูปแบบเป็นการนำเสนอทั้งหนังสือ และแบบฝึกหัดต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดของชื่อผู้ประพันธ์ ชื่อหนังสือ ชื่อแบบฝึกหัดต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบบทเพลง แบบฝึกหัดทางด้านเทคนิค บทเพลงต่าง ๆ ประกอบด้วยบทเพลงในหลากหลายยุค โดยเน้นบทเพลงในยุคโรแมนติก ยุคอิมเพรสชันนิสม์ และบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20 ที่มีความยากในระดับเกรด 6 ขึ้นไป ผู้วิจัยได้แนะนำแบบฝึกหัดไว้มากกว่า 100 แบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึก

ตอนที่ 5 เกณฑ์ในการให้คะแนน

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่จะต้องสอบในภาพรวมว่าแต่ละหัวข้อจะมีคะแนนเท่าไร โดยมีคะแนนรวมทั้งสิ้นเต็ม 100 คะแนน คะแนนในการสอบจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ (Section) คือส่วนที่ 1 เป็นคะแนนในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) คะแนนเต็ม 60 คะแนน ส่วนที่ 2.1 เป็นคะแนนในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่าและการเขียนสูจิบัตรการแสดงคะแนนเต็ม 25 คะแนน ส่วนที่ 2.2 เป็นคะแนนในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันคะแนนเต็ม 15 คะแนน ผู้สอบจะต้องสอบผ่านในแต่ละหัวข้อให้ได้ 40% ของคะแนนในแต่ละส่วน และต้องสอบผ่านในแต่ละส่วนให้ครบจึงจะถือว่าสอบผ่าน

ด้วยการเข้าร่วมสัมมนาทางด้านวิชาการในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนกับกรรมการสอบ ได้แนะนำรายละเอียดของสิ่งสำคัญ ๆ ที่กรรมการสอบจะพิจารณาในการให้คะแนนซึ่งสามารถอ่านรายละเอียดได้ในตอนที่ 5 นี้ว่าในแต่ละหัวข้อจะมีระดับการให้คะแนนอย่างไร มีกี่ระดับ และในรายละเอียดของแต่ละบทเพลง กรรมการจะดูในเรื่องใดบ้าง

ตอนที่ 6 สื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ

ในตอนนี้นำเสนอแนวทางในเรื่องสื่อและกิจกรรมที่ใช้ประกอบในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อที่จะมีการใช้สื่อและกิจกรรมที่แตกต่างกันเพราะสื่อและกิจกรรมจะช่วยให้การเรียนการสอนหรือการฝึกซ้อมช่วยในการเตรียมตัวสอบให้เป็นไปได้ด้วยความเข้าใจและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ตอนที่ 7 ด้านการคิดวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางในการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ เนื่องจากการสอบระดับประกาศนียบัตรมีจะต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวเป็นอย่างมากในทุกหัวข้อ เพื่อนำแนวทางในการคิดวิเคราะห์นำมาประยุกต์ใช้ในการเตรียมตัวสอบ เป็นการบูรณาการหัวข้อที่มีความเชื่อมโยงกันในการสอบมาใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ 2) ด้านสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ 3) ด้านการคิดวิเคราะห์ 4) ตัวอย่างแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบ โดยนำเสนอเป็นความเรียงในรูปแบบตารางที่แสดงแนวทางในการเตรียมตัวสอบเป็ยโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักรตามเนื้อหาและประเด็นต่าง ๆ พร้อมทั้งที่มาของข้อมูลในแต่ละหัวข้อว่ามีที่มาจาก การวิเคราะห์เอกสาร หนังสือ ทฤษฎี หรือมาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์ในการสอบ หรือจากการสอบถามจากกรรมการสอบของสถาบัน ABRSM รวมถึงการสัมมนาทางด้านดนตรี พร้อมทั้งแหล่งอ้างอิง ซึ่งสามารถนำเสนอได้ด้วยตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ตารางวิเคราะห์แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของ สถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือ/อุ้งนุ่น/ระบบอื่นๆ	ผู้เชี่ยวชาญ/บุคคลอื่นๆ	นอกระบบ/ระบบอื่นๆ	เพลง/ผู้เรียน	
<p>แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกอบด้วย 4 หัวข้อได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ 2) ด้านสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ 3) ด้านการคิดวิเคราะห์ และ 4) ตัวอย่างแนวทาง แบบฝึกหัดต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>1. ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ</p> <p>เนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับผู้สอบ ที่ต้องทราบรายละเอียดและทำความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละหัวข้ออย่างแท้จริง เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพที่ดีตรงเป้าหมายถูกจุดประสงค์ หัวข้อในการสอบมีทั้งหมด 4 หัวข้อได้แก่</p> <p>1.1 หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)</p> <p>หัวข้อการแสดงเดี่ยวซึ่งอยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ทางด้านทักษะ (Psycho-Motor Domain) ดังที่ทีติศนา แจมเมณี (2558) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนทางด้าน</p>	✓	✓	✓	✓	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	ปรัชญา/อภิปรัชญา/ศาสนวิทยา	ไซปรัสแห่งตุรกี	กอลุสแห่งตุรกี	เบเนดิกโต	
	วิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี	ไซปรัสแห่งตุรกี	กอลุสแห่งตุรกี	เบเนดิกโต	
	จิตวิทยา	ไซปรัสแห่งตุรกี	กอลุสแห่งตุรกี	เบเนดิกโต	
	ศิลปะ/ดนตรี	ไซปรัสแห่งตุรกี	กอลุสแห่งตุรกี	เบเนดิกโต	
ทักษะ เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านทฤษฎี การกระทำ หรือการแสดงออก ในด้านการพัฒนาการฝึกฝนด้านทักษะปฏิบัติผู้สอบสามารถเลือกปฏิบัติตามแนวคิดในการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน แฮร์ริว และเดวีส์ได้คือ 1) แนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson) ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยวิธีการฝึกฝน หรือถ้าหากได้รับการฝึกที่ดีแล้วจะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ และความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการปฏิบัติ ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความเร็ว ความแม่นยำ 2) แนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของแฮร์ริว (Harrow) เป็นการฝึกปฏิบัติโดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก และ3) แนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) คือทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้อ่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งสามารถสรุปการเตรียมตัวในหัวข้อการแสดงเปียโนได้ดังต่อไปนี้	Diploma Syllabus Music Performance from 2005 ทีศนา แจมเมณี (2558) การเรียนรู้ด้านทักษะ ณัฐทิธิ สุทธิจิตต์ (2555) ทักษะการแสดง สมบัติ พลอยสุข (2554) การแสดงเดี่ยวเปียโน Simpson (1972) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน Harrow (1972) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์ริว				

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเขียนโน้ตระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	ไคโปเน/อโยะโนเน/เรโยบอโนะเรเฮ	ซูโอะโซงะเนผู้ช้ลเคะชู	กอยุชเรเนเคะเรกุผู้ช้ลเคะชู	กอยุเรเนเรเนเคะชู	
				เกะชูเรเน	
<p>ควรเลือกเพลงควรดูจากความถนัด เลือกให้เหมาะกับความสามารถของผู้สอบและความเหมาะสมสมทางสรีระของผู้สอบ ควรเลือกเพลงที่มีความสมดุลในหลากหลายรูปแบบ เพื่อแสดงถึงศักยภาพของผู้สอบ ควรมีการวิเคราะห์ (Analysis) บทเพลง มีการตีความที่ถูกต้อง มีความสามารถทางด้านเทคนิคที่ดี มีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี มีการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง และมีการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น การแสดงที่ต้องสื่อสารกับผู้ชมให้ได้ดี มีการวางแผนและกำหนดระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบให้ดี และการคำนวณเวลาในการแสดงในแต่ละบทเพลงเพื่อให้ได้ระยะเวลาในการแสดงตามที่ทางสถาบันกำหนด</p>					<p>Davies (1971) รูปแบบการเรียนการสอนที่ทักษะปฏิบัติของเดวิด</p> <p>James Lyke Rollin (2011)</p> <p>Kendell Taylor (1996) Selection of Repertoire</p> <p>J.M. Jacobson (2015)</p> <p>Successful Performance</p> <p>Gyora Sandor (1995) Public Performance</p> <p>แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2.2 ข้อ 2</p>

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	โรงเรียน/อยู่หอ/ระบบออลไอร์แลนด์	ศูนย์บ่มเพาะผู้ศึกษาระดับสูง	คณะครูระบบคณะครูผู้ศึกษาระดับสูง	คณะครูระบบ	
<p>1.2 หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)</p> <p>ในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ คือการสัมภาษณ์ปากเปล่าระหว่างกรรมการสอบกับผู้สอบ เพื่อสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับเพลงที่เลือกมาทั้งหมดในโปรแกรม ว่าจากการบรรเลงเนื้อหาที่เขียนอยู่ตรงไหนในหนังสือโน้ตเพลงตามหลักโครงสร้างของบทเพลงในรูปแบบต่าง ๆ ดังนั้นผู้สอบควรมีการเตรียมตัวในการเขียนสูจิบัตรการแสดง การแสดง ฝึกถามตอบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเชื่อมโยงกัน และควรเตรียมตัวล่วงหน้า เพื่อความครบถ้วนของเนื้อหาและเป็นประโยชน์ในการสอบ</p>	✓	✓	✓	✓	แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2.2 ข้อ 2
	✓	✓	✓	✓	<p>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</p> <p>The Associated Board of the Royal Schools of Music, 2015. Diploma Syllabus Music Performance from 2005</p>
<p>1.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)</p> <p>ในการเขียนรายละเอียดในสูจิบัตรการแสดงจะต้องให้อ่านทำความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเขียนอย่างชัดเจน เพื่อจะได้ตอบคำถามกับกรรมการผู้สอบได้อย่างถูกต้องและควรทำโปรแกรมโน้ตให้เสร็จอย่างน้อย 2 - 3 เดือนก่อนการสอบ เพื่อจะได้มีเวลาในการตรวจทานและนำมาฝึกในการตอบคำถามในหัวข้อการถาม – ตอบแบบปากเปล่ากับกรรมการผู้สอบในหัวข้อ Viva Voce ต่อไป ผู้สอบควรมีความรู้เกี่ยวกับต้นประวัติศาสตร์ทางดนตรีที่ว่า</p>	✓	✓	✓	✓	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเขียนในระดับปฏิบัติการปีบัตริชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	ผู้คิด/ออก/ผู้ดูแล/ผู้สอน	ผู้เชี่ยวชาญ	นิตยสาร/นิตยสาร/นิตยสาร	นิตยสาร/นิตยสาร/นิตยสาร	
ลักษณะวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ รวมถึงการแต่งบทเพลงในแต่ละยุคเป็นอย่างไร เพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น ผู้สอบควรทราบชื่อนักประพันธ์ในแต่ละยุคคนนอกเหนือจากนักประพันธ์จากบทเพลงที่เลือกสอบ ว่าในแต่ละยุคนักประพันธ์เด่น ๆ มีใครบ้าง ใครมีผลงานในลักษณะที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกับประพันธ์ที่เราเลือกมาบรรเลง ผู้สอบควรทราบถึงชื่อของผลงานเด่น ๆ ในแต่ละยุค รวมถึงผลงานชิ้นอื่น ๆ ของนักประพันธ์ในบทเพลงที่เลือกมาสอบด้วยเช่นกัน	ผู้คิด/ออก/ผู้ดูแล/ผู้สอน				แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2.2 ข้อ 2
	ผู้เชี่ยวชาญ				
1.4 หัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) ในการฝึกการเล่นโน้ตอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการเล่นโน้ตและทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลงเพื่อที่จะสื่อสารออกมาให้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายหรือลักษณะของบทเพลงที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมใด ๆ สำหรับการแสดงดังกล่าวจำเป็นต้องใช้วิธีการที่เน้นความมีระบบ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และการมีวินัยในตนเอง การวางแผนการในการฝึกซ้อมอย่างมีระบบ การเลือกแบบฝึกหัดที่ดีที่สุดที่เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน เป็นการวางแผนอย่าง	ผู้คิด/ออก/ผู้ดูแล/ผู้สอน	✓	✓	✓	ตำรา แนวคิด ทฤษฎี เรื่องการอ่านโน้ตแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน อย่างฉับพลัน อนุชา พัฒนรัตน์โมฬี (2553) Hardy (1998) Howard Shanet (1956) Udtaisuk (2005)
	ผู้เชี่ยวชาญ	✓	✓	✓	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเขียนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือ/เอกสาร/ระบบอื่นๆ				
	เว็บไซต์/นิตยสาร/นิตยสารอื่นๆ				
	นิตยสาร/นิตยสาร/นิตยสารอื่นๆ				
	นิตยสาร/นิตยสาร/นิตยสารอื่นๆ				
<p>รอบคอบซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสอบอ่านนี้ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน</p> <p>1.5 เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>การให้คะแนนในการสอบวิชาเขียนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้ถูกออกแบบมาซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างสองส่วน โคนส่วนที่หนึ่งจะมี 60 คะแนน และส่วนที่สองจะมี 40 คะแนน โดยมีคะแนนรวมอยู่ที่ 100 คะแนน ผู้สอบจะต้องสอบผ่านแต่ละส่วนให้ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไปจะถือว่าสอบผ่าน แนวทางในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบสามารถสรุปหัวข้อและเรื่องที่สำคัญ ๆ ในการพิจารณาคะแนนในการสอบจากกรรมการสอบได้แก่ เรื่องการตีความของบทเพลง (Interpretation) การนำเสนอ (Delivery) ด้านการสื่อสาร (Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างผู้สอบหรือผู้บรรเลงกับผู้ฟัง</p> <p>เกณฑ์ในการให้คะแนนในรายละเอียดของแต่ละบทเพลง กรรมการจะคำนึงและให้ความสำคัญต่อ 5 เรื่องต่อไปนี้ได้แก่ 1) Pitch คือการบรรเลงด้วยโน้ตที่มีเสียงที่ถูกต้อง ถูกโน้ต 2) Time เป็นการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับจังหวะต่าง ๆ 3) Tone เป็นการพิจารณา</p>					แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2.2 ข้อ 2
					ตำรา แนวคิด ทฤษฎี The Associated Board of the Royal Schools of Music, 2015. Diploma Syllabus Music Performance from 2005
					ข้อมูลจากกรมโยธา Mr. Bill Tomson, MA Dip Ed DipPSAMID PGCE LRAM ABRSM Development Executive หัวข้อเรื่อง Next step with - New!

แนวทางการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือ/เอกสาร/หนังสือ/วิทยุ	คู่มือของครูผู้สอน	เอกสารประกอบของ	เอกสารประกอบ	
	คู่มือ/เอกสาร/หนังสือ/วิทยุ	คู่มือของครูผู้สอน	เอกสารประกอบของ	เอกสารประกอบ	
	คู่มือ/เอกสาร/หนังสือ/วิทยุ	คู่มือของครูผู้สอน	เอกสารประกอบของ	เอกสารประกอบ	
	คู่มือ/เอกสาร/หนังสือ/วิทยุ	คู่มือของครูผู้สอน	เอกสารประกอบของ	เอกสารประกอบ	
เกี่ยวกับเรื่องคุณภาพของเสียง (Tone Quality) สีสันทนของเสียง (Tone Color) การแสดงออกทางด้านอารมณ์ 4) Shape เป็นการศึกษาการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) หรือการแสดงรายละเอียดของการบรรเลงไม้คีย์แต่ละตัวในรูปแบบต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของเพลงตามความเหมาะสม 5) Performance เป็นการศึกษาการถึงด้านการศึกษาความสามารถควบคุมการแสดงในภาพรวมทั้งโปรแกรมได้ดีหรือไม่ เล่นด้วยความมั่นใจ ความมุ่งมั่นหรือไม่ มีความเข้าใจในบทเพลงที่นำเสนอและเล่นด้วยลักษณะและรูปแบบที่ถูกต้อง					ARSM Performance Diploma Exam เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ณ. โรงเรียนดนตรีจิวไรรัตน์
2. ด้านสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ สื่อการเรียนเป็นเนื้อหาที่สำคัญมากอย่างหนึ่งเนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่เป็นนามธรรม การใช้สื่อต่าง ๆ มาช่วยจะทำให้ลักษณะนามธรรมของดนตรีเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และช่วยให้มีความเข้าใจและมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ มีความช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ณรพธ์ สุธงจิตต์, 2558)					ตำรา แนวคิด ทฤษฎี ณรพธ์ สุธงจิตต์ (2541) กิจกรรมทางดนตรี ณรพธ์ สุธงจิตต์ (2558) เรื่องสื่อและแหล่งเรียนรู้ทางดนตรี สมชาย ลือศิริวัฒน์ (2535) กิจกรรม

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเขียนในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่สูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	ผู้คงแก่/อยู่จน/ร่ายบอ/หุสเรธา	ผู้ช่ยช่งเรณผู้ช่ยช่เบเรช	นอช่ช่เบเรชช่เบเรชช่เบเรช	นอช่ช่เบเรชช่เบเรชช่เบเรช	
<p>กิจกรรมที่ใช้ประกอบในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดง (Recital) ได้แก่ การฝึกซ้อมบทเพลงที่จะใช้สอบอย่างเป็นทางการเป็นประจำสม่ำเสมอตลอดการเตรียมตัวสอบ การซ้อมแสดงเสมือนจริงก่อนสอบเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำประมาณ 5-6 ครั้งหรืออย่างน้อย 3 ครั้งก่อนสอบ เพื่อแก้ปัญหारेื่องความตื่นเต้นและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ กิจกรรมสำหรับหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) และหัวข้อการเขียนสุจิตร์การแสดง (Prose/Dialogue Note) ทั้งสองหัวข้อมีความเชื่อมโยงกันทั้งทางด้านข้อมูลในการเขียนตั้งนั้นผู้สอบควรมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ตะวันตก และความรู้ทางทฤษฎีดนตรีประกอบการปฏิบัติด้วย กิจกรรมในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) คือการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน เพื่อฝึกความเคยชิน ความเข้าใจในบทเพลงที่มีหลากหลายรูปแบบ คำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเพลง เพื่อลดความตื่นเต้นและเพิ่มความมั่นใจในการบรรเลง</p>				<p>ในแหล่งการเรียนรู้ Tyler (1949) กิจกรรมการเรียนรู้ สอน (Learning Activities) แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อ 2.3</p>	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเขียนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง					แหล่งอ้างอิงที่มา
	ใช้คลัง/คลังคุณ/ระบบคุณ/ระบบคุณ	ใช้คลัง/คลังคุณ/ระบบคุณ/ระบบคุณ	นอกระบบคุณ/ระบบคุณ	นอกระบบคุณ/ระบบคุณ	นอกระบบคุณ	
<p>3. ด้านการคิดวิเคราะห์</p> <p>การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนก แยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อค้นหาว่าองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง ที่มาจากอะไร ประกอบขึ้นมา ได้อย่างไรและมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร การคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) หมายถึงความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหา สภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนด</p> <p>กระบวนการในการคิดวิเคราะห์เสนอแนะแนวทางในการระดมความคิดได้แก่ 1) กำหนดสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ 2) กำหนดปัญหาหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวิเคราะห์ เพื่อที่จะสามารถตั้งเป็นคำถามวัตถุประสงค์ ปัญหา 3) กำหนดหลักการ หรือหลักการที่มีความเหมือนหรือต่างกัน 4) พิจารณาแยกแยะเป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์ แยกแยะสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วน ๆ 5) สรุปคำตอบรวบรวมประเด็นสำคัญแล้วนำมาสรุปเป็นคำตอบ</p>	✓	✓	✓	✓	✓	<p>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</p> <p>ความหมายของการคิดวิเคราะห์</p> <p>เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546)</p> <p>สุวิทย์ นุศลคำ (2547)</p> <p>Bloom (1656) การเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม</p> <p>ทฤษฎี SOLO TAXONOMY</p> <p>มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี</p> <p>สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558</p> <p>ลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2553</p>
	✓	✓	✓	✓	✓	
	✓	✓	✓	✓	✓	
	✓	✓	✓	✓	✓	
	✓	✓	✓	✓	✓	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเทียบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	ผู้ลงน/อยู่จน/เรอบอ/นุสเรยา	ศูนย์บ่มคนผู้ประกอบอาชีพ	นอสรเบบเบบเบบเบบเบบ	เบบเบบเบบ	
<p>การสอบด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSW) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษเทียบเท่าได้กับการเรียนวิชาเอกดนตรีด้านการแสดงในระดับอุดมศึกษาตามบริบทของประเทศไทย จากประกาศของกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์โดยลักษณะของสาขาศิลปกรรมศาสตร์มีลักษณะในเชิงวิชาชีพหรือทั้งวิชาชีพที่มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีในหัวข้อดังต่อไปนี้</p> <p>1) คุณธรรม จริยธรรม ผู้สอบสามารถนำไปพัฒนาในการเรียนการสอนดนตรีในการประกอบอาชีพอย่างซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบ</p> <p>2) มีความรู้ ผู้สอบมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปสร้างสรรค์ผลงานเพื่อประกอบอาชีพได้ มีความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ประวัติ ศาสตร์ดนตรีแบบบริบทต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการตีความในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรและการตอบคำถามแบบปากเปล่า มีความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติในด้านการแสดงด้วยเป็น</p> <p>3) มีทักษะทางปัญญา ผู้สอบสามารถค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลายเพื่อ</p>					<p>ข้อมูลจากกรมศึกษา Mr. Bill Tomson, MA Dip Ed DipRSAMD PGCE LRAM ABRSM Development Executive หัวข้อเรื่อง Next step with - New! ARSM Performance Diploma Exam เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ณ โรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์</p> <p>แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อ 2.1 ข้อย่อย 2, 3, 4 ตอนที่ 2 ข้อ 2.2 ข้อย่อย 1.1 – 1.4 ตอนที่ 2 ข้อ 2.3</p>

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเขียนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง				แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือ/รายงาน/ระเบียบ/คู่มือ/เอกสาร	ศูนย์ข้อมูลและทรัพยากร	นอกระบบ	นอกระบบ	
		ศูนย์ข้อมูลและทรัพยากร	นอกระบบ	นอกระบบ	
		ศูนย์ข้อมูลและทรัพยากร	นอกระบบ	นอกระบบ	
		ศูนย์ข้อมูลและทรัพยากร	นอกระบบ	นอกระบบ	
<p>นำมาใช้ประกอบในการบรรยายเพลงบทเพลงและการสร้างสรรค์สื่อปฏิบัติการแสดง และการเตรียมตัวในการตอบคำถามในหัวข้อ Viva Voce สามารถนำความรู้จากประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ พร้อมการใช้ปฏิภาณไหวพริบ มาบูรณาการใช้ในการสอบในหัวข้อ การเล่นไม้ตีที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน</p> <p>4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้สอบสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในการประสานงาน เตรียมการ จัดการในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในเรื่องสถานที่ ห้องสอบ เครื่องดนตรีที่ใช้สอบ ใช้ซ้อมก่อนและในวันสอบ</p> <p>5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้สอบความสามารถในการอ่านโน้ตสากล การบรรเลง การเขียนสัจฉัตร และการตามตอบที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสอบและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการเขียนสัจฉัตรการแสดง และความเข้าใจในบทเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>6) ทักษะพิสัย ผู้สอบสามารถทำการแสดงเดี่ยวเปียโนในการสอบได้อย่างดี</p>				ตอนที่ 2 ข้อ 2.4	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง					แหล่งอ้างอิงที่มา
	คู่มือ/เอกสาร/ระเบียบ/ระเบียบวิธี	ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ	นอกระบบการเรียนการสอน	นอกระบบ	นอกระบบ	
<p>สรุปภาพรวมในการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อสอบจะต้องมีความเข้าใจในกฎเกณฑ์ที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียดและเข้าใจ ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวผู้สอบจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเพลงต่าง ๆ อย่างมากมายในหลากหลายรูปแบบ หลากหลายนักประพันธ์ที่แตกต่างกันพร้อมกับความเข้าใจในด้านลักษณะ รูปแบบ เทคนิคที่ใช้ในการประพันธ์ในแต่ละเพลงแต่ละประเภท เพื่อช่วยในด้านการบรรเลง การตอบคำถามในการสอบสัมภาษณ์และข้อมูลเนื้อหาที่จะใช้เขียนในสูจิบัตรการแสดง ในส่วนของหัวข้อการบรรเลงเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันนั้นต้องทำการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอในบทเพลงที่มีรูปแบบหลากหลาย</p> <p>4. ตัวอย่างแนวทาง แบบฝึกหัดต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบ</p> <p>ในด้านตัวอย่างและแนวทางรวมถึงแบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการสอบผู้วิจัยได้รวบรวมตัวอย่าง ๆ ในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเตรียมตัวสอบได้แก่ ตัวอย่างการเลือกโปรแกรมการแสดง ตัวอย่างรูปแบบการทำสูจิบัตรการแสดงสำหรับหัวข้อการแสดง</p>	คู่มือ/เอกสาร/ระเบียบ/ระเบียบวิธี	ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ	นอกระบบการเรียนการสอน	นอกระบบ	นอกระบบ	
	ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ	นอกระบบการเรียนการสอน	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	
	นอกระบบการเรียนการสอน	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	
	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	
	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ที่มาของแนวทาง					แหล่งอ้างอิงที่มา
	ไฟล์งาน/เอกสาร/เว็บไซต์/วีดิโอ	คู่มือเปียโนสำหรับผู้ปกครอง	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	
		นิตยสารเปียโนสำหรับผู้ปกครอง	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	
		นิตยสารเปียโนสำหรับผู้ปกครอง	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	
		นิตยสารเปียโนสำหรับผู้ปกครอง	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	นิตยสารเปียโน	
เตรียมเปียโนที่ผู้สอบจะต้องเตรียมตัว ตัวอย่างคำถาม – คำตอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า เพื่อให้ผู้สอบได้เห็นแนวทางในการเตรียมตัวหาข้อมูลและลักษณะของคำถามที่ต้องตอบ ตัวอย่างการเขียนสูจิบัตรการแสดงจำนวน 7 ตัวอย่างสำหรับการสอบในหัวข้อการ <u>Programme Note</u> และตัวอย่างแบบฝึกหัดที่เหมาะสมในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน ดังมีที่มาตามรายละเอียดดังต่อไปนี้						
4.1 ตัวอย่างการเลือกโปรแกรมการแสดง						✓
4.2 ตัวอย่างรูปแบบการทำสูจิบัตรการแสดง						✓
4.3 ตัวอย่างคำถาม – คำตอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า						✓
4.4 ตัวอย่างการเขียนสูจิบัตรการแสดง						✓
4.5 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในการมีซ้อมหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน						✓

จากข้อมูลข้างต้นที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ พร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ออกมาเพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับ ประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ทั้ง 4 ด้าน โดย แบ่งออกเป็นด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ ด้านสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ ด้าน การคิดวิเคราะห์ และตัวอย่างแนวทาง แบบฝึกหัดต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบ ซึ่งผลของการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษทั้ง 4 หัวข้อได้แก่

2.1 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

2.2 การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

2.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

2.4 การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ กลุ่มคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนวิชาเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทย และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ในส่วนของกลุ่มอดีตกรรมการสอบและกรรมการสอบในปัจจุบันผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางอีเมล โดยมีรายละเอียดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

1.1 จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนวิชาเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทย จำนวน 5 คน

1.2 อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน

1.3 ใช้แบบสอบถามกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ จำนวน 1 ท่านจากประเทศอังกฤษ

1.4 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวิเคราะห์เอกสารโดยการศึกษาหาข้อมูลจากคู่มือประกอบการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษในรายละเอียดทั้ง 4 หัวข้อ ได้แก่ การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) และการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน อย่างฉับพลัน (Quick Study)

2.2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเปียโนจำนวน 5 คน และผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงจำนวน 2 ท่านเป็นคำถามปลายเปิด แบ่งออกเป็น 2 ตอนโดยมีเนื้อหาได้แก่ สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ แนวทางในการเตรียมตัวสอบ ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบ ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ การคิดวิเคราะห์ ตัวอย่างแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อ และปัญหาต่าง ๆ ที่พบ

2.3 แบบสอบถามกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ จำนวน 2 คน เป็นคำถามแบบปลายเปิด โดยมีเนื้อหาได้แก่ ความคิดเห็นในด้านความแตกต่างระหว่างการสอบในระบบสอบเกรดและการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ความยากง่าย ความแตกต่างในการเตรียมตัว จุดประสงค์และหัวข้อในการสอบ ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัว ความคิดเห็นในจุดสำคัญ ๆ ของการสอบในแต่ละหัวข้อ คำแนะนำในการใช้สื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบและคำแนะนำทั่วไปในการเตรียมตัวสอบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาและมาตรฐานเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบของวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เดี่ยว (Individual Interview) กับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเปียโนในประเทศไทยจำนวน 5 คนและผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง จำนวน 2 คน 3) แบบสอบถามกรรมการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบัน ABRSM จำนวน 1 ท่านและอดีตกรรมการสอบเปียโนในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน และ 4) การเข้าร่วมสัมมนาวิชาเปียโน หัวข้อเรื่อง Next step with - New! ARSM Performance Diploma Exam เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ณ โรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ข้อมูลในส่วนของเนื้อหาในการสอบของวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ และข้อมูลที่

ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ที่มีประสบการณ์สอบและจากกรรมการสอบในการเตรียมตัวในการสอบ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

การสรุปตัวอย่างแบบฝึกต่าง ๆ ตัวอย่างการเขียนสูจิบัตร ตัวอย่างแหล่งในการหาข้อมูล ตัวอย่างการเลือกชุดบทเพลงในการสอบ และการสรุปเสนอแนะแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง (DipABRSM) ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ ใช้การนำเสนอในรูปแบบความเรียงและตารางในเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ สามารถดูได้ในภาคผนวก ค

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

หัวข้อและแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

การสอบจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน (Session) ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 (Session 1) คือการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

ส่วนที่ 2 (Session 2) แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 2.1 คือการสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์ปากเปล่าจากกรรมการผู้สอบ (Viva Voce) เกี่ยวกับงานเขียนรายละเอียดของบทเพลงในสูจิบัตร (Programme Note) ซึ่งผู้สอบจะมอบให้กับกรรมการสอบในวันสอบ จำนวน 2 ชุด

ส่วนที่ 2.2 คือการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน โดยไม่มีการเล่นดนตรีอื่นประกอบ (Quick Study)

สรุปหัวข้อและแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีทั้งหมด 4 หัวข้อได้แก่ 1) การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2) การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3) การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 4) การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) โดยผู้วิจัยได้สรุปและวิเคราะห์ได้ว่ารายละเอียดในแต่ละหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

1.1) การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) คือการแสดงการเดี่ยวเปียโนตามโปรแกรมการแสดงที่ผู้สอบได้เลือกไว้ในเวลาไม่เกิน 35 นาที หรืออาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10 คือระหว่าง 31.5 – 38.5 นาทีรวมเวลาหยุดระหว่างบทเพลง ในการสอบผู้สอบสามารถเลือกบทเพลงต่าง ๆ ได้ตามคู่มือประกอบการสอบในภาคผนวก ข และสามารถดูได้จากเว็บไซต์การสอบของสถาบัน ในการเลือกบทเพลงควรเลือกบทเพลงที่ตรงตามความถนัดทางด้านเทคนิค ด้านสรีระ ตามความชอบของผู้สอบ และให้เกิดความสมดุลตามความหลากหลายของรูปแบบและลักษณะของเพลง มีความ

แตกต่างกันในเรื่องยุคสมัย ผู้ประพันธ์เพลงไม่ควรเลือกซ้ำเกินกว่า 1 คน มีความแตกต่างทางด้านอัตราจังหวะ อารมณ์ ความรู้สึก เพื่อเป็นการแสดงออกทางด้านเทคนิคความสามารถของผู้สอบในหลากหลายด้าน ในหลากหลายลักษณะความสามารถ ในด้านการบรรเลงท่วงทำนองเพลงที่เลือกมีหลายท่อนผู้สอบจะต้องบรรเลงบทเพลงในทุกท่อนให้ครบถ้วน การบรรเลงในการสอบไม่บังคับในการจำเพลงแต่ผู้สอบสามารถจำเพลงได้หากทำให้การบรรเลงมีความมั่นใจยิ่งขึ้น หากผู้สอบต้องการคนเปิดโน้ตในวันสอบจะต้องจัดเตรียมคนเปิดโน้ตมาเอง และคนเปิดโน้ตจะอยู่ในห้องสอบได้เฉพาะการสอบการแสดงเดี่ยวเท่านั้น หนังสือที่ใช้ประกอบการสอบจะต้องเป็นหนังสือเล่มจริงไม่มีการถ่ายเอกสารทางสถาบันได้แนะนำสำนักพิมพ์ไว้ในคู่มือประกอบการสอบให้แล้วว่าบทเพลงใดควรเลือกใช้ของสำนักพิมพ์ไหนที่เหมาะสม

จากผลการวิจัยผู้วิจัยได้วิเคราะห์การสอบในหัวข้อการบรรเลงการแสดงเดี่ยวเปียโนได้ดังนี้ในการสอบจุดสำคัญได้แก่ความสามารถในการบรรเลงบทเพลงเป็นสำคัญรวมถึงการแสดงออกทางด้านเทคนิคในการบรรเลง การแสดงอารมณ์ที่ใช้สื่อสารระหว่างผู้บรรเลงกับผู้ชมในการสอบคือกรรมการสอบ การตีความ ความเข้าใจในเนื้อหาโครงสร้างต่าง ๆ ของบทเพลงอย่างลึกซึ้ง รวมถึงมีความเข้าใจรูปแบบและลักษณะของบทเพลงในแต่ละยุคสมัย และนักประพันธ์ที่แตกต่างกันทั้งในด้านชีวประวัติและด้านการประพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ สมปอง พลอยสุข (2554) และสอดคล้องกับ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2558) ที่ได้กล่าวว่าการแสดงดนตรีเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความงามของเสียงจึงควรคำนึงถึงคุณภาพให้มากที่สุด

1.2) หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) เป็นการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจของบทเพลงที่ผู้สอบได้บรรเลงและได้เขียนรายละเอียดของบทเพลงไว้ในสูจิบัตรการแสดง ซึ่งจะสัมพันธ์กันกับเนื้อหาและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คำถามจะมีทั้งคำถามที่เป็นแบบปลายเปิดและคำถามเฉพาะจุด ในการสอบสัมภาษณ์การสอบจะใช้เวลาประมาณ 12 นาที โดยมีหัวข้อคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาพรวมของบทเพลง เช่นรูปแบบโครงสร้างของบทเพลง เครื่องดนตรีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นคำถามเกี่ยวกับประวัติและผลงานต่าง ๆ ของผู้ประพันธ์ในบทเพลงนั้น ๆ และผู้ประพันธ์คนอื่น ๆ ที่อยู่ร่วมสมัยเดียวกัน สภาพแวดล้อมหรือแรงบันดาลใจที่มีผลต่อการประพันธ์เพลงนั้น ๆ รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการประพันธ์เพลง ภาษาที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

1.3) หัวข้อเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) การเขียนรายละเอียดของบทเพลงในเล่มสูจิบัตรการแสดง กำหนดจำนวนคำทั้งหมด 1,100 คำ มากกว่าหรือน้อยกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10 คือระหว่าง 990 – 1,210 คำผู้สอบจะทำเล่มสูจิบัตรจำนวน 2 เล่มให้กรรมการในวันสอบเมื่อเริ่มเข้าห้องสอบ เล่มสูจิบัตรต้องพิมพ์ด้วยหมึกสีดำ ทำรูปแบบให้สวยงาม โดยมีชื่อเต็มของระดับในการสอบ ชื่อเครื่องมือเอกคือเปียโน กำหนดวันเดือนปีที่สอบ เนื้อหาในแต่ละบทเพลงในเขียนจำนวนคำไว้ท้ายเนื้อหาของแต่ละเพลง เรียงลำดับบทเพลงที่จะแสดงก่อนหลังตรงกับที่ผู้สอบจะบรรเลง เนื้อหาที่

เขียนควรมีเนื้อหาที่มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมที่จะทำให้เข้าใจบทเพลงที่จะบรรเลงแต่ละบทเพลงมากยิ่งขึ้น

1.4) หัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) เป็นการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในความยาวประมาณ 2 นาทีที่มีการเปลี่ยนท่วงทำนอง การเปลี่ยนคีย์ มีความยากใกล้เคียงกับบทเพลงสอบของสถาบัน ABRSM ในระดับเกรด 6 – 8 โดยใช้เวลาในการสอบประมาณ 10 นาที ผู้สอบสามารถเลือกและบอกกรรมการสอบได้ว่าจะสอบหัวข้อนี้ก่อนหรือหลังการสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน ผู้สอบมีเวลาในการศึกษาและทดลองบรรเลงบทเพลงที่ได้รับเป็นเวลา 5 นาที ในหัวข้อนี้ผู้สอบต้องบรรเลงด้วยอัตราความเร็วให้ตรงตามรูปแบบและลักษณะของบทเพลงที่ถูกต้อง มีความเข้าใจในการตีความ อารมณ์ของบทเพลง บรรเลงด้วยน้ำเสียงที่มีคุณภาพ แสดงออกถึงทางด้านเทคนิค มีความมั่นใจในการบรรเลง หากมีการเล่นผิดไม่ควรหยุดหรือเล่นซ้ำ ควรบรรเลงต่อไปจนจบเพลง

ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสำหรับการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ สามารถสรุปภาพรวมของระยะเวลาคือ 18 – 24 เดือนซึ่งแยกเป็นหัวข้อได้แก่ การเตรียมในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโนใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัว 18 – 24 เดือน (ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสามารถของผู้สอบแต่ละคน) การเตรียมตัวในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าและหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดงควรเตรียมอย่างน้อย 2 เดือนก่อนการสอบและควรมีการศึกษาหาข้อมูลร่วมไประหว่างการเตรียมตัวในหัวข้อการแสดงเดี่ยวคือในระหว่างการเรียนหรือการฝึกซ้อมไปพร้อม ๆ กัน สำหรับการเตรียมในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลันควรมีการเตรียมตัวอย่างน้อย 12 เดือนก่อนการสอบหรือควรซ้อมควรฝึกอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลโดยอาศัยกรอบแนวคิดทางการจัดการศึกษาของ ดร. อลิซาเบซ สไตเนอร์ (Professor Dr. Elizabeth Steiner) (ณัฐธ์ สุทธิจิตต์, 2555a) ในการอภิปรายได้ยึดองค์ประกอบของการศึกษาประกอบด้วย ครูผู้สอน (Teacher) ผู้เรียน (Student) เนื้อหาสาระ (Content) และการเรียนการสอน (Context) และประเด็นเพิ่มเติมอื่น ๆ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในด้านผู้เรียน สำหรับการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงนี้ ผู้เรียนควรมีความตั้งใจมีจุดมุ่งหมาย มีความพร้อมในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นในด้านเวลาที่จะต้องทุ่มเททั้งในการเรียนและการฝึกซ้อม การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ประกอบบทเพลงที่จะบรรเลง

มีความสามารถมีความรู้ทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ มีความรู้ในเรื่องลักษณะทั่วไปของบทเพลง องค์ประกอบของคนตรี เรื่องประวัติศาสตร์และวรรณคดีดนตรีตะวันตก สามารถวิเคราะห์บทเพลงในเชิงทฤษฎีได้ มีการวางแผนการเรียนในแต่ละหัวข้อที่จะสอบได้เป็นอย่างดีว่าจะต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อเมื่อใดรวมถึงมีความพร้อมทางด้านการเงินที่จะต้องใช้ในการเรียนเพิ่มเป็นพิเศษทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและที่สำคัญควรจะหาครูผู้สอนที่มีความพร้อมความสามารถในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้เป็นอย่างดีมีประสบการณ์ในการส่งนักเรียนสอบในระดับนี้มาแล้ว

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้พบปัญหาในด้านความสามารถในการบรรเลงยังไม่เพียงพอ ในการที่จะสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้ผู้ที่สอบจะต้องประเมินตนเองด้านความสามารถในการบรรเลงว่าเหมาะสมที่จะสอบหรือไม่ ปัญหาในเรื่องไม่มีเวลาในการซ้อมอย่างจริงจัง เพราะต้องเรียนหนังสือ ทำกิจกรรมในการเรียนมากมายอยู่แล้ว หรือผู้ที่ต้องทำงานที่มีงานมากเกินไป จนไม่สามารถแบ่งเวลาในการซ้อมได้อย่างเต็มที่หากต้องการสอบผู้สอบควรจะจัดการเรื่องการแบ่งเวลาในการเรียนและเตรียมตัวในทุกหัวข้อให้เพียงพอ ปัญหาด้านความอดทนในการเตรียมตัวการเรียนจากหัวข้อและเนื้อหาในการสอบที่มีความยากขึ้นทำให้ผู้สอบท้อแท้ เนื่องกับการฝึกหรือการเรียนเรื่องซ้ำ ๆ ถอดใจไปก่อนที่จะต้องทำให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางสถาบันได้ตั้งเอาไว้ ปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษทั้งในการพูดและเขียนสื่อสารในการสอบ ผู้สอบจะต้องมีการฝึกฝน เตรียมตัวโดยครูผู้สอนหรือผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทางที่สามารถช่วยเหลือหรือฝึกให้ได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเตรียมตัวโดยเฉพาะในหัวข้อการแสดงเดี่ยวคือการซ้อม ซ้อมแล้วก็ซ้อมให้เยอะและอย่างสม่ำเสมอเท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับคำที่กล่าวไว้ว่า “ควรซ้อมเฉพาะวันที่คุณทานข้าวเท่านั้น” (ดร. Shinichi Suzuki) (Music in Practice, 2016) นั้นหมายถึงการซ้อมที่ดีคือการซ้อมอย่างเป็นกิจวัตรประจำวัน และสอดคล้องกับกฎ 10,000 ชั่วโมงที่เชื่อว่าการฝึกฝนจะนำไปสู่ความสำเร็จ มัลคอล์ม แกลดเวลล์ (Malcolm Gladwell) (Work360, 2015) เพราะหากมีความสนใจที่จะสอบแต่ไม่ได้ตั้งใจอย่างจริงจัง ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับการสอบ ไม่มีเวลาในการซ้อมหรือมีวินัยในการซ้อมที่ดีและสม่ำเสมอการสอบก็จะไม่ประสบความสำเร็จ หากเกิดความท้อแท้อยากให้หากำลังใจหรือกลับมาคิดว่าตั้งแต่แรกเราเรียนเราเล่นดนตรีด้วยความรักและตั้งใจมาจนถึงตอนนี้จึงพยายามอย่างมุ่งมั่นต่อไปเพื่อความสำเร็จที่จะตามมา

ในด้านผู้สอน ในการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนั้นมีความยากในเรื่องเนื้อหาสาระที่ใช้สอบเป็นอย่างมาก นอกจากผู้เรียนหรือผู้สอบจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระแล้วผู้สอบจะต้องหาครูผู้สอนที่มีความสามารถในระดับที่จะเป็นผู้ช่วยในการเตรียมตัวสอบได้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในตัวผู้เรียนว่ามีความสามารถเด่นในด้านใดและด้านไหนต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในการเตรียมตัวสอบ ครูผู้สอนต้องสามารถบอกผู้ที่สนใจในการสอบให้ได้ว่าผู้สอบมีความสามารถเพียงพอในการที่จะเตรียมตัวสอบในระดับนี้หรือไม่ซึ่งต้องอาศัยจาก

ประสบการณ์ในการสอน ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาทุกหัวข้ออย่างละเอียดรวมถึงเกณฑ์การประเมินผลต่าง ๆ ในการสอบเพื่อใช้ในการวางแผนการสอนในด้านทักษะในภาคปฏิบัติ และสามารถอธิบายในเรื่องโครงสร้าง ที่มา รายละเอียด ประวัติศาสตร์ดนตรีในแต่ละบทเพลงในภาคทฤษฎีได้เป็นอย่างดี รวมถึงต้องมีความสามารถในภาษาอังกฤษที่สามารถจะเตรียมตัวให้ผู้สอบได้ทั้งในด้านการพูด สื่อสารและการเขียนในการทำสูจิบัตรการแสดง แต่หากผู้สอนไม่ถนัดทางด้านภาษาอังกฤษควรมหาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความสามารถ ความถนัดทางด้านภาษาโดยเฉพาะช่วยเหลือต่อไป ผู้สอนควรมีประสบการณ์ในการส่งนักเรียนสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมาแล้ว เพราะจะได้สามารถช่วยผู้เรียนในการเตรียมตัวได้อย่างถูกต้อง รวมถึงการประสานงานระหว่างผู้เรียนและผู้ปกครองให้เข้าใจเนื้อหา วิธีการสอบให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อเป็นประโยชน์ในการเตรียมตัวในด้านการเรียน การฝึกซ้อม การเรียนเพิ่มพิเศษหากจำเป็นซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมผู้สอบต้องมีความพร้อม การทำความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์การวัดประเมินด้วยเพราะหากผลสอบออกมาในบางหัวข้อที่ไม่ผ่านผู้ปกครองจะได้มีความเข้าใจและสามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงต่อไปได้

สรุปได้ว่าผู้สอนที่ดีต้องมีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริงและมากพอที่จะนำไปสอนผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีความซาบซึ้งในดนตรี ผู้สอนควรมีการจัดการ จัดระบบการเรียนการสอน การวางแผนการสอนที่รัดกุมรอบคอบสามารถใช้สื่อประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม มีความน่าสนใจ มีกลยุทธ์ในการสอนให้หลากหลาย ด้านเช่น มีการอธิบายประกอบการบรรยาย มีการสาธิตวิธีการเล่นการเขียนการหาข้อมูล สามารถสอนทางด้านทักษะได้ในระดับสูง

ในด้านเนื้อหาสาระในการสอบทั้ง 4 หัวข้อ คือหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) เป็นการวัดประเมินที่ครบถ้วนในทุก ๆ ด้านตามการวัดประเมินตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐาน สุทธจิตต์ (2555a) การกำหนดรูปแบบในการประเมินผลควรมีหลายรูปแบบเพื่อให้ได้ข้อมูลในหลากหลายแง่มุมและครอบคลุมทุกมิติ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และในด้านทัศนคติ เพื่อที่จะทราบว่าผู้เรียนหรือผู้สอบมีความรู้ความสามารถ และทัศนคติทางด้านดนตรีอยู่ในระดับใดได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นรูปแบบในการประเมินควรมีทั้งการประเมินทั้งการสอบและการประเมินตามสภาพจริงที่มีความเหมาะสมกับเวลา และเป็นการวัดผลที่ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะ (Validity) มีความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยการใช้การสังเกตจากการแสดงเดี่ยวเปียโนในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณลักษณะ การปฏิบัติงานหรือการบรรเลงบทเพลงทางด้านทักษะ มีการสัมภาษณ์ในการสอบแบบถามตอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า เพื่อให้ได้รายละเอียดของข้อมูลอย่างลึกซึ้ง การประเมินการปฏิบัติงานเพื่อเป็นการทดสอบทางด้านทักษะและสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ตลอดจนการแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่นในการสอบหัวข้อการ

แสดงเดี่ยวและการสอบในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน การประเมินจากแฟ้มสะสมงานเทียบได้กับการสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง ซึ่งเป็นการสะท้อนผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของผู้เรียน

จากเนื้อหาในแต่ละหัวข้อในการสอบทั้ง 4 หัวข้อจะเห็นได้ว่าการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM นั้นมีหลักการในการวัดและการประเมินผลในหลากหลายด้าน ซึ่งทำให้ผู้เรียนหรือผู้สอบได้รับความรู้และการฝึกทักษะในหลากหลายด้าน เช่น การสอบในหัวข้อการบรรเลงเดี่ยวเปียโน (Recital) เป็นการเน้นเรื่องทักษะปฏิบัติการบรรเลงเปียโน การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) เป็นการฝึกและการทดสอบในการด้านฟัง การสื่อสารในเรื่องการตอบคำถามต่าง ๆ เป็นการวัดประเมินด้านทฤษฎีดนตรี และความรู้ทางประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก และเป็นการวัดประเมินด้านเจตคติของผู้สอบได้ด้วย ในหัวข้อการสอบการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) นั้นเป็นการฝึกทักษะทางการเขียน เป็นการเชื่อมโยงในหัวข้อการแสดงเดี่ยวและการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่าให้เป็นในทิศทางเดียวกันและเชื่อมโยงกันในด้านการศึกษา การวิเคราะห์บทเพลงซึ่งเป็นการบูรณาการทักษะในหลากหลายด้านเข้าด้วยกัน สำหรับการสอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) เป็นการฝึกและการวัดประเมินทางด้านการอ่านโน้ตสากล ศัพท์ และสัญลักษณ์ดนตรีต่าง ๆ ดังนั้นในการเตรียมตัวสอบผู้สอบจะได้เรียนและได้ทดสอบในเนื้อหาและทักษะในหลากหลายรูปแบบทำให้มีความรู้ความสามารถในทุก ๆ ด้าน เป็นการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งจริงจังและมีความยั่งยืน

ข้อควรระวังที่เป็นเรื่องสำคัญในการสอบหัวข้อการแสดงเดี่ยวคือเรื่องการเลือกบทเพลงในการแสดง และเรื่องเวลาในการบรรเลงที่จะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนและให้ตรงหรือใกล้เคียงกับการบรรเลงจริงมากที่สุด เพราะหากระยะเวลาที่บรรเลงจริงไม่ตรงตามที่ระบุจะมีผลต่อคะแนนสอบในหัวข้อนี้

การวิเคราะห์ในด้านเนื้อหาในการสอบ การสอบในหัวข้อการแสดงเน้นเรื่องความสามารถในการบรรเลงเป็นสำคัญ การสอบในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดงและการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่าครูผู้สอนมีส่วนเป็นอย่างมากที่จะต้องช่วยเหลือผู้เรียน การสอบในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันเป็นหัวข้อที่มีการสอบไม่ผ่านและต้องมีการสอบซ้ำมากที่สุด ผู้สอบบางคนที่ต้องทำการสอบซ้ำมากกว่า 3 – 5 ครั้ง ผู้สอน ผู้เรียนและผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาของ การสอบ และคอยให้กำลังใจแก่ผู้สอบต่อไปไม่ว่าจะมีการสอบซ้ำหลาย ๆ รอบก็ตาม ผู้เรียนหรือผู้สอบหลาย ๆ คน มีความสามารถเป็นอย่างมากในการบรรเลงบทเพลงแต่มีปัญหาในเรื่องการอ่านโน้ต

ในด้านการเรียนการสอน การเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงเทียบเท่าได้กับการเรียนวิชาเอกดนตรีในระดับมหาวิทยาลัยที่เน้นการคิดเป็นทำเป็นแก้ไขปัญหาเป็น มีคุณลักษณะ

ของวิชาชีพที่สามารถนำไปคุณวุฒิไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ มีความรู้อย่างลึกซึ้งกว้างไกลทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) ในการเตรียมตัวสอบมีลักษณะการสอนและการสอบเป็นรายบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนการรับรู้ได้ไม่เท่ากัน ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาและรู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี การเรียนการสอนจะต้องมีกิจกรรมเป็นส่วนประกอบในการเตรียมตัว เช่น การจัดการแสดงเสมือนจริงทั้งแบบภายในและภายนอกทั้งอย่างไม่เป็นทางการและการซ้อมแสดงอย่างเป็นทางการซึ่งเป็นกิจกรรมที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเตรียมตัวสอบเพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้สอบได้เกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ได้คำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นจากการแสดงเสมือนจริงและเพื่อลดความตื่นเต้นในการสอบ ในเรื่องการบริหารจัดการการเตรียมความพร้อมในเรื่องการจองห้องซ้อมกับเปียโนที่ใช้ในการสอบจริง การเตรียมเอกสารที่จะต้องใช้ในวันสอบให้ครบถ้วน การแต่งกายในวันสอบจะต้องมีการวางแผนในการเตรียมตัวไว้เป็นอย่างดี

ประเด็นเพิ่มเติม

1. จากการเก็บข้อมูลในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามกรรมการสอบเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ ผู้วิจัยพบปัญหาในด้านการติดต่อกรรมการสอบของสถาบันซึ่งผู้วิจัยหรือบุคคลทั่วไปไม่สามารถติดต่อหากรรมการสอบได้โดยตรงจากแผนกสอบของสถาบัน ABRSM ในประเทศอังกฤษ จะต้องติดต่อผ่านตัวแทนในแต่ละประเทศ ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้สอบได้ติดต่อกับโรงเรียนดนตรีจูไรต์นตัวแทนของประเทศไทยอย่างเป็นทางการให้ช่วยประสานงานกับแผนกสอบที่ประเทศอังกฤษให้ พบว่าการติดต่อกับสถาบันใหญ่ ๆ ที่มีการสอบจำนวนมากในหลายประเทศทั่วโลก และมีจำนวนของกรรมการสอบจำนวนมากนั้น เป็นการยากลำบากและไม่สามารถระบุไปได้ว่าจะให้กรรมการท่านใดเป็นคนช่วยทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงนำเสนอเป็นประเด็นเพิ่มเติมว่าหากต้องการทำวิจัยหรือมีการเก็บข้อมูลในลักษณะนี้ต้องมีการวางแผน การเตรียมตัวการเตรียมระยะเวลาไว้ให้พอสมควรเพราะบางอย่างเราไม่สามารถควบคุมได้ แต่ในการวิจัยนี้นับเป็นเกียรติที่ได้รับความอนุเคราะห์จากกรรมการสอบท่านหนึ่งคือ Mr. Bill Thomson ได้เห็นความสำคัญและยินดีที่จะให้ข้อมูลสำคัญในทุกคำถามให้เป็นอย่างดีเนื่องจาก Mr. Bill Thomson ได้มาทำการสัมมนาในประเทศไทยทางตัวแทนจึงได้ประสานงานในการเก็บข้อมูลให้ได้

2. จากการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์และการสอบถามผู้วิจัยพบว่าหัวข้อในการสอบการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) เป็นหัวข้อที่สอบตกกันบ่อยครั้ง บางครั้งต้องมีการสอบซ้ำกันหลาย ๆ หนในหัวข้อเดียว ซึ่งเกิดจากปัญหาในด้านการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ไม่มีเวลาเตรียมตัวเหมือนการหัดบทเพลง แต่มีเวลาเตรียมตัวที่จะมองภาพรวมทุกอย่างภายในเวลา 5 นาทีแล้วต้องเล่นให้ได้ตามลักษณะและอัตราความเร็วของเพลง หากไม่มีการฝึกฝนในเรื่องการอ่านโน้ตมามากพอ หรือมีการฝึกอย่างสม่ำเสมอการสอบในหัวข้อนี้ก็จะเป็นปัญหาในการ

สอบ ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบฝึกหัดต่าง ๆ สำหรับการฝึกโน้ตใหม่ ๆ ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงไว้ในเล่มแนวทาง ซึ่งผู้สอบสามารถนำไปดูเป็นตัวอย่างหรือแนวทางในการฝึกซ้อมได้ วิธีในการฝึกซ้อมเรื่องการอ่านโน้ตสากลมีด้วยกันหลากหลายวิธีดังรายละเอียดที่สอดคล้องกับฮาวาร์ด ชาร์เนท (Howard Shanet, 1986) ได้กล่าวถึงสิ่งสำคัญในการฝึกการอ่านโน้ตได้แก่ การอ่านจังหวะ เครื่องหมายประจำจังหวะ เรื่องระดับเสียง เครื่องหมายแปลงเสียง สัญลักษณ์ต่าง ๆ โทนาลิตี้เรื่อวฤกษ์เสียง และคำศัพท์ต่าง ๆ รวมถึง Hardy (1998) และ อนุชา พัฒนรัตน์โมฬี (2553) ที่ได้กล่าวเรื่องทักษะที่จำเป็นและปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันเอาไว้ว่าเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ การรับรู้ทางดนตรี และประสบการณ์ทางดนตรี รายละเอียดแนวคิดเหล่านี้สามารถนำไปใช้ฝึกเพื่อพัฒนาเรื่องการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันให้ได้ดียิ่งขึ้น

3. สำหรับผู้ที่สอบเปียโนจะต้องมีความเข้าใจในลักษณะของเครื่องดนตรีที่เล่น เนื่องจากเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่แตกต่างจากเครื่องดนตรีอื่น ๆ คือเปียโนในปัจจุบันเป็นเครื่องดนตรีที่มีช่วงเสียงที่กว้าง สามารถทำเสียง ดัง – เบาที่แตกต่างกันได้ มีหลายบทเพลงที่เป็นบทเพลงของเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ แต่สามารถนำมาปรับแต่งโน้ตให้เป็นบทเพลงสำหรับการบรรเลงเปียโน เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเล่นได้หลากหลายสไตล์เพลงตั้งแต่บทเพลงคลาสสิกจนถึงบทเพลงแจ๊ส ดังนั้นผู้สอบนอกจากจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรีแล้วยังจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวรรณคดีดนตรีตะวันตก รวมถึงรูปแบบและลักษณะของบทเพลงในแต่ละบทเพลงว่าเป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์แต่งมาเพื่อเลียนแบบเสียงเครื่องดนตรีชนิดใด เช่น มีการเล่นเพื่อเลียนแบบการตีคอร์ดของกีตาร์ หรือบทเพลงที่เล่นอยู่ในยุคใดเพราะจะมีลักษณะในการบรรเลงที่แตกต่างกันออกไป เช่น การบรรเลงเปียโนในบทเพลงยุคบาโรคจะต้องมีการบรรเลงให้เสมือนการบรรเลงฮาร์พซิคอร์ดหรือออร์แกนทำให้การบรรเลงต้องใช้เทคนิคการเล่นที่แตกต่างกัน ลักษณะของบทเพลงในแต่ละยุคก็มีความแตกต่างกัน ผู้สอบจะต้องมีความเข้าใจถึงการเลือกใช้เทคนิค การใช้เสียงน้ำหนักดัง – เบาในแต่ละยุคแต่ละนักประพันธ์ที่มีความแตกต่างกัน การใช้คันเหยียบ (Pedal) ที่สามารถสร้างเสียงและสีสันของเสียงได้นั้นผู้สอบก็จะต้องมีความเข้าใจในการใช้เพื่อสร้างสรรค์สีสันของเสียงให้เหมาะสมกับบทเพลงที่บรรเลง

4. ในปัจจุบันทางสถาบัน ABRSM ได้มีการจัดสอบที่ชื่อว่า ARSM (The Associated of the Royal Schools of Music) ไว้เพื่อเป็นการสอบที่จะช่วยเชื่อมโยงช่องว่างระหว่างการสอบในระบบเกรดกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ซึ่งเป็นการเตรียมตัวสอบที่ดีและมีประโยชน์อีกทางหนึ่งดังที่ (Holmes J, 2016) (ABRSM Chief Examiner) ได้กล่าวไว้ว่าการสอบ ARSM จะมีการสอบเฉพาะการบรรเลงบทเพลงเพียงอย่างเดียวไม่มีการสอบหัวข้ออื่น ๆ นอกจากนี้ บทเพลงที่ใช้ก็เป็นบทเพลงชุดเดียวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM) หากการสอบในหัวข้อการ

แสดงเดี่ยวผู้สอบสามารถสอบผ่านได้จะสามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้สอบก่อนการสอบอย่างเต็มรูปแบบทั้ง 4 หัวข้อในระดับ DipABRSM ต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้เหมาะสำหรับผู้ที่สนใจและผู้ที่ต้องการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM เพื่อที่จะนำแนวทางในการเตรียมตัวสอบไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ตัวอย่างและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างในเล่มแนวทางในการเตรียมตัวสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบได้เป็นอย่างดี

3. ควรมีการสัมมนาหรือการแนะแนวในเรื่องการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอย่างละเอียดในประเทศไทยอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากยังไม่เคยมีการจัดอบรมสัมมนาในเรื่องการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอย่างจริงจังและลงลึกในรายละเอียดในประเทศไทย

4. การศึกษาเป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในหัวข้อทางวิชาการต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งที่ดีที่ควรทำอยู่เป็นประจำ

5. ไม่ว่าจะการสอบจะมีความยากขึ้นอย่างไร อยากให้ทุกคนมีความอดทน ความมุ่งมั่นในเป้าหมายของตนเองที่วางไว้ มีความพยายามที่จะไปถึงจุดหมายประสบความสำเร็จให้ได้ในที่สุด และอย่าลืมนำตั้งแต่ต้นเราเริ่มเล่นดนตรีด้วยความรักในดนตรี ไม่ว่าจะบทเพลงจะยากหรือง่ายในวันที่ท้อแท้ขอให้นึกกลับไปคิดในวันแรกที่เราเรียนเราเล่นดนตรีเพราะเรารักในดนตรี ขอให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่น มีกำลังใจในการฝึกซ้อมและการเตรียมตัวสอบต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาในรายละเอียดของการสอบวิชาเปียโนหรือวิชาอื่น ๆ ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงขั้นต่อไปได้แก่ แนวทางในการเตรียมตัวสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในระดับLRSM (Licentiate of the Royal Schools of Music) และ แนวทางในการเตรียมตัวสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในระดับ FRSM (Fellowship of the Royal Schools of Music)

2. ควรมีการทำวิจัยในเรื่องวิธีการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) ประกอบการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง และเรื่องวิธีการฝึกซ้อมหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) เพื่อเป็นประโยชน์ในการสอบต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2557). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์*. Retrieved from <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ministry%20law/1-57%20TQF%20art-1.PDF>. [16 ตุลาคม 2559]
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *ความหมายของการการคิดวิเคราะห์*. from <http://tishafan-analysisisthinking.blogspot.com/p/blog-page.html>
- ไขแสง สุขะวัฒน์, (2554). *สังคตินิยม ว่าด้วยดนตรีตะวันตก*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
- จักรกริช บุญลี. (2555). *การคิดวิเคราะห์* Retrieved from <http://poppytaeyeon.blogspot.com/2012/11/blog-post.html>
- จุฬามาศ ตะเย็นกุล. (2556). *การประเมินผลการปฏิบัติ PERFORMANCE EVALUATION* Retrieved from <https://totoubon21.files.wordpress.com/2014/01/e0b8a3e0b8b2e0b8a2e0b887e0b8b2e0b899-performance-assessment.pdf>
- โชติกา ภาชีผล. (2558). *การวัดและการประเมินการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2538). *พฤติกรรมการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555a). *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555b). *สังคตินิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2558). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2553). *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัท ธนาเพรส จำกัด.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2549). *ทฤษฎีดนตรี*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2550). *ดนตรีคลาสสิก ศัพท์สำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (ม.ป.พ.). *วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา : เอกสารคำสอนวิชา 2756627 วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา 1. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ทิศนา แคมมณี. (2550). *ความหมายของรูปแบบการสอน* Retrieved from http://sci-teachingmodel-tishafan.blogspot.com/p/blog-page_18.html
- ทิศนา แคมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุรินทร์วรวิทย์ พ่วนอุ้ย. (2558). *การสร้างเครื่องมือวัดด้านการปฏิบัติ (ทักษะพิสัย)* Retrieved from <https://sites.google.com/site/burinthornvoravitar/home/the-article/karsrangkheruxngmuxwaddankarptibatithaksaphisay>. [24 ธันวาคม 2559]
- ภัทรภร ผลิตากุล. (2552). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เปียโนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานสำหรับเด็กอายุ 9 - 11 ปี. (วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.*
- โรงเรียนดนตรีคาวาอิ. (2015). *หลักสูตร* Retrieved from <http://www.kawaimusicschool.com/course-category/>. [10 กรกฎาคม 2560]
- โรงเรียนดนตรียามาฮา. (2017). *หลักสูตรกลุ่มวิชาสำหรับเด็ก* Retrieved from https://th.yamaha.com/th/education/music_school/junior_courses/index.html [10 กรกฎาคม 2560]
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สกุณา ประมาะยัง. (2556). *การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีเพื่อพัฒนาเทคนิคการปฏิบัติโน้ตระดับ สำหรับนักเรียนเปียโนระดับชั้นกลาง. (วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.*

- สมชาย ฐิติรัตน์อัคร์. (2535). *เส้นทางการรู้หนังสือ*. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาการศึกษาภายนอกโรงเรียน
กรมการศึกษาภายนอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ Retrieved from [http://nites-
spm9.hi-supervisory5.net/hi-supervisory5net/kar-chi-haelng-reiyn-ru-bn-
web/page](http://nites-
spm9.hi-supervisory5.net/hi-supervisory5net/kar-chi-haelng-reiyn-ru-bn-
web/page)
- สมปอง พลอยสุข. (2554). *การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย สมปอง พลอยสุข*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ส่วนส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ สำนักงานวิชาการ. (2553). *คุณลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ในระดับ
ปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย* Retrieved from
http://www.academic.chula.ac.th/Curriculum/Diagram_grade/Rubric_grade.pdf
- สุภางค์ จันทวานิช. (2545). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2548). *กลยุทธ์การสอนคิดเปรียบเทียบ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2000). ความหมายของคำว่าสั่งสอน การสอน การเรียนการสอนและการเรียนรู้
Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/346258>
- อนุชา พัฒนรัตน์โมฬี. (2553). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการจัดส่งรูปแบบของจังหวัดด้วย
สื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อฝึกซ้อมการอ่านไต่แบบฉบับพลันสำหรับนักเรียนกีดกันใน
ระดับชั้นต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพมหานคร.
- อภิชัย เลี่ยมทอง. (2555). *หลักสำคัญสำหรับการฝึกซ้อมดนตรีเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด*. วิทยาลัย
ดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต, 7(1), 29-39

ภาษาอังกฤษ

- ABRSM. (*Reports, Research and Statistics : Exam Statistics, 2014 : Worldwide Music
Assessments by Subject* Retrieved from [http://us.abrsm.org/en/about-
abrsm/introduction-to-abrsm-our-mission-and-team/the-history-of-abrsm](http://us.abrsm.org/en/about-
abrsm/introduction-to-abrsm-our-mission-and-team/the-history-of-abrsm).
[October 10, 2016]
- ABRSM. (2016a). *About ABRSM* Retrieved from <http://gb.abrsm.org/pt/about-abrsm/>.
[October 10, 2016]
- ABRSM. (2016b). *Graded Music Exam Marking Criteria* Retrieved from
[http://us.abrsm.org/en/our-exams/information-and-regulations/graded-music-
exam-marking-criteria/](http://us.abrsm.org/en/our-exams/information-and-regulations/graded-music-
exam-marking-criteria/) [January 7, 2017]

E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2
 %E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%8
 8%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%
 A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2/

- Music in Practice. (2016). *TOP 21 SHINICHI SUZUKI QUOTES* Retrieved from
<http://www.musicinpractice.com/2011/music/> [January 7, 2017]
- Simpson, E. (1972). *The Classification of Educational Objectives in The Psychomotor Domain: The psychomotor domain.* (Vol. 3). Washington, DC: Gryphon House.
- Taylor K. (1996). *Principles of Piano Technique and Interpretation.* Great Britain:
 Novello and Company Limited 1981.
- Trinity College London. (2015 – 2017). Piano Syllabus Grade Exams 2015 – 2017.
 Retrieved January 7, 2017, (Online) from file:///C:/Users/ACER-
 Z3/Downloads/Piano%20Syllabus%202015%20-
 %202nd%20Impression%20[Online%20Version].pdf
- Udtaisuk, D. (2005). *A Theoretical Model of Piano Sight playing components.* Diss. U.
 of Missouri-Columbia.
- University of South Australia. (2011). *Structure of the Observed Learning Outcome (SOLO)* Retrieved from
<http://w3.unisa.edu.au/gradquals/staff/program/solo.asp> [February 7, 2017]
- Work360. (2015). กฎ 10000 ชั่วโมง Retrieved from <http://work360.in.th/how-to/%E0%B8%81%E0%B8%8E-10000-%E0%B8%8A%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B9%82%E0%B8%A1%E0%B8%87/>
- Yong, J. L. B. (2003). *The Roles of the Malaysian Government and Private Sectors in the Development of Music Education.* University of Florida.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เกี่ยวข้อง

คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ. ดร. ดนัญญา อุทัยสุข
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. ดร. อนุรักษ์ สุทธิจิตต์
คณะกรรมการภายนอก	ดร. ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

อาจารย์ธเนพัฒน์ เกิดผล	หัวหน้าภาควิชาดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาจารย์ ดร. ชนิตา ตังเดชะหิรัญ	อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางค์ตะวันตก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร. นันทฎิกา สุนทรธนผล	อาจารย์ประจำภาควิชาดุริยางค์ตะวันตก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเล่มแนวทาง

อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์
อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ	นักเปียโน

รายนามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์
อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ	นักเปียโน หัวหน้าวิชาเปียโนของโรงเรียนดนตรี Kawai และโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์
อาจารย์ ดร. ชัยพงษ์ ทองสว่าง	อาจารย์ประจำสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
อาจารย์อัสสุข จำรูญ	ผู้อำนวยการและอาจารย์โรงเรียนดนตรีดีมาส (DEMUS: Dalcroze Eurhythmics and Music School)

รายนามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (ต่อ)

อาจารย์ชนาภรณ์ รัตธรรมกุล	อาจารย์สอนเปียโนโรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์ Sooner The Classical Music School และ College of Music for General Public, Mahidol University (MCPG)
ผศ. ดร.ณนันท จันทร์อรรถกุล	อาจารย์สอนเปียโนอิสระ
อาจารย์สันติ แสงทอง	ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีสันติ จ. เชียงใหม่
Prof. Edward Ho	อาจารย์สอนเปียโนอิสระและอดีตรกรรมการสอบเปียโนของสถาบัน ABRSM
Mr. Bill Thomson	กรรมการสอบของสถาบัน ABRSM

ภาคผนวก ข

ตารางตรวจสอบเปรียบเทียบคุณวุฒิ เพื่อเตรียมเอกสารที่จะใช้ประกอบในการสมัครสอบด้านการ
แสดงเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

ตารางตรวจสอบเปรียบเทียบคุณวุฒิ เพื่อเตรียมเอกสารที่จะใช้ประกอบในการสมัครสอบด้านการ
แสดงเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM

เอกสารที่จำเป็นต้องมี (Prerequisite)	เอกสารที่ใช้แทนได้ (Substitutions)
เอกสารในการสอบผ่านเกรด 8 จากสถาบัน ABRSM (ABRSM Grade 8 Practical in the instrument Presented)	<ul style="list-style-type: none"> • Appropriate professional experience • Grade 8 Practical from Guildhall School of Music & Drama, Dublin Institute of Technology, Australian Music Examinations Board or University of South Africa; Grade 9 Certificate from Royal Conservatory of Music, Toronto • Grade 8 Practical from London College of Music & Media, Trinity College London or Royal Irish Academy of Music (with ABRSM Grade 5 Theory or equivalent from any of the boards listed in this table) • CPD Training Strategy, Module 1, from Royal Air Force Music Services • TEQA 1 from Royal Military School of Music, Kneller Hall • M2/B2 from Royal Marines School of Music • BMus (Hons) from Royal Academy of Music or Royal College of Music (successful completion of all course units for the first year) • BMus (Hons) or BA (Music) from Royal Northern College of Music (successful completion of all course units for the first year)
เอกสารที่จำเป็นต้องมี (Prerequisite)	เอกสารที่ใช้แทนได้ (Substitutions)
	<ul style="list-style-type: none"> • BEd (Music), BA (Musical Studies) or BMus (Performance) from Royal Conservatoire of Scotland (successful completion of the first year)

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of music, 2015 Diploma Syllabus music Performance from 2005

ภาคผนวก ค

รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ DipABRSM

ภาคผนวก ค

รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ DipABRSM

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
J.S. Bach	Any one of the following 48 Preludes and Fugues from 'The Well-Tempered Clavier' <ol style="list-style-type: none"> 3. Part 1: no.12 in F minor, BWV 857; no.14 in F# minor, BWV 859; no.16 in G minor, BWV 861 (ABRSM) 4. Part 2: no.5 in D, BWV 874; no.9 in E, BWV 878; no.11 in F, BWV 880; no.16 in G minor, BWV 885; no.17 in Ab, BWV 886 (ABRSM) 5. Toccata no.3 in D, BWV 912: complete: Bach 7 Toccatas (Henle or Henle-Schott/M.D.S) 6. Toccata no.5 in E minor, BWV 914 complete : Bach 7 Toccatas (Henle or Henle-Schott/M.D.S)
Bartók	Any two or more of the '6 Dances in Bulgarian Rhythm', from 'Mikrokosmos', Vol.6 (Boosey & Hawkes)
Beethoven	<ol style="list-style-type: none"> 3. Sonata in F minor, Op.2 no.1: complete (Associated Board) 4. Sonata in C minor, Op.10 no.1: complete (Associated Board) 5. Sonata in F, Op.10 no.2: complete (Associated Board) 6. Sonata in C minor ('Pathétique'), Op.13: complete (Associated Board) 7. Sonata in E, Op.14 no.1: complete (Associated Board) 8. Sonata in G, Op.14 no.2: complete (Associated Board) 9. Sonata in Ab, Op.26: complete (Associated Board) 10. Sonata in C# minor ('Moonlight'), Op.27 no.2: complete (Associated Board) 11. Sonata in F, Op.54: complete (Associated Board) 12. Sonata in E minor, Op.90: complete (Associated Board) 13. 6 Variations in F, Op.34 (Beethoven Variations, Vol.1 , Wiener Urtext / M.D.S) 14. 32 Variations in C minor, WoO 80 (Beethoven Variations, Vol.1 , Wiener Urtext / M.D.S)
L. Berkeley	Concert Study in Eb, Op.48 no.2 (Chester/Music Sales)
Howard Blake	Chaconne and Toccata: from '8 Character Pieces'. Blake Lifecycle (Highbridge Music)
Brahms	<ol style="list-style-type: none"> 1. Capriccio in F# minor, Op.76 no.1. Brahms 8 Piano Pieces, Op.76 (Associated Board)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	<ol style="list-style-type: none"> 2. Rhapsody in G minor, Op.79 no.2. Brahms 2 Rhapsodies, Op.79 (Associated Board) 3. Intermezzo in A minor, Op.116 no.2. Brahms 7 Fantasies, Op.116 (Associated Board) 4. Intermezzo in A, Op.118 no.2 (Brahms 6 Piano Pieces, Op.118, Associated Board) 5. Ballade in G minor, Op.118 no.3 (Brahms 6 Piano Pieces, Op.118, Associated Board) 6. Romance in F, Op.118 no.5 (Brahms 6 Piano Pieces, Op.118, Associated Board)
Diana Burrell	Constellations I and II. Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano) (Associated Board)
Chopin	<ol style="list-style-type: none"> 5. Berceuse in Db, Op.57. Chopin Complete Piano Works, Vol.11 (P.W./M.D.S) 6. Impromptu no.3 in Gb, Op.51 (Henle or Henle – Schott/M.D.S) 7. Introduction and Variations in Bb on a theme from Hérold's 'Ludovic', Op.12. Chopin Complete Piano Works, Vol.13 (P.W./M.D.S) 8. Mazurka in C# minor, Op.50 no.3 (Henle or Henle – Schott/M.D.S) 9. Nocturne in E, Op.62 no.2. Chopin Nocturnes (Associated Board or Wiener Urtext/M.D.S) 10. Any two of the 3 Nouvelles Études (Wiener Urtext/M.D.S)
Copland	Scherzo Humoristique 'The Cat and the Mouse'(Durand/U.M.P)
Debussy	<ol style="list-style-type: none"> 4. La plus que lente: Valse (U.M.P) <p>Any one of the following Préludes:</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Book 1: no.4 'Les sons et les parfums tournent dans l'air du soir', no.10 'La Cathédrale engloutie' (UMP or Wiener Urtext/M.D.S) 6. Book 2: no.3 'La Puerta del Vino'(UMP or Wiener Urtext/M.D.S) 7. Suite 'Pour le Piano': 2nd movt, Sarabande (Henle or Henle – Schott/M.D.S or U.M.P)
Faure	<ol style="list-style-type: none"> 1. Barcarolle no.1 in A minor, Op.26 (Fauré Piano Works, Vol.2 (Peters EP 9560b)

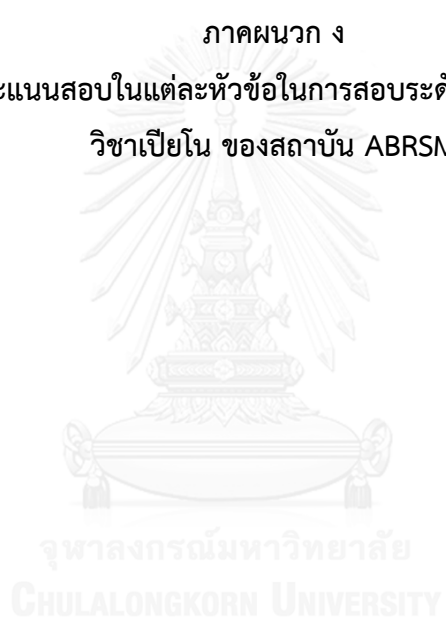
ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	<ol style="list-style-type: none"> 2. Barcarolle no.6 in Eb, Op.70 (Fauré Piano Works, Vol.2 (Peters EP 9560b) 3. Impromptu no.2 in F minor, Op.31. (Fauré Piano Works, Vol.1, Peters EP 9560a)
Gershwin	'The Man I Love' and 'I Got Rhythm'. Meet George Gershwin at the Keyboard (Faber/Warner/L.M.P)
Haydn	<ol style="list-style-type: none"> 3. Andante con Variazioni in F minor, Hob.XVII/6 (Wiener Urtext/M.D.S) 4. Sonata in Ab, Hob.XVI/46: complete. (Haydn Selected Keyboard Sonatas, Book 4, Associated Board) 5. Sonata in C, Hob.XVI/48: complete (Haydn Complete Keyboard Sonatas, Vol.3 Wiener Urtext/M.D.S) 6. Sonata in Eb, Hob.XVI/49: complete (Haydn Complete Keyboard Sonatas, Vol.3 Wiener Urtext/M.D.S)
Hindemith	Interludium (Pastorale) and Fuga no.3, from 'Ludus Tonalis'(Schott ED 3964/M.D.S)
Janáček	Any two of the 4 pieces from 'In the Mists'(Bärenreiter BA 9500)
Liszt	<ol style="list-style-type: none"> 1. Liebesträume no.2 ('Seliger Tod'). Liszt Liebesträume: 3 Nottornos (Henle or Henle – Schott/M.D.S) 2. Sonetto 123 del Petrarca: no.6 from 'Années de Pèlerinage, 2ème Année, Italie'(Henle or Henle – Schott/M.D.S)
John McCabe	5 Bagatelles: complete (Novello/Music Sales)
Joseph Makhholm	Any two of the '3 Impressions'(Billaudot/U.M.P)
Mendelssohn	Prelude and Fugue in F minor: no.5 from '6 Preludes and Fugues', Op.35 (Associated Board)
Messiaen	<ol style="list-style-type: none"> 3. Regard de l'Étoile: no.2 (from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus'(Durand/U.M.P) 4. Regard de la Vierge: no.4 (from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus'(Durand/U.M.P) 5. Rondeau (Leduc/U.M.P)
Mozart	<ol style="list-style-type: none"> 1. Adagio in B minor, K.540. Mozart Mature Piano Pieces (Associated Board) 2. Sonata in D, K.284: complete (Associated Board) 3. Sonata in C, K.309: complete (Associated Board) 4. Mozart Sonatas for Pianoforte (ABRSM) Sonata in D, K.311: complete (Associated Board)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	<ol style="list-style-type: none"> 5. Sonata in Bb, K.570: complete (Associated Board) 6. 10 Variations on 'Les hommes pieusement' ('Unser dummer Pöbel meint'), K.455 (Associated Board) 7. 9 Variations on a Minuet by Duport, K.573 (Associated Board)
Poulenc	Toccata: no.3 from 'Trois Pièces'(Heugel/U.M.P)
Prokofiev	Visions Fugitives nos.8, 14, 19 and 20, from 'Visions Fugitives', Op.22 (Boosey & Hawkes)
Rachmaninov	Any one of the following Preludes: Rachmaninov Complete Preludes (Boosey & Hawkes) <ol style="list-style-type: none"> 1. Prelude in Eb, Op.23 no.6 2. Prelude in C minor, Op.23 no.7 3. Prelude in G, Op.32 no.5 4. Prelude in G# minor, Op.32 no.12
Ravel	Sonatine: complete (Peters EP 7375)
Edwin Roxburgh	Moonscape. Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano) (Associated Board)
Scarlatti	Any one of the following pairs of Sonatas: <ol style="list-style-type: none"> 1. 2 Sonatas in A, Kp.208 (L.238) and Kp.209 (L.428), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.1 (Schirmer/Music Sales) 2. 2 Sonatas in G, Kp.259 (L.103) and Kp.260 (L.124), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.1 (Schirmer/Music Sales) 3. Sonata in E minor, Kp.263 (L.321) and Sonata in E, Kp.264 (L.466), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.2 (Schirmer/Music Sales) 4. 2 Sonatas in C, Kp.308 (L.359) and Kp.309 (L.454), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.2 (Schirmer/Music Sales)
Schoenberg	6 Little Pieces, Op.19: complete (Universal UE5069)
Schubert	<ol style="list-style-type: none"> 1. Impromptu in Gb, Op.90 no.3, D899/3. Schubert 4 Impromptus, D.899 (Associated Board) 2. Sonata in A minor, Op.164, D.537: complete. Schubert Sonatas, Vol.1 (Associated Board) 3. Sonata in A, Op.120, D.664: complete. Schubert Sonatas, Vol.2 (Associated Board)
Schumann	<ol style="list-style-type: none"> 3. Des Abends (At Evening) and Aufschwung (Soaring): nos.1 and 2 from 'Phantasiestücke', Op.12 (Associated Board) 4. Novellette in F: no.1 from '8 Novelletten', Op.21 (Henle or Henle Schott/M.D.S.)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	5. Romanze in B: no.3 from '3 Romanzen', Op.28 (Associated Board)
Scriabin	3. Impromptu in Bb minor, Op.12 no.2 (Belaieff 150/Peters) 4. Any two of the '24 Preludes', Op.11 (Henle or Henle Schott/M.D.S.)
Peter Sculthorpe	Night Pieces: complete (Faber)
Shostakovich	1. Preludes nos.3 in G and 11 in B, from '24 Preludes', Op.34 (Boosey & Hawkes) 2. Preludes nos.5 in D and 19 in Eb, from '24 Preludes', Op.34 (Boosey & Hawkes)
Stravinsky	Tango (Schott ED 4917/M.D.S)
Szymanowski	Etude in Bb minor, no.3 from '4 Etudes', Op.4 (Universal UE03855/M.D.S)

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of music, 2015 Diploma Syllabus music Performance from 2005

ภาคผนวก ง
เกณฑ์การให้คะแนนสอบในแต่ละหัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง
วิชาเปียโน ของสถาบัน ABRSM

ภาคผนวก ง

เกณฑ์การให้คะแนนสอบในแต่ละหัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

วิชาเปียโน ของสถาบัน ABRSM

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการแสดง (Recital)

ระดับคะแนน	หัวข้อการแสดง(Recital)
42 - 60 คะแนน Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ดีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ใน การตรวจสอบ	แสดงผลงานด้วยความมั่นใจ มีการโน้มน้าวใจ และการ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ทั้ง ศิลปะและเทคนิคในรูปแบบต่างๆ
36 - 41 คะแนน A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้อง แสดงให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้ แสดงให้เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	แสดงผลงานอย่างมั่นใจ และแสดงให้เห็นถึงเทคนิคที่ดี ในรูปแบบต่างๆ
30 - 35 คะแนน A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	มีการแสดงผลงานที่ดี มีความเข้าใจทำให้การแสดงเต็ม ไปด้วยเทคนิคและความหลากหลายของดนตรี
24 - 29 คะแนน Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและ ได้รับความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	การแสดงดูแข็ง ๆ ในเรื่องของรูปแบบ ซึ่งแสดงถึง ความสามารถทางเทคนิคและบทเพลงที่อยู่ในระดับ เกิน กว่าระดับ ABRSM เกรด 8
0 - 23 คะแนน Fail ไม่ผ่าน ผู้สมัครยังไม่ได้สามารถแสดงตาม มาตรฐานที่กำหนดไว้	แม้จะมีความสามารถทางด้านเทคนิคและเข้าใจดนตรีใน ระดับหนึ่งแต่ยังไม่เพียงพอกับความสามารถในระดับนี้

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce)

ระดับคะแนน	หัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce)
19 – 25 คะแนน Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ดีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ใน การตรวจสอบ	มีทักษะในการสื่อสารที่ดีมาก มีความรู้เกี่ยวกับเครื่อง ดนตรี สำนวน และบทเพลงเป็นอย่างดี มีความรู้ความ เข้าใจในรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรเป็นอย่างดี
16 - 18 คะแนน A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้อง แสดงให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้ แสดงให้เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	มีทักษะในการสื่อสารเป็นที่น่าประทับใจ มีความรู้ เกี่ยวกับเครื่องดนตรี สำนวน และบทเพลง สามารถจับ ประเด็นต่าง ๆ ในรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรได้
13 - 15 คะแนน A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	มีทักษะในการสื่อสารที่ดี มีความรู้เกี่ยวกับการทำงาน ของเสียงในเครื่องดนตรี สำนวน และบทเพลง มีความ เข้าใจรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรในภาพรวม
10 - 12 คะแนน Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและ ได้รับความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	มีทักษะในการสื่อสาร มีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องดนตรี สำนวน บทเพลง และรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรใน ภาพรวม
0 - 9 คะแนน Fail ไม่ผ่าน ผู้สอบยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้	ไม่มีทักษะในการสื่อสาร มีความรู้แค่บางส่วนเกี่ยวกับ เครื่องดนตรี สำนวน และบทเพลง ไม่มีความเข้าใจใน รายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตร

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการเขียนสัจฉิบัตรการแสดง (Programme Note)

ระดับคะแนน	หัวข้อการเขียนสัจฉิบัตรการแสดง (Programme Note)
Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ดีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ใน การตรวจสอบ	งานเขียนมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของเนื้อหา มีความ น่าสนใจ มีความสมดุลที่ดี
A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้อง แสดงให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้ แสดงให้เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	งานเขียนมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องที่น่าสนใจที่เกี่ยวกับการ แสดง มีการเตรียมงานเป็นอย่างดี
A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	งานเขียนมีรายละเอียดของเนื้อหาที่ดีที่เกี่ยวกับการ แสดง มีระดับความรู้และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและ ได้รับความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	งานเขียนมีเนื้อหาพื้นฐานของบทเพลงที่เหมาะสมและ ผ่านการวิเคราะห์ที่ดีอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ มีการ นำเสนอเนื้อหาความรู้ได้อย่างถูกต้อง มีการหลีกเลี่ยง ภาษาทางเทคนิคเพื่อให้เข้าใจง่าย
Fail ไม่ผ่าน ผู้สอบยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้	งานเขียนไม่มีเนื้อหาพื้นฐานของบทเพลงที่เหมาะสม ไม่ ผ่านการวิเคราะห์ที่ดีอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ใช้หลักไ ยกรณ์ที่ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)
(DipABRSM)

ระดับคะแนน	หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แบบฉับพลัน (Quick Study)
12 - 15 คะแนน Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ตีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ใน การตรวจสอบ	การแสดงที่ยอดเยี่ยม เต็มไปด้วยเทคนิคที่ดี มีวิธีการเล่น ด้วยสัญชาตญาณที่ดี
10 - 11 คะแนน A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้อง แสดงให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้ แสดงให้เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	การแสดงที่ดี มีความน่าสนใจ สามารถเก็บรายละเอียด ส่วนมากได้ และเล่นด้วยความมั่นใจ
8 - 9 คะแนน A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	การแสดงที่ดีแม้จะมีความไม่สมบูรณ์ทางด้านเทคนิค และมีบางจุดของรายละเอียดที่ขาดหายไป มีแนวทางใน การเล่นอย่างเป็นระบบ
6 - 7 คะแนน Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและ ได้รับความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	การแสดงมีประสิทธิภาพในระดับผ่าน แม้จะมี ข้อผิดพลาดในบางจุดและขาดรายละเอียด มีแนวทางใน การเล่นอย่างเป็นระบบ
0 - 5 คะแนน Fail ไม่ผ่าน ผู้สอบยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้	การแสดงไม่ผ่านความต้องการขั้นพื้นฐานของการสอบ มี เนื้อหาและรายละเอียดน้อย มีข้อผิดพลาดเยอะ ขาด เทคนิคในการเล่นที่มีประสิทธิภาพรวมถึงความต่อเนื่อง ของบทเพลง

ภาคผนวก จ
รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ ARSM 2017

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ ARSM 2017

ARSM Repertoire List

PIANO

For details of exam programming requirements, please refer to www.abrsm.org/programme-arism.

1	J. S. Bach	Prelude and Fugue no.12 in F minor, BWV 857	from 'The Well-Tempered Clavier', Part 1 (ABRSM)
2		Prelude and Fugue no.14 in F# minor, BWV 859	
3		Prelude and Fugue no.16 in G minor, BWV 861	
4		Prelude and Fugue no.5 in D, BWV 874	
5		Prelude and Fugue no.9 in E, BWV 878	from 'The Well-Tempered Clavier', Part 2 (ABRSM)
6		Prelude and Fugue no.11 in F, BWV 880	
7		Prelude and Fugue no.16 in G minor, BWV 885	
8		Prelude and Fugue no.17 in Ab, BWV 886	
9		Tocatta no.3 in D, BWV 912: complete	<i>Bach 7 Toccatas (Henle 126)</i>
10		Tocatta no.5 in E minor, BWV 914: complete	
11	Bartók	Any two or more of the '6 Dances in Bulgarian Rhythm', from 'Mikrokosmos', Vol.6 (<i>Boosey & Hawkes</i>)	
12	Beethoven	Sonata in F minor, Op.2 no.1: complete	
13		Sonata in C minor, Op.10 no.1: complete	<i>Beethoven The 35 Piano Sonatas, Vol.1 (ABRSM)</i>
14		Sonata in F, Op.10 no.2: complete	
15		Sonata in C minor ('Pathétique'), Op.13: complete	<i>Beethoven Complete Piano Sonatas, Vol.1 (ABRSM)</i>
16		Sonata in E, Op.14 no.1: complete	
17		Sonata in G, Op.14 no.2: complete	
18		Sonata in Ab, Op.26: complete	<i>Beethoven The 35 Piano Sonatas, Vol.2 (ABRSM)</i>
19		Sonata in C# minor ('Moonlight'), Op.27 no.2: complete	
20		Sonata in F, Op.54: complete	<i>Beethoven Complete Piano Sonatas, Vol.2 (ABRSM)</i>
21		Sonata in E minor, Op.90: complete. <i>Beethoven The 35 Piano Sonatas, Vol.3 (ABRSM)</i> or <i>Beethoven Complete Piano Sonatas, Vol.3 (ABRSM)</i>	
22	6 Variations in F, Op.34	<i>Beethoven Variations, Vol.1 (Wiener Urtext)</i>	
23	32 Variations in C minor, WoO 80		
24	L. Berkeley	Concert Study in Eb, Op.48 no.2 (<i>Chester</i>)	
25	Howard Blake	Chaconne and Toccata: from '8 Character Pieces'. <i>Blake Lifecycle (Highbridge Music-Music Sales)</i>	
26	Brahms	Capriccio in F# minor, Op.76 no.1. <i>Brahms 8 Piano Pieces, Op.76 (ABRSM)</i>	
27		Rhapsody in G minor, Op.79 no.2. <i>Brahms 2 Rhapsodies, Op.79 (ABRSM)</i>	
28		Intermezzo in A minor, Op.116 no.2. <i>Brahms 7 Fantasies, Op.116 (ABRSM)</i>	
29		Intermezzo in A, Op.118 no.2	<i>Brahms 6 Piano Pieces, Op.118 (ABRSM)</i>
30		Ballade in G minor, Op.118 no.3	
31	Romance in F, Op.118 no.5		
32	Diana Burrell	Constellations I and II. <i>Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano) (ABRSM)</i>	
33	Chopin	Berceuse in Db, Op.57. <i>Chopin Complete Piano Works, Vol.11 (PWM 241)</i>	
34		Impromptu no.3 in Gb, Op.51 (<i>Henle 235</i>)	
35		Introduction and Variations in Bb on a theme from Hérold's 'Ludovic', Op.12. <i>Chopin Complete Piano Works, Vol.13 (PWM 244)</i>	
36		Mazurka in C# minor, Op.50 no.3 (<i>Henle 264</i>)	
37		Nocturne in E, Op.62 no.2. <i>Chopin Nocturnes (ABRSM or Wiener Urtext)</i>	
38	Any two of the 3 Nouvelles Études (<i>Wiener Urtext</i>)		
39	Copland	Scherzo Humoristique 'The Cat and the Mouse' (<i>Durand</i>)	

ARSM Repertoire List

PIANO *contd*

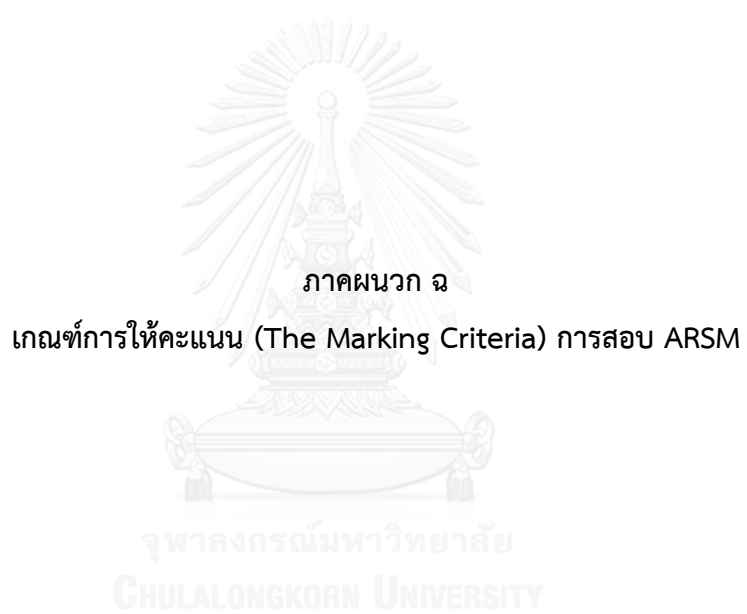
40	Debussy	La plus que lente: Valse (<i>UMP</i>)	
41		Prélude no.4, 'Les sons et les parfums tournent dans l'air du soir'	from 'Préludes', Book 1 (<i>UMP</i> or <i>Wiener Urtext</i>)
42		Prélude no.10, 'La Cathédrale engloutie'	
43		Prélude no.3, 'La Puerta del Vino', from 'Préludes', Book 2 (<i>UMP</i> or <i>Wiener Urtext</i>)	
44		Suite 'Pour le Piano': 2nd movt, <i>Sarabande</i> (<i>Henle 385</i> or <i>UMP</i>)	
45	Fauré	Barcarolle no.1 in A minor, Op.26	<i>Fauré Barcarolles</i> (<i>Peters EP 71904</i>)
46		Barcarolle no.6 in Eb, Op.70	
47		Impromptu no.2 in F minor, Op.31. <i>Fauré Piano Works, Vol.1</i> (<i>Peters EP 9560a</i>)	
48	Gershwin	'The Man I Love' and 'I Got Rhythm'. <i>Meet George Gershwin at the Keyboard</i> (<i>Faber</i>)	
49	Haydn	Andante con Variazioni in F minor, Hob.XVII/6 (<i>Wiener Urtext</i>)	
50		Sonata in Ab, Hob.XVI/46: complete. <i>Haydn Selected Keyboard Sonatas, Book 4</i> (<i>ABRSM</i>)	
51		Sonata in C, Hob.XVI/48: complete	<i>Haydn Complete Keyboard Sonatas, Vol.4</i> (<i>Wiener Urtext</i>)
52		Sonata in Eb, Hob.XVI/49: complete	
53	Hindemith	Interludium (Pastorale) and Fuga no.3, from 'Ludus Tonalis' (<i>Schott ED 3964</i>)	
54	Janáček	Any two of the 4 pieces from 'In the Mists' (<i>Bärenreiter BA 9500</i>)	
55	Liszt	Liebstraum no.2 ('Seliger Tod'). <i>Liszt Liebesträume: 3 Nottornos</i> (<i>Henle 634</i>)	
56		Sonetto 123 del Petrarca: no.6 from 'Années de Pèlerinage, 2ème Année, Italie' (<i>Henle 174</i>)	
57	Joseph Makholm	Any two of the '3 Impressions' (<i>Billaudot</i>)	
58	John McCabe	5 Bagatelles: complete (<i>Novello</i>)	
59	Mendelssohn	Prelude and Fugue in F minor: no.5 from '6 Preludes and Fugues', Op.35 (<i>ABRSM</i>)	
60	Messiaen	Regard de l'Étoile: no.2	from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus' (<i>Durand</i>)
61		Regard de la Vierge: no.4	
62		Rondeau (<i>Leduc</i>)	
63	Mozart	Adagio in B minor, K.540. <i>Mozart Mature Piano Pieces</i> (<i>ABRSM</i>)	
64		Sonata in D, K.284: complete	
65		Sonata in C, K.309: complete	<i>Mozart Sonatas for Pianoforte, Vol.1</i> (<i>ABRSM</i>)
66		Sonata in D, K.311: complete	
67		Sonata in Bb, K.570: complete. <i>Mozart Sonatas for Pianoforte, Vol.2</i> (<i>ABRSM</i>)	
68		10 Variations on 'Les hommes pieusement' ('Unser dummer Pöbel meint'), K.455 (<i>Henle 189</i>)	
69		9 Variations on a Minuet by Duport, K.573 (<i>ABRSM</i>)	
70	Poulenc	Toccata: no.3 from 'Trois Pièces' (<i>Heugel</i>)	
71	Prokofiev	Visions Fugitives nos.8, 14, 19 and 20, from 'Visions Fugitives', Op.22 (<i>Boosey & Hawkes</i>)	
72	Rachmaninov	Prelude in Eb, Op.23 no.6	
73		Prelude in C minor, Op.23 no.7	<i>Rachmaninov Complete Preludes</i> (<i>Boosey & Hawkes</i>)
74		Prelude in G, Op.32 no.5	
75		Prelude in G# minor, Op.32 no.12	
76	Ravel	Sonatine: complete (<i>Peters EP 7375</i>)	
77	Edwin Roxburgh	Moonscape. <i>Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano)</i> (<i>ABRSM</i>)	
78	Scarlatti	2 Sonatas in A, Kp.208 (L.238) and Kp.209 (L.428)	<i>Scarlatti 60 Sonatas, Vol.1</i> (<i>G. Schirmer</i>)
79		2 Sonatas in G, Kp.259 (L.103) and Kp.260 (L.124)	
80		Sonata in E minor, Kp.263 (L.321) and Sonata in E, Kp.264 (L.466)	<i>Scarlatti 60 Sonatas, Vol.2</i> (<i>G. Schirmer</i>)
81		2 Sonatas in C, Kp.308 (L.359) and Kp.309 (L.454)	
82	Schoenberg	6 Little Pieces, Op.19: complete (<i>Universal UE5069</i>)	

ARSM Repertoire List

PIANO *contd*

83	Schubert	Impromptu in G♭, Op.90 no.3, D899/3. <i>Schubert 4 Impromptus, D.899 (ABRSM)</i>
84		Sonata in A minor, Op.164, D.537: complete. <i>Schubert Sonatas, Vol.1 (ABRSM)</i>
85		Sonata in A, Op.120, D.664: complete. <i>Schubert Sonatas, Vol.2 (ABRSM)</i>
86	Schumann	Des Abends (At Evening) and Aufschwung (Soaring): nos.1 and 2 from 'Phantasiestücke', Op.12 (ABRSM)
87		Novellette in F: no.1 from '8 Novelletten', Op.21 (<i>Henle 88</i>)
88		Romanze in B: no.3 from '3 Romanzen', Op.28 (ABRSM)
89	Scriabin	Impromptu in B♭ minor, Op.12 no.2 (<i>Belaieff 150</i>)
90		Any two of the '24 Preludes', Op.11 (<i>Henle 484</i>)
91	Peter Sculthorpe	Night Pieces: complete (<i>Faber</i>)
92	Shostakovich	Preludes nos.3 in G and 11 in B from '24 Preludes', Op.34
93		Preludes nos.5 in D and 19 in E♭ (<i>Boosey & Hawkes</i>)
94	Stravinsky	Tango (<i>Schott ED 4917</i>)
95	Szymanowski	Etude in B♭ minor, no.3 from '4 Etudes', Op.4 (<i>Universal UE3855</i>)

This list is valid from 2017 until further notice.

ภาคผนวก ฉ

เกณฑ์การให้คะแนน (The Marking Criteria) การสอบ ARSM

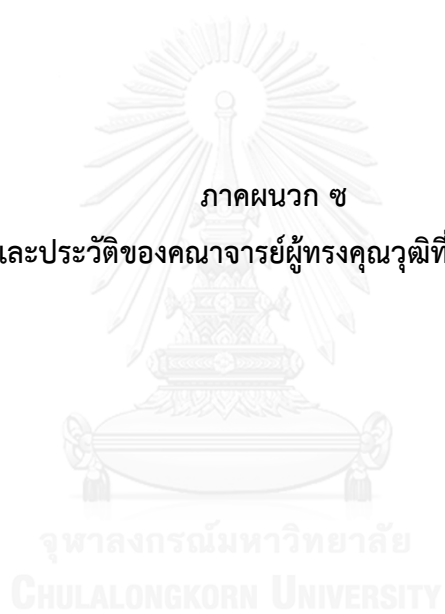
Criteria for the pieces/songs presented					
	<i>Pitch</i>	<i>Time</i>	<i>Tone</i>	<i>Shape</i>	<i>Performance</i>
Distinction 27-30	<ul style="list-style-type: none"> Highly accurate notes and intonation 	<ul style="list-style-type: none"> Fluent, with flexibility where appropriate Rhythmic character well conveyed 	<ul style="list-style-type: none"> Well projected Sensitive use of tonal qualities 	<ul style="list-style-type: none"> Expressive, idiomatic musical shaping and detail 	<ul style="list-style-type: none"> Assured Fully committed Vivid communication of character and style
Merit 24-26	<ul style="list-style-type: none"> Largely accurate notes and intonation 	<ul style="list-style-type: none"> Sustained, effective tempo Good sense of rhythm 	<ul style="list-style-type: none"> Mainly controlled and consistent Good tonal awareness 	<ul style="list-style-type: none"> Clear musical shaping, well-realised detail 	<ul style="list-style-type: none"> Positive Carrying musical conviction Character and style communicated
Pass 20-23	<ul style="list-style-type: none"> Generally correct notes Sufficiently reliable intonation to maintain tonality 	<ul style="list-style-type: none"> Suitable tempo Generally stable pulse Overall rhythmic accuracy 	<ul style="list-style-type: none"> Generally reliable Adequate tonal awareness 	<ul style="list-style-type: none"> Some realisation of musical shape and/or detail 	<ul style="list-style-type: none"> Generally secure, prompt recovery from slips Some musical involvement
Below Pass 17-19	<ul style="list-style-type: none"> Frequent note errors Insufficiently reliable intonation to maintain tonality 	<ul style="list-style-type: none"> Unsuitable and/or uncontrolled tempo Irregular pulse Inaccurate rhythm 	<ul style="list-style-type: none"> Uneven and/or unreliable Inadequate tonal awareness 	<ul style="list-style-type: none"> Musical shape and detail insufficiently conveyed 	<ul style="list-style-type: none"> Insecure, inadequate recovery from slips Insufficient musical involvement
13-16	<ul style="list-style-type: none"> Largely inaccurate notes and/or intonation 	<ul style="list-style-type: none"> Erratic tempo and/or pulse 	<ul style="list-style-type: none"> Serious lack of tonal control 	<ul style="list-style-type: none"> Musical shape and detail largely unrealised 	<ul style="list-style-type: none"> Lacking continuity No musical involvement
10-12	<ul style="list-style-type: none"> Highly inaccurate notes and/or intonation 	<ul style="list-style-type: none"> Incoherent tempo and/or pulse 	<ul style="list-style-type: none"> No tonal control 	<ul style="list-style-type: none"> No shape or detail 	<ul style="list-style-type: none"> Unable to continue for more than a short section

Criteria for the performance as a whole			
	<i>Communication</i>	<i>Interpretation</i>	<i>Delivery</i>
Distinction 19-20	<ul style="list-style-type: none"> Consistently well-projected and involved, showing strong performance commitment and conviction Effective sequence and pacing of chosen programme; consistently good performance awareness and control 	<ul style="list-style-type: none"> Consistently effective stylistic characterisation; interpretative demands of the programme well met Consistently good awareness and control of textures and ensemble, with effective blending and balancing 	<ul style="list-style-type: none"> Consistently assured and controlled; technical challenges of the programme well met Consistently effective instrument management, fully responsive to the performance situation
Merit 17-18	<ul style="list-style-type: none"> Mainly well-projected and involved, showing positive performance commitment Largely effective sequence and pacing of chosen programme; mainly good performance awareness and control 	<ul style="list-style-type: none"> Mostly effective stylistic realisation; interpretative demands of the programme largely well met Mainly good awareness and control of textures and ensemble, with appropriate blending and balancing 	<ul style="list-style-type: none"> Effectively controlled; most technical challenges of the programme well met Mostly effective instrument management, mainly responsive to the performance situation
Pass 14-16	<ul style="list-style-type: none"> Projection and involvement sufficient to maintain an overall sense of performance Sequence and pacing of chosen programme shows adequate performance awareness and control 	<ul style="list-style-type: none"> Sufficient stylistic realisation to meet the interpretative demands of the programme Adequate awareness and control of textures and ensemble, with sufficient blending and balancing 	<ul style="list-style-type: none"> Generally controlled; technical challenges of the programme securely met overall Sufficiently reliable instrument management to meet the demands of the performance situation
Below Pass 10-13	<ul style="list-style-type: none"> Insufficient projection or sense of involvement to maintain a sense of performance Sequence and/or pacing of chosen programme shows inadequate performance awareness or control 	<ul style="list-style-type: none"> Stylistic realisation not equal to the interpretative demands of the programme Insufficient awareness or control of textures and ensemble, and/or unsuitable blending and balancing 	<ul style="list-style-type: none"> Consistency of control insufficient to meet the technical challenges of the programme Insufficiently reliable instrument management to meet the demands of the performance situation
7-9	<ul style="list-style-type: none"> Sense of performance largely absent 	<ul style="list-style-type: none"> Stylistic realisation and/or control of textures and ensemble largely absent 	<ul style="list-style-type: none"> Very insecure technical control and/or instrument management

ที่มา : <http://us.abrsm.org/en/our-exams/information-and-regulations/arsm-assessment-and-marking-criteria/>

ภาคผนวก ซ
รายชื่อและประวัติของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

รายชื่อและประวัติของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์
คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทย จำนวน 5 คนได้แก่

1. อาจารย์ไพรพงศ์ สุวรรณ

อาจารย์ไพรพงศ์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ทางด้านบริหารธุรกิจ จาก University of Central Texas และปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุ 7 ปี โดยได้รับความเอาใจใส่ในการเรียนดนตรีอย่างจริงจังตั้งแต่วัยเด็กจากบิดา จนสามารถมีผลงานการแสดงเดี่ยวเปียโนอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่วัยเยาว์ เมื่อได้ย้ายมาศึกษาต่อที่โรงเรียนเซนต์ดอมินิก ไพรพงศ์ ได้เรียนเปียโนกับ อาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ โดยได้รับการเอาใจใส่ในการเรียนเปียโนอย่างเข้มงวดและจริงจัง ทำให้มีความมุ่งมั่นและมีใจรักทางด้านดนตรีคลาสสิก และยังได้รับการฝึกฝนให้เป็นนักเปียโนและปลูกฝังให้เป็นผู้สอนที่ดี ทำให้มีความสามารถโดดเด่นทั้งทางด้าน การแสดงและการสอนอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ ด้านการแข่งขัน ไพรพงศ์ ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในรุ่นทั่วไป จากการแข่งขันเปียโนสยามกลการประจำปี 2531 และได้รับรางวัลที่ 3 จากการแข่งขันเปียโนปิยะพันธ์ สนิทวงศ์ ครั้งที่ 1 ในปี 2535 จากนั้นได้แสดงเดี่ยวเปียโนครั้งแรก ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จัดโดย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ ณัฐ สตูดิโอ ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างสูง หลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาโทแล้ว ไพรพงศ์ ได้รับเชิญให้แสดงคอนเสิร์ตทั้งในและต่างประเทศ ในฐานะทั้งนักแสดงเดี่ยวและเป็น Accompanist ให้กับนักดนตรีที่มีฝีมือระดับนานาชาติในแขนงต่าง ๆ มาโดยตลอด

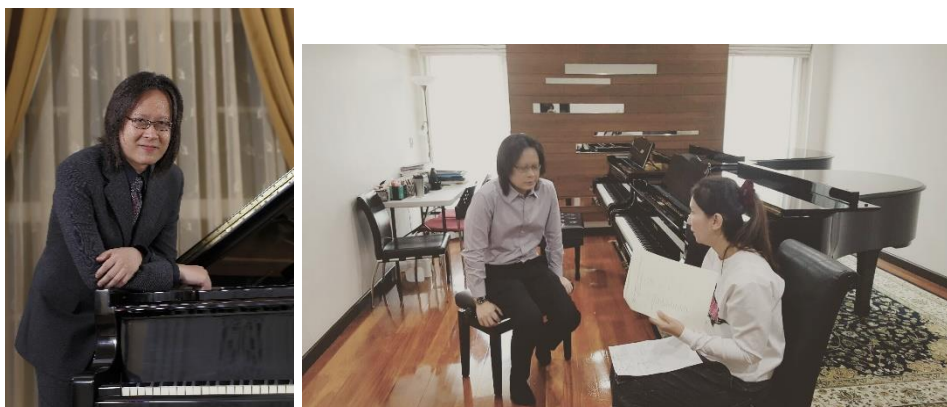
อาจารย์ไพรพงศ์ ได้เลือกศึกษาต่อทางด้านบริหารธุรกิจ เพื่อจะนำทักษะทางด้านนี้มาผนวกเข้ากับการเป็นนักเปียโนฝีมือเยี่ยม ในการจัดตั้ง “โรงเรียนดนตรีไพรพงศ์” ขึ้นในปี 2551 ซึ่งเป็นสถาบันสอนเปียโนเฉพาะทางที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระเบียบ ด้วยหลักสูตรดนตรีคลาสสิกทั้งทางด้านปฏิบัติและทฤษฎีที่มีมาตรฐานสูง และมุ่งเน้นทักษะทางด้าน การแสดง มีระบบการเรียนการสอนที่มีแผนการเรียนชัดเจน และการสอบวัดผลที่มีประสิทธิภาพสูง โดยคณาจารย์รุ่นใหม่ฝีมือเยี่ยมที่ทุ่มเทและเอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจัง จนมีชื่อเสียงเป็นที่ไว้วางใจจากผู้ปกครองนักเรียนมากมายหลายรุ่น ที่สามารถเรียนเปียโนจนจบหลักสูตรได้อย่างสำเร็จ ในด้านการทำงาน ไพรพงศ์ เคยเป็น

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ และสาขาวิชาธุรกิจดนตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และเป็นข้าราชการบริหารในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เมื่อครั้งที่พระองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ ซึ่งได้รับพระอนุญาตให้ ถวายการรับใช้ในเรื่องของการพัฒนาการศึกษาดนตรีคลาสสิกสำหรับเยาวชนไทย และแนวทางการ เรียนเปียโนให้สำเร็จพร้อมเข้าสู่การศึกษาในระดับสูง เพื่อก้าวสู่การเป็นนักเปียโนมืออาชีพต่อไป

ปัจจุบัน อาจารย์พีรพงศ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์ (Peerapong Music School) และเป็นอาจารย์สอนเปียโนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมุ่งมั่นในการเรียนเปียโน อย่างจริงจัง นอกจากนี้ยังได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรสำหรับการสัมมนาทางวิชาการดนตรีคลาสสิก และทางด้านปฏิบัติในหลักสูตรของสถาบัน ABRSM (The Associated Board of the Royal Schools of Music) ประเทศอังกฤษ ให้กับคณาจารย์เปียโนของสถาบันดนตรีชั้นนำในประเทศไทย รวมถึงการทำหน้าที่เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันเปียโนที่มีชื่อเสียงสำหรับเยาวชนซึ่งจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

2. อาจารย์อัสยุช จำรูญ

อัสยุช จำรูญ จบการศึกษาปริญญาโท ทางด้านการแสดงเปียโน จาก New England Conservatory of Music เมือง Boston มลรัฐ Massachusetts ประเทศสหรัฐอเมริกา และสำเร็จปริญญาตรีเกียรตินิยม จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิชาเอกเปียโน

อัสยุชเริ่มเรียนเปียโนกับอาจารย์วิวัฒน์ ทองนาค และเรียนเปียโนกับอาจารย์ ญัฐ ยนตรรักษ์ อัสยุชได้มีโอกาสเรียน Masterclass กับนักเปียโนที่มีชื่อเสียงหลายท่าน รวมทั้งได้เรียนเพิ่มเติมกับอาจารย์ Wei Zhou จากสาธารณรัฐประชาชนจีน และศึกษากับ Veronica Jochum อาจารย์เปียโนชาวเยอรมัน

อัสยุชได้รับรางวัลจากการแข่งขันเปียโนหลายครั้ง รวมทั้งแสดง Piano Concerto ร่วมกับวง Bangkok Symphony Orchestra, Thailand Philharmonic Orchestra และวงดุริยางค์ กรมศิลปากร

นอกจากดนตรีคลาสสิกแล้ว อัสยุชได้ศึกษาเพิ่มเติมทางด้านดนตรีแจ๊ส และได้รับ Certificate ทางด้านการแสดงเปียโนแจ๊ส จาก Berklee College of Music เมือง Boston มลรัฐ Massachusetts ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาเปียโนกับ Ray Santisi, Laszlo Gardony, Suzanna Sifter และ JoAnne Brackeen รวมทั้งเรียน Ensemble และ Improvisation กับ Ralph Peterson, Victor Mendoza และ Ed Tomassi

อัสยุชเป็นอดีตอาจารย์พิเศษ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบัน อัสยุช และ วิสุทธิจิตร์ จำรูญ ผู้ซึ่งเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับ Dalcroze Certificate ซึ่งเป็นใบอนุญาตการสอนในระบบ Dalcroze Eurhythmics ร่วมกันเปิดโรงเรียนดนตรีดีมาส (DEMUS: Dalcroze Eurhythmics and Music School) โดยมุ่งเน้นวางพื้นฐานทางดนตรีเด็กเล็กในระบบการเรียน Dalcroze Eurhythmics และสอนเปียโนให้แก่ผู้สนใจเรียนอย่างจริงจัง นอกจากนี้ อัสยุชยังได้รับเชิญเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันเปียโน และเป็นวิทยากรในการอบรมครูเปียโนอยู่เสมอ

3. อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ

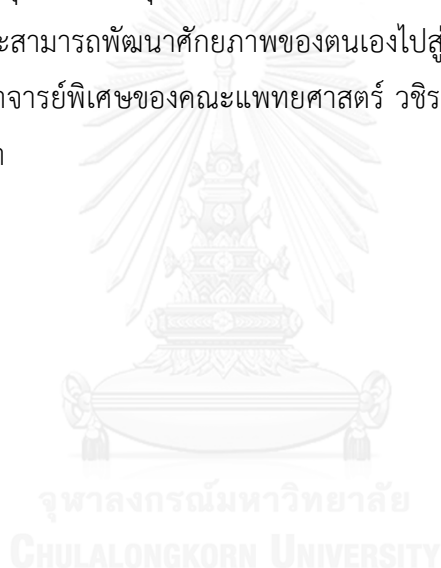
อาจารย์ภูมิ สำเร็จการศึกษาระดับ International Artist Diploma ปริญญาโท เกียรตินิยม เหรียญทอง Tagore Gold Medal และปริญญาตรี เกียรตินิยม เหรียญทอง Hopkinson Gold Medal ทางด้านการแสดงเปียโน จากสถาบัน Royal College of Music, London รางวัล Tagore Gold Medal เป็นเหรียญทองแห่งเกียรติประวัติ มอบให้กับผู้มีความสามารถเป็นเลิศทางด้านการเรียนและการแสดง และ อาจารย์ภูมิ ได้เข้ารับพระราชทานเหรียญทองนี้ จากเจ้าฟ้าชายชาลส์ เจ้าชาย แห่งเวลส์ เมื่อปี 2014 นำเกียรติประวัติสูงสุดและความภาคภูมิใจมาสู่ประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติทางด้านดนตรีคลาสสิก โดยที่ อาจารย์ภูมิ เป็นลูกศิษย์ของ Prof. Dina Parakhina ปรมาจารย์ชาวรัสเซีย

ความสำเร็จของอาจารย์ภูมิ เกิดขึ้นได้จากพระกรุณาธิคุณอันล้นพ้นหาที่สุดมิได้ของ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ได้เสด็จทอดพระเนตรการแสดงเดี่ยวเปียโนครั้งแรกในปี 2004 ด้วยวัยเพียง 14 ปี ขณะที่เรียนเปียโนกับ อาจารย์พิรพงศ์ สุวรรณ และทรงเล็งเห็นถึงความสามารถที่ควรจะได้รับ การส่งเสริมอย่างเต็มศักยภาพ จึงได้พระราชทานทุนการศึกษาส่วนพระองค์ เพื่อไปศึกษาต่อที่ Nanyang Academy of Fine Arts, Singapore ในปี 2005 ก่อนจะได้รับคัดเลือกให้ไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่ Royal College of Music, London ในปี 2007 ต่อมาทุนการศึกษานี้ ได้มาอยู่ในความดูแลของ ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงครามผู้สืบสานพระปณิธานให้ อาจารย์ภูมิ ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จนสำเร็จเป็นนักเปียโนเอกชาวไทยฝีมือฉกาจซึ่ง อาจารย์ภูมิ รู้สึกสำนึกในพระกรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้นี้ตราบชั่วชีวิต

ชื่อเสียงของ อาจารย์ภูมิ ในระดับนานาชาติตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ที่ประเทศอังกฤษ เริ่มต้นด้วยการเป็นผู้ชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโนในทวีปยุโรป เช่น Gold Medal, Isidor Bajic International Piano Competition 2010, Serbia และ Sussex International Piano Competition 2013, UK, Silver Medal, International Chopin Competition in Budapest และการแข่งขันอื่น ๆ ในยุโรปอีกมากมาย ส่วนที่ประเทศไทย อาจารย์ภูมิ ได้รับรางวัลชนะเลิศ Gold Medal, Thailand International Piano Competition 2011 ปัจจุบัน อาจารย์ภูมิ เป็น Concert

Pianist ที่มีงานการแสดงเดี่ยวและแสดงร่วมกับวงออร์เคสตราชั้นนำของโลกอย่างสม่ำเสมอ และเป็น Recording Artist ของค่าย Champs Hill Records, UK ซึ่งในปี 2016 อาจารย์ภูมิ ได้ออกแผ่นซีดีแผ่นแรกในผลงานของ Liszt, Scriabin, Medtner และ Rachmaninoff โดยได้รับคำชมเชยและการกล่าวขวัญถึงฝีมือในการเล่นเปียโนในการบันทึกเสียงซีดีแผ่นแรกนี้เป็นอย่างมาก จากแวดวงนักวิจารณ์ดนตรีคลาสสิกชั้นสูงในระดับนานาชาติ

หลังจากที่กลับมาประเทศไทยในปี 2015 อาจารย์ภูมิ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น The First Shigeru Kawai's Artist from Thailand และเป็นอาจารย์หัวหน้าวิชาเปียโนของ Kawai Music School และยังได้รับเชิญให้เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันเปียโนทั้งในและต่างประเทศ สำหรับโรงเรียนดนตรีไพร์พวงส์ อาจารย์ภูมิ เป็นอาจารย์หัวหน้าแผนก School of Young Talents เพื่อพัฒนาและสร้างนักเปียโนรุ่นใหม่ โดยมุ่งเน้นเรื่องการเรียนอย่างเข้มงวด การเข้าร่วมการแข่งขันและการแสดงเป็นหลัก เพื่อจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองไปสู่ความเป็นเลิศ นอกจากนี้ อาจารย์ภูมิ ยังได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษของคณะแพทยศาสตร์ วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช สาขาวิชาดนตรีศึกษา

4. อาจารย์ ดร. ชัญพงศ์ ทองสว่าง

อาจารย์ชัญพงศ์ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก ทางด้านดนตรีวิทยา (Musicology) โดยทำวิทยานิพนธ์ภายใต้การควบคุมของ Prof. Dr. Hartmut Krones ที่มหาวิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดงแห่งกรุงเวียนนา (Universität für Musik und darstellende Kunst Wien) และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านการแสดงดนตรี (Music Performance) และทางการสอนดนตรี (Music Pedagogy) จากมหาวิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงเบิร์น (Bern University of the Arts) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเรียนเปียโนกับ Tomasz Herbut จากนั้นได้เรียนเปียโนกับ Prof. Dr. Margit Haider-Dechant และเรียนการเล่นเปียโนโบราณ (Pianoforte) กับ Wolfgang Brunner ในระดับ Postgraduate ที่ Anton Bruckner Privatuniversität ที่เมืองลินซ์ ประเทศออสเตรีย

อาจารย์ชัญพงศ์ เริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุ 7 ปี กับ อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ และได้ไปเรียนเปียโนที่ ฌ็อง สตูดิโอ กับอาจารย์อัสซุช จำรูญ และ อาจารย์ฌ็อง ยนตรรัักษ์ ตามลำดับ และได้รับรางวัลจากการแข่งขันเปียโนหลายรายการ เช่น รางวัลชนะเลิศ รุ่นกลาง จากการแข่งขันเปียโน ฌ็อง สตูดิโอ ครั้งที่ 5 ในปี 1997 รางวัล Excellence Prize, The First Chopin International Piano Competition in Asia, Japan 2000 รางวัลชนะเลิศ พร้อมด้วยรางวัลยอดเยี่ยมในบทเพลง Nocturne และ Mazurka จากการแข่งขันเปียโนโซแปงกรุงเทพครั้งที่ 6 ในปี 2002 และรางวัลที่ 3 จากการแข่งขันดนตรีนานาชาติครั้งที่ 18 ณ เมือง Cortemilia ประเทศอิตาลี และด้านการสอบ อาจารย์ชัญพงศ์ ได้รับวุฒิปัตร์จากการสอบชั้น DipABRSM ของสถาบัน The Associated Board of the Royal Schools of Music ในปี 2002 และในระดับ Licentiate (LTCL) ของสถาบัน Trinity College of Music, London โดยสอบได้คะแนนสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย ในปี 2004

นอกจากความสามารถทางด้านดนตรีแล้ว อาจารย์ชัญพงศ์ ยังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2004 หลังจากนั้นได้ไปฝึกงานในโครงการ IAESTE ที่บริษัท EMPA (Materials Science and Technology Research Institution) ในแผนก Acoustics ที่เมืองดูเบนดอร์ฟ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ก่อนจะ

ตัดสินใจศึกษาต่อทางด้านดนตรีจนจบปริญญาเอกตั้งแต่ปี 2004 – 2015 และในระหว่างนี้ ยังได้มี
โอกาสแสดงเดี่ยวเปียโนทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ

อาจารย์ชญพงศ์ กลับมาประเทศไทยเมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา และปัจจุบันเป็นอาจารย์
ประจำ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา และเป็นอาจารย์หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนดนตรีพีรพงศ์
โดยมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในด้านการสอนเปียโนได้อย่างล้ำลึก และด้วยความ
ละเอียดรอบคอบเป็นอย่างมาก

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนันทน์ จันทร์อรัญกุล

นักเปียโนคลาสสิกฝีมือเยี่ยมและอาจารย์ที่ลูกศิษย์เคารพรัก ดร.นงนันทน์สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอกสาขา วิชาการแสดงเปียโนจาก Thornton School of Music, University of Southern California ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้เรียน เปียโนกับ Professor Daniel Pollack ซึ่งเป็นลูกศิษย์เอกคนหนึ่งของ Madame Rosina Lhevinne เป็นเวลา 4 ปีเต็ม ดร.นงนันทน์เป็นคนไทยคนแรกและคนเดียวจนถึงปัจจุบันที่ได้รับทุนฟูลไบรท์ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกสาขาวิชา การแสดงเปียโนที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ก่อนที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ ดร.นงนันทน์ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขัน เปียโนระดับชาติหลาย รางวัล ทั้งรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโนคอนแชร์โตเยาวชนแห่งชาติในปี 2531 และรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขัน เปียโนของสมาคมโซแปงกรุงเทพฯ ครั้งที่ 2 ในปี 2532 รวมทั้งรางวัลการบรรเลงเพลง Waltz ยอดเยี่ยมและรางวัลการ บรรเลงเพลง Mazurka ยอดเยี่ยม

นอกจากการแสดงเดี่ยวและการแสดงแบบแชมเบอร์แล้ว ดร.นงนันทน์ยังเคยได้รับเชิญให้แสดงร่วมกับวง ดุริยางค์ซิมโฟนีแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU Symphony Orchestra) และวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (Bangkok Symphony Orchestra) ด้วย

ดร.นงนันทน์เป็นอาจารย์ที่ลูกศิษย์เคารพรัก เป็นอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับงานสอนอย่างจริงจัง ลูกศิษย์ของดร.นงนันทน์ เคยได้รับรางวัลชนะเลิศในการแข่งขันเปียโนระดับชาติและระดับนานาชาติ ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะดนตรี ของมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศไทยและต่างประเทศ และผ่านการสอบเปียโนในระดับต่างๆ ด้วยเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง นอกจากนั้น ดร.นงนันทน์ยังได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรในการอบรมครูเปียโนของสถาบันดนตรีชั้นนำอยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่น สถาบัน Trinit Music Training Center, สถาบันดนตรี KPN, สถาบันดนตรียามาฮ่า และ Alfred Publishing Company ของประเทศสิงคโปร์

ดร.นงนันทน์ได้รับเชิญให้เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันและการสอบดนตรีคลาสสิกอยู่เสมอ ทั้งในประเทศไทย และในประเทศสหรัฐอเมริการวมทั้งในเดือนพฤศจิกายน 2547 ดร.นงนันทน์ได้รับ

เชิญให้เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขัน The First ASEAN International Chopin Piano Competition ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซียด้วย นับเป็นหนึ่งใน นักเปียโนคนไทยจำนวนไม่กี่คนที่เคยได้รับเชิญให้เป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันเปียโนระดับนานาชาติ

ดร.นภนันทสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาดุริยางค์สากล เอกวิชาการแสดงเปียโน ด้วยเกียรตินิยมอันดับ หนึ่ง (เหรียญทอง) จากคณะศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาโทสาขา Piano Performance and Literature จาก Eastman School of Music, Rochester, New York ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเรียนเปียโนกับอาจารย์สุดา กลอเรีย จันท์อรทัยกุล, รองศาสตราจารย์ ดร. ชงสรวง อิศรางกูร Professor Barry Snyder และ Professor Daniel Pollack ตามลำดับ นอกจากนี้ ดร.นภนันทยังเป็นหนึ่งในนักเปียโนคนไทยจำนวนไม่กี่คนที่สอบได้ FTCL ซึ่งเป็นวุฒิบัตรด้านการแสดงเปียโน ระดับสูงสุดของ Trinity College of Music, London

ดร. นภนันทได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชาดนตรีของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในเดือนกุมภาพันธ์ 2548 สถาบันที่อาจารย์ได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนเปียโนมาเป็นเวลา 13 ปี โดยอาจารย์เคยดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ใหญ่ของแผนกมัธยมดนตรีซึ่งอาจารย์เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งและเคยดำรงตำแหน่งรอง คณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์รวมทั้งได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาแผนกเปียโนของวิทยาลัยให้เป็นแผนกที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทยในปัจจุบัน

ปัจจุบัน ดร.นภนันท เป็นอาจารย์สอนเปียโนอิสระ โดยมุ่งสอนเด็กที่มีพรสวรรค์ด้านดนตรี และเด็กที่ตั้งใจจะเรียน ดนตรีเป็นวิชาชีพต่อไปในอนาคต

อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษ
ฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 คน ได้แก่

ศาสตราจารย์กิตติคุณ เอ็ดเวิร์ด โฮ (Emeritus Professor Edward Ho)

Prof. Ho ได้รับการยอมรับว่าเป็นทั้งครูผู้สอนและผู้ที่มีความนับถือที่เป็นแบบอย่างที่ยิ่ง
มากคนหนึ่งทางการแสดงและการศึกษาทางทฤษฎี Prof. Ho มีชื่อเสียงทางด้านความสามารถ
ทางดนตรีอย่างเป็นที่กว้างขวาง และทุก ๆ เรื่องเกี่ยวกับดนตรีในทุก ๆ ด้าน ทั้งการเล่นดนตรีในเชิง
ปฏิบัติและการให้ความรู้ทางด้านดนตรีในเชิงการศึกษา

Prof. Ho ได้อุทิศเวลาส่วนมากในการพัฒนาด้านดนตรีเพื่อไปสู่ความเป็นมืออาชีพ และมี
จุดประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาและให้ความรู้แก่นักดนตรีให้มีคุณภาพให้มีความสามารถมากขึ้น ในขณะนี้
Prof. Ho ถิ่นฐานอยู่ที่ประเทศฮ่องกงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการให้การสอน ให้คำปรึกษาแบบส่วนตัว
และในการเปิดการสอน การสัมมนาทั้งใน ฮ่องกง และ South East Asia ส่วนใหญ่จัดขึ้นที่ สิงคโปร์
มาเลเซีย และ ประเทศไทย

ขณะนี้ท่านมีตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาเปียโน (Director of Piano) ที่โรงเรียนดนตรีและ
มูลนิธิที่ใหญ่ที่สุดในฮ่องกง Tomlee Music, Hong Kong ซึ่งจะทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาและ
เสริมสร้างความสามารถในการสอนให้ดีที่สุด

เป็นเวลา 2 ทศวรรษ ที่ Prof. Ho ทำหน้าที่กรรมการสอบให้กับ ABRSM และได้ตีความ
พร้อมให้แก่นักเรียนและครูผู้สนใจ เพื่อเตรียมสอบ ไม่กี่ปีที่ผ่านมา Prof. Ho ได้ตีพิมพ์ผลงานต่าง ๆ
ในรูปแบบวิดีโอออกมามากมาย ซึ่งวิดีโอเหล่านั้นครอบคลุมไปถึงวิชาต่าง ๆ อย่างเช่น ความรู้ทางด้าน
การเล่นดนตรี (Practical Music Knowledge) และเป็นผู้ชำนาญเกี่ยวกับความรู้ในด้าน Aural
Test ด้วย และวิดีโออื่น ๆ อีกมากมาย เกี่ยวกับเรื่องลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับลักษณะของบทเพลง
(Style) และการตีความในของบทเพลงในยุค Baroque, Classical และ Romantic ซึ่งผลงานใน
หัวข้อยุค Romantic เพิ่งออกมาในปี 2010

Prof. Ho ได้สอบผ่านเปียโนระดับ Diploma LRSM ตั้งแต่สมัยอยู่มัธยมต้นในด้านการแสดงของ ABRSM หลังจากนั้นได้รับทุนการศึกษาในด้านการแสดงและการแต่งเพลงที่ Trinity College of Music ในขณะที่เดียวกันนั้น ได้เป็นผู้อำนวยเพลง ในการขับร้องเพลงประสานเสียง และออร์แกน ที่ Royal School of Church Music

หลังจากนั้นได้รับทุนการศึกษาที่มหาวิทยาลัยดาแฮม ซึ่งเป็นที่ ๆ ท่านได้สำเร็จการศึกษา Dmus คอร์ดส ภายในเวลา 18 เดือน และต่อด้วย Mmus และ Dmus Degree ซึ่งในสหราชอาณาจักรถือว่าเทียบได้กับระดับ Dr. ทางด้านดนตรีเลยทีเดียว หลังจากหลายปีที่ได้ใช้เวลากับการทำรายการที่ BBC world service ท่านได้ก้าวเข้ามาสู่เส้นทางในการสอนหนังสือ โดยเริ่มจากที่ Chinese University of Hong Kong และใช้เวลาอีก 2 ปีที่ University of Singapore ซึ่งเป็นที่ ๆ Prof. Ho ได้ก่อตั้งภาควิชาดนตรีเป็นครั้งแรกของทางมหาวิทยาลัย ในช่วงเวลาที่อยู่ที่ Kingston University มีส่วนร่วมในการดูแล ตัดสินใจในเรื่องการเรียนการสอนทางดนตรี ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยในสหราชอาณาจักร ในการสร้างการวัดมาตรฐาน Prof. Ho ประสบความสำเร็จในการช่วยดูแลควบคุมและเป็นกรรมการคุมสอบ over twenty PhD candidates in musicology, performance, composition and ethno-musicology ทั้งยังเป็นผู้ให้คำปรึกษาและผู้คุมสอบพิเศษให้กับสถานศึกษาและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอังกฤษ และทั่วโลก รวมทั้งใน มหาวิทยาลัย The Hong Kong Baptist University, Hong Kong Institute of Education and the Nanyang Institute of Education in Singapore.

กรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM

Mr. Bill Tomson, MA Dip Ed DipRSAMD PGCE LRAM

ABRSM Development Executive

นายบิล ทอมสัน (Mr. Bill Thomson)

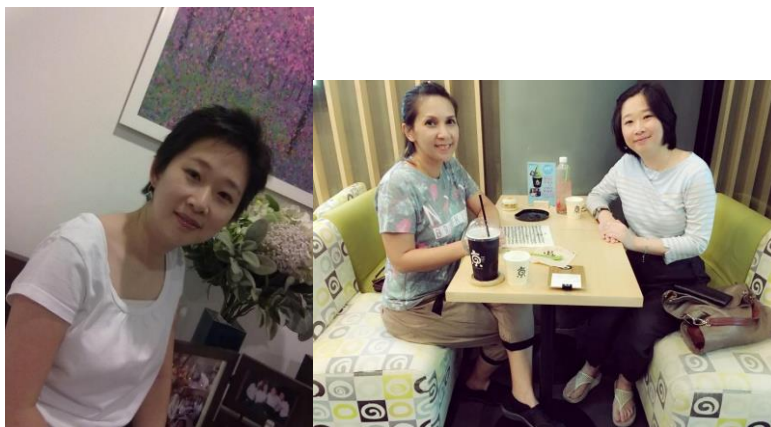
ปริญญาโท อนุปริญญาทางการศึกษา อนุปริญญาอาร์เอสเอเอ็มดี แอลอาร์เอเอ็ม (MA DipEd DipRSAMD LRAM) เล่นเปียโน คลาริเน็ต และออร์แกนที่รอยัล สก็อตติช อคาเดมี ออฟ มิวสิค (The Royal Scottish Academy of Music) ในฐานะนักวิชาการ และในช่วงที่ศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับรางวัลดนตรีแชมเปอร์ของวิทยาลัย และได้รับอนุปริญญาการเล่นดนตรี การสอน และบัณฑิตวิทยาลัย

บิลสอนในโรงเรียน คณะดนตรีชั้นนำในสก็อตแลนด์ อังกฤษ ฮองกง และประเทศไทย และเป็นที่รู้จักของคณาจารย์ทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เนื่องจากการทำงานที่ (ABRSM) ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา ทั้งในฐานะกรรมการสอบ และบทบาทต่างๆ ใน ABRSM โดยตำแหน่งล่าสุดคือผู้บริหารด้านการพัฒนา บิลเป็นกรรมการสอบในศรีลังกา ไต้หวัน แอฟริกาใต้ นามิเบีย มอลตา มาเลเซีย สิงคโปร์ และออสเตรเลีย รวมทั้งสหราชอาณาจักร และเขาเป็นกรรมการสอบเกรด และเป็นกรรมการสอบในระดับอนุปริญญา และยังเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสอบดนตรีแจ๊สด้วย

ระหว่างที่ทำหน้าที่ที่ปรึกษาระดับภูมิภาคของ ABRSM สำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 บิลยังเป็นผู้นำหลักสูตรสำหรับหลักสูตร CTABRSM Course ในสิงคโปร์ ปัจจุบันเขาให้การสนับสนุนอาจารย์ในประเด็นด้านการสอบต่าง ๆ ตั้งแต่การเตรียมตัวสำหรับเปียโนเกรด 8 การพัฒนาทักษะทางด้านทฤษฎีดนตรีในระดับเกรด 8 และการเตรียมตัวสำหรับอนุปริญญา DeipABRSM และ LRSM

ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบวิชาเปียโน ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง DipABRSM สถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ

1. อาจารย์ธนาภรณ์ รัตธรรมกุล

ธนาภรณ์ รัตธรรมกุล (ครูโอ) เริ่มเรียนเปียโนตั้งแต่อายุ 7 ปี หลังจากนั้นได้มาศึกษากับ อาจารย์ ม.ร.ว. วิไลกัญญา วิชัยดิษฐ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนให้รักการเล่นเปียโน และสอนอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเพิ่มเติมกับ Prof. Edward Ho ณ. เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับการสอบระดับ diplomas ครูโอได้สอบผ่านในระดับ Diplomas (DipABRSM) ด้านการแสดง และการสอนดนตรี จากสถาบัน ABRSM และยังวางแผนที่จะได้มีโอกาส สอบในระดับสูงขึ้นเพื่อพัฒนาการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ประสบการณ์การสอนเปียโน

2010 – ปัจจุบัน

โรงเรียนดนตรีคลาสสิกซุนเนอร์: เอเอ็นซีดีซีเอ เกรด 1-8 (ออสเตรเลีย แอนด์ นิวซีแลนด์ คัลเจอร์ล อาร์ตส ลิมิเต็ด)

ผลงาน: ส่งนักเรียนเกรด 5 สองคนเข้าสอบ ANZCA ได้สำเร็จด้วยระดับคะแนนสูงสุด (หนึ่งในนั้นได้รับคะแนนเต็ม) และนักเรียนเกรด 6 หนึ่งคนได้สำเร็จด้วยระดับคะแนนดีเยี่ยม ในปี 2012 และ 2013 ตามลำดับ นักเรียนที่สอนหนึ่งคนได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี 2013

2005 – ปัจจุบัน

โรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์: ABRSM เกรด 1-8 (The Associated Board of the Royal Schools of Music)

ผลงาน : ส่งนักเรียนเข้าสอบ ABRSM ได้สำเร็จด้วยคะแนน 80% ดี/ดีเยี่ยม และจัดการทดสอบก่อนสอบจริง และให้คำแนะนำสำหรับการฝึกหัดและการพัฒนาแก่นักเรียนเกรด 1-8 นักเรียนหนึ่งรายได้รับรางวัลพิเศษจากการแข่งขันเปียโนจูไรรัตน์ (ประภทซี) ในปี 2015.

2003 – ปัจจุบัน (1998-2001)

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ สำหรับบุคคลทั่วไป มหาวิทยาลัยมหิดล (เอ็มซีพีจี) Mahidol University (MCPG): การสอบภายใน เกรด 1-9

ผลงาน: นักเรียนที่สอนติดกลุ่ม 25% แรกที่ผ่านการคัดเลือกสำหรับศาลายา มิวสิค แคมป์ส คอนเสิร์ต ประจำปี และสำหรับชั้นเรียนเปียโนระดับสูงกับดอกเตอร์ เอริ นาคากาวา ส่งนักเรียนเข้าสอบเอ็มซีพีจีได้สำเร็จด้วยคะแนนดีเยี่ยม นักเรียนเกรด 4 หนึ่งในปี 2013 และนักเรียนเกรด 1 สามคนในปี 2016 นักเรียนที่สอนหนึ่งคนได้รับรางวัลที่สามจากการแข่งขันเปียโนเอ็มซีพีจี ในปี 2014 (สำหรับช่วงอายุต่ำกว่า 10 ปี)

การศึกษาด้านเปียโน/การสอนเปียโน

2015 เกรด 8 ด้วยคะแนนดี: The Associated Board of the Royal Schools of Music ด้าน ทฤษฎีดนตรี ส่งสอบโดยอาจารย์: นายเกียรติ เอกศิลป์

หลักสูตร ซีที เอบีอาร์เอสเอ็ม พลัส (ประกาศนียบัตรการสอน) ด้วยคะแนนยอดเยี่ยม

2009 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ: The Associated Board of the Royal Schools of Music ด้าน การปฏิบัติเปียโน อาจารย์ : ศาสตราจารย์ เอ็ดเวิร์ด โฮ อดีตคณบดีคณะดุริยางคศิลป์ที่มหาวิทยาลัย คิงส์ตัน ประเทศอังกฤษ และนางวิไลกัญญา วิชัยดิษฐ์

2001 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ: Australian Music Examinations Board ด้านการปฏิบัติเปียโน อาจารย์: นางวิไลกัญญา วิชัยดิษฐ์

1997 เกรด 8 ด้วยคะแนนดี: Trinity College of London

อาจารย์: นางวิไลกัญญา วิชัยดิษฐ์

2. อาจารย์สันติ แสงทอง

ครูสันติ เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในด้านการเชี่ยวชาญการสอนเปียโน ตั้งแต่ระดับเริ่มต้น จนถึงขั้นสูง มี ความสามารถในการดัดแปลงของนักเรียนออกมาใช้ได้มากที่สุด ครูสันติ มีกลยุทธ์มากมายที่จะทำให้การเรียนดนตรีสนุกและได้คุณภาพสูงสุด ครูทุกท่านที่โรงเรียนดนตรีสันติสอนในแนวทางเดียวกัน การสอนจะได้รับการประเมินและปรับปรุงคุณภาพอยู่ตลอดเวลา

ครูสันติ จบการศึกษาทางด้านภาษาศาสตร์แต่ด้วยใจรักทางดนตรีจึงยึดอาชีพการสอนดนตรี โดยสามารถสอบผ่านด้านการแสดงเปียโนในระดับ performer certificate ของสถาบัน Trinity ในปี ๒๕๓๘ จากนั้นก็ออกเดินทางหาประสบการณ์เพิ่มเติมทั้งใน ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และ เยอรมันนี่

ครูสันติ รักการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญให้ครูทุกท่านที่ทางโรงเรียนปฏิบัติ นอกจากการสอนที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงแล้ว ครูสันติยังต้องทำงานหนักเพื่อพัฒนาฝีมือเพิ่มขึ้นไปอีกโดยได้ออกแสดง คอนเสิร์ตอยู่เสมอ ทั้งที่เชียงใหม่และกรุงเทพฯ อ.สันติ กำลังมุ่งมั่นทำมาตรฐานของโรงเรียนให้เทียบเท่ากับตะวันตกต่อไปถ้าจะเรียนดนตรี ให้ได้ผลก็ไม่ต้องไป ไกลถึงอังกฤษก็ได้ ความรู้ในระดับเดียวกัน

ครูสันติ มาจากจังหวัดพิษณุโลก เริ่มเรียนอิเล็กทรอนิกส์เมื่ออายุ 13 ปี แล้วเปลี่ยนมาเรียนเปียโนเมื่ออายุ ๑๗ ปี หลังจากจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนเรศวรก็ได้มาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยพายัพ ในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ และเรียนเปียโนไปด้วยกับ อ.เจมมี ซาค จากนั้นก็เรียนต่อกับ อ. เบอร์นาร์ด ซัมเนอร์ และ อ. เบ็นเน็ต เลอร์นเนอร์

ประสบการณ์ทางดนตรีที่ประทับใจคือ มีโอกาสได้ไปเรียนออร์แกนที่มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ประเทศอังกฤษ เล่นเปียโนที่ค่ายดนตรีจังหวัดเลย เล่นเปียโนให้กับคอนเสิร์ต ของคณะ ขั้วร้องประสานเสียงเชียงใหม่วอชเสส และคอนเสิร์ตของนักร้องเสียงเท็นเนอร์ แอนทวน การ์ธ ร่วม

แสดงในงาน Dubessy Festival 6, Concert in Honor of the Birthday of Mr. Bernard Sumner,
and An International Song Festival

Antoine Garth – A Classical Song Recital in 2005

Antoine Garth – A Song Festival in 2008

Ong-ard Kanchaisak's recital in 2008

Krit Mekara and Namfon Srisomboon's violin recital in 2008

Ong-ard Kanchaisak's recital in 2009

Antoine Garth – song recital in Mysore, India in 2010

Noppadol Chatchakul's Baritone Recital in 2012

An Evening of Puccini by You-ree Rho in 2012

Concert Tour of You-ree Rho and Suranutyod Pitchayapornpan in Bangkok and
Phuket in January 2013

ตัวอย่างแบบบันทึกการสัมภาษณ์
สำหรับ
คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่สอนวิชาเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทย

เรื่อง
แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

ผู้วิจัย
นางสาวเสาวลักษณ์ อักษรศิริ
อาจารย์ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร. ณรุทธ์ สุทธจิตต์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชาดนตรีศึกษา
ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
สำหรับคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่สอนวิชาเปียโนและมีชื่อเสียงในประเทศไทย

เรื่อง

**แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร**

คำชี้แจงในการตอบแบบสัมภาษณ์

แบบบันทึกการสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายละเอียด เนื้อหา วิธีการสอบวิชาการ แสดงเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสรุปเป็นการนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร โดยข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพในการปฏิบัติงานต่อท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยขอความกรุณา คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านตอบคำถามในแบบบันทึกการสัมภาษณ์ฉบับนี้ให้ครบทุกคำถามเพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

และสุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้สละเวลาในการให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้

แบบบันทึกการสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็นตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้การสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้การสัมภาษณ์

- คำชี้แจง**
- โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ในช่อง [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด เพื่อแสดงข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
 - ข้อมูลบางหัวข้อ ท่านสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- เพศ
 - [] ชาย
 - [] หญิง
- อายุ
 - [] 20 – 25 ปี
 - [] 26 – 30 ปี
 - [] 31 – 35 ปี
 - [] 36 – 40 ปี
 - [] 41 – 45 ปี
 - [] 46 ปีขึ้นไป
- วุฒิการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - [] ต่ำกว่าปริญญาตรี

วิชาเอก คณะ

มหาวิทยาลัย

ประเทศ
 - [] ปริญญาตรี

วิชาเอก คณะ

มหาวิทยาลัย

ประเทศ
 - [] ปริญญาโท

วิชาเอก คณะ

มหาวิทยาลัย

ประเทศ
 - [] ปริญญาเอก

วิชาเอก คณะ

มหาวิทยาลัย

ประเทศ
- ประสบการณ์ด้านการสอนเปียโน
 - [] 5 – 10 ปี
 - [] 10 – 15 ปี
 - [] 15 – 20 ปี

4. [] มากกว่า 20 ปี

5. ตำแหน่งหน้าที่งานในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. [] อาจารย์ประจำ

คณะ

มหาวิทยาลัย.....

2. [] อาจารย์พิเศษ

คณะ

มหาวิทยาลัย.....

3. [] อื่น ๆ

ตำแหน่ง

ณ.

ตำแหน่ง

ณ.

ตำแหน่ง

ณ.

ตอนที่2 แนวทางในการเตรียมตัวสอบ

- คำชี้แจง**
1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด
 2. ข้อมูลบางหัวข้อ ท่านสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

แนวทางในการเตรียมตัวสอบ แบ่งออกเป็น 6 หัวข้อได้แก่

- 2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบ
- 2.2 ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ
- 2.3 ด้านสื่อและกิจกรรม
- 2.4 การคิดวิเคราะห์
- 2.5 ตัวอย่างแนวทาง แบบฝึกหัดต่าง ๆ
- 2.6 ปัญหาที่พบ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบ

1. ท่านเคยส่งผู้เรียนสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง DipABRSM จำนวน คน / ATCL Trinity จำนวน คน
2. ผู้เรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง อยู่ในระดับช่วงอายุ

[] 15 – 20 ปี จำนวน	[] 21 – 25 ปี จำนวน
[] 26 – 29 ปี จำนวน	[] 30 ปีขึ้นไป จำนวน
3. ระดับการศึกษาของผู้เรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

[] ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน	คน
[] ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	คน
[] ระดับอุดมศึกษา	จำนวน	คน
[] ทำงานแล้ว	จำนวน	คน
[] อื่น ๆ	จำนวน	คน
4. ท่านมีเกณฑ์ในการพิจารณาความพร้อมและศักยภาพของผู้เรียนสำหรับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอย่างไร เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

[] พิจารณาจากคะแนนสอบในระดับเกรด 8 ที่ผ่านมา
[] พิจารณาจากความขยัน การมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ
[] พิจารณาจากการชั่วโมงการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ
[] พิจารณาจากจุดประสงค์ของผู้เรียน
[] พิจารณาจากความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.2 ด้านเนื้อหาของสาระของหัวข้อในการสอบ

1. ท่านคิดว่าเนื้อหาของสาระในการเตรียมตัวสอบในระดับเกรด 8 มีความแตกต่างและความเชื่อมโยงกับการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอย่างไร

หัวข้อในการสอบเกรด 8	หัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง
5. Repertoire : 3 pieces	1. Recital : 35 min (+-10%)
6. Aural Test	2. Viva Voce
7. Scales and Arpeggios / broken chord	3. Programme Note : 1,100 words (+-10%)
8. Sight Reading	4. Quick Study : about grade 6-8 ABRSM examination pieces

1.1 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Repertoire / Recital)

1.2 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการสอบฟัง (Aural Test) กับหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

1.3 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

1.4 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการสอบทางด้านเทคนิค (Scales and Arpeggios / broken chord)

1.5 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight Reading) กับการสอบหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2. ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระที่จำเป็นในแต่ละหัวข้อสำหรับการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

2.2 หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

2.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)

2.4 หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ต้องใช้ในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ควรจะใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อและระยะเวลาโดยรวมเท่าไรจึงจะเหมาะสม

หัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเตรียมตัว (เดือน / ปี)
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	
3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน(Quick Study)	
5. ระยะเวลาโดยรวมทั้งสิ้น โดยประมาณ	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

2.3 สื่อและกิจกรรม

1. สื่อและกิจกรรมที่ท่านใช้สำหรับผู้เรียนในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อ ได้แก่

หัวข้อ	สื่อ	กิจกรรม
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)		
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)		
3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)		
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)		

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

2.4 การคิดวิเคราะห์

ท่านคิดว่าผู้สอบควรมีแนวทางในการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบสำหรับแต่ละหัวข้ออย่างไร

หัวข้อ	แนวทางในการคิดวิเคราะห์
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	
3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

2.5 ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดต่าง ๆ

กรุณาแนะนำตัวอย่างและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่ท่านมีความเห็นว่าเหมาะสมในแต่ละหัวข้อ

1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) ตัวอย่างในการเลือกโปรแกรมของบทเพลงในการสอบ ได้แก่

ตัวอย่างที่ 1

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

ตัวอย่างที่ 2

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) ตัวอย่างคำถามที่คาดว่าจะเจอในห้องสอบและวิธีการเตรียมตัวในการสอบ ได้แก่

1.

.....

2.

.....

3.

.....

4.

.....

5.

.....

3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) ตัวอย่างการเขียนสูจิบัตรที่ดี ได้แก่

1.

.....

2.

.....

3.

.....

4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ควรใช้ฝึกในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ ได้แก่

1. ชื่อหนังสือ

สำนักพิมพ์

2. ชื่อหนังสือ

สำนักพิมพ์

3. ชื่อหนังสือ

สำนักพิมพ์

4. ชื่อหนังสือ

สำนักพิมพ์

5. ชื่อหนังสือ

สำนักพิมพ์

2.6 ปัญหาที่พบ ในการเตรียมตัวสอบ ได้แก่

หัวข้อ	ปัญหาที่พบ
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	
3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบ ฉับพลัน (Quick Study)	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ขอขอบคุณในการสละเวลาและการให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2 April 2017

Dear Emeritus Professor Edward Ho

I, Miss Saowaluck Auksornsiri, am an graduate student studying for master's degree at Department of Art Music and Dance Education, Faculty of Education Chulalongkorn University. I am currently undertaking a thesis on PREPARATION GUIDELINES FOR PIANO EXAMINATION AT PERFORMANCE DIPLOMA LEVEL OF THE ASSOCIATED BOARD OF THE ROYAL SCHOOLS OF MUSIC LONDON, UNITED KINGDOM. Your opinions, suggestions and advice regarding the overall perspectives and key elements towards the piano examination tasks are highly valued and therefore will be conclusively presented in the preparation guidelines for piano examination at Music Performance diploma level (DipABRSM).

I would like to express my sincere gratitude for your valuable time to share your professional standpoint and, hopefully.

Sincerely Yours,

Saowaluck Auksornsiri (Kate)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Your opinions, suggestions and advice on the preparation guidelines for piano examination at Music Performance diploma level (DipABRSM)

Questionnaire queries: Please write your statement in the blank space provided.

1. In your opinion, what are the differences between Grade 8 and DipABRSM examinations in the following topics?

1.1 The differences in degree of difficulty.

1.2 The differences in exam preparation.

1.3 The differences in exam tasks.

1.4 The differences in exam preparation time scale.

Your additional opinions, suggestions or advice.

2. In your opinion, what are the key essentials of each DipABRSM exam task?

2.1 Recital

2.2 Viva Voce

2.3 Programme Note

2.4 Quick Study

Your additional opinions, suggestions or advice.

3. In your opinion, what source material, media, activities, books or exercises are suitable or appropriate and can also be helpful in the preparation for each DipABRSM exam task?

3.1 Recital

3.2 Viva Voce

3.3 Programme Note

3.4 Quick Study

Your additional opinions, suggestions or advice.

4. Your opinions or advice for exam preparation time scale for each DipABRSM exam task.

Tasks	Appropriate preparation time scale (months/years)
Recital	
Viva Voce	
Programme Note	
Quick Study	

Your additional opinions, suggestions or advice.

5. Your overall opinions, suggestions or advice for candidates preparing for DipABRSM examinations.

6. What are your personal opinions on the performance-only diploma (ARSM).

Thank you very much for your participation in this questionnaire.

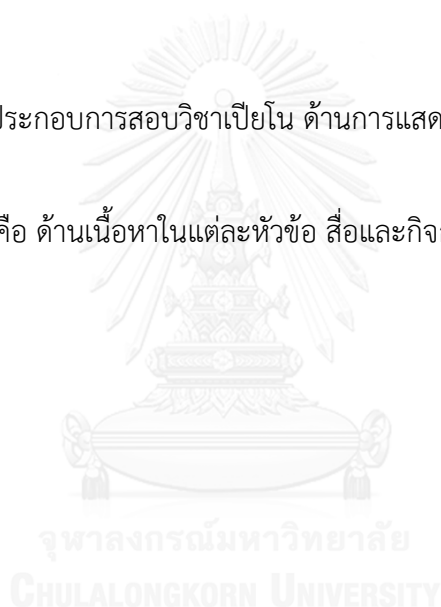

แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของการเตรียมตัวสอบ
วิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของ
สถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

คำชี้แจง

1. วิเคราะห์เอกสารคู่มือประกอบการสอบวิชาเปียโน ด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศ
อังกฤษ
2. ประเด็นการวิเคราะห์ คือ ด้านเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ สื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ

ผู้วิจัย

นางสาว เสาวลักษณ์ อักษรศิริ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาดนตรีศึกษา
ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อเอกสาร
.....
2. ประเภทของเอกสาร
.....
3. ที่มาของเอกสาร
.....

ตอนที่ 2 บันทึกวิเคราะห์เอกสาร

ประเด็นที่ต้องการวัด		
เนื้อหา	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
1. หัวข้อในการสอบ 1.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 1.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 1.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 1.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
2. สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ 2.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 2.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 2.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
3.การคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบ 3.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 3.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 3.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
4. ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดในการเตรียมตัวสอบ 4.1 การสอบด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 4.2 การสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 4.3 การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 4.4 การเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)		
ประเด็นอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้		

ภาคผนวก ก
ตารางวิเคราะห์เครื่องมือการเก็บข้อมูลเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับ
ประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางวิเคราะห์เครื่องมือการเก็บข้อมูลเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง

ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาหัวข้อในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ
2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษทั้ง 4 หัวข้อได้แก่
 - 2.1 การแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)
 - 2.2 การสอบโน้ตหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)
 - 2.3 การเขียนสรุปบัตรการแสดง (Programme Note)
 - 2.4 การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
1	แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิคนจากรัฐผู้เชี่ยวชาญในด้าน การสอนวิชาเปียโน ที่มีประสบการณ์ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการแสดง และกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM ประเทศอังกฤษ	เพื่อทราบข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ด้านการสอนเปียโน และ	การสัมภาษณ์	
ตอนที่1	1) สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์			

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
2	<p>2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบ</p> <p>ช่วงระดับอายุของผู้สอบเป็นไปในระดับประถมศึกษาปีที่</p> <p>ขั้นสูง ระดับการศึกษาของผู้เรียน และหลักในการพิจารณา</p> <p>ความพร้อมและศักยภาพของผู้สอบ</p> <p>2.2 ด้านเนื้อหาของข้อสอบ</p> <p>1) ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อในการ</p> <p>เตรียมตัวสอบระหว่างข้อสอบในระบบการสอบเกรดใน</p> <p>ระดับเกรด 8 และการสอบในระดับประกาศนียบัตรขั้นสูง</p>	<p>ตำแหน่งหน้าที่งานในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อให้ทราบในด้านหลักในการพิจารณา</p> <p>ความพร้อมและศักยภาพของผู้ที่</p> <p>ต้องการสอบเป็นไปในระดับ</p> <p>ประกาศนียบัตรขั้นสูงทั้งในการ</p> <p>เพื่อความเข้าใจเนื้อหาสาระของ</p> <p>หัวข้อในการสอบอย่างแท้จริง และ</p> <p>ทราบความแตกต่างระหว่างหัวข้อของ</p> <p>ระบบการสอบเกรดและหัวข้อการสอบ</p> <p>ในระดับประกาศนียบัตรขั้นสูงเพื่อการ</p> <p>เตรียมตัวสอบที่ถูกต้อง รวมถึงในด้าน</p> <p>เกณฑ์การประเมินผลในทุก ๆ ด้านของ</p> <p>แต่ละหัวข้อในการสอบในด้านปฏิบัติ</p> <p>และการวัดทั้ง 3 ด้าน คือ พหุทธิพิสัย</p> <p>(Cognitive domain) ด้านจิตพิสัย</p> <p>(Affective domain) และ ด้านทักษะ</p> <p>พิสัย (Psychomotor domain) รวมถึง</p> <p>การประเมินตามสภาพจริง (Authentic</p> <p>Assessment</p>	<p>การสัมภาษณ์</p> <p>การสัมภาษณ์ขั้นสูงด้านการ</p> <p>แสดง ของสถาบัน ABRSM, 2005</p> <p>การสัมภาษณ์</p> <p>กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์ (2557)</p> <p>Morrison (1971)</p> <p>จุฬามาศ ตะเย็นกุล (2556)</p> <p>จิตติกา ภาชีผล (2558)</p> <p>ณัฐพร สุทธิจิตต์ (2555)</p> <p>บุรินทร์วรวิทย์ พวงอ้อย (2558)</p>	<p>ข้อที่ 2</p> <p>ข้อที่ 1</p>

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
2)	เนื้อหาสาระที่จำเป็นในการเตรียมตัวสอบเขียนในระดับปริญญาตรีขั้นสูงในแต่ละหัวข้อได้แก่ หัวข้อการ แสดงเดี่ยว หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า หัวข้อการ เขียนสู่ผู้ฟังการ แสดง และหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคย เห็นมาก่อนแบบฉบับพลัน	ในเรื่องการแสดงเดี่ยวจะเกี่ยวข้องกับ กับเรื่องทักษะการแสดง ทักษะการ ปฏิบัติ หลักในการแสดงดนตรี การ แสดง (Public Performance) การ แสดงที่จะประสบความสำเร็จ (Successful Performance) การเลือก ชุดเพลงในการบรรเลงที่เหมาะสม	<p>ณัฐ สุธงจิตต์ (2555)</p> <p>ณัฐ สุธงจิตต์ (2558)</p> <p>Simpson, (1972)</p> <p>Harrow, (1972)</p> <p>Davies, (1971)</p> <p>สมบอง พลอยสุข (2554)</p> <p>Gyorey Sandor (1995)</p> <p>Jeanine M. Jacobson (2015)</p> <p>James Lyke, Geoffrey Haydon and Catherine Rollin (2011) และ Kendall Taylor (1996)</p> <p>บุญม (1956)</p> <p>สุวิทย์ มุลค่า (2548)</p> <p>มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558</p> <p>ลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>SOLO Taxonomy</p>	ข้อที่ 2
		ในหัวข้อของการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าและหัวข้อการเขียนสู่ผู้ฟัง การแสดง เป็นการวัดประเมินทางด้านด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) เป็นการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด ด้านจิตพิสัย (Affective domain) เป็นการเรียนรู้ทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ค่านิยม จริยธรรม และเจตคติ ศีลธรรม จรรยาและค่านิยมต่าง ๆ ตลอดจนงานการ		

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
		<p>พัฒนาความเข้าใจ และความเหมาะสมในการปรับตัว รวมถึงในเรื่องการคิดวิเคราะห์ เช่นในเรื่องการมีความรู้ มีทักษะทางปัญญา สามารถคิดวิเคราะห์สืบค้นหาข้อมูลหาวิเคราะห์สัมพันธ์ของข้อมูล การสื่อสารทั้งในการพูดและการเขียนในภาษาอังกฤษ การคิดเป็น ทำเป็น สามารถอธิบายได้ ยกตัวอย่างได้ หรืออาจเชื่อมโยงได้ สามารถวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ระบุความแตกต่าง แสดงความสัมพันธ์ อธิบายเชิงเหตุผล และนำไปใช้ได้</p> <p>ในหัวข้อการเล่นเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉบับพื้นเป็นทฤษฎีและหลักการทักษะที่จำเป็นในการอ่านโน้ตสากล</p>	<p>Udtaisuk (2005) ฮาวาร์ด ชาร์เนต (Howard Shanet, 1956) ฮาร์ดี (Hardy, 1998) อนุชา พัฒน์รัตนโมลี (2553) ณรุทธิ์ สัทธจิตต์ (2541) กอร์ดอน (Gordon, 1975)</p>	

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
	3) ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อ	เพื่อให้ทราบระยะเวลาที่ต้องใช้ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อที่มีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวที่แตกต่างกัน	การสัมภาษณ์	ข้อที่ 2
3	สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อ	สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ มีความประสงค์เสริมการเรียนรู้ให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ การใช้สื่อต่าง ๆ มาช่วยจะทำให้ลักษณะนามธรรมของคนตรีเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และช่วยให้มีความเข้าใจและมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด กิจกรรมแบบการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะการทำกิจกรรมจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ ทักษะให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้พิจารณาที่จุดประสงค์ที่ต้องการและทำการวิเคราะห์ถึงจุดประสงค์ว่าจะ	การสัมภาษณ์ <u>ณรงช์ สุทธิจิตต์ (2558)</u> สมชาย <u>ฐิติรัตน์อัศวี (2535)</u> <u>ไทเลอร์ (Tyler, 1949)</u>	ข้อที่ 2

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย	
4	การตีวิเคราะห์	<p>เกิดขึ้นได้อย่างไร เมื่อวิเคราะห์ที่ได้แล้วก็ควรจัดทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับจุดประสงค์นั้น ๆ เพื่อให้ได้รับความรู้ อย่างตรงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้</p>	<p>การตีวิเคราะห์เป็นการแบ่งหรือแยกแยะสิ่งที่สนใจ หรือสิ่งที่เราต้องการศึกษาออกเป็นส่วยย่อย ๆ หรือออกเป็นแง่มุมต่าง ๆ แล้วทำการศึกษาสวนย่อย ๆ นั้นอย่างละเอียด ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจหรือมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่สนใจหรือสิ่งที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น</p>	<p>การสัมภาษณ์ บลูม (Bloom, 1956) สิวีย์ มุลค่า (2547) เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546)</p>	ข้อที่ 2
			<p>การคิดเป็น ทำเป็น การไม่รู้และ รู้จักวิธีการเรียนรู้ การมีความรู้ มีทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะใน การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญ สำหรับผู้สอบในการเตรียมตัวสอบใน ทุกหัวข้อ</p>	<p>มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558</p> <p>ลักษณะบัณฑิตพึงประสงค์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	

ลำดับ	คำถามสำหรับการสัมภาษณ์	สาระสำคัญ	ที่มาของข้อมูล	วัตถุประสงค์การวิจัย
5	ตัวอย่างแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อ	การแนะนำตัวอย่างและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้สอบมองเห็นภาพ เห็นตัวอย่างที่ชัดเจนและตรงประเด็นได้มากขึ้นในการเตรียมตัวสอบ	การสัมภาษณ์	ข้อที่ 2
6	ปัญหาที่พบ	ในการเตรียมตัวสอบอาจจะมีปัญหาที่พบแตกต่างกันในแต่ละหัวข้อและความแตกต่างของแต่ละบุคคล คำแนะนำปัญหาที่พบสามารถเป็นตัวอย่างที่จะนำไปเป็นแนวทางการแก้ไขหากเกิดขึ้นเพื่อการเตรียมตัวที่ดียิ่งขึ้น	การสัมภาษณ์	ข้อที่ 2

ภาคผนวก สฐ
แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก รฐ

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง - ของ
สถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง - ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรงไว้ดังต่อไปนี้

+1 = เห็นด้วย แนใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = ไม่เห็นด้วย แนใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ ที่	ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้การสัมภาษณ์					
1	เพศ				
2	อายุ				
3	วุฒิการศึกษา				
4	ประสบการณ์ในการสอนเปียโน				
5	ตำแหน่งหน้าที่งานในปัจจุบัน				
ตอนที่ 2 แนวทางในการเตรียมตัวสอบ					
2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบ					
1	ท่านมีผู้เรียนที่เคยส่งสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจำนวนกี่คน				
2	ผู้เรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอยู่ในระดับช่วงอายุใด				
3	ระดับการศึกษาของผู้เรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง				

ข้อ ที่	ข้อความคำถามในแบบสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
4	ท่านมีการพิจารณาผู้เรียนอย่างไร ว่าผู้เรียนมีความพร้อมและศักยภาพที่สามารถจะสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้				
2.2 ด้านเนื้อหาสาระของหัวข้อในการสอบ					
1	ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระในการเตรียมตัวสอบในระดับเกรด 8 แตกต่างและความเชื่อมโยงกับการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงอย่างไร				
	1.1 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Repertoire / Recital)				
	1.2 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการสอบฟัง (Aural Test) กับหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)				
	1.3 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)				
	1.4 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการสอบทางด้านเทคนิค (Scales and Arpeggios / broken chord)				
	1.5 ความแตกต่างและความเชื่อมโยงของหัวข้อการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight Reading) กับการสอบหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)				
2	ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระที่จำเป็นในแต่ละหัวข้อที่เตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้แก่				
	2.1 หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)				
	2.2 หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)				
	2.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)				
	2.4 หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)				
3	ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ต้องใช้ในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ควรจะใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบแต่ละหัวข้อและระยะเวลาโดยรวมเท่าไรจึงเหมาะสม				

ข้อ ที่	ข้อความในแบบสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
2.3 สื่อและกิจกรรม					
1	สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อได้แก่				
2	รูปแบบที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ				
2.4 การคิดวิเคราะห์					
1	ท่านคิดว่าผู้สอบควรมีแนวทางในการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้ออย่างไร				
2.5 ตัวอย่างแนวทางและแบบฝึกหัดต่าง ๆ กรุณาแนะนำตัวอย่างและแบบฝึกหัดต่าง ๆ					
1	ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) ตัวอย่างในการเลือกโปรแกรมของบทเพลงในการสอบ				
2	หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) ตัวอย่างคำถามที่คาดว่าจะเจอในห้องสอบและต้องเตรียมตัวในการสอบได้แก่				
3	หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) ตัวอย่างการเขียนสูจิบัตรที่ดีได้แก่				
4	หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ควรใช้ฝึกในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ได้แก่				
2.6 ปัญหาที่พบ ในแต่ละหัวข้อในการเตรียมตัวสอบ					
1	หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)				
2	หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)				
3	หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)				
4	หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)				

.....
(.....)

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ตำแหน่ง

ลงวันที่ตรวจ

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง - ของ
สถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง - ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความ คำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรงไว้ดังต่อไปนี้

+1 = เห็นด้วย แนใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = ไม่เห็นด้วย แนใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ข้อ ที่	ข้อความในแบบสอบถามการสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม					
1	เพศ				
2	อายุ				
3	ประสบการณ์ในการเป็นกรรมการสอบของสถาบันดนตรีรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร				
ตอนที่ 2 คำแนะนำในการเตรียมตัวสอบวิชาเปียโนด้านการแสดงในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM)					
1	ความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างระหว่างการสอบเกรด 8 ในระบบสอบเกรด กับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง DipABRSM				
	1.1 ด้านระดับความยากง่ายที่แตกต่างกัน				
	1.2 ด้านการเตรียมตัวที่แตกต่างกัน				
	1.3 ความแตกต่างทางด้านเนื้อหา				
	1.4 ความแตกต่างทางด้านระยะเวลาในการเตรียมตัว				
2	ท่านคิดว่าจุดสำคัญของแต่ละหัวข้อในการสอบ DipABRSM ได้แก่				
	2.1 หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)				
	2.2 หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)				

ข้อ ที่	ข้อความถามในแบบสอบถามกรรมการสอบ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
	2.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)				
	2.4 หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)				
3. คำแนะนำในเรื่องสื่อ กิจกรรม หนังสือ แบบฝึกหัด ที่เหมาะสมกับการใช้ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ					
	3.1 หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)				
	3.2 หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)				
	3.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)				
	3.4 หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)				
4	คำแนะนำในภาพรวมสำหรับผู้เตรียมตัวสอบ DipABRSM				
5	คำแนะนำในเรื่องระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบในแต่ละ หัวข้อ				
	5.1 หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)				
	5.2 หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)				
	5.3 หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)				
	5.4 หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)				
6	กรุณานำตัวอย่างโปรแกรมการแสดงที่ดี ที่เหมาะสมกับ การสอบ 1 – 2 ชุด				
7	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการสอบ ARSM				

.....
(.....)

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

.....
ตำแหน่ง

.....
ลงวันที่ตรวจ

ภาคผนวก ๓
แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจเล่มแนวทาง
เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจแนวทาง

เรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบัน
รอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของแนวทางในการวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหาในการนำเสนอแนวทางว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบ ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงทั้งหมดแบ่งออกเป็น 7 ตอน โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรงไว้ดังต่อไปนี้

+1 = เห็นด้วย แนใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

-1 = ไม่เห็นด้วย แนใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือถูกต้องเพียงใด

ต อ น ที่	เนื้อหาในการนำเสนอแนวทาง	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		(+1)	(0)	(-1)	
1	แนวทางในสอบในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)				
	1.1 บทเพลงที่ใช้ในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM)				
	1.2 ตัวอย่างการเลือกโปรแกรมการแสดง				
	1.3 ตัวอย่างรูปแบบของสูจิบัตรการแสดง				
	1.4 ตัวอย่างแนะนำรายชื่อคีตและรายชื่อนักเปียโนที่น่าสนใจในการฟังเพลง				
2	แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรรายการแสดง (Programme Note)				
	2.1 ตัวอย่างแนวทางในการเขียนสูจิบัตรการแสดง				
3	แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)				
	3.1 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน				
4	แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่ากับกรรมการผู้สอบในหัวข้อ (Viva Voce)				
	4.1 ตัวอย่างแนวคำถามและคำตอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า				
5	เกณฑ์ในการให้คะแนน				
6	สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ				
7	ด้านการคิดวิเคราะห์				
	แหล่งอ้างอิง / แหล่งข้อมูล				

.....
(.....)

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

.....
ตำแหน่ง

.....
ลงวันที่ตรวจ

ภาคผนวก ฅ
แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดง
ของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร

DipABRSM

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักรฉบับนี้ เป็นเอกสารที่ได้สรุปและเรียบเรียงมาจากการศึกษาและผลการวิจัยเรื่อง แนวทางในการเตรียมตัวสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบันรอยัล ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจที่จะสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM ได้มีความเข้าใจเนื้อหาในทุกหัวข้อของการสอบ ได้แก่ 1) การสอบการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) 2) การสอบในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) 3) การเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) 4) การบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) และรายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบ ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีชื่อเสียงทางด้านเปียโนในประเทศไทยและต่างประเทศ ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการสอบ ความคิดเห็นและคำแนะนำจากกรรมการสอบเปียโนของสถาบัน ABRSM และการเข้ารับฟังการสัมมนาทางวิชาการในวิชาเปียโนเกี่ยวกับการสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจำนวน 9 ท่านด้วยกันพร้อมตัวอย่างต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อไว้ในเอกสารเล่มนี้ด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและเพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมและเหมาะสมกับเนื้อหาและหัวข้อที่จะสอบ

โดยหากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงด้านการแสดงของสถาบัน ABRSM สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

เสาวลักษณ์ อักษรศิริ

มิถุนายน 2560

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	239
สารบัญ	240
ตอนที่ 1 แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	241
1.1 บทเพลงที่ใช้ในการสอบเปียโนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (DipABRSM)	244
1.2 การวิเคราะห์บทเพลงในแต่ละยุค	249
1.3 ตัวอย่างการเลือกโปรแกรมการแสดง	260
1.4 ตัวอย่างรูปแบบของสูจิบัตรการแสดง	265
1.5 ตัวอย่างการแนะนำรายชื่อซีดีและรายชื่อนักเปียโนที่น่าสนใจในการฟังเพลง	267
ตอนที่ 2 แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่ากับกรรมการผู้สอบในหัวข้อ (Viva Voce)	288
2.1 ตัวอย่างคำถามและตัวอย่างคำตอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	288
ตอนที่ 3 แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรรายการแสดง (Programme Note)	299
3.1 ตัวอย่างแนวทางในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรประกอบการแสดง (Programme Note)	301
ตอนที่ 4 แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)	316
4.1 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)	317
ตอนที่ 5 เกณฑ์ในการให้คะแนน	326
ตอนที่ 6 สื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ	333
ตอนที่ 7 ด้านการคิดวิเคราะห์	336
แหล่งอ้างอิง / แหล่งข้อมูล	339

ตอนที่ 1

แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)

หัวข้อการแสดงเดี่ยวซึ่งอยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ทางด้านทักษะ (Psycho-Motor Domain) ดังที่ทิกนา แชมมณี (2558) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนทางด้านทักษะ เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออก ในด้านการพัฒนาการฝึกฝนด้านทักษะปฏิบัติผู้สอบสามารถเลือกปฏิบัติตามแนวคิดในการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน แฮร์โรว์และเดวิสได้คือ 1) แนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน (Simpson) ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยวิธีการฝึกฝน หรือถ้าหากได้รับการฝึกที่ดีแล้วจะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ และความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการปฏิบัติ ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ 2) แนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow) เป็นการฝึกปฏิบัติโดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก และ 3) แนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) คือทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโนได้ดังต่อไปนี้

1) ควรเลือกเพลงควรดูจากความถนัด เลือกให้เหมาะสมกับความสามารถและสรีระของผู้สอบ ซึ่งตรงกับหลักทฤษฎีของ James Lyke, Geoffrey Haydon and Catherine Rollin (2011) และ Kendall Taylor (1996) ได้กล่าวไว้ว่าการเลือกบทเพลงเป็นสิ่งสำคัญและส่งผลต่อการแสดง การเลือกบทเพลงควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับผู้แสดงทั้งทางความสามารถ ความถนัด และทางสรีระและเจเนนีน เอ็ม เจคอบสัน (Jeanine M. Jacobson, 2015) ได้กล่าวเกี่ยวกับการแสดงที่จะประสบความสำเร็จ (Successful Performance) ไว้ว่าความสำเร็จในการแสดงเริ่มจากการที่ครูกับนักเรียนร่วมกันเลือกสรรบทเพลงที่จะแสดง ซึ่งจะทำให้นักเรียนอยากจะซ้อมและเล่นในบทเพลงที่ตนเองได้มีส่วนร่วมในการเลือกและบรรเลงด้วยความมั่นใจ

2) ควรเลือกเพลงให้มีความสมดุลในหลากหลายรูปแบบ เพื่อแสดงออกถึงศักยภาพของผู้สอบ เช่น เลือกบทเพลงให้มีความหลากหลายของยุคสมัย มีความหลากหลายของนักประพันธ์ ไม่ควรเลือกบทเพลงจากผู้ประพันธ์เดียวกัน มีความหลากหลายในอัตราความช้า - เร็ว มีทั้งบทเพลงเล็ก - ใหญ่ มีทั้งคีย์ เมเจอร์และไมเนอร์คีย์ ควรมีบทเพลงประเภทโซนาตาอย่างน้อย 1 เพลง ควรมีบทเพลงสมัยใหม่ (20th Century) และควรมีความแตกต่างของอารมณ์ในบทเพลง ทั้งเศร้า สนุกสนาน

3) ผู้สอบควรจะมี Sense of Performer มีความเข้าใจในบทเพลงที่มาจากข้างในตัวผู้แสดง รักในการเล่นเปียโน ดังที่จายอร์กี แซนดอร์ (Gyorgy Sandor, 1995) ได้กล่าวถึงการแสดง (Public Performance) ไว้ว่า การแสดงเป็นเป้าหมายสูงสุดของการเล่นดนตรี ในการเตรียมตัวการแสดง ผู้แสดงควรมีการวิเคราะห์ (Analysis) บทเพลง มีการตีความที่ถูกต้อง มีความสามารถทางด้านเทคนิคที่ดี มีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี มีการฝึกซ้อมอย่างจริงจังและมีการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น

4) ต้องรู้ปัญหาของตนเองว่ามีปัญหาในการเล่นในด้านใด เพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป

5) การฝึกด้านเทคนิคต่าง ๆ อย่างละทิ้งการฝึกทางด้านเทคนิค สามารถหาได้จากหนังสือแบบฝึกต่าง ๆ อย่าง Study / Etude ต่างๆ เช่น Czerny 740, Chopin Etude หรือเล่มอื่น ๆ

6) การลองฝึกเล่นเปียโนหลาย ๆ เครื่องที่นอกเหนือจากตัวที่บ้านหรือในห้องเรียนประจำ และควรไปฝึกซ้อมกับเปียโนตัวที่จะใช้สอบในวันจริงด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างมาก

7) การแสดงที่ต้องสื่อสารกับผู้ชมให้ได้ดี เนื้อหาและน้ำเสียงในการบรรเลง สีสันทone Color ลักษณะรูปแบบในการประพันธ์ที่แตกต่างกัน ตามรายการแสดงที่ตนเองเลือกสิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้น

8) มีการวางแผนและกำหนดระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบให้ดี ว่าต้องเตรียมตัว และใช้เวลาเท่าไรในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

9) ในการสอบไม่จำเป็นต้องมีการจำบทเพลง และไม่มีคะแนนพิเศษในการจำ แต่หากผู้สอบคิดว่าหรือสามารถจำบทเพลงได้เพื่อทำให้การแสดงมีความมั่นใจยิ่งขึ้น หรือการฝึกจำบทเพลงที่จะสอบ เป็นเสมือนกุศโลบายในการซ้อมให้มีความพร้อมที่มากขึ้นในการแสดงที่ดีก็สามารถบรรเลงด้วยความจำได้

10) ในการบรรเลงบทเพลงตอนสอบ ผู้สอบสามารถหยุดระหว่างท่อนแต่ละท่อนในเพลงเดียวกันได้ประมาณ 10 วินาที เช่นในบทเพลงประเภทโซนาตาที่มีหลายท่อน และสามารถหยุดระหว่างบทเพลงแต่ละเพลงได้ประมาณ 25 วินาที เนื่องจากชุดบทเพลงที่ผู้สอบเลือกบรรเลงอาจจะมีลักษณะรูปแบบ อารมณ์ที่แตกต่างกัน การหยุดระหว่างบทเพลงจะช่วยให้ผู้สอบได้พักเพื่อเตรียมตัวนำเสนอเตรียมความพร้อมในการบรรเลงบทเพลงในลักษณะหรืออารมณ์ที่แตกต่างออกไปต่อไปได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

11) การคำนวณเวลาในการแสดงในแต่ละบทเพลงเพื่อให้ได้ระยะเวลาในการแสดงตามที่ทางสถาบันกำหนดคือ 35 นาที บวกกลับไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที ผู้สอบควรนับเวลาในการบรรเลงในแต่ละบทเพลงให้ตรงตามการบรรเลงจริง เพราะกรรมการจะดูและให้คะแนนในเรื่องระยะเวลาอย่างเข้มงวด หากการบรรเลงในวันสอบจริงผู้สอบบรรเลงบทเพลงเป็นเวลา ที่น้อยกว่าหรือมากกว่าเวลาที่กำหนดจะถูกตัดคะแนนจากกรรมการสอบประมาณ 5 คะแนนซึ่งจะทำให้มีผลต่อภาพรวมในการให้คะแนนในหัวข้อนี้

12) ควรทำการจำลองการแสดงหลาย ๆ ครั้งก่อนสอบให้เสมือนสภาพจริงในการแสดง เพื่อลดความตื่นเต้น และแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในการซ้อมแสดงแต่ละครั้ง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีประสบการณ์ในการสอบ โดยยกตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ในการเลือกบทเพลงโปรแกรมในการแสดงหรือในการสอบ ควรเลือกให้มีความหลากหลาย เพื่อเป็นการแสดงศักยภาพของผู้สอบว่าสามารถเล่นได้ในหลากหลายแบบ ผู้สอบควรเป็นผู้ที่ชอบแสดง และผู้สอบควรมีความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกประกอบด้วย...”

อาจารย์ชัยพงศ์ ทองสุวรรณ, สัมภาษณ์ 24 สิงหาคม 2559

“...การเลือกบทเพลงเป็นศิลปะเป็นศาสตร์เป็นศิลป์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง การสอบมีความสำคัญ ตั้งแต่การเลือกบทเพลงควรเลือกบทเพลงที่เหมาะสม *show your best, show your strength...*”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันท จันทร์อรทัยกุล, สัมภาษณ์ 13 มีนาคม 2560

“...ในการฝึกบทเพลงให้ตัวโน้ตทุกโน้ตเป็นตัวสอนเรารู้ว่าผู้ประพันธ์ต้องการจะนำเสนออะไร ผ่านตัวโน้ตและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่เขาได้กำหนดไว้ จะนำมาซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองแล้วค่อยมาฟังเพลงทีหลังเพื่อประกอบการปรับปรุงแก้ไขในการบรรเลง...”

อาจารย์สันติ แสงทอง, สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2560

“...ความเข้าใจในบทเพลง ซึ่งจะดูจากการบรรเลงบทเพลง และการเขียนรายละเอียดในสูจิบัตรการแสดง Character ของแต่ละบทเพลง เทคนิคที่ใช้ในการบรรเลง ย่อยลงมาจะได้แก่ เรื่องการใช้เพดัล (Pedal) เรื่องเกี่ยวกับการแสดง (Sense of Performance) และการแสดงออกอย่างธรรมชาติ ...”

อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ, สัมภาษณ์ 20 สิงหาคม 2559

“...การสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงจำเป็นต้องศึกษาและมีความเข้าใจในรูปแบบ ลักษณะของบทเพลงบทเพลงแต่ละบทเพลงในแต่ละยุค ในแต่ละผู้ประพันธ์ที่มีความแตกต่างกัน และสามารถวิเคราะห์รายละเอียดของบทเพลงให้ได้ เช่นโครงสร้างหลักของบทเพลง โครงสร้างของประโยค การเปลี่ยนคีย์และเสียงประสานต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะบอกให้ผู้เล่นรู้ว่าควรจะบรรเลงอย่างไร เช่นการคิดวิเคราะห์เรื่องความดัง เบา การใช้เพดัล ไม่ใช่แค่การเล่นโน้ตได้ตามความเร็วที่กำหนดเท่านั้น...”

Prof. Edward Ho, สอบถามเมื่อ 2 เมษายน 2560

“...ผู้สอบที่เตรียมตัวสอบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้จะต้องมีการค้นคว้าหาความรู้ มีความเข้าใจในความแตกต่างของบทเพลงทั้งในด้านลักษณะ รูปแบบ เทคนิคที่ใช้แตกต่างกันในการบรรเลงได้ถูกต้อง มีความไพเราะ และบรรเลงด้วยความมั่นใจ...”

Bill Thomson, สอบถามเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560

รายชื่อบทเพลงในการสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง เป็นรายละเอียดของรายชื่อบทเพลงทั้งหมดตามคู่มือประกอบการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ของสถาบัน ABRSM ประกอบด้วยรายชื่อผู้ประพันธ์ รายชื่อบทเพลงของแต่ละนักประพันธ์ รวมถึงคำแนะนำของการเลือกใช้นั่งสีจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอบสามารถใช้เลือกในการสอบ บทเพลงต่าง ๆ มีความหลากหลายทั้งผู้ประพันธ์ รูปแบบ ลักษณะของเพลง ความหลากหลายของยุคสมัยผู้สอบสามารถเลือกได้ตามความถนัดให้เกิดความเหมาะสมกับผู้สอบ มีทั้งบทเพลงที่เป็นผลงานชิ้นใหญ่ และผลงานชิ้นสั้น ๆ บทเพลงที่มีความยาว – ความสั้นของการบรรเลงที่หลากหลายและแตกต่างกัน ผู้สอบสามารถเลือกโปรแกรมการแสดงให้อยู่ในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที) ได้ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 รายชื่อของบทเพลงที่ใช้ในการเลือกสอบเปียโนในระดับ DipABRSM

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
1. J.S. Bach	Any one of the following 48 Preludes and Fugues from ‘The Well-Tempered Clavier’ 1. Part 1: no.12 in F minor, BWV 857; no.14 in F# minor, BWV 859; no.16 in G minor, BWV 861 (ABRSM) 2. Part 2: no.5 in D, BWV 874; no.9 in E, BWV 878; no.11 in F, BWV 880; no.16 in G minor, BWV 885; no.17 in Ab, BWV 886 (ABRSM) 3. Toccata no.3 in D, BWV 912: complete: Bach 7 Toccatas (Henle or Henle-Schott/M.D.S) 4. Toccata no.5 in E minor, BWV 914 complete : Bach 7 Toccatas (Henle or Henle-Schott/M.D.S)
2. Bartók	Any two or more of the ‘6 Dances in Bulgarian Rhythm’, from ‘Mikrokosmos’, Vol.6 (Boosey & Hawkes)
3. Beethoven	1. Sonata in F minor, Op.2 no.1: complete (Associated Board) 2. Sonata in C minor, Op.10 no.1: complete (Associated Board)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	3. Sonata in F, Op.10 no.2: complete (Associated Board)
	4. Sonata in C minor ('Pathétique'), Op.13: complete (Associated Board)
	5. Sonata in E, Op.14 no.1: complete (Associated Board)
	6. Sonata in G, Op.14 no.2: complete (Associated Board)
	7. Sonata in Ab, Op.26: complete (Associated Board)
	8. Sonata in C# minor ('Moonlight'), Op.27 no.2: complete (Associated Board)
	9. Sonata in F, Op.54: complete (Associated Board)
	10. Sonata in E minor, Op.90: complete (Associated Board)
	11. 6 Variations in F, Op.34 (Beethoven Variations, Vol.1 , Wiener Urtext / M.D.S)
	12. 32 Variations in C minor, WoO 80 (Beethoven Variations, Vol.1 , Wiener Urtext / M.D.S)
4. L. Berkeley	Concert Study in Eb, Op.48 no.2 (Chester/Music Sales)
5. Howard Blake	Chaconne and Toccatina: from '8 Character Pieces'. Blake Lifecycle (Highbridge Music)
6. Brahms	1. Capriccio in F# minor, Op.76 no.1. Brahms 8 Piano Pieces, Op.76 (Associated Board) 2. Rhapsody in G minor, Op.79 no.2. Brahms 2 Rhapsodies, Op.79 (Associated Board) 3. Intermezzo in A minor, Op.116 no.2. Brahms 7 Fantasies, Op.116 (Associated Board) 4. Intermezzo in A, Op.118 no.2 (Brahms 6 Piano Pieces, Op.118, Associated Board) 5. Ballade in G minor, Op.118 no.3 (Brahms 6 Piano Pieces, Op.118, Associated Board) 6. Romance in F, Op.118 no.5 (Brahms 6 Piano Pieces, Op.118, Associated Board)
7. Diana Burrell	Constellations I and II. Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano) (Associated Board)
8. Chopin	1. Berceuse in Db, Op.57. Chopin Complete Piano Works, Vol.11 (P.W.M/M.D.S)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	2. Impromptu no.3 in Gb, Op.51 (Henle or Henle – Schott/M.D.S) 3. Introduction and Variations in Bb on a theme from Hérold’s ‘Ludovic’, Op.12. Chopin Complete Piano Works, Vol.13 (P.W.M/M.D.S) 4. Mazurka in C# minor, Op.50 no.3 (Henle or Henle – Schott/M.D.S) 5. Nocturne in E, Op.62 no.2. Chopin Nocturnes (Associated Board or Wiener Urtext/M.D.S) 6. Any two of the 3 Nouvelles Études (Wiener Urtext/M.D.S)
9. Copland	Scherzo Humoristique ‘The Cat and the Mouse’(Durand/U.M.P)
10. Debussy	1. La plus que lente: Valse (U.M.P) Any one of the following Préludes: 2. Book 1: no.4 ‘Les sons et les parfums tournent dans l’air du soir’, no.10 ‘La Cathédrale engloutie’ (UMP or Wiener Urtext/M.D.S) 3. Book 2: no.3 ‘La Puerta del Vino’(UMP or Wiener Urtext/M.D.S) 4. Suite ‘Pour le Piano’: 2nd movt, Sarabande (Henle or Henle – Schott/M.D.S or U.M.P)
11. Faure	1. Barcarolle no.1 in A minor, Op.26 (Fauré Piano Works, Vol.2 (Peters EP 9560b) 2. Barcarolle no.6 in Eb, Op.70 (Fauré Piano Works, Vol.2 (Peters EP 9560b) 3. Impromptu no.2 in F minor, Op.31. (Fauré Piano Works, Vol.1, Peters EP 9560a)
12. Gershwin	‘The Man I Love’ and ‘I Got Rhythm’. Meet George Gershwin at the Keyboard (Faber/Warner/L.M.P)
13. Haydn	1. Andante con Variazioni in F minor, Hob.XVII/6 (Wiener Urtext/M.D.S) 2. Sonata in Ab, Hob.XVI/46: complete. (Haydn Selected Keyboard Sonatas, Book 4, Associated Board) 3. Sonata in C, Hob.XVI/48: complete (Haydn Complete Keyboard Sonatas, Vol.3 Wiener Urtext/M.D.S)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	4. Sonata in Eb, Hob.XVI/49: complete (Haydn Complete Keyboard Sonatas, Vol.3 Wiener Urtext/M.D.S)
14. Hindemith	Interludium (Pastorale) and Fuga no.3, from 'Ludus Tonalis'(Schott ED 3964/M.D.S)
15. Janáček	Any two of the 4 pieces from 'In the Mists'(Bärenreiter BA 9500)
16. Liszt	1. Liebestraum no.2 ('Seliger Tod'). Liszt Liebesträume: 3 Nottornos (Henle or Henle – Schott/M.D.S) 2. Sonetto 123 del Petrarca: no.6 from 'Années de Pèlerinage, 2ème Année, Italie'(Henle or Henle – Schott/M.D.S)
17. John McCabe	5 Bagatelles: complete (Novello/Music Sales)
18. Joseph Makholm	Any two of the '3 Impressions'(Billaudot/U.M.P)
19. Mendelssohn	Prelude and Fugue in F minor: no.5 from '6 Preludes and Fugues', Op.35 (Associated Board)
20. Messiaen	1. Regard de l'Étoile: no.2 (from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus'(Durand/U.M.P) 2. Regard de la Vierge: no.4 (from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus'(Durand/U.M.P) 3. Rondeau (Leduc/U.M.P)
21. Mozart	1. Adagio in B minor, K.540. Mozart Mature Piano Pieces (Associated Board) 2. Sonata in D, K.284: complete (Associated Board) 3. Sonata in C, K.309: complete (Associated Board) 4. Mozart Sonatas for Pianoforte (ABRSM) Sonata in D, K.311: complete (Associated Board) 5. Sonata in Bb, K.570: complete (Associated Board) 6. 10Variations on 'Les hommes pieusement'('Unser dummer Pöbel meint'), K.455 (Associated Board) 7. 9 Variations on a Minuet by Duport, K.573 (Associated Board)
22. Poulenc	Toccata: no.3 from 'Trois Pièces'(Heugel/U.M.P)
23. Prokofiev	Visions Fugitives nos.8, 14, 19 and 20, from 'Visions Fugitives', Op.22 (Boosey & Hawkes)
24. Rachmaninov	Any one of the following Preludes: Rachmaninov Complete Preludes (Boosey & Hawkes) 1. Prelude in Eb, Op.23 no.6

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	2. Prelude in C minor, Op.23 no.7 3. Prelude in G, Op.32 no.5 4. Prelude in G# minor, Op.32 no.12
25. Ravel	Sonatine: complete (Peters EP 7375)
26. Edwin Roxburgh	Moonscape. Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano) (Associated Board)
27. Scarlatti	Any one of the following pairs of Sonatas: 1. 2 Sonatas in A, Kp.208 (L.238) and Kp.209 (L.428), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.1 (Schirmer/Music Sales) 2. 2 Sonatas in G, Kp.259 (L.103) and Kp.260 (L.124), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.1 (Schirmer/Music Sales) 3. Sonata in E minor, Kp.263 (L.321) and Sonata in E, Kp.264 (L.466), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.2 (Schirmer/Music Sales) 4. 2 Sonatas in C, Kp.308 (L.359) and Kp.309 (L.454), Scarlatti 60 Sonatas, Vol.2 (Schirmer/Music Sales)
28. Schoenberg	6 Little Pieces, Op.19: complete (Universal UE5069)
29. Schubert	1. Impromptu in Gb, Op.90 no.3, D899/3. Schubert 4 Impromptus, D.899 (Associated Board) 2. Sonata in A minor, Op.164, D.537: complete. Schubert Sonatas, Vol.1 (Associated Board) 3. Sonata in A, Op.120, D.664: complete. Schubert Sonatas, Vol.2 (Associated Board)
30. Schumann	1. Des Abends (At Evening) and Aufschwung (Soaring): nos.1 and 2 from 'Phantasiestücke', Op.12 (Associated Board) 2. Novellette in F: no.1 from '8 Novelletten', Op.21 (Henle or Henle Schott/M.D.S.) 3. Romanze in B: no.3 from '3 Romanzen', Op.28 (Associated Board)
31. Scriabin	1. Impromptu in Bb minor, Op.12 no.2 (Belaieff 150/Peters) 2. Any two of the '24 Preludes', Op.11 (Henle or Henle Schott/M.D.S.)
32. Peter Sculthorpe	Night Pieces: complete (Faber)
33. Shostakovich	1. Preludes nos.3 in G and 11 in B, from '24 Preludes', Op.34 (Boosey & Hawkes)

ชื่อผู้ประพันธ์ (Composer)	ชื่อเพลง (Title)
	2. Preludes nos.5 in D and 19 in Eb, from '24 Preludes', Op.34 (Boosey & Hawkes)
34. Stravinsky	Tango (Schott ED 4917/M.D.S)
35. Szymanowski	Etude in Bb minor, no.3 from '4 Etudes', Op.4 (Universal UE03855/M.D.S)

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of Music, 2015. Diploma Syllabus Music
Performance from 2005

1.2 การวิเคราะห์ลักษณะของบทเพลงในแต่ละยุค

ในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) หัวข้อการเขียนสุจิตักรการแสดง (Programme Note) และหัวข้อในการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) นั้นผู้สอบจะต้องมีความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกเพื่อทำความเข้าใจในลักษณะของดนตรีในแต่ละยุคสมัยในดนตรีคลาสสิก รูปแบบของบทเพลง เครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงในแต่ละยุค เทคนิคที่ใช้เล่นที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย รวมถึงประเภทของบทเพลงและนักประพันธ์คนสำคัญ ๆ ในยุคนั้น ๆ ดังจะสรุปส่วนสำคัญ ๆ ได้ตามตารางดังต่อไปนี้

หัวข้อ / ยุค	ยุคบาโรค (Baroque)	ยุคคลาสสิก (Classic)	ยุคโรแมนติก (Romantic)	20 th Century
ระยะเวลา (Time)	ค.ศ. 1600 – 1750	ค.ศ. 1750 – 1820	ค.ศ. 1820 – 1900	ค.ศ.1900 – 2000
เหตุการณ์สำคัญ	สงคราม 30 ปีใน เยอรมัน สงคราม กลางเมืองในอังกฤษ การแสวงหาอาณานิคม	การปฏิวัติในฝรั่งเศส สงคราม 7 ปี สงครามฝรั่งเศสและ อินเดีย สงคราม อังกฤษและอาณานิคมอเมริกัน สงคราม นโปเลียน มีการค้นคว้าค้นคว้า ออกซิเจนและ ไฮโดรเจน พลังงาน ไฟฟ้า ผลิต เครื่องจักรไอน้ำ เครื่องแยกเมล็ดฝ้าย	มีความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และ วิศวกรรม เช่น การ ผลิตเหล็กกล้า การ บรรจุอาหาร กระป๋อง การถ่ายรูป มีรถไฟ เรือกลไฟ พลังไฟฟ้า โทรเลข โทรศัพท์ เป็นต้น ทางด้านเศรษฐกิจมี ปัญหาด้านการ ว่างงาน เกิดลัทธิทุน นิยม เกิดสงคราม	เกิดสงครามโลก ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 การปฏิวัติใน รัสเซีย สงคราม เกาหลี สงคราม เวียดนาม มีการ ค้นคว้า สิ่งประดิษฐ์ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ พลังงานนิวเคลียร์ เครื่อง คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายสำเนา

หัวข้อ / ยุค	ยุคบาโรค (Baroque)	ยุคคลาสสิก (Classic)	ยุคโรแมนติก (Romantic)	20 th Century
		และเครื่องปี่พาทย์ เป็นต้น	ไครเมีย สงคราม กลางเมืองใน อเมริกา สงครามฝรั่งเศส- ปรัสเซีย	เอกสาร มีการ สำรวจอวกาศ และการสำรวจใต้ มหาสมุทร
ลักษณะของ ดนตรี	1) ผลงานจะมีการ ตกแต่งประดับ ประดา มีความ หรูหราและให้ ความรู้สึกอ่อนไหว ทั้งผลงานในด้าน ดนตรี งาน จิตรกรรม ประติมากรรม และ สถาปัตยกรรม 2) ลักษณะการ ประพันธ์เพลงเป็น แบบโพลีโฟนี (Polyphony) เป็น บทเพลงที่มีแนวขับ ร้องและแนวในการ บรรเลงบทเพลง 3) ลักษณะการแต่ง ที่มีการร้องเพียง อย่างเดียว (Monody) 4) มีแนวการร้อง เสียงต่ำ (Basso Continuo) 5) มีการใส่ Ornamentation ในแนวของตนเอง	1) เป็นดนตรีบริสุทธิ์ (Pure music or Absolute Music) ไม่มีการใช้อารมณ์ หรือเรื่องราวใด ๆ อยู่เบื้องหลังบท เพลง 2) เพลงประเภท ซิมโฟนีแบ่งออกเป็น 4 ท่อน 3) บทเพลงประเภท Solo Concerto แบ่งออกเป็น 3 ท่อน 4) มีการเล่นแบบ ร่วมกัน Chamber Music 5) ทำนองเป็น ทำนองที่ไพเราะ ดึงดูดผู้ฟัง (Gallant Style) 6) มีลักษณะการ แต่งเป็นแบบโฮ โมโฟนี (Homophony)	คีตกวีมีความเป็นตัว ของตัวเองมากขึ้น แสดงออกถึง ความรู้สึกอย่าง อิสระ เป็นการแต่ง เพลงด้วยอารมณ์ จินตนาการและ ความรู้สึก บทเพลง ประเภทออเครส ตรามีการขยายใหญ่ ขึ้น มีบทเพลงประเภท ชาตินิยมเพื่อ เรียกร้องอิสรภาพ และสร้าง บรรยากาศของ ท้องถิ่นบ้านเกิด	1) คีตกวีได้ปฏิวัติ วิธีการแต่งเพลง การสร้างเสียง การสร้างลีลา การบรรเลง แต่ ยังคงรูปแบบแผน ของเพลงยังคงอยู่ มีการ 2) มีการผสมวง โดยใช้เครื่อง ดนตรีประเภท Percussion เล่น กับเครื่องอื่น ๆ 3) มีการประพันธ์ ดนตรีแบบอิม เพรสชันนิสต์ (Impressionism) เป็นเสมือนโม ภาพเลื่อน ๆ ใน จินตนาการ เป็น การสร้าง บรรยากาศ มี อารมณ์แบบ ล่องลอย สงบ และมีความนุ่ม นวลในลีลา 4) มีการประพันธ์ ดนตรีแบบเอ็กซ์

หัวข้อ / ยุค	ยุคบาโรค (Baroque)	ยุคคลาสสิก (Classic)	ยุคโรแมนติก (Romantic)	20 th Century
	<p>6) มีการเล่นแบบใช้ปฏิภาณ Improvisation</p> <p>7) มีความแตกต่างในด้านความเร็วช้าดังเบา ที่ชัดเจน (Terraced Dynamic)</p> <p>8) มีทั้งการบรรเลงเดี่ยวและการบรรเลงร่วมกันเป็นวง</p> <p>9) บทเพลงเป็นบทเพลงในโบสถ์ และบทเพลงนอกโบสถ์จะเป็นบทเพลงที่มีความสนุกสนาน</p>			<p>เพรสชันนิสต์ (Expressionism) เป็นการสร้างสรรค์ดนตรีจากความประทับใจจากภายนอก ผลงานมีลักษณะเหมือนภาพฝันหรือบรรยากาศอันเลื่อนราง</p> <p>5) ดนตรีเน้นเรื่องของจิตใจ (Inner Self)</p> <p>6) มีการประพันธ์ดนตรีแบบนีโอคลาสสิก (Neoclassicism) คือการกลับไปใช้แบบแผนและเทคนิคของดนตรีในยุคบาโรคและยุคคลาสสิก</p> <p>7) มีการประพันธ์ดนตรีประเภทดนตรีแจ๊ส ดนตรีป๊อปปูล่า และดนตรีอิเล็กทรอนิกส์</p>
นักประพันธ์ที่สำคัญ	J.S Bach, Scarlatti, Hendel, Vivaldi เป็นต้น	C.P.E Bach, Haydn, Mozart, Beethoven เป็นต้น	Schubert, Chopin, Schumann, Liszt, Verdi, Brahms,	Bartok, Debussy, Gershwin, Hindemith,

หัวข้อ / ยุค	ยุคบาโรค (Baroque)	ยุคคลาสสิก (Classic)	ยุคโรแมนติก (Romantic)	20 th Century
			Tchaikovsky, Smetana, Strauss, Mendessohn เป็นต้น	Ravel, Shostakovich, Stravinsky, Puccini, Berg, Copland เป็นต้น
เครื่องดนตรี	Organ, Harpsichord, Violin, Clavichord, Oboe, Bassoon, French Horn, Flute, Guitar, วง ออเครสตราขนาดเล็ก	Piano และเครื่อง ดนตรีในวงออเครส ตรา Percussion, Brass, Strings, Woodwind	Piano และเครื่อง ดนตรีในวงออเครส ตรา Percussion, Brass, Strings, Woodwind	Piano และเครื่อง ดนตรีในวงออเค รสตรา และดนตรี ประเภทอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Music) และมีการ บันทึกเทป (Tape Record)
ประเภทของบท เพลง	Choral, Church Cantata, Trio Sonata, Concerto Grosso, Sinfonia, Cantata, Sacred Song, Motet, Oratorio, Suite Mass, Chant, Fugue	Instrument Music เพลงที่บรรเลงด้วย เครื่องดนตรี Sonata Form บท เพลงประเภทโซนา ตา Opera อوبرา String Quartet Concerto Symphony	เพลงขับร้อง เพลงเปียโนสั้น ๆ เพลงในวงออเครส ตรา โซนาตา (Sonata) ซิมโฟนี (Symphony) คอน แชร์โต (Concerto) โอเวอร์เจอร์ (Overture) บท เพลงประเภท อوبرา (Opera) บัลเลต์ (Ballet) ซิม โฟนิคโพเอ็ม (Symphonic Poem) ดนตรี ประจำชาติ ดนตรี ชาตินิยม และดนตรี พื้นเมือง	เพลงประเภท อوبرา (Opera) ดนตรีประเภท แชมเบอร์ (Chamber Music) ดนตรีประเภทออ เครสตรา Ballet, Musical Theater, Film Music, Computer Music เป็นต้น

หัวข้อ / ยุค	ยุคบาโรค (Baroque)	ยุคคลาสสิก (Classic)	ยุคโรแมนติก (Romantic)	20 th Century
			Programme Music, Ballet, Waltz	
เทคนิคที่ใช้ในการเล่น	แคนท์เตอร์พอยท์ (Counterpoint)	1) ใช้เทคนิคในการ บรรเลงชิ้นสูง เช่น มี การสอดสลับ การ รับตอบ การ ล้อเลียนระหว่าง ท่วงทำนอง 2) มีการเล่น Alberti Bass 3) มีการใช้ไตรแอด (Triad Chord) มาก ขึ้น 4) มีการประสาน เสียงแบบ Diatonic Harmony 5) การเล่นแบบการ ใช้ปฏิภาณ (Improvisation) ได้รับความนิยม น้อยลง	มีการใช้การ เน้นหนักเบาที่ รุนแรง ทำให้เกิด ความสะเทือน อารมณ์ มีการใช้ คอร์ดกระด้าง มีการ ใช้สีสันของเสียง (Tone Color) มี การขับร้องด้วยคน จำนวนมากกับวง ออเครสตรา มีการ ใช้การเล่นแบบ ครึ่งเสียง (Semi – Tone)	1) มีการเปลี่ยน บันไดเสียงใหม่ เช่น การใช้บันได เสียงแบบ 6 เสียง (Whole Tone Scale) และมีการ เคลื่อนที่ไปแบบ คู่ขนาน 2) มีการเลิกใช้บัน ไดเสียง แต่ใช้ เสียง 12 เสียงใน โครมาติคสเกล หรือที่เรียกว่า Atonality

ที่มา : สังคีตนิยม ว่าด้วยดนตรีตะวันตก : ไชแสง ศุขะวัฒน์, 2554

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปรายละเอียดและลักษณะเด่น ๆ ที่สำคัญในแต่ละยุคสามารถสรุปลักษณะ รูปแบบของบทเพลงในแต่ละยุคได้ดังต่อไปนี้

ยุคบาโรค (Baroque Period, 1600 – 1750)

ผลงานจะมีการตกแต่งประดับประดา มีความหรูหราและให้ความรู้สึกอ่อนไหวทั้งผลงานในด้านดนตรี งานจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม ลักษณะการประพันธ์เพลงเป็นแบบโพลีโฟนี (Polyphony) เป็นบทเพลงที่มีแนวขับร้องและแนวในการบรรเลงบทเพลง ลักษณะการแต่งที่มีการร้องเพียงอย่างเดียวแนวเดียว (Monody) มีแนวการร้องเสียงต่ำ (Basso Continuo) มีการใส่

โน้ตประดับ (Ornamentation) เช่น trill, turn, mordant, appoggiatura เป็นต้น ในแนวของตนเอง มีการเล่นแบบใช้ปฏิภาณ (Improvisation) การขับร้องเป็นการเน้นคุณภาพของเสียงร้องมากกว่าการใส่อารมณ์เป็นวิธีการร้องอย่างโออาตามแบบอิตาลี (Bel Canto) มีความแตกต่างในด้านความเร็วช้า ดังเบาที่มีความแตกต่างกันเป็นระดับขั้นที่ชัดเจน (Terraced Dynamic) มีทั้งการบรรเลงเดี่ยวและการบรรเลงร่วมกันเป็นวง บทเพลงเป็นบทเพลงในโบสถ์เกี่ยวกับศาสนาและการสรรเสริญพระเจ้า (Church Music, Oratorio, Church Cantata) และบทเพลงนอกโบสถ์จะเป็นบทเพลงที่มีความสนุกสนาน

ประเภทของบทเพลงที่นิยมเล่นได้แก่ โซนาตา (Sonata) ที่แต่งสำหรับการแสดงของเครื่องดนตรี สุวิท (Suite) คอนแชร์โต กรอสโซ (Concerto Grosso) ทอคคาตา (Toccatto) พร็ลูดและฟิวก์ (Prelude and Fugue) แคนตาตา (Cantata) ในการแต่งอุปรากร จะมีท่อนร้องอาเรีย (Aria) ท่อนขับร้องเจอร์จา (Recitative) เป็นการร้องแบบกึ่งร้องกึ่งพูดที่ไม่มีระดับเสียงชัดเจน คล้ายการพูดตามจังหวะอย่างเร็วสลับกับช่วงอาเรีย มีสังคีตลักษณะแบบสามตอนในแบบ (Da Capo form, ABA) มีการใช้สังคีตลักษณะแบบริตอร์เนลโล (Ritornello form) คือมีการนำทำนองสำคัญกลับมาหลายครั้งและบรรเลงพร้อมกันทั้งวง พบในคอนแชร์โตกลุ่ม และเดี่ยว

ยุคคลาสสิก (The Classical Period, 1750 – 1820)

ลักษณะดนตรีในยุคคลาสสิกจะมีความสมดุล (Balance) มีความสง่างาม (Elegance) มีความเรียบง่าย (Simplicity) มีความแตกต่าง (Contrast) และมีความเคลียร์ (Clarity) มีเนื้อหาในการแต่งแบบ Homophonic texture และมีทำนองที่ไหลรินแบบเรียบง่าย มักจะมีการประพันธ์แบบใช้ 2 หรือ 4 ห้องในหนึ่งประโยค มีความแตกต่างในเรื่องความดังเบา (Crescendos and diminuendos) มีจังหวะที่หลากหลาย มีการใช้เสียงประสานที่เน้นโทนิค และ โดมิแนนท์ (Tonic and Dominant) มีการประพันธ์บทเพลงประเภทโซนาตา (Sonata) โดยเฉพาะการประพันธ์ในรูปแบบ โซนาตา อเลโกร (Sonata allegro form) ซึ่งประกอบด้วยท่อน Exposition, Development, Recapitulation และ The Rondo (ในท่อน Exposition นั้นประกอบไปด้วย first subject, transition, second subject, closing theme, development, recapitulation) เครื่องดนตรีที่ใช้นิยมให้มีการแสดงแบบเดี่ยว เช่น ไวโอลิน และเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด

ในช่วงต้นของยุคคลาสสิกมีลักษณะการประพันธ์ในรูปแบบที่เรียกว่า Galant Style คือเป็นดนตรีที่ฟังสบาย ๆ ไม่มีเนื้อหาที่จริงจัง มักมีทำนองเพลงกับแนวประกอบไม่มีการใช้โน้ตประดับ (ณชชา โสคติยานุรักษ์, 2550) ในช่วงปลายยุคมีการใช้การประพันธ์เพลงแบบ Storm and Stress เป็นการประพันธ์แบบของประเทศเยอรมันที่มีเรื่องความแตกต่างทางด้านอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง

เรื่องการใช้โน้ตประดับ (Ornament) คล้าย ๆ กับยุคบาโรค ได้แก่ trill, mordant, turn, appoggiatura เป็นต้น เครื่องดนตรีมีความนิยมเล่นเปียโนมากขึ้น การเล่นฮาร์ปซิคอร์ดมีความนิยมน้อยลง ประเภทของผลงานในยุคนี้ได้แก่ อوبرา (Opera) บัลเลตต์ (Ballet) ซิมโฟนี (Symphonies) ผลงานประเภทเปียโน (Piano works) รวมถึงการแสดงเดี่ยวคีย์บอร์ด (Solo Keyboard)

ยุคโรแมนติก (Romantic Period, 1820-1900)

คีตกวีมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น แสดงออกถึงความรู้สึกอย่างอิสระ เป็นการแต่งเพลงด้วยอารมณ์ จินตนาการและความรู้สึก มีการขยายลักษณะการประพันธ์ไปในประเทศเยอรมันและทั่วยุโรปโดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศสและประเทศอังกฤษ บทเพลงประเภทออเครสตรา มีการขยายใหญ่ขึ้น มีบทเพลงประเภทชาตินิยม (Nationalism) เพื่อเรียกร้องอิสรภาพและสร้างบรรยากาศของท้องถิ่นบ้านเกิด (Folk Music, Folk Dance) เป็นเรื่องสำคัญ มีการใช้การประสานเสียงและการเปลี่ยนบันไดเสียงแบบไม่ปกติ ทำนองจะมีการใส่อารมณ์เข้าไปเกี่ยวข้อง มีการใช้ขั้นคู่แบบ Augmented, Diminished และ Chromatic Interval ลักษณะของจังหวะในบทเพลงมีความหลากหลาย มีการใช้เพดัล (Pedals) ในการสร้างเสียงต่าง ๆ มีนักดนตรีที่มีความสามารถมีฝีมือที่ยอดเยี่ยมเป็นพิเศษ เกิดขึ้นมากมาย (Virtuoso Soloist) มีการแสดงคอนเสิร์ตในเชิงพาณิชย์ มีบริษัทในการจัดแสดง อوبرา มีโรงเรียนและมหาวิทยาลัยทางดนตรีเกิดขึ้นมากขึ้น (Schools and Conservatories)แทบทุกบ้านจะมีเปียโนเป็นของตนเอง มีการเรียนเปียโนที่บ้านโดยการจ้างครูมาสอน มีครูสอนเปียโนเกิดขึ้นมากมาย เรียกได้ว่าเป็นยุคทองของเปียโน (The Golden era of Piano) มีการพิมพ์โน้ตดนตรี มีการใช้โน้ตประดับเช่น trill, acciaccatura, trun เป็นต้น

ประเภทของบทเพลงที่นิยมในสมัยนี้ได้แก่ เพลงขับร้อง เพลงเปียโนสั้น ๆ เพลงในวงออเครสตรา โซนาตา (Sonata) ซิมโฟนี (Symphony) คอนแชร์โต (Concerto) โอเวอร์เจอร์ (Overture) บทเพลงประเภทอوبرา (Opera) บัลเลตต์ (Ballet) ซิมโฟนิคโพเอม (Symphonic Poem) ดนตรีประจำชาติ ดนตรีชาตินิยม และดนตรีพื้นเมือง Programme Music, Ballet, Waltz เป็นต้น

ยุคศตวรรษที่ 20 (20th Century, 1900 – 2000)

คีตกวีได้ปฏิวัติวิธีการแต่งเพลง การสร้างเสียง การสร้างลีลา การบรรเลง แต่ยังคงรูปแบบแผนของเพลงยังคงอยู่ มีการผสมวงโดยใช้เครื่องดนตรีประเภท Percussion เล่นกับเครื่องอื่น ๆ มีการประพันธ์ดนตรีแบบอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionism) เป็นเสมือนมโนภาพเลื่อน ๆ ในจินตนาการ เป็นการสร้างบรรยากาศ มีอารมณ์แบบล่องลอย สงบ และมีความนิ่มนวลในลีลา มีการประพันธ์ดนตรีแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ (Expressionism) เป็นการสร้างสรรค์ดนตรีจากความประทับใจ

จากภายนอก ผลงานมีลักษณะเหมือนภาพฝันหรือบรรยากาศอันเลื่อนราง ดนตรีเน้นเรื่องของจิตใจ (Inner Self) มีการประพันธ์ดนตรีแบบนีโอคลาสสิก (Neoclassicism) คือการกลับไปใช้แบบแผน และเทคนิคของดนตรีในยุคบาโรคและยุคคลาสสิก มีการประพันธ์ดนตรีประเภท ดนตรีแจ๊ส (Jazz, Ragtime) ดนตรีป๊อปปูล่า ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ ดนตรีพื้นเมืองหรือดนตรีพื้นบ้าน (Folk Music) เพลงสไตล์สเปน (Spanish) เพลงลาตินอเมริกา (Latin-American) แทงโก้ (Tango) รุมบ้า (Rumba) มีการเปลี่ยนบันไดเสียงใหม่ เช่น การใช้บันไดเสียงแบบ 6 เสียง (Whole Tone Scale) และมีการเคลื่อนที่ไปแบบคู่ขนาน มีการเลิกใช้บันไดเสียง แต่ใช้เสียง 12 เสียงในโครมาติกสเกล หรือที่เรียกว่า Atonality

การที่ผู้สอบจะเล่นบทเพลงต่าง ๆ ได้ดีจะต้องสามารถวิเคราะห์รายละเอียดในบทเพลงในภาพรวมโดยมีหลักการดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ณชชา พันธุ์เจริญ, 2553)

1. ทราบชื่อผู้แต่ง ปีที่แต่ง เพื่อใช้เป็นหลักการว่าบทเพลงอยู่ในยุคใดเช่นบทเพลงอยู่ในยุคบาโรค ยุคคลาสสิก หรือยุคโรแมนติก เป็นต้น ซึ่งรูปแบบ และวิธีการบรรเลงบทเพลงในแต่ละยุคนี้มีความแตกต่างกัน และผู้แต่งแต่ละคนมีลักษณะการประพันธ์และวิธีการเล่นที่แตกต่างกัน

2. ชื่อของบทเพลง จำนวนท่อนและอัตราความเร็วของบทเพลง สามารถบ่งบอกประเภทของบทเพลงและเครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงว่าเป็นชนิดใด เช่น บทเพลงประเภทโซนาตา คอนแชร์โต เป็นต้น ได้ทราบถึงเครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลง ได้แก่ การเดี่ยวเปียโน การบรรเลงระหว่างเปียโนกับไวโอลิน หรือเป็นการบรรเลงโดยวงซิมโฟนี เป็นต้น บทเพลงมีกี่ท่อน และแต่ละท่อนต้องใช้อัตราความเร็วหรือจะต้องเล่นในลีลาแบบไหน เช่น การเล่นด้วยอัตราช้า ช้ามาก เร็วหรือเร็วมาก รวมถึงทำให้ทราบถึงจำนวนนาทีกี่ในแต่ละท่อนและโดยเวลาโดยรวมที่ใช้ในการบรรเลงได้ด้วย ซึ่งจำนวนนาทีกี่ในแต่ละบทเพลงและภาพรวมในโปรแกรมการแสดงในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโนเรื่องเวลาที่กำหนดในการสอบมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

3. กุญแจเสียง และการเปลี่ยนบันไดเสียง (Modulation) จะทำให้ผู้สอบทราบว่าบทเพลงแต่ละบทเพลงอยู่ในกุญแจเสียงและคีย์อะไร มีการเปลี่ยนบันไดเสียงในแต่ละท่อนหรือไม่ เช่นมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงแบบเสียงร่วม (Relative Key) กุญแจเสียงแบบคู่ขนาน (Parallel Key) เป็นต้น หากผู้สอบสามารถวิเคราะห์ในเรื่องบันไดเสียงได้ก็จะสามารถนำบันไดเสียงต่าง ๆ ที่อยู่ในบทเพลงออกมาฝึกซ้อมทางด้านเทคนิค หาวิธีการใช้นิ้วในการเล่นส่วนย่อยของแต่ละประโยคหรือแต่ละบันไดเสียงจะทำให้เป็นประโยชน์ในการฝึกเล่นบทเพลงนั้น ๆ

4. โครงหลักของทำนอง เป็นเรื่องจำเป็นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิเคราะห์บทเพลง เพราะโครงหลักของทำนองเป็นตัวกำหนดระดับความสำคัญของตัวโน้ตและทิศทางของทำนอง ทำให้

สามารถเล่นทำนองที่กำหนดได้ด้วยความเข้าใจ ทราบว่าจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของประโยคเพลงอยู่ตรงไหน ทำให้ทราบว่าทเพลงมีกี่แนวและแนวไหนที่สำคัญมากน้อยกว่ากันอย่างไร

5. การศึกษาเรื่องเสียงประสาน (Harmony) จะทำให้ทราบถึงเรื่องการใช้คอร์ด การประสานเสียงในแต่ละแนว ซึ่งการใช้เสียงประสานในแต่ละยุคและแต่ละนักประพันธ์นั้นมีความแตกต่างกัน เช่น ในยุคบาโรคมีการเล่นแบบด้นในแนวเบสตัวเลข (Figured Bass) โดยการเล่นคีย์บอร์ดหรือฮาร์ปซิคอร์ดโดยใช้ทักษะและเทคนิคในการด้นของแต่ละคนแตกต่างกัน ในยุคคลาสสิกมีความสัมพันธ์ระหว่างโทนิค (Tonic) และโดมิแนนท์ (Dominant) รวมถึงโหมด (Mode) ต่างๆ ในยุคโรแมนติก มีการประสานเสียงด้วยระบบเครื่องเสียง (Chromaticism)

6. การวิเคราะห์รูปแบบ (Form) ในการประพันธ์ว่ามีสังคีตลักษณะหรือรูปแบบในทางดนตรีที่มีโครงสร้างในส่วนต่าง ๆ ที่แตกต่างกันว่าในรูปแบบใดจะช่วยให้การฝึกและการบรรเลงเป็นไปด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น สังคีตลักษณะต่าง ๆ นี้เป็นแบบแผนที่พบได้ในวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก เช่น

6.1 สังคีตลักษณะแบบสองตอน (Binary Form) ได้แก่บทเพลงประเภทสวิต (Suite) หรือบทเพลงประเภทเต้นรำ เช่น อัลเลอมานด์ (Allemande) คูรานด์ (Courante) ซาราบานด์ (Sarabande) จิก (Gigue) กาวอด (Gavotte) โปโลแนส (Polonaise) มินูเอ็ต (Minuet) ทรีโอ (Trio) เป็นต้น

6.2 สังคีตลักษณะสามตอน (Ternary Form) เป็นรูปแบบการประพันธ์เพลงที่ได้รับความนิยมมาจนถึงปัจจุบันเนื่องจากการประพันธ์ที่เรียบง่าย ไม่ยุ่งยาก สามารถนำเสนอความแตกต่างได้หลากหลาย

6.3 สังคีตลักษณะรอนโด (Rondo) เป็นสังคีตลักษณะที่มีการนำทำนองหลักกลับมาหลายครั้ง การเสนอทำนองหลักจะสลับกับทำนองต่าง ๆ เป็นสังคีตลักษณะประเภทแรกที่มีโครงสร้างใหญ่ มักจะอยู่ในอัตราความเร็ว มีชีวิตชีวาสนุกสนาน ทำนองหลักจะเป็นทำนองที่สะดุดหูและจำง่ายเมื่อทำนองนี้ถูกนำกลับมาเล่นซ้ำจะทำให้ผู้ฟังสามารถนึกออกได้ทันที

6.4 สังคีตลักษณะโซนาตา (Sonata) เป็นประเภทของบทประพันธ์เพลง เป็นเพลงสำหรับเครื่องดนตรีเดี่ยวเช่น เปียโนโซนาตา (Piano Sonata) ก็คือบทเพลงสำหรับเดี่ยวเปียโน ไวโอลินโซนาตา (violin sonata) เป็นบทเพลงสำหรับเดี่ยวไวโอลิน บทประพันธ์เพลงประเภทนี้มักประกอบด้วย 3 หรือ 4 ท่อน ท่อนแรกมักอยู่ในอัตราเร็วและอยู่ในสังคีตลักษณะโซนาตา ท่อนที่ 2 อยู่ในอัตราช้าและอาจจะอยู่ในสังคีตลักษณะสามตอน หรือสังคีตลักษณะทำนองหลักและการแปร (Theme and Variation) หรือสังคีตลักษณะอื่นๆ ท่อนที่ 3 มักอยู่ในบรรยากาศที่เร่งสนุกสนานในจังหวะเต้นรำแบบมินูเอ็ต (Minuet) ส่วนท่อนสุดท้ายก็มีชีวิตชีวาในสังคีตลักษณะรอนโด (Rondo) โครงสร้าง

พื้นฐานของโซนาตาได้แก่ 1) ช่วงนำ (Introduction) 2) ช่วงเชื่อม (Transition) 3) ช่วงเชื่อมกลับ (Retransition) 4) ช่วงหางเพลง (Coda) 5) ช่วงสรุป (Conclusion) 6) ช่วงหางเพลงย่อย (Codetta) 7) ทำนองหลักช่วงเชื่อม (Transition theme) 8) ทำนองหลักช่วงสรุป (Concluding theme)

6.5 สังคีตลักษณะทำนองหลักและการแปร (Theme and Variation) เป็นสังคีตลักษณะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ใช้เทคนิคการแปรทำนอง สังคีตลักษณะทำนองหลักและการแปรประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่ส่วนที่เป็นทำนองหลักและส่วนที่เป็นการแปร ปิดท้ายด้วยช่วงหางเพลงซึ่งจะมีหรือไม่ก็ได้ ทำนองหลัก (Theme) จะเป็นทำนองพื้นฐานในการแปรทำนองต่อไป มักจะเป็นทำนองธรรมดาที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน ฟังเพียงครั้งเดียวก็สามารถจำได้ คอร์ดที่ใช้มักเป็นคอร์ดพื้นฐาน การแปร (Variation) จะเป็นการนำทำนองหลักตั้งแต่ต้นจนจบมาแปรหลายครั้ง ในการแปรแต่ละครั้งจะเรียกว่าเป็นการแปรครั้งที่ 1 (Var. I) การแปรครั้งที่ 2 (Var. II) เป็นต้น การแปรมักจะมีความยาวเท่า ๆ กับทำนองหลัก

6.6 คอนแชร์โต (Concerto) เป็นประเภทของบทเพลงที่มี 3 ท่อนในอัตราเร็ว ช้า เร็ว แนวคิดสำคัญที่สุดของคอนแชร์โตก็คือต้องมีการเล่นประชันกันระหว่างผู้เล่นเดี่ยวและวงดนตรี หรือการเล่นประชันกันระหว่างวงดนตรี สังคีตลักษณะที่ปรากฏอยู่ในท่อนต่าง ๆ จะถูกประยุกต์รูปแบบเพื่อให้สามารถรองรับการประชันและการอวดฝีมือของผู้เล่นเดี่ยวได้

6.7 ฟิวจ์ (Fugue) เป็นกระบวนการประพันธ์เพลงที่ท้าทายความสามารถในการสอดประสานทำนองหลายแนวของนักแต่งเพลงในยุคบาโรคและยุคต่อมา กระบวนการแต่งมีความสลับซับซ้อนมาก ต้องใช้ชั้นเชิงสูงทั้งในแง่ของการประพันธ์และการบรรเลง ในยุคแรก ๆ มักเป็นบทเพลงสำหรับเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือฮาร์ปซิคอร์ดและต่อมามีการประพันธ์สำหรับวงดนตรีด้วย ฟิวจ์เป็นบทประพันธ์เพลงประเภทสอดประสานแนวทำนองที่ประกอบด้วย 2 - 5 แนวแต่ที่นิยมกันมากที่สุดคือ 3 - 4 แนว ประกอบด้วยตอนนำเสนอ (Exposition) ตอนกลาง (Middle section) และตอนท้าย (Final section)

ต่อไปนี้จะเป็นการหนังสือที่มีเนื้อหาในเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกที่สามารถไปศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดต่อไปได้ ได้แก่

1. สังคีตนิยม ว่าด้วยดนตรีตะวันตก (ไขแสง สุขะวัฒน์) 2554 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
2. ดนตรีแห่งชีวิต (สุรพงษ์ บุณนาค) 2548 สำนักพิมพ์สารคดี ในนามบริษัทวิริยะธุรกิจ จำกัด กรุงเทพมหานคร

3. นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่ 1 (ทวี มุขธระโกษา) 2551 บริษัทพิมพ์ดี จำกัด กรุงเทพมหานคร
4. นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่ 2 (ทวี มุขธระโกษา) 2551 บริษัทพิมพ์ดี จำกัด กรุงเทพมหานคร
5. ดนตรีปริทรรศน์ (ไขแสง ศุขะวัฒน์) 2554 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
6. สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์ (ณัชชา โสคติยานุรักษ์) 2544 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
7. ดนตรีศตวรรษที่ 20 (วิบูลย์ ตะกุลฮุ่น) 2558 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
8. ดนตรีศึกษาหลักการและสาระสำคัญ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์) 2555 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
9. สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์ (ณัชชา พันธุ์เจริญ) 2553 สำนักพิมพ์ บริษัท ธนาเพรส จำกัด กรุงเทพมหานคร
10. Oxford Concise Dictionary of Music (Michael Kennedy, Joyce Bourne) 2004 Oxford University Press, USA
11. The Harvard Dictionary of Music (Harvard University Press Reference Library) 2003 Belknap Press: An Imprint of Harvard University Press; 4th edition
12. Music an Appreciation sixth edition (Roger Kamien) 1996 The McGraw-Hill Companies., Inc. United state of America
13. The Usborne Story of Music (Eileen O'Brien) 1998 E.D.C. Publishing; Rev Upd edition
14. A Performer's Guide to Music of the Baroque Period (Burton, Anthony) 2002 ABRSM, United Kingdom
15. A Performer's Guide to Music of the Classical Period (Burton, Anthony) 2002 ABRSM, United Kingdom

16. A Performer's Guide to Music of the Romantic Period (Burton, Anthony) 2002
ABRSM, United Kingdom

17. Anthology of Baroque Keyboard Music (Maurice Hinson) Alfred Publishing
Co., Inc., USA

18. Anthology of Classical Piano Music (Maurice Hinson) Alfred Publishing Co.,
Inc., USA

19. Anthology of Romantic Piano Music (Maurice Hinson) Alfred Publishing Co.,
Inc., USA

20. Anthology of 20th Century Piano Music (Maurice Hinson) Alfred Publishing
Co., Inc., USA

1.3 ตัวอย่างการเลือกโปรแกรมการแสดงเปียโนในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (Recital Programme)

จากรายชื่อบทเพลงที่ผู้สอบสามารถเลือกเป็นโปรแกรมสอบในข้อ 1.1 ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางในการเลือกชุดบทเพลงในการแสดงไว้ 7 ตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบในระดับนี้มาแล้วรวมถึงคำแนะนำจากกรมสอบ การเลือกบทเพลงจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับผู้สอบทั้งทางด้านความหลากหลาย ความสมดุลของโปรแกรมการแสดง ตรงกับความถนัดและความสามารถของผู้บรรเลง ตัวอย่างต่าง ๆ จะมีความหลากหลายของการเลือกผู้ประพันธ์ ไม่มีการเลือกผู้ประพันธ์ซ้ำเกินกว่า 1 คน มีความหลากหลายในยุคสมัย แต่ละเพลงมีความแตกต่างในการแสดงออกทางด้านเทคนิคของผู้สอบ ในแต่ละชุดโปรแกรมจะมีการเลือกบทเพลงประเภทโซนาตา 1 เพลงเป็นบทเพลงใหญ่ ที่สามารถแสดงออกทางด้านความเข้าใจ เทคนิคต่าง ๆ ในการบรรเลงในแต่ละท่อนที่มีลักษณะการประพันธ์แตกต่างกันทั้งทางด้านความช้า – เร็ว หรือการมีบทเพลงประเภท Minuet ในบางท่อน มีการเปลี่ยนคีย์ ผู้สอบต้องทำความเข้าใจและแสดงออกได้อย่างถูกต้อง และโปรแกรมการแสดงอยู่ในระยะเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที) ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

Sonatas in G major, Kp 259 and 260	Domenico Scarlatti (1685-1757)
Sonata in C major, K.309	W.A. Mozart (1756-1791)
Novellette No.1 in F major Op.21	Robert Schumann (1810-1856)
La Cathédral Engloutie (from Preludes book I)	Debussy (1862-1918)

ที่มา : Prof. Edward Ho อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน และนางสาวเสาวลักษณ์ อักษรศิริ

ในตัวอย่างที่ 1 บทเพลงที่เลือกจะมีความหลากหลายของยุคสมัยได้แก่ บทเพลงในยุคบาโรคของ Scarlatti บทเพลงในยุคคลาสสิกของ Mozart บทเพลงในยุคโรแมนติกของ Schumann และบทเพลงในยุคอิมเพรสชันนิสม์ของ Debussy มีความหลากหลายของผู้ประพันธ์ที่ไม่ซ้ำกัน มีบทเพลงใหญ่ประเภทโซนาตาอยู่ในโปรแกรมคือบทเพลง Sonata in C major, K.309 ของ Mozart มีบทเพลงที่แสดงออกถึงเทคนิคการเล่นในยุคอิมเพรสชันนิสม์ที่มีสีสันทัน (Tone Color) คือเพลง La Cathédral Engloutie (from Preludes book I) ของ Debussy ที่มีความแตกต่างไปจากบทเพลงอื่น ๆ เพื่อให้ผู้สอบแสดงความสามารถทางด้านเทคนิคการแสดงได้หลากหลายยิ่งขึ้น และรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกกลับไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที)

ตัวอย่างที่ 2

Prelude and Fugue no 5 in D from “The 48” Bk 2	J.S. Bach (1685-1750)
Sonata in E-flat, Hob XVI/49	Joseph Haydn (1732 – 1809)
Nocturne in E, Op 62 no 2	Frédéric François Chopin (1810 – 1849)
Scherzo humoristique (The Cat and the Mouse)	Aaron Copland (1900 – 1990)

ที่มา : Prof. Edward Ho อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

ในตัวอย่างที่ 2 บทเพลงมีความหลากหลายของยุคสมัยได้แก่ บทเพลงในยุคบาโรคของ J.S. Bach บทเพลงในยุคคลาสสิกของ Haydn บทเพลงในยุคโรแมนติกของ Chopin และบทเพลงสมัยใหม่ของ Copland ในด้านความหลากหลายของประเภทของบทเพลงมีความหลากหลายเช่น บทเพลงประเภท Prelude and Fugue ที่ผู้สอบจะได้แสดงความสามารถในการเล่นแบบการสอดประสานหลาย ๆ แนวมีการใช้เทคนิคการเล่นอย่างรวดเร็วของนิ้ว มีบทเพลงใหญ่ประเภทโซนาตาของ Haydn คือ Sonata in E-flat, Hob XVI/49 ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีหลายท่อน แต่ละท่อนมีความ

หลากหลายของคีร์ รูปแบบและลักษณะของบทเพลง มีบทเพลงซำอันแสนไพเราะของ Chopin คือ เพลง Nocturne in E, Op 62 no 2 ที่ต้องใช้การแสดงออกทางด้านอารมณ์เป็นอย่างมาก และปิดท้ายด้วยบทเพลง Scherzo humoristique (The Cat and the Mouse) ของ Copland ที่จะได้แสดงออกทางด้านเทคนิคการเล่นที่หลากหลาย การมีเสียงประสานแบบสมัยใหม่ และรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที)

ตัวอย่างที่ 3

Tocatta in E minor	J.S. Bach (1685-1750)
Sonata in C, K309	W.A. Mozart (1756-1791)
Barcarolle no 1	Gabriel Fauré (1845 – 1924)
The Man I Love	G. Gershwin (1898-1937)
I Got Rhythm	

ที่มา : Prof. Edward Ho อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

ในตัวอย่างที่ 3 บทเพลงมีความหลากหลายในด้านยุคสมัยทั้งในเพลงยุคบาโรคของ Bach เพลงในยุคคลาสสิกของ Mozart เพลงในยุคโรแมนติกของ Faure และบทเพลงสมัยใหม่ในยุค 20th Century ของ Gershwin โพรแกรมมีความหลากหลายในด้านของประเภทของบทเพลงเช่น ประเภท Tocatta ที่ผู้สอบสามารถโชว์เทคนิคการเล่นได้เป็นอย่างดี มีบทเพลงใหญ่ 1 บทเพลงประเภทโซนาตา มีบทเพลงรูปแบบป๊อป บอร์ดเวย์ มิวสิคัล และลักษณะแจ๊สในเพลง The Man I Love และ I Got Rhythm ซึ่งเป็นจังหวะที่สนุกสนาน บทเพลงมีความหลากหลายของคีร์เมเจอร์และไมเนอร์ และรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที)

ตัวอย่างที่ 4

Tocatta in E minor no.5, BWV 914	J.S. Bach (1685-1750)
Sonata in D major K.311	W.A. Mozart (1756-1791)
Impromptu in G flat major Op. 90 no. 3	Schubert (1797-1828)
La Puerta del Vino from Preludes Book 2	Debussy (1862-1918)

ที่มา : อาจารย์ธนาภรณ์ รัตธรรมกุล

ในตัวอย่างที่ 4 รายการมีความหลากหลายของยุคสมัยคือ สมัยบาโรคในบทเพลงของ Bach บทเพลงในยุคคลาสสิกจากบทเพลงของ Mozart บทเพลงในยุคโรแมนติกของ Schubert และบทเพลงในยุคอิมเพรสชันนิสม์ของ Debussy บทเพลงมีทั้งเมเจอร์และไมเนอร์คีร์ มีทั้งเพลงซำและเพลง

ที่เร็ว มีบทเพลงประเภทโซนาตา 1 เพลง บทเพลงที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ได้มากได้แก่เพลง Impromptu in G flat major Op. 90 no. 3 ของ Schubert รวมถึงบทเพลง La Puerta del Vino from Preludes Book 2 ของ Debussy ที่แสดงออกถึงสีสันทัน (Tone color) เสียงประสาน (Harmony) การแสดงออกทางด้านอารมณ์ และรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที)

ตัวอย่างที่ 5

Sonata in A Major, K 208 & 209	Domenico Scarlatti (1685-1757)
Sonata No. 31 in A flat major, Hob. XVI/46	Joseph Haydn (1732 – 1809)
Klavierstucke, Op. 118 (II. Intermezzo in A Major & III. Ballade in G Minor)	Johannes Brahms (1833 – 1897)
Trois Pieces (III. Toccata)	F. Poulenc (1899-1963)
The Man I Love & I got Rhythm	G. Gershwin (1898-1937)

ที่มา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนันทน์ จันทร์อรทัยกุล

ในตัวอย่างที่ 5 บทเพลงมีความหลากหลายในยุคสมัยทั้งในยุคบาโรคของ Scarlatti เพลงในยุคคลาสสิกของ Haydn เพลงในยุคโรแมนติกของ Brahms และบทเพลงสมัยใหม่ของ Poulenc และ Gershwin มีความหลากหลายของประเภทของบทเพลง เช่นบทเพลง Sonata in A Major, K 208 & 209 ของ Scarlatti ที่ต้องเล่นให้เหมือนการเล่น Harpsichord ในยุคบาโรค บทเพลงมีทั้งท่อนช้าและท่อนเร็ว มีบทเพลงใหญ่ประเภทโซนาตาคือ Sonata No. 31 in A flat major, Hob. XVI/46 ของ Haydn บทเพลง Klavierstucke, Op. 118 (II. Intermezzo in A Major & III. แสดงออกถึงอารมณ์ การใช้เสียงประสานได้เป็นอย่างดี บทเพลงมีทั้งเมเจอร์และไมเนอร์คีย์ มีบทเพลงประเภท Toccata ที่สามารถแสดงออกทางด้านเทคนิคการเล่นที่รวดเร็ว และจบด้วยบทเพลงสมัยใหม่ในเพลง The Man I Love & I got Rhythm และรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที)

ตัวอย่างที่ 6

Tocatta in D Major, BWV 912	J.S. Bach (1685-1750)
Sonata in C minor ('Pathétique'), Op. 13	Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)
Rhapsody in G minor, Op. 79 No. 2	Johannes Brahms (1833 – 1897)
Allegro Barbaro, BB 63	Béla Bartók (1881 – 1945)

ที่มา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันทน์ จันทร์อรทัยกุล

ในตัวอย่างที่ 6 บทเพลงมีความหลากหลายในยุคสมัยเช่น บทเพลงในยุคบาโรคของ Bach เพลงในยุคคลาสสิกของ Beethoven เพลงในยุคโรแมนติกของ Brahms และบทเพลงสมัยใหม่ของ Bartok และมีความแตกต่างในเรื่องลักษณะประเภทของบทเพลง เช่นบทเพลงประเภท Tocatta ที่เป็นลักษณะการโซว้เทคนิคการเล่น มีบทเพลงประเภทโซนาตา 1 เพลงคือ Sonata in C minor ('Pathétique'), Op. 13 บทเพลงมีทั้งเมเจอร์และไมเนอร์คีย์ มีทั้งบทเพลงช้าและเร็วในรายการ มีบทเพลงที่แสดงออกถึงเสียงประสานและการแสดงออกทางด้านอารมณ์ได้แก่เพลง Rhapsody in G minor, Op. 79 No. 2 และบทเพลงที่มีลักษณะการเล่นและเสียงประสานแบบสมัยใหม่อย่างเพลง Allegro Barbaro, BB 63 ของ Bartok และรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลาระหว่าง 32 – 38 นาที)

ตัวอย่างที่ 7

Piano Sonata No.17 in D minor, Op.31 No.2	Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)
Etude Op.10 No.3 in E Major	Frédéric François Chopin (1810 – 1849)
Danzas Argentinas Op.2	Alberto Ginastera (1916 – 1983)

ที่มา : อาจารย์สันติ แสงทอง

ในตัวอย่างที่ 7 บทเพลงมีความหลากหลายในยุคคือเพลงในยุคคลาสสิกของ Beethoven บทเพลงในยุคโรแมนติกของ Chopin และบทเพลงสมัยใหม่ของ Ginastera มีบทเพลงใหญ่ประเภทโซนาตา มีบทเพลงที่สามารถจะแสดงออกถึงเทคนิคการเล่นของผู้สอบได้เป็นอย่างดีคือบทเพลงประเภท Etude ในบทเพลง Etude Op.10 No.3 in E Major เป็นบทเพลงช้าที่ไพเราะของ Chopin ที่ต้องแสดงออกทางด้านอารมณ์ บทเพลงในโปรแกรมนี้ดูเหมือนจะสั้นเพราะมีแค่ 3 บทเพลง แต่โดยรวมรายการทั้งหมดอยู่ในเวลาที่กำหนดคือ 35 นาที (บวกลบไม่เกินร้อยละ 10 คือระยะเวลา

ระหว่าง 32 – 38 นาที) โดยผู้สอบจะเน้นในการแสดงออกทางด้านเทคนิคที่หลากหลายผ่านบทเพลงในโปรแกรมดังกล่าว

1.4 ตัวอย่างรูปแบบของสูจิบัตรการแสดง

แนวทางในการทำสูจิบัตรการแสดงซึ่งเป็นเอกสารอย่างหนึ่งของผู้สอบต้องเตรียมจัดทำและมอบให้กรรมการสอบในวันสอบ เพื่อแสดงให้เห็นว่ารายการแสดงทั้งหมดมีอะไรบ้างโดยต้องมีเนื้อหาได้แก่ ชื่อระดับในการสอบเช่น Diploma of the Associated Board of the Royal School of music ชื่อเครื่องดนตรีที่สอบ ได้แก่ Piano วัน – เวลาในการสอบตามด้วยรายการแสดงทั้งหมดที่ต้องเรียงลำดับก่อนหลังตามความเป็นจริงที่ผู้สอบจะบรรเลง ประกอบด้วยรายละเอียดของชื่อบทเพลง และรายละเอียดของแต่ละท่อนเพลง เช่น Sonata No. 31 in A flat major, Hob. XVI/46 [15:04] ระยะเวลาในการบรรเลงของแต่ละเพลงตามความเป็นจริงตามที่คุณสอบจะเล่น เรื่องเวลาของแต่ละเพลงที่คุณสอบระบุไว้กรรมการสอบจะจับเวลาตอนบรรเลงจริงด้วยว่าเป็นไปตามระยะเวลาที่แจ้งไว้หรือไม่ ซึ่งจะมีผลในระยะเวลาในการใช้สอบในภาพรวม หากใช้ระยะเวลาน้อยกว่า หรือมากกว่า ระยะเวลาที่กำหนด ผู้สอบจะถูกตัดคะแนนในส่วนนี้ทำให้มีผลต่อคะแนนรวมในการสอบการบรรเลงเดี่ยว รายชื่อผู้ประพันธ์และปีที่เกิด – เสียชีวิตเช่น D. Scarlatti (1685 – 1757) เป็นต้น ผู้สอบสามารถทำในขนาด A4 ด้วยรูปแบบและสีสันทที่สวยงามขึ้นอยู่กับผู้สอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างสูจิบัตรการแสดง

DIPLOMA OF THE ASSOCIATED BOARD

OF THE ROYAL SCHOOL OF MUSIC

Instrument: Piano

Monday, December 10th, 2012

PROGRAMME

Sonata in A Major, K 208 [1:25] D. Scarlatti (1685-1757)
 Sonata in A Major, K 209 [2:14]

Sonata No. 31 in A flat major, Hob. XVI/46 [15:04] F. J. Haydn (1732-1809)
 I. Allegro Moderato [6:04]
 II. Adagio [6:46]
 III. Finale. Presto [2:14]

From Klavierstucke, Op. 118 J. Brahms (1833-1897)
 II. Intermezzo in A Major [5:35]
 III. **Ballade** in G Minor [3:28]

From Trois Pieces F. Poulenc (1899-1963)
 III. Toccata [3:08]

The Man I Love [2:13] G. Gershwin (1898-1937)
 I got Rhythm [2:11]

ที่มา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันทน์ จันทร์อรรถกุล

1.5 ตัวอย่างการแนะนำรายชื่อซีดีและรายชื่อนักเปียโนที่น่าสนใจในการฟังเพลงตามรายชื่อบทเพลงสอบ (CDs recording suggestion follow in the DipABRSM syllabus)

ในการเลือกโปรแกรมการแสดง การฝึกซ้อมบทเพลงต่าง ๆ จะมีเรื่องการฟังบทเพลงต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกหรือการฝึกซ้อม บทเพลงต่าง ๆ ที่อยู่ในคู่มือประกอบการสอบผู้วิจัยได้แนะนำนักเปียโนที่มีชื่อเสียง มีความโดดเด่นเป็นที่นิยมที่ทำการบันทึกซีดี รวมถึงชื่อค่ายเพลงต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงในการบันทึกบทเพลงคลาสสิก และในปัจจุบันด้วยการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ผู้สอบสามารถค้นหาจากแหล่งข้อมูลเพื่อเปิดฟังได้อย่างง่ายขึ้น จากตารางต่อไปนี้นำเสนอแนวทางตามรายชื่อผู้ประพันธ์และบทเพลงที่ใช้ในการสอบครบทุกบทเพลงตามรายชื่อบทเพลงที่มีอยู่ในคู่มือประกอบการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง โดยจะแนะนำรายชื่อนักเปียโน ค่ายเพลงที่ทำการบันทึก เลขที่ซีดีในกรณีที่ต้องการหาซื้อซีดีเหล่านั้นมาฟัง รวมทั้งลิงค์ที่ผู้สอบสามารถเปิดฟังบทเพลงต่าง ๆ ได้แก่ BBC Music Magazine, Classicalfm, Gramophone, DeccaClassics, Allmusic, Prestoclassical, Youtube เป็นต้น แต่รายชื่อนักเปียโนและซีดีที่แนะนำจะเป็นการเลือกมาบางส่วนทั้งนี้ผู้สอบสามารถหาฟังเพิ่มเติมนอกเหนือจากนี้ได้

รายชื่อนักเปียโนส่วนมากที่แนะนำเป็นแนวทางในการฟังนั้นได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่แนะนำให้หาฟังจากเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือและได้รับความนิยม อาทิเช่น Gramophone เป็นนิตยสารรายเดือนในกรุงลอนดอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีคลาสสิก โดยเน้นวิจารณ์ผลงานแผ่นเสียงต่าง ๆ ในแต่ละปีนิตยสารได้มอบรางวัล Gramophone Awards ให้แก่ผลงานแผ่นเสียงคลาสสิกซึ่งถือว่าดีที่สุดประเภทนั้น ๆ เป็นนิตยสารที่ได้ชื่อว่า เป็นนิตยสารที่มีบทวิจารณ์ดนตรีคลาสสิกที่ดีที่สุดในโลกในปี 2014 นิตยสารมีสมาชิกอยู่ในระบบราวสองหมื่นกว่าคนรวมถึงสมาชิกออนไลน์อีกด้วย นิตยสารจะมีการจัดรางวัลให้แก่แผ่นเสียงที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ 4 – 5 รายการในการเข้ารับรางวัล Gramophone Critics' Choice และยังมีกรให้รางวัล Hall of Fame แก่ 50 ศิลปิน ผู้ผลิตในแต่ละปีจากบทวิจารณ์ที่มีความคิดเห็นมากกว่า 45,000 บทวิจารณ์ ปัจจุบันสามารถติดตามข่าวสารได้ที่ <https://www.facebook.com/GramophoneMagazine/>

นิตยสาร BBC Music Magazine เป็นนิตยสารรายเดือนตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1992 อยู่ในเครือ BBC และ Warner Music Enterprises เป็นนิตยสารที่สะท้อนผลงานออกอากาศทางวิทยุโดยเน้นเรื่องดนตรีคลาสสิกรวมถึงบทเพลงแจ๊สและเพลงระดับโลก นิตยสารมีสมาชิกราวสามหมื่นกว่าคนปัจจุบันสามารถติดตามข่าวสารได้ที่ <https://www.facebook.com/classicalmagazine/>

นิตยสาร Classical FM เป็นนิตยสารรายเดือนที่ตีพิมพ์โดย Haymarket ในสหราชอาณาจักรตีพิมพ์เกี่ยวกับสถานีวิทยุ FM ที่ออกอากาศเพลงคลาสสิก และสถานีวิทยุพาณิชย์ต่าง ๆ ที่นำเสนอเพลงคลาสสิกในอังกฤษ นอกจากนี้นิตยสารยังมีบทวิจารณ์แผ่นเสียงเพลงคลาสสิกและการแสดงสด รวมไปถึงบทเพลงใหม่ ๆ จากอัลบั้มแผ่นเสียงล่าสุด นิตยสารเปิดตัวในปี 1995 และประกาศการหยุด

ตีพิมพ์ในปี 2012 ปัจจุบันผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปดูได้ที่ <http://www.classicfm.com/> หรือสามารถตามข่าวสารได้ที่ <https://www.facebook.com/ClassicFM>

ตัวอย่างการแนะนำรายชื่อซีดีและรายชื่อนักเปียโนที่น่าสนใจในการฟังเพลงตามรายชื่อบทเพลงสอบ

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
1. J.S Bach	Well Tempered Clavier	1) Angela Hewitt (Canadian, Hyperion) 2) Xhu Xiao-Mei (Chinese-French, Mirare) 3) Glenn Gould (Canadian, Sony)
	Toccatà	Michael Murray
2. Bartók	6 Dances in Bulgarian Rhythm	1) Béla Bartók : Rec. 1940, youtube https://www.youtube.com/watch?v=Cj306a_qTPk 2) Balazs Szokolay : Recording Location Assembly Hall of the Italian Cultural Institute, Budapest, Hungary 3) Terry Eder : MSR Classics
3. Beethoven	Sonata	1) Rubinstein in Pathétique, Moonlight and Les Adieux (RCA). 2) Emil Gilels 3) Richard Goode 4) Stephen Kovacevich : EMI 5) Artur Schnabel : EMI 6) Wilhelm Kempff from : http://www.classicfm.com/composers/beethoven/guides/beethoven-piano-sonatas/ 7) Jörg Demus : Gramophone
	6 Variations	1) Sviatoslav Richter : Studio recording, Salzburg from : https://www.youtube.com/watch?v=9RI0FcWwiCw 2) Mikhail Pletnev : Gramophone
	32 Variations	1) Glenn Gould 2) Wilhelm Kempff : Gramophone

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
4. L. Berkeley	Concert Study in Eb, Op.48 no.2	Colin Horsley and Lamar Crowson : LYRITA REAM.2109
5. Howard Blake	Chaconne and Toccatina: from '8 Character Pieces'. Blake Lifecycle	1) William Chen : for ABC Classics 476 118-4 in the Eugene Goossens Hall Sydney 2003 2) VLADIMIR ASHKENAZY : Decca Classics 478 6300 from : www.deccaclassics.com www.vladimirashkenazy.com
6. Brahms	Capriccio Rhapsody Intermezzo Ballade Romance	1) Glenn Gould : CBS Recording Studios, New York, NY, 1982 from : http://mankabros.com/blogs/emily/2016/08/22/brahms-ballades-rhapsodies-glenn-gould/ 2) Walter Giesecking : Line Music (1951 Recordings) from : https://music.line.me/album/mb00000000026c815 3) Helene Grimaud : Warner Classics 2006-Aug from : https://www.kkbox.com/hk/tc/song/ecbwLFL02500IAJBzAJBz0P4-index.html 4) Sviatoslav Richter : Decca 2015 UCCD 9965 from : http://www.allmusic.com/album/brahms-variations-on-a-theme-by-paganini-ballade-rhapsody-intermezzo-capriccio-schumann-fantasia-mw0002830357/user-reviews
7. Diana Burrell	Constellations I and II. Spectrum (20 Contemporary Works for Solo Piano)	Thalia Myers : NMC D057 VARIOUS: SPECTRUM, London : Associated Board of the Royal Schools of Music, 1996 from : https://www.nmcrec.co.uk/recording/spectrum
8. Copland	Scherzo Humoristique 'The Cat and the Mouse'	1) Giacomo Franci : Recording November, 1997 : Fone

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>from : http://www.allmusic.com/performance/the-cat-and-the-mouse-scherzo-humoristique-for-piano-mq0000451468</p> <p>2) David Northington : Centaur - CRC3090</p> <p>3) The Gift of Music - CCLCD516</p> <p>4) Leo Smit : Sony - G010001222604W</p> <p>5) Ramon Salvatore : Cedille - CDR90000021</p> <p>6) Nina Tichman : Wergo - WER62112</p> <p>from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/114862/Aaron-Copland-Scherzo-humoristique-Le-chat-et-la-souris-The-Cat-and-the-Mouse</p>
9. Debussy	<p>La plus que lente: Valse</p> <p>Préludes: Book 1&2</p> <p>Suite 'Pour le Piano'</p>	<p>1) Claude Debussy : 1913</p> <p>from : https://www.youtube.com/watch?v=lr8snfWU2M</p> <p>2) Roberto Poli : Live recording - Jordan Hall, Boston USA</p> <p>May 2002</p> <p>from : https://www.youtube.com/watch?v=QFb83COz34A</p> <p>3) San Francisco Symphony, Michael Tilson Thomas : SFS Media - SFS0069, 2016</p> <p>4) Javier Perianes : Harmonia Mundi - HMC902164, 2014</p> <p>5) Angela Hewitt : Hyperion - CDA67898, 2012</p> <p>6) Orchestre National de Lyon, Jun Märkl : Naxos Jun Märkl Debussy Orchestral Works – 8572296</p> <p>7) Claire Désert : Onyx - ONYX4039, 2009</p> <p>8) Jean-Efflam Bavouzet : Chandos Bavouzet Debussy Series - CHAN10467, 2011</p> <p>9) Pascal Rogé : Onyx Debussy Piano Works - ONYX4018, 2007</p> <p>10) François-Joël Thiollier : Naxos – 8555800</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>11) Arthur Rubinstein : RCA - G010003492111Q from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/57737/1</p> <p>12) Piotr Machnik : DUX / Dux Records, 2015 from : http://www.allmusic.com/album/release/debussy-images-i-suite-bergamasque-pour-le-piano-mr0004250717</p> <p>13) Gordon Fergus-Thompson : Brilliant Classics, 2012 from : http://www.allmusic.com/album/release/debussy-complete-piano-music-mr0003670717</p> <p>14) Walter Giesecking : EMI Classics / Warner Classics, 2012 from : http://www.allmusic.com/album/release/debussy-complete-piano-works-limited-edition-mr0003603853</p> <p>15) Various Artists : Decca, 2012 from : http://www.allmusic.com/album/release/debussy-piano-edition-mr0003601549</p>
10. Faure	Barcarolle Impromptu	<p>1) Albert Ferber : 2009 from : https://www.youtube.com/watch?v=s-hHdQ8FXTM</p> <p>2) Fauré (play his own music) from : https://www.youtube.com/watch?v=_sSGYomCZHc</p> <p>3) Gabriel Fauré : 8.553634 - FAURE: Barcarolles (Complete) / Ballade, Op. 19 from : https://www.naxos.com/mainsite/blurbs_reviews.asp?item_code=8.553634&catNum=553634&filetype=About%20this%20Recording&language=English</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>4) Graham Johnson : Recording details: September 1983 St Barnabas's Church, North Finchley, London, United Kingdom, Produced by Martin Compton from : http://www.hyperion-records.co.uk/dw.asp?dc=W2711_GBAJY8611212</p> <p>5) Kathryn Stott : Alto - ALC1280</p> <p>6) Jean-Claude Pennetier : Mirare Jean-Claude Pennetier Fauré Complete Piano Works - MIR275, 2016</p> <p>7) Pascal Rogé : Decca Virtuoso – 4787890, 2015</p> <p>8) Stéphane Lemelin : Atma - ACD22466</p> <p>9) Hirsch-Pinkas : MSR Classics</p> <p>10) Giulio Biddau : Aparté - AP026, 2012</p> <p>11) Charles Owen : Avie - AV2240, 2011</p> <p>12) Delphine Bardin : Alpha - ALPHA162, 2010</p> <p>13) Pascal Rogé : Decca – 4256062 from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/104473</p>
11. Gershwin	‘The Man I Love’ and ‘I Got Rhythm’	<p>1) The Nash Ensemble : Hyperion - CDA68094, 2015</p> <p>2) Ji Liu : Classic FM - CFMD37, 2014</p> <p>3) John Wilson : Warner Classics – 0288452, 2011</p> <p>4) Jon Nakamatsu : Harmonia Mundi - HMU907508, 2010</p> <p>5) The Best of Gershwin : Sony – 606612</p> <p>6) André Watts : Sony - G010003509647G</p> <p>7) Marcus Roberts : Seiji Ozawa conducts A Gershwin Night Recorded live at Waldbühne Berlin, 29 June 2003. EuroArts Waldbühne – 2053094</p> <p>8) Emmanuel Vass : E Vass Records - VASS007</p> <p>9) Shota Nakano : Triton - OVCT00086 from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/82400/George-</p>

ผู้ประพันธ์	ชื่อบทเพลง	แนะนำ
Composer	Repertoire	Suggestion Recording
		Gershwin-I-Got-Rhythm-from-Girl-Crazy-An-American-in-Paris
12. Haydn	Andante con Variazioni in F minor Sonata	<p>1) Gottlieb Wallisch : Haydn: The London Sonatas, Linn - CKD464, 2014</p> <p>2) Ronan O'Hora : Haydn - Great Piano Sonatas, Regis - RRC1311</p> <p>3) Marc-André Hamelin : Haydn - Piano Sonatas Volume 2, Hyperion Marc-André Hamelin Haydn Piano Sonatas - CDA67710, 2009</p> <p>4) Claudio Arrau : Claudio Arrau In Germany Pre-War Recordings from the Collection of Deutsches Rundfunkarchiv, Music & Arts - MACD1060</p> <p>5) The Four Nations Ensemble : Haydn: The Battle of the Nile and other works, Gaudeamus - CDGAU219</p> <p>6) Nikolai Demidenko : Live at Wigmore Hall, Hyperion Instrumental Selections Dyads - CDD22024</p> <p>7) Leon McCawley : Haydn: Sonatas and Variations, Somm - SOMM0162, 2017</p> <p>8) Lars Haugbro : Haydn: Piano Sonatas and Variations, LAWO - LWC1094</p> <p>9) Tatiana Zelikman : from Couperin to Schumann, Fundamenta - FON1401018, 2016</p> <p>10) Fabrizio Chiovetta : Haydn: Piano Sonatas & Variations, Claves – 501409</p> <p>from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/20553/Franz-Joseph-Haydn-Andante-Variations-in-F-minor-Hob-XVII-6-Sonata-un-piccolo-divertimento</p>
13. Hindemith	Interludium (Pastorale) and Fuga no.3, from 'Ludus Tonalis'	<p>1) Sviatoslav Richter : Year of recording: 1985 (live at "Fêtes Musicales en Touraine", France)</p> <p>from : https://www.youtube.com/watch?v=Sd3hvhnd7YU</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>2) Anna Semkina : Moscow, Small Hall of Tchaikovsky Conservatory (2008) from : https://www.youtube.com/watch?v=UHztobVS_9k</p> <p>3) Sviatoslav Richter : Year of recording: 1985 (live at "Fêtes Musicales</p> <p>4) Boris Berezovsky Praeludium</p> <p>5) Jane Carlson</p> <p>6) Anatoly Vedernikov from : http://mp3world.site/ludus-tonalis</p> <p>7) Nella Maissa : Paul HINDEMITH Ludus Tonalis, STRAUSS SP4286 from : http://www.musicweb-international.com/classrev/2001/Oct01/Hindemith_Ludus.htm</p> <p>8) Pavel Zaruin : Ludus tonalis, cycle of 25 pieces for piano from : http://www.allmusic.com/album/paul-hindemith-ludus-tonalis-a-study-in-orchestration-mw0001387866</p> <p>9) Boris Berezovsky : Ludus Tonalis & Suite 1922, Warner Classics, B000GW8AY0, 2006 from : https://www.amazon.com/Ludus-Tonalis-Suite-1922-Hindemith/dp/B000GW8AY0</p>
14. Janáček	'In the Mists'	<p>Leoš Janáček – In the Mists, Recorded by Jakob Händel. Published 2014 by Rodenstein Records from : https://www.youtube.com/watch?v=0DZDeQBB2O4</p>
15. Liszt	Liebestraum Sonetto 123 del Petrarca: no.6 from 'Années de	<p>1) Angela Hewitt : Liszt: Piano Sonata & other works, Hyperion - CDA68067, 2015</p> <p>2) Wilhelm Kempff : Kempff plays Liszt, Australian Eloquence Wilhelm Kempff Edition - ELQ4806633</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
	Pèlerinage, 2ème Année, Italie'	3) Roman Zaslavsky : Ingenious Opposites, Recorded at Studio Halle, Halle, October 2011, EuroArts Young Masters - EA3002 4) Pascal Rogé : Liszt: Piano Works, Australian Eloquence - ELQ4803150 5) Michel Dalberto : Liszt: Annees de Pelerinage 2 (Italy), Liebestraume & other works, Piano Classics - PCL0011 6) Andrea Kauten : Liszt: Piano Sonata, Sony – 88697821342 7) Wilhelm Kempff : Liszt: Piano Works, DG Originals – 4779374 from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/86616/Ferencz-Liszt-Sonetto-123-del-Petrarca-Ann%C3%A9s-de-p%C3%A8lerinage-II-S-161-No-6
16. John McCabe	5 Bagatelles	John McCabe : 5 Bagatelles, for piano, Naxos Rel. August 7, 2015 from : http://www.classicalarchives.com/work/1078049.html#tvf=tracks&tv=music
17. Joseph 18. Makholm	'3 Impressions'	Willis Delony : New World A'Comin': Classical and Jazz Connection, Trois Impressions for piano, Recording Date May 18, 1999 - May 19, 1999 from : http://www.allmusic.com/performance/trois-impressions-for-piano-mq0000458519
19. Mendelssohn	Prelude and Fugue	1) Howard Shelley : Mendelssohn: The Complete Solo Piano Music, Vol. 4, Hyperion Howard Shelley Mendelssohn Complete Piano Music - CDA68125 2) Siegfried Stockigt : Mendelssohn: Preludes & Fugues (6) for piano, Op. 35 (complete), Berlin Classics – 782124933524

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>3) Adam Lenart (organ) : Mendelssohn: 6 Preludes and Fugues & 3 Preludes and Fugues, MDG Scene - MDG9061799</p> <p>4) Benjamin Frith : Mendelssohn: Piano Music Vol. 1, Naxos – 8550939</p> <p>5) Martin Jones : Mendelssohn: Complete Piano Music, Nimbus - NI1772</p> <p>6) Dana Protopopescu : Mendelssohn - Complete Piano Works, Profil Medien - PH08027</p> <p>from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/99943/Felix-Mendelssohn-Preludes-Fugues-6-for-piano-Op-35-complete</p>
20. Messiaen	<p>Regard de l'Étoile: no.2 (from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus'</p> <p>Regard de la Vierge: no.4 (from 'Vingt Regards sur l'Enfant Jésus'</p> <p>Rondeau</p>	<p>1) Steven Osborne : Messiaen Vingt Regards sur l'enfant Jésus, Hyperion, CDA67351/2</p> <p>from : https://www.gramophone.co.uk/review/messiaen-vingt-regards-sur-lenfant-j%C3%A9sus-4</p> <p>2) Steven Osborne : Messiaen: Vingt Regards sur l'enfant Jésus, Hyperion - CDA67351/2</p> <p>3) Eugeniusz Knapik : Messiaen: Vingt Regards sur l'enfant Jésus, Dux - DUX0848-49</p> <p>4) John Ogdon : Messiaen: Vingt Regards sur l'enfant Jésus, Decca – 4303432</p> <p>5) Markus Bellheim : Messiaen - Complete works for Piano Solo Volume 1, Neos Contemporary - NEOS10907</p> <p>6) Yvonne Loriod : Messiaen: Vingt Regards sur l'enfant Jésus, Triton - OVCT00031</p> <p>from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/59894/Olivier-Eug%C3%A8ne-Prosper-Charles-Messiaen-Vingt-Regards-sur-l'enfant-J%C3%A9sus</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>7) Steven Osborne : Rondeau, Nigel Simeone © 2004 from ; http://www.hyperion-records.co.uk/dw.asp?dc=W4497_GBAJY0436609</p> <p>8) Steven Osborne & Martin Roscoe : Messiaen: Visions de l'Amen, Hyperion - CDA67366</p> <p>9) Paul Crossley : Messiaen: Piano Music, Decca L'Oiseau Lyre – 4758718</p> <p>10) Paul Kim : Messiaen: Complete Works for Piano, Vol. 4 – The Early Works, Centaur - CRC2727 from : http://www.prestoclassical.co.uk/w/59893</p>
21. Mozart	<p>Sonata</p> <p>Variation</p> <p>Adagio in B minor, K.540</p>	<p>1) Wolfgang Amadeus Mozart : Adagio for piano in B minor, K. 540 & others pieces, Allmusic recording 1985 – 2017 from : http://www.allmusic.com/composition/adagio-for-piano-in-b-minor-k-540-mc0002355057</p> <p>2) Andras Schiff : Mozart: Variations; Rondo in A Minor; Adagio in B Minor, London / Decca ASIN: B0000041UA from : https://www.amazon.com/Mozart-Variations-Rondo-Minor-Adagio/dp/B0000041UA</p> <p>3) MITSUKO UCHIDA : Mozart Adagio in B minor K.540 from : https://www.youtube.com/watch?v=IPW_w68fTHA</p> <p>4) Vladimir Horowitz : Mozart Adagio in B minor, K. 540, Recorded in 1989. from : https://www.youtube.com/watch?v=0e7zpw-B_FE</p> <p>5) Kristian Bezuidenhout : Mozart: Keyboard Music Volume 2, Harmonia Mundi Bezuidenhout Mozart Series - HMU907498</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>6) Oliver Schnyder : Mozart-Contrasts: Piano Concertos Nos. 12, 13 & 26 and piano works in minor keys, RCA – 88697323172</p> <p>7) Trudelines Leonhardt (fortepiano Paul McNulty, 1992, after Walter, 1795) : Mozart: Piano Works, Musica Omnia - MO0706</p> <p>8) Vladimir Horowitz : Vladimir Horowitz: Return To Chicago, DG – 4794649</p> <p>9) Paul Badura-Skoda : Paul Badura-Skoda plays Mozart, Gramola - GRAM98990</p> <p>10) Pierre Leconte : Mozart: Piano Sonatas K283 & K333, Pavane - ADW7232</p> <p>ที่มา : http://www.prestoclassical.co.uk/w/39934/Wolfgang-Amadeus-Mozart-Adagio-in-B-minor-K540</p>
22. Poulenc	Toccata: no.3 from 'Trois Pièces'	<p>1) Antony Gray : Poulenc: Complete Music for Solo Piano (CD - ABC Classics #4811835)</p> <p>From : http://www.allmusic.com/album/release/poulenc-complete-music-for-solo-piano-mr0004425819</p> <p>2) Gabriel Tacchino : Poulenc: Piano Music, (CD - EMI Music Distribution #85457)</p> <p>From : http://www.allmusic.com/album/release/poulenc-piano-music-mr0002127041</p> <p>3) Pascal Rogé : Poulenc: Piano Works, (CD - Decca #475042)</p> <p>From : http://www.allmusic.com/album/release/poulenc-piano-works-mr0002122972</p> <p>4) Aleck Karis : Francis Poulenc: Music for Piano (1918-1959), (CD - Bridge #BCD 9459)</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>From : http://www.allmusic.com/album/release/francis-poulenc-music-for-piano-1918-1959-mr0004493349 5) Leanne Rees : Crosswinds: Classical & Jazz, (CD - Fleur de Son #57975) From : http://www.allmusic.com/album/release/crosswinds-classical-amp-jazz-mr0002273054 6) Francis Poulenc CDs record list from 1992 – 2015 From : http://www.allmusic.com/composition/trois-pi%C3%A8ces-for-piano-fp-48-mc0002657995</p>
23. Prokofiev	'Visions Fugitives', Op.22	<p>1) Ludwig Chamber Players : Sergei Prokofiev: Overture on Hebrew Themes; Quintet; Visions fugitives and Other Chamber Music, 2016 (CD - Tacet #TACET 222) 2) Emil Gilels :The Seattle Recital, 2016 (CD - Deutsche Grammophon #4796288) 3) Edith Orloff : Personal Touch, 2015 (CD - Encora #ENC 014) 4) Mark Taratushkin : Piano Works by Sergei Prokofiev, Béla Bartók, 2015 (CD - Acousence Classics #AC OCD 12014) 5) Benjamin Schmid / Lisa Smirnova : Shostakovich: Preludes; Prokofiev: Visions Fugitives; Weill: Seven Pieces from The Threepenny Opera, 2015 (CD - Ondine #ODE 12532) 6) Yakov Kasman / Emmanuel Leducq-Barome / Moscow State Symphony Orchestra : Sergej Prokofiev: Piano Concerto No. 3; Visions Fugitive, 2014 (CD - Phaia Music #PHU 044) 7) Anna Gourari : Visions fugitives, 2014 (Digital Download - Deutsche Grammophon / ECM #)</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		From : http://www.allmusic.com/composition/visions-fugitives-20-for-piano-op-22-mc0002660365
24. Rachmanino v	Preludes	1) Yara Bernette : Rachmaninov: Preludes, Australian Eloquence - ELQ4826031 2) Steven Osborne : Rachmaninov: 24 Preludes, Hyperion 30th Anniversary - CDA30015 3) Howard Shelley : Rachmaninov - Preludes Op. 23, Hyperion - CDA66081 4) Vladimir Ashkenazy : Rachmaninov: 24 Preludes, Decca - Double Decca – 4438412 5) Alexis Weissenberg : Rachmaninov: Complete Preludes, Sony - G010003501847N 6) Lukas Geniušas : Rachmaninoff: Complete Preludes, Piano Classics - PCL0078 7) Dmitri Levkovich : Rachmaninoff: 24 Preludes, Piano Classics - PCL0089 8) Artur Pizarro : Sergei Rachmaninoff: Complete Piano Works Vol. 2, Odradek Records Artur Pizarro Rachmaninoff Complete Piano Works - ODRCD316 9) Leon McCawley : Rachmaninov: The Complete Preludes, Somm - SOMM0143 10) Sergio Fiorentino : Fiorentino Edition Volume 3: Rachmaninoff, Piano Classics Sergio Fiorentino Edition - PCLD0065
25. Ravel	Sonatine: complete	1) Martha Argerich : Martha Argerich: Early Recordings - Vinyl Edition, West German Radio (WDR) in 1960 DG – 4796065 2) Kathryn Stott : Ravel: Piano Music, Alto - ALC1279

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>3) Jean-Yves Thibaudet : Ravel: Piano Music, Regis - RRC1339</p> <p>4) Steven Osborne : Ravel: The complete solo piano music, Hyperion - CDA67731/2</p> <p>5) Artur Pizarro : Ravel - Complete Piano Works Volume 2, Linn - CKD315</p> <p>6) Jean-Philippe Collard : Ravel: Complete Works for Solo Piano, Warner Classics Gemini – 5860612</p> <p>7) Alexandre Tharaud : Ravel: Complete Piano Works, Harmonia Mundi - HMC901811/12</p> <p>From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/53759/Maurice-Ravel-Sonatine</p>
26. Edwin Roxburgh	Moonscape. Spectrum	<p>Thalia Myers : Spectrum 50 short pieces for piano by 30 of Britain's leading composers : CD - 2 discs & mp3 download</p> <p>From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/4138/Edwin-Roxburgh-Moonscape</p>
27. Scarlatti	Sonatas	<p>1) Vladimir Horowitz : The Complete Masterworks Recordings, Volume II - The Celebrated Scarlatti Recordings, 1994 Sony Classical ASIN: B00000290B From : https://www.amazon.com/The-Celebrated-Scarlatti-Recordings/dp/B00000290B/ref=sr_1_2?ie=UTF8&s=music&qid=1219973016&sr=8-2</p> <p>2) Andras Schiff : Scarlatti: Keyboard Sonatas Original recording remastered, 2007 Decca ASIN: B000FG5PI6 From : https://www.amazon.com/Scarlatti-Keyboards-Sonatas/dp/B000FG5PI6/ref=pd_bbs_sr_1?ie=UTF8&s=music&qid=1219973075&sr=8-1</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>3) Maria Tipo : Maria Tipo Plays Scarlatti (12 Sonatas) and Mozart (Piano Concerti Nos. 21 & 25), 1994 Vox Box / Vox Legends ASIN: B000001KCB From : https://www.amazon.com/Maria-plays-Scarlatti-Sonatas-Mozart/dp/B000001KCB/ref=sr_1_11?ie=UTF8&s=music&qid=1219973689&sr=1-11</p> <p>4) Angela Hewitt : Domenico Scarlatti: Sonatas, 2016 Hyperion CDA 67613 From : http://www.allmusic.com/album/domenico-scarlatti-sonatas-mw0002909307</p>
28. Schoenberg	6 Little Pieces, Op.19	<p>1) Eduard Steuermann : 6 Little Pieces, Op.19, 2012, 2013</p> <p>2) Peter Hill : 6 Little Pieces, Op.19, 1994, 2004</p> <p>3) Yasuko Sugimoto : 6 Little Pieces, Op.19, 2015</p> <p>4) Per Tengstrand : 6 Little Pieces, Op.19, 2011</p> <p>5) Jean Louis Steuerman : 6 Little Pieces, Op.19, 2010</p> <p>6) Liselotte Weiss : 6 Little Pieces, Op.19, 1994</p> <p>7) Roland Pöntinen : 6 Little Pieces, Op.19, 2005</p> <p>8) Eric Le Van : 6 Little Pieces, Op.19, 2013</p> <p>9) David Greilsammer : 6 Little Pieces, Op.19, 2007</p> <p>10) Alexei Lubimov : 6 Little Pieces, Op.19, 2013 From : http://www.classicalarchives.com/work/47800.html</p>
29. Schubert	Impromptu Sonatas	<p>1) Barry Douglas : Schubert: Works for Solo Piano Vol. 2, Chandos - CHAN10933</p> <p>2) Lars Vogt : Lars Vogt plays Schubert, Ondine - ODE12852</p> <p>3) Grigory Sokolov : Grigory Sokolov: Live at the Berlin Philharmonie, DG – 0735250</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		4) Grigory Sokolov : Grigory Sokolov plays Schubert & Beethoven, DG – 4795426
		5) Clifford Curzon : Clifford Curzon plays Mozart & Schubert, Testament - SBT1486
		6) Paul Lewis : Schubert: Piano Sonatas D840, 850, 894 & Impromptus D899, Harmonia Mundi - HMC902115/16
		7) Alfred Brendel : Schubert: Complete Impromptus, Alto - ALC1109
		8) Daniel Barenboim : Schubert: Impromptus, DG Galleria - E4158492 From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/31421/2
		9) Ingrid Haebler : Schubert: Piano Sonatas & Impromptus, Decca Collectors Edition – 4785859
		10) Martino Tirimo : Schubert: Piano Sonatas Nos. 1-21 (complete), Warner Classics Budget Boxes – 9846852
		11) Wilhelm Kempff : Kempff plays Schubert, DG Collectors Edition – 4796187
		12) Michael Endres : Schubert: Complete Piano Sonatas & Complete Dances for Piano, Capriccio - C7125 From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/90088/Franz-Peter-Schubert-Piano-Sonatas-Nos-1-21-complete
30.	'Phantasiestücke', Schumann Op.12	1) Andreas Staier : Schumann: Variations & Fantasy Pieces, Harmonia Mundi - HMC902171
	8 Novelletten', Op.21	2) Marc-André Hamelin : Schumann: Carnaval, Op. 9, Papillons, Op. 2, Fantasiestücke, Op. 12, Hyperion - CDA67120
	'3 Romanzen', Op.28	3) Benjamin Frith : Schumann: Davidsbündlertänze, Op. 6, Fantasiestücke, Op. 12, Naxos – 8550493

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>4) Severin von Eckardstein : Severin von Eckardstein plays Robert Schumann, Avi Music - AVI8553366</p> <p>From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/79886/Robert-Schumann-Fantasiest%C3%BCcke-Op-12</p> <p>5) Sviatoslav Richter : Noveletten (8), for piano, Op. 21, 1960 Sony Classical</p> <p>From : http://www.allmusic.com/performance/novelletten-op-21-mq0002237249</p> <p>6) Nicholas Roth : Novelletten, Op. 21, 2001 Blue Griffin Recording – BGR101</p> <p>From : https://www.discogs.com/Robert-Schumann-Nicholas-Roth-Novelletten-Op-21/release/8096667</p> <p>7) Florian Uhlig : Schumann: Complete Piano Works Volume 9, Hänssler Florian Uhlig Schumann Complete Piano Works - HAEN98059</p> <p>From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/10214/Robert-Schumann-Novelletten-8-Op-21</p> <p>8) Vincenzo Maltempo : Schumann: Piano Sonata, Romanzen & Humoreske, Piano Classics - PCL0074</p> <p>9) Florian Uhlig : Schumann: Complete Piano Works Volume 3, Hänssler Florian Uhlig : Schumann Complete Piano Works - HAEN98646</p> <p>10) Eric Le Sage : Schumann - Piano Works & Chamber Music XI, Alpha Eric le Sage Schumann - ALPHA169</p> <p>From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/19247/Robert-Schumann-Romances-3-Op-28</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
31. Scriabin	Impromptu in Bb minor, Op.12 no.2 '24 Preludes', Op.11	<p>1) Ping-Wei Ho : A. Scriabin Impromptu in B flat minor Op. 12 No. 2, 2015 From : https://www.youtube.com/watch?v=J7LWlzF311Y</p> <p>2) Vladimir Sofronitsky : Scriabin Impromptu No. 2 in B flat minor Op. 12</p> <p>3) Sandro Bisotti : Scriabin Impromptu No. 2 in B flat minor Op. 12 (mp3 download : A. Scriabin Impromptu in B flat minor Op. 12 No. 2 From : http://mp3world.site/2-impromptus-op-12-no-2-in-b-flat-major#)</p> <p>4) Anthony Hewitt : Scriabin: Complete Piano Preludes, Champs Hill Records - CHRCD072</p> <p>5) Vanessa Benelli Mosell : Light: Stockhausen & Scriabin, Decca – 4812491</p> <p>6) Philipp Kopachevsky : Philipp Kopachevsky plays Scriabin & Liszt, Piano Classics - PCL0103</p> <p>7) Peter Orth : Peter Orth plays Scriabin & Rachmaninoff, Challenge Classics - CC72684</p> <p>8) Javier Negrin : Scriabin: The Travel Preludes, Odradek Records - ODRCD305 From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/39189/Alexander-Nikolayevich-Scriabin-Preludes-Op-11-24</p>
32. Peter Sculthorpe	Night Pieces	<p>1) Elena Riu : Elena Riu: Piano Icons For The 21st Century, Linn ECHO - BKD111</p> <p>2) Tamara-Anna Cislowska : Peter Sculthorpe: Complete works for solo piano, ABC Classics - ABC4811181</p> <p>3) Ian Munro : A Patchwork of Shadows, Tall Poppies - TP058</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
		<p>From :</p> <p>http://www.prestoclassical.co.uk/w/66435/Peter-Sculthorpe-Night-Pieces</p>
33. Shostakovich	Preludes	<p>1) Irina Chukovskaya : Irina Chukovskaya plays Shostakovich, Melodiya - MELCD1002455</p> <p>2) Peter Donohoe : Shostakovich: Preludes & Fugues for piano (24), Op. 87 (complete), Signum - SIGCD396</p> <p>3) Tatiana Nikolayeva : Tatiana Nikolayeva Volume 1, Doremi Legendary Treasures - DHR7991-93</p> <p>4) Alexander Melnikov : Shostakovich: Preludes & Fugues for piano (24), Op. 87 (complete), Harmonia Mundi - HMC972019/20</p> <p>5) Jenny Lin : Shostakovich: Preludes & Fugues for piano (24), Op. 87 (complete), Hänssler - HAEN98530</p> <p>From :</p> <p>http://www.prestoclassical.co.uk/w/81065/Dmitri-Shostakovich-Preludes-Fugues-for-piano-24-Op-87-complete</p>
34. Stravinsky	Tango	<p>1) Thomas Adès : Stravinsky - Complete Music for Violin & Piano, Hyperion - CDA67723</p> <p>2) Vitya Vronsky & Viktor Babin : Stravinsky: Works for Two pianos, Praga Digitals - PRD250379</p> <p>3) Dora Deliyska : Dora Deliyska: Danzas, Gramola - GRAM99099</p> <p>4) Jenny Lin : Stravinsky: Solo Piano Works, Steinway & Sons - STNS30028</p> <p>5) Einav Yarden : Oscillations: Piano Music by Beethoven & Stravinsky, Challenge Classics - CC72599</p> <p>From :</p> <p>http://www.prestoclassical.co.uk/w/47813/Igor-Feodorovich-Stravinsky-Tango</p>

ผู้ประพันธ์ Composer	ชื่อบทเพลง Repertoire	แนะนำ Suggestion Recording
35. Szymanowsk i	'4 Etudes', Op.4	<p>1) Cédric Tiberghien : 4 Études, Op 4, CDA67886 From : http://www.hyperion-records.co.uk/dw.asp?dc=W887_67886</p> <p>2) Cédric Tiberghien : Szymanowski: Masques, Métopes & Études, Hyperion - CDA67886</p> <p>3) Martin Roscoe : Szymanowski: Piano Works, Vol. 1, Naxos – 8553016</p> <p>4) Martin Roscoe : Szymanowski: Complete Piano Works, Naxos Special Projects – 8504045</p> <p>5) Carol Rosenberger : Szymanowski: Masques - Etudes – Mazur, Delos - DE1002 From : http://www.prestoclassical.co.uk/w/67046/Karol-Szymanowski-Etudes-4-Op-4</p>

ตอนที่ 2

แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่ากับกรรมการผู้สอบในหัวข้อ (Viva Voce)

หัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่ากับกรรมการผู้สอบในหัวข้อ (Viva Voce)

ในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ คือการสัมภาษณ์ปากเปล่าระหว่างกรรมการสอบกับผู้สอบ เพื่อสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับบทเพลงที่เลือกมาทั้งหมดในโปรแกรม ว่าจากการบรรเลงเนื้อหาที่เขียนอยู่ตรงไหนในหนังสือโน้ตเพลงตามหลักโครงสร้างของบทเพลงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผู้สอบต้องเปิดโน้ตตรงส่วนนั้นแล้วชี้บอกกรรมการสอบให้ถูกต้อง รวมทั้งตัวอย่างคำถามเช่น

- 1) ทำไมถึงเลือกโปรแกรมทั้งหมดแบบนี้
- 2) ผลงานชิ้นอื่น ๆ ของนักประพันธ์ที่เลือกมาเล่นมีอะไรบ้างนอกเหนือจากเปียโน
- 3) ลักษณะการประพันธ์ที่ใกล้เคียง หรือในนักประพันธ์ในยุคเดียวกันได้แก่ใครบ้าง
- 4) จากบทเขียนในสูจิบัตร บางครั้งกรรมการจะเจาะเฉพาะที่แล้วถามว่าทำไมถึงเขียนแบบนี้ เป็นต้น

ดังนั้นผู้สอบควรมีการเตรียมตัวในการเขียนสูจิบัตรการแสดง การแสดง การฝึกถามตอบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเชื่อมโยงกัน และควรเตรียมตัวล่วงหน้า เพื่อความครบถ้วนของเนื้อหาและเป็นประโยชน์ในการสอบ

“...ในการสอบหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า คำถามไม่ได้มีเฉพาะในเนื้อหาของบทเพลงที่ผู้สอบเลือกเท่านั้น แต่ผู้สอบจะต้องทราบถึงผลงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของผู้ประพันธ์รวมถึงบทเพลงในรูปแบบอื่น ๆ ของผู้ประพันธ์ด้วย...”

Bill Thomson, สอบถามเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560

2.1 ตัวอย่างคำถามและตัวอย่างคำตอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)

ตัวอย่างคำถามและคำตอบผู้วิจัยได้รวบรวมมาจากการสอบถามกรรมการสอบ Prof. Edward Ho โดยจะยกตัวอย่างคำถามของนักประพันธ์จำนวน 5 คนได้แก่ Scarlatti จำนวน 5 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Mozart จำนวน 12 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Schubert จำนวน 8 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Schumann จำนวน 4 ข้อ คำถามเกี่ยวกับ Debussy จำนวน 5 ข้อและคำถามทั่วไปจำนวน 3 ข้อ รวมทั้งสิ้นมีแนวทางตัวอย่างของคำถามและคำตอบจำนวน 37 ตัวอย่าง

เนื้อหาของคำถามจะเกี่ยวข้องกับนักประพันธ์และบทเพลงนั้น ๆ โดยตรง และเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคำถามเกี่ยวกับผลงานทั้งผลงานประเภทเปียโนและผลงานประเภทอื่น ๆ ที่ผู้สอบ

ต้องทราบ นักประพันธ์ในยุคสมัยเดียวกัน นักประพันธ์ที่มีอิทธิพลและเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลง การเปรียบเทียบลักษณะของผลงานของนักประพันธ์ในยุคสมัยเดียวกันว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ความหมายของคำหรือศัพท์ที่สำคัญ เป็นต้น

ในการสอบจะใช้การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ แต่ในเล่มแนวท่างนี้ผู้วิจัยได้แปลคำถามเป็นภาษาไทยไว้โดยสังเขปเพื่อเป็นประโยชน์และความเข้าใจยิ่งขึ้น

Composer	Questions	Answer
SCARLATTI	1) How do Scarlatti's sonatas anticipate the Classical style?	1) In terms of formal structure, some of his sonatas have two contrasting subjects, and sometimes they are developed, but they are not recapitulated because the form used is still binary. In terms of texture, the music is homophonic with little counterpoint
	โซนาตาของสการ์ลัตตีบ่งบอกถึงสไตล์คลาสสิกอย่างไร?	ในด้านรูปแบบโครงสร้าง โซนาตาบางชิ้นของเขามีสองทำนองหลักที่แตกต่างกัน และบางครั้งพวกมันถูกพัฒนา แต่ไม่ถูกย้ำสรุป เพราะรูปแบบที่ใช้ยังคงเป็นรูปแบบสังคีตลักษณะสองตอน ในด้านของเนื้อดนตรีเป็นแบบโฮโมโฟนีที่มีการสอดประสานของทำนองน้อย
	2) Compare Scarlatti and Bach	2) They were both born in the same year (same as Handel). Bach worked in churches throughout his life. Scarlatti lived and worked in the royal family. Bach wrote contrapuntal music, such as preludes and fugues, and remained consistent to the end of his life. Bach summed up the baroque. Scarlatti points to the future more than Bach does.
	จงเปรียบเทียบสการ์ลัตตีและบาค	ทั้งคู่เกิดในปีเดียวกัน (ปีเดียวกับฮันเดล) บาคทำงานในโบสถ์ตลอดชีวิตของเขา สการ์ลัตตีใช้ชีวิตและทำงานกับพระบรมวงศานุวงศ์ บาคเขียนเพลงแบบสอดประสานทำนอง เช่น พร็ลูดและฟิวก์ และยังคงเป็นเช่นนั้นจนถึงบั้นปลายชีวิตของเขา บาคคือบทสรุปของยุคบาโรก สการ์ลัตตีชี้ไปที่อนาคตมากกว่าบาค

Composer	Questions	Answer
	<p>3) Compare Bach and Handel.</p> <p>จงเปรียบเทียบบาคและฮันเดล</p>	<p>3) They were both Germans, but Bach worked in churches and Handel travelled throughout Europe. Bach wrote cantatas and orchestral and instrumental music. Handel wrote operas, oratorios and orchestral and instrumental music. Bach's counterpoint is consistent. Handel's counterpoint is often inconsistent. Bach's harmony is often chromatic, but Handel's harmony is diatonic and simple. Bach's melodies are instrumentally conceived. Handel's melodies are vocally conceived.</p> <p>ทั้งคู่เป็นคนเยอรมัน แต่บาคทำงานในโบสถ์ และฮันเดลเดินทางไปทั่วทั้งยุโรป บาคเขียนแคนตาตาและเพลงออเคสตราและดนตรีประเภทบรรเลง ฮันเดลเขียนโอเปร่า ออราทอรีโอ เพลงออเคสตราและดนตรีประเภทบรรเลง การสอดประสานของทำนองของฮันเดลมีความสม่ำเสมอ การสอดประสานของทำนองของบาคมักจะไม่สม่ำเสมอ การประสานเสียงของบาคมักจะเป็นแบบโครมาติก แต่การประสานเสียงของฮันเดลเป็นแบบ diatonic และเรียบง่าย เมโลดี้ของบาคถูกแต่งขึ้นแบบเพลงบรรเลง เมโลดี้ของฮันเดลถูกแต่งขึ้นแบบดนตรีขับร้อง</p>
	<p>4) What is the meaning of the term 'baroque'?</p> <p>ความหมายของคำว่า “บาโรค” คืออะไร</p>	<p>4) It means 'barocco', a Portuguese term meaning a pearl of irregular shape. This term was coined by the early 20th century musicians to describe music written in the 17th century. The music written before the 17th century (Renaissance period) is smooth and homogeneous. But 17th century music has wide leaps and much ornamentation. The contour is not always smooth.</p> <p>มันแปลว่า “บาโรโค” คำในภาษาโปรตุเกสที่หมายถึงไข่มุกที่มีลักษณะเบี้ยว คำนี้ถูกสร้างขึ้นโดยนักดนตรีใน</p>

Composer	Questions	Answer
		ต้นศตวรรษที่ 20 เพื่ออธิบายดนตรีที่ถูกแต่งขึ้นในศตวรรษที่ 17 ดนตรีที่ถูกแต่งขึ้นก่อนศตวรรษที่ 17 (ยุคเรเนสซองส์) เรียกรื่นและกลมกลืนกัน แต่ดนตรีในศตวรรษที่ 17 มีการก้าวกระโดดที่กว้างและการประดิษฐ์โน้ตประดับมากมาย เค้าโคร่งไม่ได้เรียกรื่นตลอดเวลา
	5) Name some Renaissance composers. บอกชื่อนักประพันธ์ในยุคเรเนสซองส์	5) Palestrina (Italian), William Byrd (English)
MOZART	1) Compare Mozart and Haydn. จงเปรียบเทียบโมซาร์ทและไฮเดิน	1) Haydn's music is instrumentally conceived. Mozart's music is vocally conceived. Haydn likes to work on one or two thematic ideas. Mozart's likes to present a great number of ideas. The core of Haydn's music is on symphony and string quartet. The core of Mozart's music is on opera. ดนตรีของไฮเดินถูกแต่งขึ้นแบบเพลงบรรเลง ดนตรีของโมซาร์ทถูกแต่งขึ้นแบบดนตรีซัฟร้อง ไฮเดินชอบทำงานโดยที่มีไอเดียที่มีความสำคัญหนึ่งหรือสองไอเดีย โมซาร์ทชอบเสนอไอเดียมากมายหลายอย่าง แกนหลักของดนตรีของไฮเดินคือซิมโฟนีและสตริงควอเต็ต แกนหลักของดนตรีของโมซาร์ทคือโอเปรา
	2) Name an opera by Mozart. บอกชื่อผลงานประเภทโอเปราของโมซาร์ท	2) Magic Flute, Marriage of Figaro.
	3) Apart from the sonatas, what else did Mozart write for the piano?	3) Many sets of variations; 2 fantasias; minuets and early pieces; over 20 piano concertos.

Composer	Questions	Answer
	นอกเหนือจากบทเพลงประเภท โซนาตา โมสาร์ทได้ประพันธ์ บทเพลงสำหรับเปียโนประเภท ไหนอีก	เค้าได้แต่ง 2 fantasias เพลงเต้นรำประเภท Minuets และบทเพลงสำหรับเปียโนประเภท Concerto มากกว่า 20 บท
	4) Non-piano compositions: บทประพันธ์ที่ไม่ใช่ผลงาน ประเภทเปียโนของโมสาร์ท	4) 41 symphonies; chamber music including string quartets, clarinet quintet, piano quartets; Choral music including masses and Requiem. เช่น บทเพลงประเภทซิมโฟนี 41 บท บทเพลง ประเภทแชมเบอร์รวมถึง string quartets, clarinet quintet, piano quartets บทเพลงร้อง (Choral) รวมถึงเพลงสวดประเภท Masses และ เพลงสวด ประกอบในพิธีศพเช่น Requiem
	5) J.C Bach's influence อิทธิพลของโมสาร์ทที่มีต่อ J.C Bach	5) lyricism, e.g. Sonata in G major was taken by Mozart as a model for his K333 1st movement. ลักษณะของเพลงที่เป็นเหมือนแนวร้อง เช่นบทเพลง Sonata in G major ของ J.C Bach ได้นำมาจาก ลักษณะการประพันธ์ของโมสาร์ทจากโซนาตาเบอร์ K333 ในตอนที่หนึ่ง
	6) When was Gallant style? กาแลนท์สไตล์อยู่ในช่วงไหน	6) From about 1740 to about 1770. In France, there was 'rococo', meaning ornamented style. The Pre-Classical style is a mixture of Gallant and rococo. ตั้งแต่ประมาณปี 1740 ถึงประมาณปี 1770 ใน ฝรั่งเศส มี "โรโคโค" ซึ่งแปลว่าสไตล์ที่มีการตกแต่ง ยุคก่อนคลาสสิกเป็นส่วนผสมของกาแลนท์และโรโคโค
	7) What other works were composed during Storm and Stress? บทเพลงอื่น ๆ ที่ประพันธ์ในช่วง Storm and Stress	7) Mozart's K309, 310, 311 Haydn's Sonatas in C minor, B minor, C# minor

Composer	Questions	Answer
	8) Which sonatas are in minor keys that are typical Storm and Stress? บทเพลงประเภทโซนาตาชิ้นไหนของโมสาร์ทในคีย์ไมเนอร์ที่ประพันธ์ในแบบ Storm and Stress	8) K310 in A minor, and the 3 Haydn sonatas above. (Haydn's Sonatas in C minor, B minor, C# minor) Mozart's Fantasy in C minor K475; C minor Sonata K457
	9) Where do you find sonata rondo form in Haydn? คุณสามารถหาบทประพันธ์ประเภท sonata rondo form จากการประพันธ์ของ Haydn	9) 8 of the finales of Haydn's last 12 'London' symphonies are in sonata rondo form.
	10) What did Mozart learn from Haydn? โมสาร์ทเรียนรู้อะไรจากไฮเดิน	10) Thematic development Monothematic writing (K576, Finale is monothematic) การพัฒนาธีม การเขียนแบบโมโนธีมามาก (K576, ทัอนพินาเล่ คือการเขียนแบบโมโนธีมมาก)
	11) What did Haydn learn from Mozart? อะไรคือสิ่งที่ Haydn ได้เรียนรู้จาก Mozart	11) Lyrical melodies; chromaticism in melodies; many thematic ideas e.g. Eb sonata, no 49 – 1st movement has many themes;; 2nd movement is Mozartian with chromaticism in the melodies. Haydn ได้เรียนรู้เรื่องการแต่งแนวทำนองจาก Mozart การประพันธ์แบบมีโครมาติกในแนวทำนองและความหลากหลายของแนวทำนองหลัก
	12) Mozart's contemporaries. บอกชื่อนักประพันธ์ที่อยู่ร่วมสมัยกับ Mozart	12) Haydn, JC Bach, CPE Bach, Salieri (Italian opera composer)
SCHUBERT	1) Name some of Schubert's songs. บอกชื่อบทเพลงประเภทเพลงร้องของ Schubert	1) Erlking; The Wanderer; The Trout; Serenade; Ave Maria

Composer	Questions	Answer
	<p>2) Why was Schubert less successful with his symphonies and sonatas?</p> <p>ทำไมซูเบิร์ตถึงประสบความสำเร็จไม่มากนักกับซิมโฟนีและโซนาตาของเขา</p>	<p>2) Because his thematic development technique is not very good. His themes are too lyrical and too complete for development. He would repeat or transpose instead.</p> <p>เพราะเทคนิคการพัฒนาธีมของเขาไม่ดีมาก ธีมของเขาแสดงอารมณ์มากเกินไปและสมบูรณ์เกินไปสำหรับการพัฒนา เขาจะย้ำหรือเปลี่ยนคีย์แทน</p>
	<p>3) How many piano sonatas did Schubert write?</p> <p>Schubert ได้ประพันธ์บทเพลงประเภท โซนาตาไวท์กี่บท</p>	<p>3) 15 sonatas</p>
	<p>4) Non-piano works?</p> <p>บทเพลงอื่น ๆ ที่ไม่ใช่บทเพลงประเภทเปียโนของ Schubert ได้แก่อะไรบ้าง</p>	<p>4) 9 symphonies; many string quartets; string quintet; piano trios; 2 masses; 2 or 3 operas; songs</p>
	<p>5) What is the meaning of 'Schubertiad'?</p> <p>ความหมายของ 'Schubertiad' คืออะไร</p>	<p>5) It was a regular gathering of Schubert's friends to play or sing music together in the evening.</p> <p>มันคือการรวมตัวกันเป็นประจำของเพื่อนๆของซูเบิร์ตเพื่อที่จะเล่นดนตรีหรือร้องเพลงด้วยกันในตอนเย็น</p>
	<p>6) Schubert's contemporaries?</p> <p>นักประพันธ์ที่อยู่ร่วมสมัยกับ Schubert มีใครบ้าง</p>	<p>6) Beethoven, Hummel (piano composer), Clementi, Weber (operas, clarinet music)</p>
	<p>7) Do you consider Schubert as a Classical or Romantic composer? Why?</p>	<p>7) Classical, with romantic sentiments.</p> <p>Because his music has classical discipline, proportion, balance and poise. Formal structure was unimportant to Romantic composers. But Schubert never forgets form. He wanted to emulate Beethoven throughout his life.</p>

Composer	Questions	Answer
	คุณคิดว่าชูเบิร์ตเป็นนักดนตรียุค คลาสสิกหรือโรแมนติก เพราะ อะไร	ยุคคลาสสิก โดยที่มีอารมณ์ของยุคโรแมนติก เพราะ ดนตรีของเขามีระเบียบ สัดส่วน ความสมดุล และ ความมั่นคงแบบคลาสสิก รูปแบบโครงสร้างไม่สำคัญ สำหรับนักแต่งเพลงยุคโรแมนติก แต่ชูเบิร์ตไม่เคยลืม รูปแบบของเขา เขาต้องการที่จะเอาอย่างบีโธเฟิน ตลอดชีวิตของเขา
	8) What is Romanticism? Romanticism คืออะไร	8) It has more personal and freer emotion and sentiments. It involves extra-musical elements such as literature or poetry. Programme music is a by-product of romanticism. Romanticism จะมีอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่เป็น ส่วนตัวและเป็นอิสระมากขึ้น มันเกี่ยวพันกับ องค์ประกอบนอกเหนือจากด้านดนตรีเช่นวรรณกรรม หรือบทกวี ดนตรีพรรณนาเป็นผลพลอยได้ของ romanticism
SCHUMANN	1) What other short pieces for piano? บทเพลงสั้น ๆ สำหรับเปียโนที่ Schumann ประพันธ์มีอะไรบ้าง	1) Fantasy Pieces; Album for the Young; Scenes from Childhood; Papillons; Carnaval
	2) Did he write any sonatas? Schumann ได้ประพันธ์เพลง ประเภทโซนาตาหรือไม่	2) Yes, he write 3 sonatas ใช่ Schumann ได้ประพันธ์ประเภทโซนาตาไว้ 3 บท
	3) Non-piano works บทเพลงชนิดอื่น ๆ นอกจากนี้จากบทเพลงประเภท เปียโนที่ Schumann ได้ ประพันธ์มีอะไรบ้าง	3) 4 symphonies; chamber music including string quartets, piano quartet, piano quintet; songs
	4) Schumann's Contemporaries นักประพันธ์ที่อยู่ร่วมสมัยกับ Schumann มีใครบ้าง	4) Chopin, Mendelssohn, Liszt

Composer	Questions	Answer
DEBUSSY	1) Debussy's Contemporaries นักประพันธ์ที่อยู่ร่วมสมัยกับ Debussy มีใครบ้าง	1) Ravel; Bartok; Prokofiev; Stravinsky; Rachmaninov; Scriabin; Granados
	2) Compare Debussy and Ravel	2) Ravel was a traditionalist, more like a neo-classicist. Similar to Debussy in many ways: Modality; parallel chords; emphasis on colour; fond of Spanish dances; fond of orientalism Differences: Debussy's melodies are fragmentary and dictated by harmony. Ravel's melodies have a clear line with a clear direction. They have considerable shape and span. Debussy's colour is often vague; Ravel's colour is bright. Debussy's texture is sometimes blurred; Ravel's texture is always transparent. So Ravel was NOT an impressionist, but a traditionalist.
จงเปรียบเทียบเดอบูว์ซีและราเวล		ราเวลเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามประเพณีนิยม เหมือนกับนักนีโอคลาสสิกมากกว่า เหมือนกับเดอบูว์ซีในมากมายหลายด้าน: ความเป็นโมดัล การใช้คอร์ดแบบคู่ขนาน การเน้นที่สีสันของเสียง ความชอบในการเดินร่าของสเปน ความชอบในคตินิยมแบบตะวันออก ความแตกต่าง: เมโลดี้ของเดอบูว์ซีประกอบไปด้วยชิ้นส่วนเล็กๆ และถูกควบคุมโดยเสียงประสาน เมโลดี้ของราเวลมีเส้นที่ชัดเจนพร้อมกับทิศทางที่ชัดเจน พวกมันมีรูปร่างและระยะเวลาที่มากพอสมควร

Composer	Questions	Answer
		<p>สีสันของเสียงของเดอบูว์ซีมักจะคลุมเครือ สีสันของเสียงของราเวลสดใส</p> <p>เนื้อหาดนตรีของเดอบูว์ซีบางครั้งคลุมเครือ เนื้อหาดนตรีของราเวลโปร่งใสเสมอ</p> <p>ราเวลจึงไม่ใช่อิมเพรสชันนิสต์ แต่เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามประเพณีนิยม</p>
	3) Ravel's compositions บทประพันธ์ของ Ravel มีอะไรบ้าง	3) Sonatine; Le tombeau de Couperin (neo-classical)
	4) Any American composers? นักประพันธ์ชาวอเมริกันที่อยู่ในสมัยเดียวกับ Debussy ได้แก่ใครบ้าง	4) Gershwin, Barber, Ives, Copland
	5) Any English composers? นักประพันธ์ชาวอังกฤษที่อยู่ในสมัยเดียวกับ Debussy ได้แก่ใครบ้าง	5) Elgar, Vaughan Williams, John Ireland (piano composer), Benjamin Britten
Others	1) Why do you choose this programme? ทำไมคุณถึงเลือกรายการแสดงนี้	<p>1.1) The four works represent four different periods: Late Baroque; Classical; Romantic and early 20th century. Different nationalities too: Italian, Austrian, German, French.</p> <p>1.2) The four works represent four different styles. late Baroque; classical, and early 20th century. German, Austrian, and French.</p> <p>1.1) เพราะบทเพลงทั้ง 4 บทเพลงที่เลือกมีความหลากหลายของยุคสมัย เช่น ยุคท้ายของยุคบาโรค ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก และบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20 รวมถึงความแตกต่างของเชื้อชาติของนักประพันธ์ เช่น นักประพันธ์ชาวอิตาลี ชาวออสเตรีย ชาวเยอรมัน และชาวฝรั่งเศส</p> <p>1.2) เพราะบทเพลงทั้ง 4 บทเพลงมีความหลากหลายของรูปแบบจากการประพันธ์ในแต่ละยุค คือยุคบาโรค</p>

Composer	Questions	Answer
		ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก และบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20
	2) Why don't you play a Romantic piece? ทำไมคุณไม่เลือกเล่นบทเพลงใน ยุคโรแมนติก	2) The programme is long enough. Also, I have played many Romantic pieces before เพราะโปรแกรมการแสดงที่เลือกมีความยาวเพียงพอ และก่อนหน้านี้ฉันได้เล่นบทเพลงประเภทโรแมนติก มาหลายเพลงแล้ว
	3) Which of the pieces do you like best and why?	3.1) I like them all, but perhaps the Debussy more. Because it gives me more opportunities to explore sound and sonority and techniques from the piano. 3.2) I like them all, but perhaps the Schubert slightly more. Because it is so beautiful, gentle, spontaneous. The harmony is sensuous. And yet all the sentiments are classically controlled.
	บทประพันธ์ชิ้นไหนที่คุณชอบมากที่สุด และทำไม	ฉันชอบทุกชิ้น แต่อาจจะชอบเดอบุสซีมากกว่า เพราะมันให้ออกาสฉันในการใช้เสียงและเสียงกังวาน รวมถึงการใช้เทคนิคจากเปียโน ฉันชอบทุกชิ้น แต่อาจจะชอบชูเบิร์ทมากกว่านิดหน่อย เพราะมันเพราะ นุ่มนวล และเป็นธรรมชาติอย่างมาก เสียงประสานของมันให้ความรู้สึกมาก ถึงกระนั้นอารมณ์ทั้งหมดก็ยังถูกควบคุมแบบคลาสสิก

ที่มา : Prof. Edward Ho อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM

เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

ตอนที่ 3

แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรรายการแสดง (Programme Note)

หัวข้อการเขียนสูจิบัตรรายการแสดง (Programme Note)

แนวทางในการเขียนรายละเอียดในเล่มสูจิบัตรการแสดงจะต้องให้อ่านทำความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเขียนอย่างชัดเจน เพื่อจะได้ตอบคำถามกับกรรมการผู้สอบได้อย่างถูกต้อง ควรเริ่มหาข้อมูลของบทเพลงที่ต้องการเล่นตั้งแต่ตอนเริ่มหัดเพลง และควรทำโปรแกรมโน้ตให้เสร็จอย่างน้อย 2 - 3 เดือนก่อนการสอบ เพื่อจะได้มีเวลาในการตรวจทาน และนำมาฝึกในการตอบคำถามในหัวข้อการถาม – ตอบแบบปากเปล่ากับกรรมการผู้สอบในหัวข้อ Viva Voce ต่อไป

แหล่งข้อมูลแนะนำสำหรับการเตรียมตัวในการค้นหาข้อมูลสำหรับการเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับบทเพลงลงในสูจิบัตรในหัวข้อ (Programme Note) ได้แก่

- 1) ข้อมูลรายละเอียดของบทเพลงจากปก CD
- 2) ข้อมูลรายละเอียดของบทเพลงจากบทนำในหนังสือโน้ตเพลง เช่น Urtext edition
- 3) ข้อมูลรายละเอียดของบทเพลงในสูจิบัตรต่าง ๆ จากการแสดงคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิก
- 4) หากมีปัญหาในด้านการเขียน หลักไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ แนะนำให้ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญในด้านนี้
- 5) ผู้สอบควรมีความรู้เกี่ยวกับด้านประวัติศาสตร์ทางดนตรีด้วยว่าลักษณะวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ รวมถึงการแต่งบทเพลงในแต่ละยุคเป็นอย่างไร เพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น
- 6) ผู้สอบควรทราบชื่อนักประพันธ์ในแต่ละยุคนอกเหนือจากนักประพันธ์จากบทเพลงที่เลือกสอบว่าในแต่ละยุคนักประพันธ์เด่น ๆ มีใครบ้าง ใครมีผลงานในลักษณะที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกับนักประพันธ์ที่เราเลือกมาบรรเลง
- 7) ผู้สอบควรทราบถึงชื่อของผลงานเด่น ๆ ในแต่ละยุค รวมถึงผลงานชิ้นอื่น ๆ ของนักประพันธ์ในบทเพลงที่เลือกมาสอบด้วยเช่นกัน
- 8) แหล่งหาข้อมูลวิชาการดนตรี เช่น
 - 8.1 สารานุกรม Oxford Grove Music
 - 8.2 หน้า Preface ของหนังสือดนตรี บางสำนักพิมพ์ได้เขียนรายละเอียดไว้ เช่น Henle / Urtext
 - 8.3 หาอ่านจากบทความ (Article) ที่เกี่ยวกับประวัติดนตรี ประวัติของบทเพลง
 - 8.4 Jstor : Music History
 - 8.5 Naxos Music Library

8.6 Website หาบบทความวิชาการ โดยจะต้องจ่ายค่าลงทะเบียนเพื่อโหลดเอกสารฉบับเต็ม
www.jstor.org เป็นต้น

8.7 Encyclopedia ทางด้านดนตรี

8.8 หนังสือในห้องสมุด

8.9 หนังสือ ABRSM : Music in Words

9) วิธีการเขียนแนะนำให้ผู้สอบหาข้อมูล และลองเขียนเองก่อนถึงแม้จะมีปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แล้วนำไปให้ครูผู้สอนแนะนำชี้แนะให้ต่อไป เพื่อปรับปรุงเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ ส่วนในด้านภาษาหากมีปัญหา ควรปรึกษาหาผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาช่วยชี้แนะต่อไป

10) ผู้สอบควรศึกษารายละเอียดด้านเนื้อหาจากเอกสารประกอบการสอบให้เข้าใจว่าเนื้อหาส่วนไหนไม่จำเป็นต้องเขียน เนื้อหาส่วนไหนที่เหมาะสมกับการเขียน เช่น ประวัติโดยทั่วไปของนักประพันธ์ ไม่จำเป็นต้องเขียน แต่หากจำเป็นจริง ๆ ก็เขียนไม่มาก แต่ต้องเป็นเรื่องราวที่เป็นสาเหตุของที่มาของบทเพลง สภาพแวดล้อมในขณะนั้น เหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่มีอิทธิพลต่อบทเพลง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีประสบการณ์ในการสอบ โดยยกตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ดังนี้

“...การเขียนลู่จิบัตร (Programme Note) คือการวิเคราะห์บทเพลงบวกกับเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรี ต้องการข้อมูลของบทเพลงอย่างแท้จริงโดยไม่ต้องเขียนบรรยายความรู้สึกของผู้เล่นลงไป...”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภันท์ จันทร์อรรถกุล, สัมภาษณ์ 13 มีนาคม 2560

“...การเขียนลู่จิบัตรไม่ใช่เป็นการให้แต่ข้อมูล แต่ต้องให้สะท้อนถึงการตีความของตนเองจากบทเพลงที่มีการคิดวิเคราะห์ว่าควรจะใส่นี้อะไรอย่างไรลงไปบ้าง ให้คิดถึงผู้ชมว่าผู้ชมอ่านแล้วจะเข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ของแต่ละบทเพลงได้หรือไม่...”

อาจารย์สันติ แสงทอง, สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2560

“...การเขียนลู่จิบัตรการแสดงต้องมีเนื้อหาที่เพียงพอเกี่ยวข้องกับบทเพลง มีความน่าสนใจในเชิงลึก...”

Bill Thomson, สอบถามเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560

3.1 แนวทางในหัวข้อการเขียนสัจฉัตรประกอบการแสดง (Programme Note)

ตัวอย่างแนวทางในการเขียนรายละเอียดข้อมูลของบทเพลงลงในสัจฉัตร ผู้วิจัยได้สรุปตัวอย่างของเนื้อหาและรูปแบบในการเขียนไว้จำนวน 7 บทเพลงโดยตัวอย่างที่ 1 – 4 ได้มาจากผู้วิจัยได้ไปเรียนวิธีการเขียนสัจฉัตรกับ Prof Edward Ho และตัวอย่างที่ 5 – 7 ได้มาจากอาจารย์ ธนาภรณ์ รัตธรรมกุลได้ไปเรียนวิธีการเขียนสัจฉัตรกับ Prof Edward Ho ได้แก่

1) Sonatas in G major, Kp. 259 and 260	Domenico Scarlatti (1685-1757)
2) Sonata in C major, K.309	W.A. Mozart (1756-1791)
3) Novellette No.1 in F major Op.21	Robert Schumann (1810-1856)
4) La Cathédral Engloutie (from Preludes book I)	Debussy (1862-1918)
5) Impromptu in G flat major Op. 90 no. 3	Schubert (1797-1828)
6) La Puerta del Vino from Preludes Book 2	Debussy (1862-1918)
7) Sonata in D major K.311	W.A. Mozart (1756-1791)

ที่มา : Prof. Edward Ho อาจารย์สอนเปียโนและอดีตกรรมการสอบวิชาเปียโนของสถาบัน ABRSM เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน นางสาวเสาวลักษณ์ อักษรศิริและอาจารย์ธนาภรณ์ รัตธรรมกุล

โดยลักษณะการเขียนรายละเอียดในสัจฉัตรการแสดงนั้นในการสอบผู้สอบจะต้องเขียนเนื้อหาทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดตั้งตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นแนวทาง แต่ในที่นี้ผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทยโดยสังเขปเพื่อความเข้าใจในตัวอย่างของเนื้อหาได้มากขึ้น โดยวิธีการเขียนรายละเอียดจะเริ่มด้วยการเขียนชื่อเพลงอย่างละเอียดเช่น Sonatas in G major, Kp 259 and 260 หรือหากเป็นบทเพลงประเภทที่มีหลายท่อนในหนึ่งเพลงควรลงรายละเอียดแต่ละท่อนให้ชัดเจนเช่น Sonata in C major, K.309 ต่อด้วยท่อนเพลง Allegro con spirit, Andante un poco adagio, Rondeau: Allegretto grazioso และชื่อผู้ประพันธ์พร้อมปีที่เกิด – เสียชีวิตเช่น Domenico Scarlatti (1685-1757)

ในส่วนของเนื้อหาของโปรแกรมทั้งหมดรวมแล้วต้องเขียนจำนวน 1,100 คำตามที่กำหนด (มากหรือน้อยกว่าได้ไม่เกินร้อยละ 10 คือ ระหว่าง 990 – 1210 คำ) โดยต้องเขียนจำนวนคำไว้ตอนท้ายของแต่ละเพลงดังตัวอย่าง เนื้อหาที่เขียนควรจะเกี่ยวกับประวัติของผู้ประพันธ์รวมถึงผลงานที่สำคัญเท่าที่จำเป็น ที่สำคัญเท่านั้นหรือเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับที่มาของบทเพลงนั้น ๆ และตามด้วยรายละเอียดของบทเพลงว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร มีจุดสำคัญในเรื่องอะไรบ้างที่เกี่ยวกับการประพันธ์ มีอิทธิพลหรือได้รับแรงบันดาลใจมาจากไหน แต่งเพื่อจุดประสงค์อะไร หรือหากเป็นบทเพลงที่มีหลายท่อนแต่ละท่อนมีลักษณะอย่างไร โน้ตเพลงในบางท่อนหรือบางตอนเป็นการเล่นเลียนแบบเสียงเครื่องดนตรีชนิดไหน เป็นต้น ทั้งหมดควรเป็นเนื้อหาที่ผู้อ่าน ๆ แล้วมีประโยชน์และทำให้เข้าใจบทเพลงนั้น ๆ มากขึ้น

จากตัวอย่างทั้ง 7 ตัวอย่างดังต่อไปนี้จะมีลักษณะการเขียนโดยการแบ่งออกเป็น 2 – 3 ย่อหน้าเป็นหลักเพื่อเป็นการแยกเนื้อหาไม่ให้ปะปนกันคือ ตัวอย่างที่ 1 – ตัวอย่างที่ 6 จะมีการเขียนซึ่งประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติของผู้ประพันธ์ ลักษณะการประพันธ์และผลงานเด่น ๆ ของการประพันธ์รวมถึงผู้ที่มีอิทธิพลในการประพันธ์เพลงของผู้ประพันธ์นั้น ๆ ย่อหน้าที่ 2 และ ย่อหน้าที่ 3 จะกล่าวถึงลักษณะของผลงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง ประวัติและที่มาของบทเพลง ข้อมูลทั่วไป และจะกล่าวถึงรายละเอียดของการวิเคราะห์บทเพลงนั้น ๆ แต่หากเป็นบทเพลงประเภทโซนาตาที่มีหลายท่อนก็จะมีมากกว่า 3 ย่อหน้าเพื่อจะวิเคราะห์บทเพลงในแต่ละท่อนให้ชัดเจนยิ่งขึ้นดังเช่นตัวอย่างที่ 7 จะมีการเขียนโดยแบ่งออกเป็น 5 ย่อหน้าคือ ย่อหน้าที่ 1 จะกล่าวถึงประวัติและลักษณะของบทเพลงโดยทั่วไปของ Mozart ย่อหน้าที่ 2 จะกล่าวถึงผลงานประเภทโซนาตาว่ามีทั้งหมดเท่าไร มีลักษณะการแต่งอย่างไร ย่อหน้าที่ 3 – 5 เป็นการวิเคราะห์บทเพลงในกระบวนที่ 1 – 3 ของบทเพลงโซนาตา

ตัวอย่างที่ 1

Sonatas in G major, Kp 259 and 260

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Domenico Scarlatti, the sixth child of Alessandro who was the great opera composer in Naples, was brought up as a versatile musician and became arguably the greatest harpsichordist in late Baroque. He became employed by the King of Portugal in 1719 to teach Princess Maria Barbara who was a talented harpsichord player. When Maria Barbara married the heir to the Spanish throne in 1733 and later became Queen of Spain, Scarlatti followed her to Madrid and remained there until his death.

The bulk of Scarlatti's compositions are harpsichord sonatas. Of the 550 or so sonatas he composed, over 100 were written for Maria Barbara. Spanish influences are found in many of his sonatas, such as dance rhythm and guitar strumming. His sonatas have only one movement and are in binary form. Some of them display daring harmony and modulations, and the fast sonatas are often like studies, exploiting one or two technical problems.

Scarlatti's sonatas have been edited by different people. His English friend Thomas Roseingrave first edited about fifty of his sonatas. Then in early 20th century the sonatas were edited by Alessandro Longo, hence the Longo numbers. In 1953 the American harpsichordist, Ralph Kirkpatrick, re-edited them, hence the Kp numbers.

Kirkpatrick discovered that over 300 of Scarlatti's sonatas are paired in terms of tonality such as tonic major and minor, and usually a slow one is followed by a fast one.

Kp 259 and 260 are paired. The former is Andante and lyrical, mainly in two part texture. Both hands share the melodic interest. Kp 260, Allegro, is fast and rhythmic, like a study in arpeggio and broken octaves, requiring crisp articulation. It contains many modulations to unrelated keys. The left-hand part has many chords suggesting guitar strumming. The texture of these two sonatas is largely homophonic, making much use of keyboard figuration. Scarlatti's sonatas anticipate the development of the Classical style. 314

ตัวอย่างที่ 1

Sonatas in G major, Kp 259 and 260

โดเมนิโก สการ์แลตตี (1685-1757)

โดเมนิโก สการ์แลตตี บุตรคนที่หกของอเลสแซนโดร อุปรากรผู้ยิ่งใหญ่ในนาเปิลส์ ได้รับการอุปการะให้เป็นนักดนตรีผู้มีความสามารถและอาจถือได้ว่าเป็นนักฮาร์ปซิคอร์ดที่เก่งกาจที่สุดในยุคบาโรกช่วงปลาย องค์กษัตริย์แห่งโปรตุเกสได้ว่าจ้างเขาในปี 1719 (2262) ให้เป็นครูผู้สอนให้กับเจ้าหญิงมาเรีย บาร์บารา ผู้ทรงเป็นนักฮาร์ปซิคอร์ดที่ทรงความสามารถ เมื่อท่านเจ้าหญิงได้อภิเษกสมรสกับองค์รัชทายาทแห่งราชวงศ์สเปนในปี 1733 (2276) และทรงเป็นสมเด็จพระราชินีแห่งสเปน สการ์แลตตีเป็นผู้ติดตามองค์ราชินีและอาศัยอยู่ในสเปนจนกระทั่งเขาเสียชีวิต

บทประพันธ์ของเขาโดยส่วนมากเป็นโซนาตาของฮาร์ปซิคอร์ด บทเพลงโซนาตา 500 บทเพลงหรือมากกว่าที่เขาได้ประพันธ์ขึ้นนั้นมีมากกว่า 100 บทเพลงที่ประพันธ์ให้เจ้าหญิงมาเรีย บาร์บารา จะพบว่าในหลายบทเพลงของเขาได้รับอิทธิพลจากสเปน เช่น จังหวะเต้นและการตีคอร์ด (Strumming) กีตาร์ บทเพลงโซนาตาของเขาจะมีเพียงกระบวนเดียว (movement) และอยู่ในรูปแบบของสัจฉิลักษณ์สองตอน (Binary Form) บางบทเพลงมีเสียงประสานที่โลดโผนและการมีการเปลี่ยนกุญแจเสียง (modulation) ส่วนบทเพลงเร็วโดยส่วนมากจะแต่งขึ้นเพื่อเป็นแบบฝึกหัด โดยนำปัญหาทางเทคนิคหนึ่งหรือสองประเด็นมาใช้

บทเพลงโซนาตาของเขาถูกปรับแก้จากหลายคน โทมัส โรเซิงเรฟ (Thomas Roseingrave) เพื่อนชาวอังกฤษของเขา ปรับแก้บทเพลงประมาณ 50 เพลง และในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ถูกปรับแก้อีกครั้งโดย อเลสแซนโดร ลองโก (Alessandro Longo) จึงกลายเป็นที่มาของ “หมายเลขลองโก” ในปี 1953 (2496) นักฮาร์ปซิคอร์ดชาวอเมริกัน ราล์ฟ เคิร์คแพทริก (Ralph Kirkpatrick) ปรับแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง จึงกลายเป็นที่มาของ “หมายเลขเคิร์คแพทริก” พบว่าโซนาตาของโดเมนิโกถูกจับคู่ใน

รูปแบบของระบบเสียงโทนาลิตี เช่น เมเจอร์และไมเนอร์โทนิค และจังหวะซ้ำมักจะตามด้วยจังหวะที่เร็ว

Kp 259 และ 260 จะถูกจับคู่กัน เพลงแรกเป็นแบบจังหวะช้าปานกลาง (Andante) และเป็นกวี โดยส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาของดนตรี (Texture) อยู่สองส่วน บทเพลงทั้งสองมีความน่าสนใจทางจังหวะดนตรีที่เหมือนกัน Kp 260 อเลโกร (Allegro) เป็นบทเพลงที่เร็วและเป็นจังหวะเหมือนกับเป็นการฝึกอาร์เปจโจ (arpeggio) และโน้ตคู่แปดแยกเสียง (Broken Octave) จำเป็นต้องมีการออกเสียงที่ชัดเจน ท่อนอเลโกรอาจประกอบไปด้วยการเปลี่ยนกุญแจเสียงไปจนถึงกุญแจเสียงที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง ในส่วนของมือซ้ายมีคอร์ดต่าง ๆ ที่ให้เล่นเหมือนการตีคอร์ด เนื้อหาของบทเพลงโซนาตาเหล่านี้โดยส่วนมากจะเป็นแบบมีเสียงแนวประสานแบบโฮโมโฟนี (Homophonic) มีการใช้กลุ่มตัวโน้ตคีย์บอร์ดในการสร้างทำนอง บทเพลงโซนาตาของสการ์แลตตีเป็นบทเพลงที่เตรียมพร้อมการพัฒนาเข้าสู่รูปแบบคลาสสิก

ตัวอย่างที่ 2

Sonata in C major, K.309

W.A. Mozart (1756-1791)

Allegro con spirito

Andante un poco adagio

Rondeau: Allegretto grazioso

Mozart was universally recognized as the greatest musical prodigy in music history, but he would not have made such remarkable achievements without his father's unstinting support. In 1762-1773 Leopold Mozart devoted himself to educating the boy and to exhibiting his accomplishments in a series of journeys that took them to various cities in Europe. During the trip Mozart met a great number of musicians and acquainted himself with the works of other composers. A particularly important influence was J.C. Bach whose lyrical themes and thematic contrast had impressed young Mozart. His Italian experience had long lasting influence on his music too, for he was very much interested in Italian opera, and his operatic conception is often reflected in his instrumental music, including the piano sonatas.

Mozart wrote eighteen piano sonatas. They show the development of Mozart's style from the Gallant Style (pleasing melodies and simple accompaniment) of his

early works through the mature works during the *Storm and Stress* to his last period when he was much influenced by Haydn. K.309 was composed in 1777 in Mannheim at the height of *Storm and Stress* which was a movement in the arts in Germany in the 1770s that promoted more drama and passion, and this sonata contains many features associated with *Storm and Stress*, including sudden dynamics and dramatic gestures. It was dedicated to Rosa Cannabich, daughter of the conductor of the famous Mannheim orchestra.

The first movement has two contrasting subjects, but the first subject has three themes and the second has two, as if they were different characters in an opera. Much of the texture suggests orchestral sounds. The second movement was a portrayal of Cannabich's daughter's character. It is entirely lyrical like an opera aria with some of the texture suggesting woodwind ensemble writing. The movement is in the form of double variation on two themes. Typical of Mozart, the melodies contain much chromaticism. The Finale is one of Mozart's grandest rondos, full of fun and incidents like an opera finale. There are many exuberant passages of tremolos that echo the Mannheim violins.

345

ตัวอย่างที่ 2

Sonata in C major, K.309 โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (1756-1791)

Allegro con spirito

Andante un poco adagio

Rondeau: Allegretto grazioso

โมซาร์ทได้รับการยอมรับให้เป็นอัจฉริยะทางด้านดนตรีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างแพร่หลายในประวัติศาสตร์ดนตรี แต่เขาผู้นี้คงไม่อาจสร้างความยิ่งใหญ่อันน่าทึ่งนี้โดยปราศจากความช่วยเหลืออย่างไม่หวังวิชาจากบิดาของเขา ในปี 1762 - 1773 (2305 - 2316) เลโอโพลด์ โมซาร์ท (Leopold Mozart) ที่ได้ทุ่มเทกายและใจในการสอนเด็กชายและนำพาเด็กชายเดินทางไปแสดงผลงานด้านดนตรีของเขาหลายครั้งหลายคราในเมืองต่าง ๆ ในยุโรป ระหว่างการเดินทางนี้ โมซาร์ทได้พบกับบรรดานักดนตรีผู้ยิ่งใหญ่มากมายและยังทำให้เขาได้รู้จักกับผลงานของนักประพันธ์อื่น ๆ หนึ่งในผู้ที่มีอิทธิพลที่สำคัญเป็นพิเศษ คือ โยฮันน์ คริสเตียน บาค (J.C. Bach) ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของทำนองหลักกวี

และการตัดกันของทำนองหลัก (thematic contrast) สร้างความประทับใจให้กับโมซาร์ทผู้เยาว์วัย ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอิตาลีได้สร้างอิทธิพลอย่างยาวนานในบทเพลงของเขาด้วยเช่นกัน เขามีความสนใจในโอเปร่าอิตาลี และแนวคิดแบบโอเปร่ามักจะสะท้อนอยู่ในดนตรีบรรเลงของเขา นั้นรวมไปถึงบทเพลงโซนาตาเปียโนของเขาด้วย

โมซาร์ทประพันธ์เปียโนโซนาตาไว้ 18 บทเพลง ซึ่งบทเพลงเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการรูปแบบของโมซาร์ทจากรูปแบบแกลแลนต์ (Gallant Style จังหวะดนตรีสร้างความเพลิดเพลินและเสียงคลอจากเครื่องดนตรีที่เรียบง่าย) ของผลงานช่วงแรกไปจนถึงผลงานช่วยวัยผู้ใหญ่ระหว่างช่วง (Sturm and Stress) ไปจนถึงช่วงวัยบั้นปลายชีวิตซึ่งเป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากไฮเดิน (Haydn) K.309 ถูกประพันธ์ขึ้นในปี 1777 (2320) โดยในเมืองมันไฮม์ (Mannheim) เป็นช่วงที่เจริญที่สุดของสมัย Sturm and Stress ซึ่งเป็นแนวคิดศิลปะอย่างหนึ่งในเยอรมันในช่วงยุคปี 1770 (2313) ที่ส่งเสริมความตื่นตาตื่นใจและการแสดงอารมณ์รุนแรงที่มากขึ้น และบทเพลงโซนาตานี้ประกอบไปด้วยเอกลักษณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ Sturm and Stress คือ การเปลี่ยนแปลงแบบกะทันหันและการแสดงอารมณ์รุนแรง บทเพลงนี้เขาอุทิศให้กับ โรซา แคนนาบิช (Rosa Cannabich) บุตรสาวของวาทยกรของวงดุริยางค์มันไฮม์ที่มีชื่อเสียง

กระบวนที่หนึ่งมีเนื้อหาที่แตกต่างกันสองเรื่อง อย่างไรก็ตามเนื้อหาในตอนแรกมีทำนองหลักสามแบบและเนื้อหามีสองแบบ ดังกับว่าเป็นตัวละครที่ต่างกันโอเปร่า เนื้อหาของดนตรีจำนวนมากแสดงออกถึงเสียงออร์เคสตรา กระบวนที่สองแสดงให้เห็นภาพตัวละครบุตรสาวของแคนนาบิช โดยเป็นบทกวีทั้งหมดเหมือนกับบทร้องเดี่ยวของโอเปร่าโดยที่เนื้อหาแนะนำบทเพลงของวงดนตรีเครื่องเป่า กระบวนนี้อยู่ในรูปแบบของการแปรทำนองดนตรีแบบ double variation โดยยึดตามทำนองหลักทั้งสอง เป็นเรื่องโดยทั่วไปของโมซาร์ทที่ทำนองเพลงจะเป็นแบบการใช้การเล่นแบบครี้งเสียง (chromaticism) กระบวนสุดท้ายของเพลงถือเป็นท่อนรอนโดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโมซาร์ทเต็มไปด้วยความสนุกสนานและเหมือนกับช่วงฉากสุดท้ายของโอเปร่า มีท่อนเพลงสั้น ๆ ที่เล่นแบบเทอร์โมโล่ (tremolos) ที่แสดงความร่าเริงที่เหมือนกับเสียงไวโอลินในมันไฮม์ก้องกังวาล

ตัวอย่างที่ 3

Novellette No.1 in F major Op.21

Robert Schumann (1810-1856)

Schumann was a typical Romantic, as evidenced in his fondness for literary and musical allusiveness and in the autobiographical nature in his music, e.g. Papillons and Carnaval. In 1834, he founded a music journal as editor and leading writer sometimes under pseudonyms: Eusebius, representing his lyrical contemplative side and Florestan, his fiery, impetuous side. These two personalities are often reflected in his music. Novellette no 1 is a good example.

Novellette is a term introduced by Schumann as a compliment to the English soprano, Clare Novello, as the title for his 8 pieces Op.21. The F major Novellette was composed in 1838 in the form of sonata rondo, dedicated to Adolph Henselt, a German pianist and composer. The opening section is chordal in the style of a March. The Trio is entirely lyrical with two wonderful and remote modulations creating magical moments. The middle section has canonic imitation based on a descending scalar motif, an influence from Bach. The march sections represent Florestan and the lyrical sections represent Eusebius. 169

ตัวอย่างที่ 3

Novellette No.1 in F major Op.21

โรแบร์ท ชูมันน์ (1810-1856)

ชูมันน์เป็นนักประพันธ์ในยุคโรแมนติก ดูได้จากความหลงใหลในวรรณกรรมและการอุปมาอุปไมยด้วยภาษาดนตรีและด้วยอัตชีวประวัติในด้านดนตรีของเขาเอง เช่น หนอนผีเสื้อกั๊กงานเฉลิมฉลอง (Papillons and Carnaval) ในปี 1834 (2377) เขาเป็นผู้ก่อตั้งวารสารดนตรี โดยในบางเวลา เขาเป็นทั้งบรรณาธิการและนักเขียนหลักภายใต้นามปากกาว่า ยูสไบอัส (Eusebius) แสดงให้เห็นถึงด้านความคิดอันแสนลึกซึ้งในบทกวีและฟอเรสตัน (Florestan) ด้านความร่าร้อนและหุนหันพลันแล่นของเขา บุคลิกทั้งสองแบบนี้มักสะท้อนอยู่ในผลงานดนตรี อย่างเช่น บทเพลง Novellette หมายเลข 1 นับเป็นตัวอย่างที่ดี

Novellette เป็นศัพท์ที่ชูมันน์เป็นผู้นำมาใช้เพื่ออุทิศให้กับนักร้องโซปราโนชาวอังกฤษ แคลร์ โนวอลล์ (Clare Novello) โดยใช้เป็นชื่อเพลง 8 บทเพลงใน Op.21 ของเขา Novellette in F Major ถูกแต่งขึ้นในปี 1838 (2381) ในรูปแบบของบทเพลงโซนาตา รอนโด อุทิศให้กับอดอล์ฟ เฮนเซลต์ (Adolph Henselt) นักเปียโนและนักประพันธ์ชาวเยอรมัน ในส่วนต้นเพลงเป็นคอร์ดดนตรีในรูปแบบของเพลงมาร์ช ท่อน Trio เป็นทริโอโดยทั้งหมดโดยมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงที่มหัศจรรย์และ

ยาวนานสร้างช่วงเวลาแห่งความอัศจรรย์ใจ ในส่วนท่อนกลางมีลูกล้อที่เข้มงวดโดยยึดตามทำนองสั้น ๆ (motif) ตามบันไดเสียงขาลง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากบาค ในท่อนมาร์ชแสดงตัวตนในส่วนของฟอเรสตัน ส่วนในท่อนกวีแสดงตัวตนในส่วนของยูสไบอัส

ตัวอย่างที่ 4

La Cathédral Engloutie (from Preludes book I)

Debussy

(1862-1918)

Debussy studied at the Paris Conservatoire planning to become a virtuoso pianist, but after several failures to win performance competitions, he turned to composition. In 1884 he won the Prix de Rome (in composition).

Debussy's music virtually represents the transition from late-romantic music to twentieth century. He realized that romanticism had reached the end and he looked forward to the future. Influenced by the French symbolists (e.g. Mallarmé, Baudelaire) and the impressionist painters (e.g. Manet and Monet), he translated colour into music and placed emphasis on timbre, colour and atmosphere, suggesting rather than describing. At the same time he explores new tonal resources on the piano. His pianism requires a new set of playing technique including pedalling. His harmony is non-functional and his texture is often blurred. His piano texture is often orchestrally conceived, with a huge variety of sonority and colour. 'The Sunken Cathedral' is an excellent example of Debussy's impressionistic art.

The work is from book 1 of the Preludes, composed in 1909-10. It was inspired by the legend of the cathedral of Ys, a city on the northern coast of France submerged in water some 1500 years ago. As the tide subsides the cathedral can be seen gradually on certain days through the mist. Typical of Debussy's impressionistic works, this piece does not have a clearly defined melodic line. The melody is fragmentary, dictated by the harmony. The chords are often built on 4ths and 5ths, like Medieval organum. The music is a mixture of tonality and modality. There are parallel chords, typical of Debussy. The textures evoke chants and the sounds of bells of the cathedral. There is a huge range of tonal sonority. 278

ตัวอย่างที่ 4

La Cathédral Engloutie (from Preludes book I)

เดอบูว์ซี (1862-1918)

เดอบูว์ซีเรียนที่โรงเรียนสอนดนตรีในปารีสวางแผนที่จะเป็นนักเปียโนผู้เชี่ยวชาญ แต่หลังจากที่ไม่สามารถเอาชนะการแข่งขันด้านการแสดงเปียโน จึงผันตัวมาด้านการประพันธ์เพลงแทน ในปี 1884 (2427) เขาได้รับทุนการศึกษาปรีซ์เดอโรม (ในด้านการประพันธ์) The Prix de Rome

ดนตรีของเขาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านจากแนวดนตรีในยุคโรแมนติกช่วงปลายสู่สมัยศตวรรษที่ 20 เกือบชัดเจน เขาตระหนักว่าดนตรีในแบบยุคโรแมนติกนั้นใกล้ถึงจุดจบแล้วและมองไปยังอนาคต ได้รับอิทธิพลโดยนักสัญลักษณ์นิยมชาวฝรั่งเศส (เช่น มาลาร์เมและบอดแลร์ Mallarmé, Baudelaire) และจิตรกรแนวอิมเพรสชันนิสม์ (เช่น มาเน่และโมนี Manet and Monet) เขาแปลงสีเป็นดนตรีและให้ความสำคัญกับสีของเสียง สีสันและบรรยากาศมากกว่าพรรณนา ในเวลาเดียวกันก็หาระดับเสียงใหม่ของเปียโน เทคนิคการเล่นเปียโนของเขาจำเป็นต้องใช้ชุดเทคนิคใหม่ซึ่งประกอบไปด้วยการใช้คันเหยียบ (Pedal) เสียงประสานของเขาและลักษณะของเสียงมักออกพรวดมัว เสียงเปียโนของเขามักออกไปทางออร์เคสตรา โดยมีความกังวานและความหลากหลายของสีสันที่เปี่ยมชัด “มหาวินาทีใต้บาดาล” เป็นหนึ่งตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของแนวศิลปะอิมเพรสชันนิสม์

ผลงานของเขาจากเล่มที่ 1 ที่ประพันธ์ขึ้นในปี 1909 -1910 (2542 - 2543) ได้รับแรงบันดาลใจจากตำนานมหาวินาที (Ys) เมืองชายฝั่งทางเหนือของฝรั่งเศสจมอยู่ใต้น้ำเมื่อ 1500 ปีก่อน เมื่อคลื่นสงบลง สามารถเห็นตัววิหารที่จะค่อย ๆ โผล่ขึ้นมาในบางวันโดยจะเห็นผ่านหมอก จากตัวอย่างผลงานแนวอิมเพรสชันนิสม์ของเดอบูว์ซี ผลงานนี้ไม่มีแนวท่วงทำนองที่นิยามไว้อย่างชัดเจน ท่วงทำนองออกไปทางไม่เป็นขึ้นเป็นอัน ซึ่งถูกควบคุมโดยเสียงประสาน คอร์ดมักจะถูกสร้างโดยยึดตามตัวโน้ตที่ 4 และ 5 เหมือนกับออร์แกนุ่ม (organum) ในยุคกลาง ดนตรีจะผสมผสานไปด้วยระบบ tonality and modality มีคอร์ดแบบขนาน (parallel chords) ซึ่งเป็นเรื่องปกติของเดอบูว์ซี บทเพลงทำให้นึกถึงเสียงของบทสวดภาวนาและเสียงระฆังของวิหารออกมา มีระดับความกังวานเป็นระดับขั้นเสียง

ตัวอย่างที่ 5

Impromptu in G flat major Op. 90 no.3

Schubert (1797-1828)

Schubert has been universally recognized as the greatest song composer in music history. Born with a melodic gift, he could write lyrical themes effortlessly, and his lyricism abounds in his symphonies, chamber music and piano works. However, he is more successful with small pieces and short form such as *Moments Musicaux* and Impromptus because his themes or melodies are complete already which need no further development. His eight Impromptus are fine examples of this art.

Impromptu means improvisation on the spur of the moment. Impromptu in G flat major was probably composed in the autumn of 1827 but it was published thirty years later. Constructed in ternary form, this beautiful piece contains heartfelt and seemingly unending melody as well as sensuous harmony and wonderful modulations, particularly the unexpected and enharmonic changes near the end of the piece. The accompaniment is typical Schubertian in that the broken chord figuration is consistent throughout the piece, creating unity. The music is spontaneous, domestic and intimate. The work has plenty of romantic sentiment, but it still maintains classical discipline with proportion and poise. 179

ตัวอย่างที่ 5

Impromptu in G flat major Op. 90 no.3

ชูแบร์ท (1797-1828)

เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่าชูแบร์ทเป็นหนึ่งในนักประพันธ์เพลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ดนตรี กำเนิดมาพร้อมกับพรสวรรค์ด้านท่วงทำนอง เขาสามารถเขียนทำนองหลักไว้อย่างง่ายดาย และแนวคิดก็วิจิตรแสดงอยู่ในซิมโฟนีของเขา ดนตรีแชมเบอร์และผลงานดนตรีเปียโนของเขามากมาย อย่างไรก็ตาม เขาประสบความสำเร็จกับผลงานเล็ก ๆ และสั้นมากกว่า เช่น โมเมนต์มิวสิกคัวซ์ และอิมพรอมทู (Moments Musicaux and Impromptus) เนื่องจากทำนองหลักหรือท่วงทำนองของเขาสมบูรณ์แบบอยู่แล้วและไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติมต่อไป อิมพรอมทูทั้งแปดบทของเขาเป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของงานศิลปะของเขา

อิมพรอมทู (Impromptu) หมายถึง การประพันธ์เพลงใช้โดยไม่มีแบบแผน เป็นไปได้ว่า อิมพรอมทูใน G แฟลต เมเจอร์ ถูกประพันธ์ขึ้นในฤดูใบไม้ร่วงปี 1827 (2370) แต่ถูกนำมาเผยแพร่ในสามสิบปีหลัง ประพันธ์ในรูปแบบ ternary form ผลงานอันสวยงามนี้ประกอบไปด้วยท่วงทำนองที่

กินใจและดูเป็นนิรันดร์ เช่นเดียวกับเสียงประสานที่ให้อารมณ์และการเปลี่ยนกุญแจเสียงอันมหัศจรรย์ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงที่คาดไม่ถึงและโน้ตเอ็นฮาร์โมนิกในช่วงใกล้ช่วงท้ายของเพลง เสียงดนตรีคลอไปกับแนวทำนองนับเป็นเอกลักษณ์ของซูแบร์ทที่เป็นแบบอย่างในชุดตัวโน้ตของคอร์ดแยกเสียง (Broken chord) ที่มีอยู่อย่างคงที่ตลอดทั้งผลงานเพลง สร้างความเป็นหนึ่งอันเดียวกัน ตัวเพลงเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เกิดขึ้นเองภายในตัวเพลง และมีความละเอียดลออ ผลงานนี้เปี่ยมล้นไปด้วยอารมณ์โรแมนติก แต่ยังคงไว้ซึ่งกฎระเบียบของดนตรีคลาสสิกด้วยส่วนลัดและความสมดุล

ตัวอย่างที่ 6

La Puerta del Vino from Preludes

Debussy (1862-1918)

Book 2

Debussy is regarded as one of the most influential and important figures in 20th century music. His life encompassed the late Romantic period and the beginnings of the 20th century, and he experienced many changes in European musical history, but he looked to the future. Influenced by the French impressionist painters, Manet and Monet, he translated colour into music and emphasized timbre, colour and atmosphere. Form and structure became secondary. In his music he combines tonality, modality and exotic scales. He was innovative in piano writing, for he thinks orchestrally and explores new playing techniques, including pedalling. His starting point in composition was the late Romantic, but the works written during 1903-1913 are impressionistic.

Debussy wrote twenty preludes in two books during 1910-1913 as a tribute to Chopin. This prelude was inspired by a picture postcard that his friend Manuel de Falla sent him from Spain. On the postcard is the gateway of the Alhambra Palace in Granada. The music is very colourful, full of Spanish character and features, such as the use of Moorish scale (Spain was invaded by the Moors in the Medieval times), the habanera dance rhythm and the sounds from guitar strumming and castanets. The piece is in ternary form with a consistent ostinato bass on the Db pedal point, providing a tonal centre. But the keys are often uncertain and the harmony is full of chromatics. The middle section is full of passion with strong dynamic contrasts and mockery elements. 245

ตัวอย่างที่ 6

La Puerta del Vino from Preludes

เดอบูว์ซี (1862-1918)

Book 2

เดอบูว์ซีถือเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญและมีอิทธิพลที่สุดในดนตรียุคศตวรรษที่ 20 ช่วงชีวิตของเขาอยู่ในยุคสมัยโรแมนติกช่วงปลายและช่วงเริ่มต้นศตวรรษที่ 20 และตัวเขาเองประสบกับการเปลี่ยนแปลงมากมายในประวัติศาสตร์ดนตรียุโรป แต่เขามองไปสู่อนาคตด้วยอิทธิพลของจิตรกรแนวอิมเพรสชันนิสม์ มาเน่และโมเน่ เขาแปลงสีให้เป็นดนตรีและให้ความสำคัญกับสีสันของเสียง สีและบรรยากาศ และให้ความสำคัญกับรูปแบบและโครงสร้างเป็นรอง ในผลงานดนตรีเขาผสมผสานระบบเสียง tonality, modality and exotic scales เข้าด้วยกัน เขามีความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์บทเพลงเปียโนทั้งการคิดให้เป็นแบบออร์เคสตราและการค้นหาเทคนิคการเล่นแบบใหม่ ๆ เช่น การใช้คันเหยียบ (Pedalling) จุดเริ่มต้นการประพันธ์เพลงของเขาอยู่ในยุคสมัยโรแมนติกตอนปลาย แต่ผลงานที่ประพันธ์ขึ้นในช่วงระหว่างปี 1903 - 1913 (2446 - 2456) เป็นแนวอิมเพรสชันนิสม์

เดอบูว์ซีประพันธ์ 20 Preludes ในหนังสือสองเล่มในช่วงปี 1903 - 1913 (2446 - 2456) โดยอุทิศให้กับ Chopin เพลงบทนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากไปรษณียบัตรของเพื่อนเขา มานูเอล เดอ ฟาลลา (Manuel de Falla) ส่งมาจากสเปน บนไปรษณียบัตรเป็นภาพประตูทางเข้าพระราชวังอัลมบราในกรานาดา (Alhambra Palace in Granada) ตัวเพลงมีสีสันเต็มเปี่ยมไปด้วยลักษณะและเอกลักษณ์ของความเป็นสเปน เช่นการใช้บันไดเสียงมัวร์ (Moors) (สเปนถูกกรุกรานโดยแขกมัวร์ในช่วงยุคกลาง) จังหวะเต้นรำฮาบาเนรา (habanera dance rhythm) และเสียงตีคอร์ดกีตาร์และกรับสเปน ผลงานนี้อยู่ในรูปแบบ Ternary form โดยมีเสียงทุ่มต่ำออสตินาโต้ (Ostinato) (วลีที่ใช้ซ้ำ ๆ กันในเพลง) คงที่ในเพดัลพอยท์ Db (โดมินันท์หรือโน้ตลำดับที่ 5) จะให้ศูนย์กลางของระดับเสียง อย่างไรก็ตาม กุญแจเสียงมักไม่แน่นอนและเสียงประสานเต็มไปด้วยโน้ตครึ่งเสียง ท่อนกลางเต็มเปี่ยมไปด้วยอารมณ์รุนแรงและมีความแตกต่างด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์ที่เข้มข้นและการเย้ยหยัน

ตัวอย่างที่ 7

Sonata in D major K.311

W.A. Mozart (1756-1791)

Allegro con spirito

Andante con espressione

Rondeau: Allegro

Mozart was a musically talented and versatile musician. His remarkable success would be impossible without his father's devotion in educating his son and in exhibiting his son's accomplishments over a series of journeys to various cities in Europe from 1762 to 1771. His learning experience during these trips bore fruits in his compositions.

The core of Mozart's over 600 compositions is in opera, which explains why his operatic conception is also found in his instrumental music, including the piano sonatas. He liked to present greater number of themes, as if they were different characters in an opera. His texture often contains dialogues as if they were operatic ensembles. His fondness of Italian opera coupled with JC Bach's lyrical style influenced his melodic writing.

Mozart composed altogether 18 piano sonatas. K.311 is a mature sonata dedicated to his cousin Maria Anna Thelka. It was composed in November 1777 in Mannheim, Germany at the summit of *Sturm und Drang* which was a movement in the arts in Germany in 1770s that promoted more drama and passion. In music, there was a preference for minor keys and more drama and passion with striking dynamic contrasts, and K311 is a fine example.

In the first movement, the first subject is almost like a piano transcription of the opening of some grand symphony with trumpets and kettledrums. It consists of two motives in contrast with the lyrical second subject. The latter sounds like a woodwind solo. The codetta material is used in the development section and in the recap the second theme appears before the first. Much of the texture, particularly in the development, reflects the sounds of the Mannheim orchestra, famous all over Europe.

The second movement is entirely lyrical and expressive like an opera aria with ensemble texture. Again, much of the texture suggests orchestral instrumental writing, such as the trill of solo violin over the quiet woodwind theme entry, strings tutti and woodwind ensemble.

The Finale is in Sonata rondo form, influenced by Haydn. It is fast, spirited and full of fun and drama. The brilliant tuttis and bravura and cadenza passages suggest concerto elements, and Mozart brought the classical piano concerto to its zenith. 363

ตัวอย่างที่ 7

Sonata in D major K.311

ไวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (1756-1791)

Allegro con spirito

Andante con espressione

Rondeau: Allegro

โมซาร์ทเป็นนักดนตรีที่มีพรสวรรค์และมากความสามารถ เขาผู้นี้คงไม่อาจสร้างความยิ่งใหญ่อันน่าทึ่งนี้โดยปราศจากความทุ่มเทในการให้การศึกษาและนำพาเด็กชายเดินทางไปแสดงผลงานด้านดนตรีของเขาหลายครั้งหลายคราในเมืองต่าง ๆ ในยุโรปในปี 1762 - 1773 (2305 - 2316) ประสบการณ์ที่เขาได้เรียนรู้ระหว่างการเดินทางนี้มีผลต่อการประพันธ์เพลงของเขาบทประพันธ์มากกว่า 600 บทเพลงของโมซาร์ทแต่งไว้สำหรับโอเปร่า เป็นสิ่งที่ยอธิบายเหตุผลว่าเพราะเหตุใดจึงพบแนวคิดแบบโอเปร่าในผลงานดนตรีบรรเลงของเขา นั้นรวมไปถึงบทเพลงโซนาตาเปียโนด้วย โมซาร์ทชอบแต่งทำนองเพลงหลักที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนกันว่ามีตัวละครที่แตกต่างกันใน โอเปร่าเรื่องหนึ่ง บทเพลงของเขามักจะประกอบไปด้วยบทสนทนา เหมือนกับวงดุริยางค์โอเปร่า ความหลงใหลในโอเปร่าแบบอิตาลีคู่กับรูปแบบบักวีของบาช (J.C.Bach) ส่งอิทธิพลในการแต่งท่วงทำนองของเขา

โมซาร์ทประพันธ์โซนาตาเปียโนรวมทั้งหมด 18 บทเพลง K.311 เป็นโซนาตาในวัยวุฒิภาวะที่แต่งให้กับลูกพี่ลูกน้องของเขา มาเรีย แอนนา เทลคา (Maria Anna Thelka) โดยถูกแต่งขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 1777 (2320) ในมันไฮม์ เยอรมัน ที่งานประชุมสุดยอดของ “สตรีม อุน ดรังก์” (summit of Sturm und Drang) เป็นแนวคิดศิลปะหนึ่งในเยอรมันช่วงประมาณปี 1770 (2310) ที่ส่งเสริมความตื่นตาตื่นใจและการแสดงอารมณ์รุนแรงที่มากขึ้น ในส่วนของดนตรีนิยมใช้กุญแจ ไมเนอร์

และสร้างความตื่นตาตื่นใจและแสดงถึงอารมณ์ที่รุนแรงมากขึ้นตัดกับพลังและความคิดสร้างสรรค์ที่น่าประทับใจ ด้วยเหตุนี้ K.311 จึงเป็นตัวอย่งที่ดีเยี่ยม

กระบวนที่หนึ่ง เนื้อหาแรกเกือบทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการถอดเสียงเปียโน (Transcription) ของฉากโหมโรงซิมโฟนีที่ตระการตาด้วยทรัมเป็ตและกลองหน้าเดี่ยว (trumpets and kettledrums) ซึ่งประกอบไปด้วยดนตรีทำนองสั้นสองทำนองซึ่งตรงกันข้ามกับเนื้อหาที่สองที่เป็นกวี ในเนื้อหาที่สองจะมีเสียงคล้ายกับการบรรเลงเครื่องเป่าเดี่ยว มีการใช้โคดาแบบสั้น (codetta) ในท่อนการพัฒนา (development) และในท่อนสรุปที่ทำนองรองปรากฏก่อนทำนองหลัก บทเพลงโดยส่วนมาก โดยเฉพาะในท่อนพัฒนาสะท้อนให้เห็นถึงเสียงออร์เคสตรามันไฮม์ ที่มีชื่อเสียงไปทั่วยุโรป

กระบวนที่สองเป็นกวีโดยทั้งหมดและแสดงอารมณ์ชัดเจนเหมือนกับบทร้องเดี่ยวของโอเปรา โดยมีการบรรเลงของวงออร์เคสตราเพื่อเป็นการเน้นย้ำ เนื้อหาเกือบทั้งหมดแนะนำบทประพันธ์ดนตรีบรรเลงออร์เคสตรา เช่น เสียงรัวของการบรรเลงไวโอลินเดี่ยวบนช่วงเริ่มบรรเลงทำนองหลักของเครื่องดนตรีเป่าที่เสียงบันการบรรเลงพร้อมกันของดนตรีเครื่องสาย (tutti) และวงเครื่องเป่า

กระบวนสุดท้ายของเพลงเป็นรอนโดโซนาตา ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากไฮเดิน เป็นท่วงทำนองที่เร็ว ร่าเริงและเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนานและความร่าเริง การบรรเลงพร้อมกันที่ยอดเยี่ยมและท่อนบทเพลงที่แสดงความหาญกล้าและชำนาญและช่วงจบเป็นการร้องเดี่ยวที่แนะนำองค์ประกอบของคอนแชร์โต (Concerto) และโมซาร์ทนำพาคอนแชร์โตของเปียโนคลาสสิกไปสู่จุดสูงสุด

ตอนที่ 4

แนวทางในการเตรียมตัวในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

ในการฝึกการเล่นโน้ตอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตและทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลงเพื่อที่จะสื่อสารออกมาให้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายหรือลักษณะของบทเพลงที่ได้กำหนดไว้ เปรียบเสมือนกับการโอนถ่ายความรู้ สู่สมองจากการกระตุ้นจากสิ่งที่เห็นและทำการแปลงไปสู่การปฏิบัติ ดนตรีก็เป็นภาษาเสียงที่ถูกออกแบบมาอย่างดีเช่นกันเหมือนกับภาษาประจำชาติหรือภาษาท้องถิ่น เป็นการเรียนรู้เพื่อการอ่าน ฝึกจากการใช้เสียงและสัญลักษณ์รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กิจกรรมเหล่านี้หากมีการทำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการคล่องแคล่ว ความเชื่อมั่นและความสามารถในการสื่อสาร ความคิดสิ่งที่แสดงออกถึงการพัฒนาองค์ประกอบของการอ่าน

การทำงานร่วมกันที่ดีจะมาซึ่งการของทักษะด้านการอ่าน ความมั่นใจในการจับใจความ และความสามารถที่จะแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ที่ได้มาจากการอ่านบทเพลง เป็นการประสานงานของการควบคุมการเคลื่อนไหวทางร่างกายและกล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นการตอบสนองของสมองที่กระตุ้นจากการมองเห็นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นการกระทำ เป็นการพัฒนาทักษะการตื่นตัวทางกายภาพ ความเชื่อมั่นและเป็นแบบฝึกให้สายตาตอบสนองต่อนิวได้

ในการเตรียมตัวสำหรับ Quick Study สิ่งแรกที่ต้องพิจารณาคือ แบบฝึกหัดเหล่านี้ไม่ได้ออกแบบสำหรับการอ่านด้วยสายตาเพียงอย่างเดียว แต่จริง ๆ แล้วเป็นการความตั้งใจที่จะดึงข้อมูลในช่วงเวลาสั้น ๆ และทำการแสดงด้วยความรู้สึกและเติมไปด้วยประสิทธิภาพให้กับผู้ชมการแสดง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมใด ๆ สำหรับการแสดงดังกล่าวจำเป็นต้องใช้วิธีการที่เน้นความมีระบบ ฝึกอย่างสม่ำเสมอ และการมีวินัยในตนเอง เหนือสิ่งอื่นใดผู้เรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับกิจกรรมเหล่านี้สำหรับเรื่องของเป้าหมาย ระยะเวลาในการฝึกฝน เพื่อให้สามารถทำการแสดงดนตรีอย่างอิสระ และเป็นแนวทางในการเล่นดนตรีในระดับสูงเพิ่มขึ้นต่อไป การวางแผนการในการฝึกซ้อมอย่างมีระบบ การเลือกแบบฝึกหัดที่ดีที่เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน เป็นการวางแผนอย่างรอบคอบ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการฝึกการเล่นโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน

ให้ทำการฝึกเป็นประจำ โดยทำจากแบบฝึกที่ง่ายไปยาก แบบต่อเนื่องจนกว่าจะสอ และควรฝึกในหลากหลายสไตล์โดยเฉพาะบทเพลงในศตวรรษที่ 20 ที่มีการเปลี่ยนคีย์ เปลี่ยนเครื่องหมายกำหนดจังหวะต่างๆ ในบทเพลงอยู่ตลอดเวลาสม่ำเสมอ ไม่ควรฝึกเฉพาะเพราะมีการสอบ แต่ควรฝึกตั้งแต่เด็ก ๆ และควรฝึกเรื่องจังหวะให้เป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งด้วย รวมถึงการฝึกเล่นประกอบให้เครื่องดนตรี

อื่นๆ (Accompaniment) ซึ่งจะเป็นการอ่านโน้ตใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอและเป็นการฝึกในเวลาอันสั้น ทำให้เรารู้จักการแก้ปัญหาในขณะที่เล่น หรือบางครั้งต้องมีการตัดโน้ตซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการฝึกและการเล่นบ่อย ๆ ในการสอบเค้าไม่ได้ดูว่าเราเล่นโน้ตถูกต้องอย่างเดียวนอกจากจะดูว่าเล่นบทเพลงออกมาแล้วภาพรวมได้ลักษณะของบทเพลงที่ถูกต้องหรือไม่ มีความเข้าใจในบทเพลงหรือไม่ นำเสนอได้อย่างน่าสนใจหรือไม่ ซึ่งการฝึกการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลันบ่อย ๆ และทำได้ดี จะมีประโยชน์ในการลดระยะเวลาในการฝึกบทเพลงใหม่ ๆ

“...สำหรับการเตรียมตัวสอบหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันนั้น ควรจะฝึกการอ่านโน้ตใหม่ ๆ มีความหลากหลายรูปแบบอย่างสม่ำเสมอให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ควรเล่นด้วยความคล่องแคล่ว มีความมั่นใจในการบรรเลง เล่นให้เหมือนกับการแสดงด้วยรูปแบบและลักษณะที่เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ ...”

Bill Thomson, สอบถามเมื่อ 14 พฤษภาคม 2560

4.1 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study)

แนวทางการใช้หนังสือในการฝึกสำหรับการเตรียมตัวในการสอบหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลของหนังสือและแบบฝึกหัดจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสอบ และผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรของสถาบัน ABRSM มาก่อน โดยจะมีทั้งในรูปแบบของแบบฝึกหัดต่าง ๆ เช่น Exercise, Etude หรือในหนังสือ Hanon และแบบฝึกหัดของ Kobalevsky เพื่อจุดประสงค์ในการฝึกด้านเทคนิค บทเพลงต่าง ๆ ประกอบด้วยบทเพลงในหลากหลายยุคสมัย โดยเน้นหนังสือหรือบทเพลงในยุคโรแมนติก เช่น บทเพลง Etude ของ Chopin บทเพลงของ Schumann, Brahms, Liszt, Mendelssohn, Tchaikovsky เป็นต้น บทเพลงในยุคอิมเพรสชันนิสม์ได้แก่ บทเพลงของ Debussy ที่จะฝึกเรื่องสีนของบทเพลง (Tone Color) และบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20 เช่น หนังสือ Spectrum ของ ABRSM บทเพลงของ Shostakovich บทเพลงที่มีลักษณะเฉพาะเช่นบทเพลงของ Bartok ที่มีการนับจังหวะแบบไม่ปกติ เพราะบทเพลงเหล่านี้จะมีผู้เล่นต้องมีความเข้าใจในลักษณะของบทเพลง ศัพท์ต่าง ๆ ที่อยู่ในบทเพลง การใช้อารมณ์ในการเล่นบทเพลงที่มีรูปแบบแตกต่างกัน รวมถึงสัญลักษณ์การใช้เพดัลในรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้เล่นเห็นแล้วต้องเข้าใจว่าจะบรรเลงบทเพลงนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามรูปแบบในระยะเวลาในการเตรียมตัวอันสั้นได้อย่างไร

ในตัวอย่างแบบฝึกนี้ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่าง 100 day programme : Quick study exercise per day คือแบบฝึกหัดการฝึกการอ่านโน้ตในทุก ๆ วันจำนวน 100 วัน โดยจะบอกว่าวันที่ 1 ควรจะ

ฝึกบทเพลงเล่มไหน ของนักประพันธ์คนไหน และควรฝึกเพลงอะไร โดยผู้สอบสามารถฝึกฝนได้ทุกวัน จำนวน 100 วัน จะทำให้การอ่านโน้ตนั้นเกิดความคุ้นเคยกับการฝึกโน้ตใหม่ ๆ เพลงใหม่ ๆ จะทำให้การเล่นโน้ตหรือบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนจะทำได้รวดเร็วและคุ้นเคยมากขึ้น รวมถึงบทเพลงที่อยู่ในหนังสือฝึกการอ่านโน้ตโดยเฉพาะ เช่น หนังสือ Sight Reading หนังสือ Right@Sight ในระดับเกรด 8 และหนังสือเพลงสอบของสถาบัน ABRSM ในระดับเกรด 6 – 7 ของปีที่ผ่านมา ๆ มาประกอบการฝึก

ผู้สอบมีเวลา 5 นาทีในการเตรียมตัวก่อนการเริ่มสอบหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) ในระยะเวลา 5 นาทีดังกล่าวผู้สอบสามารถทดลองบรรเลงบทเพลงได้โดยจะไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนที่จะสอบ เมื่อหมดเวลา 5 นาที กรรมการจะบอกให้เริ่มเล่นเพื่อทำการสอบ หากเกิดการผิดพลาดผู้สอบไม่ควรเล่นซ้ำเพราะจะทำให้เสียเวลาและอาจจะเกิดการผิดพลาดซ้ำ ๆ ในการเล่นซึ่งไม่เป็นผลดีในการสอบ ผู้สอบควรเล่นต่อไปเรื่อย ๆ แบบไม่หยุดจนจบเพลง โดยมีรายละเอียดของแบบฝึกหัดและหนังสือที่เป็นแนวทางในการฝึกดังต่อไปนี้

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
Carl Czerny	Exercises op. 299, 337, 740
Dohnányi, Ernő	Essential Finger Exercises (Piece Style : Early 20th century)
Chopin	Etude
Brahms, Johannes	51 Exercises, WoO 6 (Piece Style : Romantic)
Charles-Louis Hanon	The Virtuoso Pianist in 60 Exercises
Alfred Cortot	Rational principles of piano technique
100 day programme : quick study exercise per day follow as :	
Haughton, Alan: Rhythm and Rag, ABRSM	- 16 pieces in various popular styles Day 1 : Numbers 1 and 2 Day 2 : Numbers 3 and 4 Day 3 : Numbers 5 and 6 Day 4 : Numbers 7 Day 5 : Number 8 Day 6 : Numbers 9 and 10 Day 7 : Numbers 11 and 12 Day 8 : Numbers 13 and 14

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	Day 9 : Number 15
	Day 10 : Number 16
More Romantic Pieces (Book 1) ABRSM	<ul style="list-style-type: none"> - volumes of piano repertoire offer an ideal introduction to music from the Romantic period - featuring works by great names such as Chopin, Schumann and Debussy as well as pieces by lesser-known composers from this prolific period of piano writing - volumes are carefully graded and offer a variety of keys, time signatures and moods
	Day 11 : pages 2, 3 and 4
	Day 12 : pages 5 - 8
	Day 13 : pages 9 – 11
	Day 14 : pages 12 – 15
	Day 15 : pages 16 – 17
	Day 16 : pages 20 – 22
	Day 17 : pages 23 – 25
	Day 18 : pages 26 – 28
	Day 19 : pages 29 – 32
	Day 20 : pages 33 – 36
Spectrum 4, ABRSM	<ul style="list-style-type: none"> - a collection of 66 specially commissioned miniatures by international composers - an essential introduction to contemporary music
	Day 21 : pages 8 - 9
	Day 22 : pages 10 - 11
	Day 23 : pages 12 - 13
	Day 24 : pages 14 - 15
	Day 25 : pages 16 - 17
	Day 26 : pages 18 - 19
	Day 27 : pages 20, 21 and 23 only

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	Day 28 : pages 24 – 25
	Day 29 : pages 26 – 27
	Day 30 : pages 28 and 30 only
Robert Schumann : Album for the Young, Op. 68	- The album consists of a collection of 43 short works
	Day 31 : No. 6 - 7
	Day 32 : No. 8 - 9
	Day 33 : No. 11 and No. 17
	Day 34 : No. 21 – 22
	Day 35 : No. 26 – 27
	Day 36 : No. 28
	Day 37 : No. 33
	Day 38 : No. 35
	Day 39 : No. 41
	Day 40 : No. 42
A Romantic Sketchbook Book 2, ABRSM	- imaginative selection from the Romantic piano repertoire
	- Romantic composers, such as Schumann, Mendelssohn and Tchaikovsky, with unfamiliar pieces by lesser-known figures
	- volumes are carefully graded and offer a variety of keys, time signatures, textures and tempi
	- variety of moods and styles presented to develop interpretative skills
	Day 41 : pages 12 - 13
	Day 42 : pages 15 and 16
	Day 43 : pages 20 – 21
	Day 44 : pages 22 – 23
	Day 45 : pages 28 – 29 (one piece only)
	Day 46 : pages 34 and 35

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	Day 47 : pages 38 – 39
	Day 48 : pages 42 – 43 (Prayer only)
	Day 49 : pages 44 – 45
	Day 50 : pages 46 – 48
A Romantic Sketchbook Book 3, ABRSM	<ul style="list-style-type: none"> - imaginative selection from the Romantic piano repertoire - Romantic composers, such as Schumann, Mendelssohn and Tchaikovsky, with unfamiliar pieces by lesser-known figures - volumes are carefully graded and offer a variety of keys, time signatures, textures and tempi - variety of moods and styles presented to develop interpretative skills
	Day 51 : pages 6 – 7
	Day 52 : pages 10 – 11
	Day 53 : pages 14 and 15
	Day 54 : pages 18 – 19
	Day 55 : pages 22 – 23 (one piece only “Nalada”)
	Day 56 : pages 24 – 25 and pages 26 – 27
	Day 57 : pages 32 – 33
	Day 58 : pages 38 – 39 (Study in E only)
	Day 59 : pages 46 – 47 (Frohsinn only)
	Day 60 : pages 47 – 48 (Midsummer Magic)
More Romantic pieces Book 3, ABRSM	<ul style="list-style-type: none"> - volumes of piano repertoire offer an ideal introduction to music from the Romantic period - featuring works by great names such as Chopin, Schumann and Debussy as well as pieces by lesser-known composers from this prolific period of piano writing - volumes are carefully graded and offer a variety of keys, time signatures and moods

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	Day 61 : pages 6 – 7 (Prelude only)
	Day 62 : pages 8 and 9
	Day 63 : pages 10 – 11
	Day 64 : pages 12 – 13
	Day 65 : pages 14 – 15
	Day 66 : pages 16 – 17
	Day 67 : pages 18 – 19
	Day 68 : pages 24 – 25
	Day 69 : pages 28 – 29 and pages 34 – 35
	Day 70 : pages 38 – 39 and pages 46 – 47
More Romantic pieces Book 5, ABRSM	<ul style="list-style-type: none"> - volumes of piano repertoire offer an ideal introduction to music from the Romantic period - featuring works by great names such as Chopin, Schumann and Debussy as well as pieces by lesser-known composers from this prolific period of piano writing - volumes are carefully graded and offer a variety of keys, time signatures and moods
	Day 71 : pages 2 – 3 and page 7
	Day 72 : pages 8 – 10
	Day 73 : pages 10 – 11 (Lesson in E)
	Day 74 : pages 14 – 15
	Day 75 : pages 16 – 17
	Day 76 : pages 18 and 19
	Day 77 : pages 20 – 21
	Day 78 ; page 22 – 23 and 24 – 25
	Day 79 : pages 26 – 27 and 28 – 29
	Day 80 : page 30 – 31 and pages 34 – 35
A Romantic Sketchbook Book 4, ABRSM	- imaginative selection from the Romantic piano repertoire

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - Romantic composers, such as Schumann, Mendelssohn and Tchaikovsky, with unfamiliar pieces by lesser-known figures - volumes are carefully graded and offer a variety of keys, time signatures, textures and tempi - variety of moods and styles presented to develop interpretative skills
	Day 81 : pages 8 – 9
	Day 82 : pages 10 – 11
	Day 83 : pages 12 – 13
	Day 84 : pages 20 – 21
	Day 85 : pages 22 – 23
	Day 86 : pages 24 – 25
	Day 87 : pages 32 – 33
	Day 88 : pages 34 – 36
	Day 89 : pages 38 – 39 (Moment Musical)
	Day 90 : page 48
Franz Liszt : Short Pieces album	Day 91 : Liszt Consolation, S. 172 number 1 and 2
	Day 92 : Liszt Consolation, S. 172 number 4
	Day 93 : Liszt Consolation, S. 172 number 5
	Day 94 : Liszt Fruhling (Wiosna) : 6 Polish Songs, S.480
	Day 95 : Liszt 4 short piano pieces Numbers 1 : Sehr langsam (E major) and 2 : Lento assai (Ab major) from 5 Klavierstücke, S.192
	Day 96 : Liszt 5 Hungarian folksongs, S. 245 Number 1 : Lassan (Lento) and Number 2 : Mèrsekélve (Allegretto)
	Day 97 : Liszt 5 Hungarian folksongs, S. 245 Number 3 : Lassan (Andante) and Number 4 : Kissé élénken (Vivace)
	Day 98 : Liszt En Reve, S.207

ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	Day 99 : Liszt Fünf Klavierstücke (Five Piano Pieces) <ol style="list-style-type: none"> 1. Sehr langsam (E major) 2. Lento assai (A\flat major) 3. Sehr langsam (F\sharp major) 4. Andantino (F\sharp major) 5. Sospiri!. Andante
	Day 100 : Liszt Schummerlied mit Arabesken, S.454
More Romantic Pieces for Piano, Book 4, 5, 6 ABRSM	
Bela Batok, Mikrokosmos, Sz.107	<ul style="list-style-type: none"> - 153 pieces in 6 books - Piece Style : Early 20th century - Volumn 4 : No. 109, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 - Volumn 5 : No. 128, 130, 137, 139 - Volumn 6 : No. 146
Sergei Prokofiev	Visions fugitives, Op.22 <ul style="list-style-type: none"> - 20 piano pieces : No. 3, 4, 7, 8, 10, 11, 20 - Piece Style : Early 20th century
Dmitri Kabalevsky	30 Children's Pieces Op.27 <ul style="list-style-type: none"> - Piece Style : 20th century - Level : Late Intermediate 24 Preludes Op 38 <ul style="list-style-type: none"> - No. 1, 2, 8, 15, 20, 23
Spectrum, ABRSM	<ul style="list-style-type: none"> - Piece Style : 20 contemporary works for solo piano - has a level of difficulty of approximately Grade 5 to Grade 8 or Advanced Certificate level
Felix Mendelssohn	Songs Without Words <ul style="list-style-type: none"> - Piece Style : Romantic - 48 pieces in 8 volumes - Lieder ohne Worte, Op.19b - Lieder ohne Worte, Op.30 - Lieder ohne Worte, Op.38

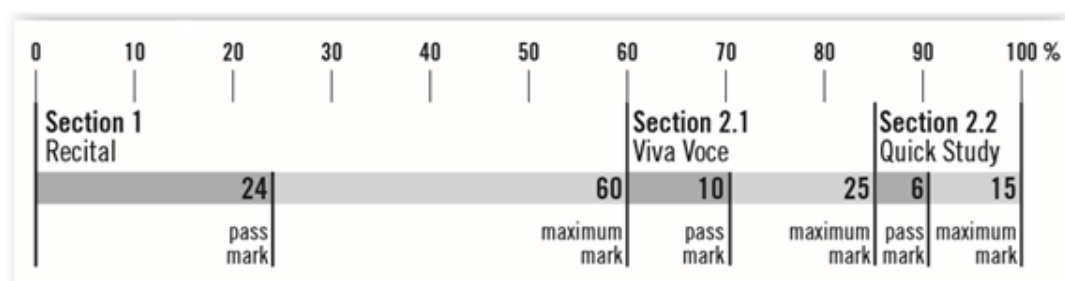
ผู้ประพันธ์ / ชื่อหนังสือ	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - Lieder ohne Worte, Op.53 - Lieder ohne Worte, Op.62 - Lieder ohne Worte, Op.67 - Lieder ohne Worte, Op.85 - Lieder ohne Worte, Op.102
Howard Ferguson (Boosey & Hawkes)	5 Bagatelles - Piece Style : Modern 1910-1975
Lennox Berkeley	Six Preludes Op.23 (1945) - Piece Style : Modern
Debussy, Claude	The Little Nigar (1909) The Little Shepherd, for piano (Children's Corner No. 5), L. 113/5 The Girl with the Flaxen Hair (La fille aux cheveux de lin) - Piece Style : Early 20th century
Dmitry Shostakovich	Preludes (24) for piano, Op. 34 - No. 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24 - Piece Style : Modern
Johnson Ed: Evans	Right@Sight - Piano Grade 8 (Advanced Level)
ABRSM: Piano Exam Pieces	Grade 6 and 7 List C exam pieces

ตอนที่ 5

เกณฑ์ในการให้คะแนน

เกณฑ์ในการให้คะแนน

การให้คะแนนในการสอบวิชาเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้ถูกออกแบบมาซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างสองส่วน โดนส่วนที่หนึ่งจะมี 60 คะแนน และส่วนที่สองจะมี 40 คะแนน โดยมีคะแนนรวมอยู่ที่ 100 คะแนน ผู้สอบจะต้องสอบผ่านแต่ละส่วนให้ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไป จะถือว่าสอบผ่าน และหากทำคะแนนได้ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไปจะได้คะแนนเกียรติคุณมั่งรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ภาพตารางเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบ

ที่มา : The Associated Board of the Royal Schools of Music, 2015. Diploma Syllabus Music Performance from 2005

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าในส่วนที่หนึ่งคือหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) คะแนนเต็ม 60 คะแนน ผู้สอบต้องมีคะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 คือ 24 คะแนน ในส่วนที่สองแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ 2.1 คะแนนในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) จะมีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ผู้สอบต้องมีคะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 คือ 10 คะแนน การสอบในหัวข้อการเขียนสัจบัตรการแสดงจะไม่มีกรให้คะแนนแยกออกมาต่างหาก แต่จะเป็นการให้คะแนนรวมอยู่ในหัวข้อ Viva Voce 2.2 คะแนนในหัวข้อการสอบการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) ผู้สอบจะต้องมีคะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 คือ 6 คะแนนถึงจะถือว่าสอบผ่าน ผู้สอบจะต้องสอบผ่านในทุกหัวข้อในทั้งสองส่วนถึงจะถือว่าสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ หากมีหัวข้อใดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งสอบไม่ผ่านก็จะถือว่าสอบไม่ผ่าน

แนวทางในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนในการสอบสามารถสรุปหัวข้อและเรื่องที่สำคัญ ๆ ในการพิจารณาคะแนนในการสอบผู้วิจัยได้รวบรวมมาจากกรรมการสอบในการสัมมนาในหัวข้อเรื่อง Next step with – New! ARSM Performance Diploma Exam กับ Mr. Bill Thomson, MA Dip

Ed DipRSAMD PGCE LRAM, ABRSM Development Executive ณ. โรงเรียนดนตรีจุฬารัตน์ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 มีรายละเอียดได้แก่

1) เรื่องการตีความของบทเพลง (Interpretation) ว่าผู้เล่นได้มีการตีความและนำเสนอได้ถูกตามลักษณะหรือรูปแบบของบทเพลงต่าง ๆ ที่เลือกบรรเลงหรือไม่ เช่น ในบทเพลงกำหนดอัตราความเร็วไว้ว่า *andante cantabile* ผู้สอบจะนำเสนอการบรรเลงประโยคแต่ละประโยคอย่างไร ทำนองที่นำเสนอเหมือนกับการร้องหรือไม่ อัตราความเร็วของจังหวะมีความเหมาะสมหรือไม่ หรือบางเพลงมีชื่อเพลงหรือกำหนดว่า *Appassionata* ผู้สอบได้เล่นด้วยอารมณ์ความรู้สึกหรือไม่รวมถึงการเชื่อมโยงกับอัตราของจังหวะของเพลงที่เลือกบรรเลงอีกด้วย หรือการสอบร้องเพลงสำหรับนักร้อง เช่นหากมีการกำหนดคำว่า *Da Capo Aria* ผู้สอบต้องมีความเข้าใจในการตีความให้ถูกต้องว่าในรอบที่หนึ่งและรอบที่สองให้ร้องตามโน้ตที่ผู้ประพันธ์กำหนด แต่พอถึงท่อน *Da Capo* ผู้สอบจะต้องร้องด้วยการใส่โน้ตประดับ (Ornament) เป็นต้น

2) การนำเสนอ (Delivery) ในด้านการนำเสนอกรรมการจะพิจารณาจากการนำเสนอชุดบทเพลงที่ผู้สอบได้เลือกมาบรรเลง และดูว่าผู้สอบสามารถนำเสนอได้ตรงกับลักษณะของบทเพลงนั้น ๆ หรือไม่ในแต่ละบทเพลง เช่น ตรงตามลักษณะของบทเพลง ตรงตามลักษณะการบรรเลงของผู้ประพันธ์หรือไม่ นำเสนอได้ถูกต้องตามรูปแบบของบทเพลงหรือไม่ รวมถึงการดูเรื่องความสามารถทางเทคนิคร่วมด้วย

3) ด้านการสื่อสาร (Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างผู้สอบหรือผู้บรรเลงกับผู้ฟัง คือกรรมการสอบว่าผู้สอบสามารถสื่อถึงบทเพลงต่าง ๆ ที่เลือกสอบโดยสามารถสื่อด้วยลักษณะของบทเพลงที่ถูกต้อง สื่อทางด้านอารมณ์ของบทเพลงได้ดี ซึ่งบทเพลงในแต่ละยุคสมัย ในแต่ละผู้ประพันธ์มีความแตกต่างกันออกไปรวมถึงผู้สอบแสดงออกจากการบรรเลงด้วยความมั่นใจหรือไม่ การเลือกชุดบทเพลงมีความน่าสนใจหรือไม่

เกณฑ์ในการให้คะแนนในรายละเอียดของแต่ละบทเพลง กรรมการจะคำนึงและให้ความสำคัญต่อ 5 เรื่องต่อไปนี้ได้แก่

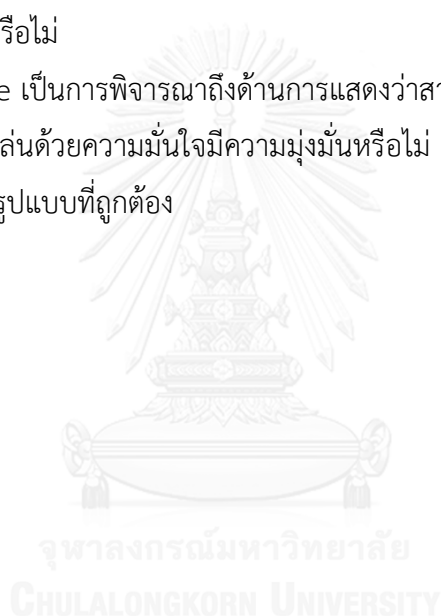
1) Pitch คือการบรรเลงด้วยโน้ตที่มีน้ำเสียงที่ถูกต้อง ถูกโน้ต มีความผิดพลาดเรื่องโน้ตมากนักน้อยแค่ไหนในแต่ละบทเพลง

2) Time เป็นการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับจังหวะต่าง ๆ เช่น บทเพลงบางบทเพลงต้องบรรเลงให้จังหวะเท่า ๆ กันทั้งเพลง แต่บทเพลงบางบทเพลงต้องบรรเลงด้วยจังหวะที่ยืดหยุ่นไม่เท่ากันเช่น บทเพลงในยุคโรแมนติกต้องมีการบรรเลงแบบ *Rubato* หรือบทเพลงที่เป็นลักษณะการเต้นรำ (Dance music) ผู้สอบจะเลือกอัตราความเร็วของจังหวะได้เหมาะสมกับลักษณะของบทเพลงหรือไม่ บางบทเพลงต้องการแสดงออกทางด้านอารมณ์ผู้สอบสามารถเลือกหรือบรรเลงด้วยอัตราความเร็วของจังหวะที่ถูกต้องหรือไม่

3) Tone เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพของเสียง (Tone Quality) สีสั่นของเสียง (Tone Color) การแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความแตกต่างของความดังเบา (Dynamic) เช่นบทเพลงของ Mozart กับบทเพลงของ Prokofiev มีลักษณะที่แตกต่างกัน ความดังเบาที่เลือกจะบรรเลงก็แตกต่างกัน ผู้สอบสามารถนำเสนอในด้านนี้ได้ถูกต้องหรือไม่

4) Shape เป็นการพิจารณาในเรื่องการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) หรือการแสดงรายละเอียดของการบรรเลงโน้ตแต่ละตัวในรูปแบบต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของเพลงตามความเหมาะสม เช่น การเล่นเสียงสั้นแบบ Staccato ซึ่งมีการเล่นอยู่หลากหลายรูปแบบ ผู้สอบสามารถเลือกที่จะบรรเลงได้เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ หรือไม่ การเล่นโน้ตประดับชนิดต่าง ๆ (Grace Note) รวมถึงการบรรเลงประโยคแต่ละประโยคในบทเพลง สามารถนำเสนอรายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้ได้ถูกต้องเหมาะสมไพอะไรหรือไม่

5) Performance เป็นการพิจารณาถึงด้านการแสดงว่าสามารถควบคุมการแสดงในภาพรวมทั้งโปรแกรมได้ดีหรือไม่ เล่นด้วยความมั่นใจมีความมุ่งมั่นหรือไม่ มีความเข้าใจในบทเพลงที่นำเสนอและเล่นด้วยลักษณะและรูปแบบที่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนนสอบในแต่ละหัวข้อในการสอบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง

วิชาเปียโน ของสถาบัน ABRSM

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการแสดง (Recital)

ระดับคะแนน	หัวข้อการแสดง(Recital)
42 - 60 คะแนน Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ตีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ในการ ตรวจสอบ	แสดงผลงานด้วยความมั่นใจ มีการโน้มน้าวใจ และ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นถึงการ รับรู้ทั้งศิลปะและเทคนิคในรูปแบบต่างๆ
36 - 41 คะแนน A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้องแสดง ให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้แสดงให้เห็น เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	แสดงผลงานอย่างมั่นใจ และแสดงให้เห็นถึงเทคนิคที่ ดีในรูปแบบต่างๆ
30 - 35 คะแนน A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	มีการแสดงผลงานที่ดี มีความเข้าใจทำให้การแสดง เต็มไปด้วยเทคนิคและความหลากหลายของดนตรี
24 - 29 คะแนน Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและได้รับ ความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	การแสดงดูแข็ง ๆ ในเรื่องของรูปแบบ ซึ่งแสดงถึง ความสามารถทางเทคนิคและบทเพลงที่อยู่ในระดับ เกินกว่าระดับ ABRSM เกรด 8
0 - 23 คะแนน Fail ไม่ผ่าน ผู้สมัครยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐานที่ กำหนดไว้	แม้จะมีความสามารถทางด้านเทคนิคและเข้าใจ ดนตรีในระดับหนึ่งแต่ยังไม่เพียงพอกับความสามารถ ในระดับนี้

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce)

ระดับคะแนน	หัวข้อการสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (Viva Voce)
19 – 25 คะแนน Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ดีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ในการ ตรวจสอบ	มีทักษะในการสื่อสารที่ดีมาก มีความรู้เกี่ยวกับเครื่อง ดนตรี สำนวน และบทเพลงเป็นอย่างดี มีความรู้ ความเข้าใจในรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรเป็นอย่างดี
16 - 18 คะแนน A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้องแสดง ให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้แสดงให้เห็น เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	มีทักษะในการสื่อสารเป็นที่น่าประทับใจ มีความรู้ เกี่ยวกับเครื่องดนตรี สำนวน และบทเพลง สามารถ จับประเด็นต่าง ๆ ในรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรได้
13 - 15 คะแนน A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	มีทักษะในการสื่อสารที่ดี มีความรู้เกี่ยวกับการทำงาน ของเสียงในเครื่องดนตรี สำนวน และบทเพลง มี ความเข้าใจรายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตรในภาพรวม
10 - 12 คะแนน Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและได้รับ ความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	มีทักษะในการสื่อสาร มีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่อง ดนตรี สำนวน บทเพลง และรายละเอียดที่เขียนใน สูจิบัตรในภาพรวม
0 - 9 คะแนน Fail ไม่ผ่าน ผู้สอบยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐานที่ กำหนดไว้	ไม่มีทักษะในการสื่อสาร มีความรู้แค่บางส่วนเกี่ยวกับ เครื่องดนตรี สำนวน และบทเพลง ไม่มีความเข้าใจใน รายละเอียดที่เขียนในสูจิบัตร

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการเขียนสื่อบัณฑิตการศึกษ (Programme Note)

ระดับคะแนน	หัวข้อการเขียนสื่อบัณฑิตการศึกษ (Programme Note)
Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ดีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ในการ ตรวจสอบ	งานเขียนมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของเนื้อหา มีความ น่าสนใจ มีความสมดุลที่ดี
A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้องแสดง ให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้แสดงให้เห็น เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	งานเขียนมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องที่น่าสนใจที่เกี่ยวกับการ แสดง มีการเตรียมงานเป็นอย่างดี
A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	งานเขียนมีรายละเอียดของเนื้อหาที่ดีที่เกี่ยวกับการ แสดง มีระดับความรู้และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและได้รับ ความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	งานเขียนมีเนื้อหาพื้นฐานของบทเพลงที่เหมาะสม และผ่านการวิเคราะห์ที่ดีอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ มี การนำเสนอเนื้อหาความรู้ได้อย่างถูกต้อง มีการ หลีกเลี่ยงภาษาทางเทคนิคเพื่อให้เข้าใจง่าย
Fail ไม่ผ่าน ผู้สอบยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐานที่ กำหนดไว้	งานเขียนไม่มีเนื้อหาพื้นฐานของบทเพลงที่เหมาะสม ไม่ผ่านการวิเคราะห์ที่ดีอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ใช้ หลักไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)
(DipABRSM)

ระดับคะแนน	หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แบบฉับพลัน (Quick Study)
12 - 15 คะแนน Distinction ผ่านด้วยคะแนนในระดับที่ตีเยี่ยม เกียรตินิยม ผู้สมัครจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานส่วนใหญ่ในการ ตรวจสอบ	การแสดงที่ยอดเยี่ยม เต็มไปด้วยเทคนิคที่ดี มีวิธีการ เล่นด้วยสัญชาตญาณที่ดี
10 - 11 คะแนน A High pass ผ่านด้วยคะแนนที่สูงหรือดีมาก ผู้สมัครจะต้องแสดง ให้เห็นมาตรฐานในการสอบและอาจจะได้แสดงให้เห็น เห็นความเป็นเลิศในบางส่วน	การแสดงที่ดี มีความน่าสนใจ สามารถเก็บ รายละเอียดส่วนมากได้ และเล่นด้วยความมั่นใจ
8 - 9 คะแนน A clear pass ผ่านแบบชัดเจน ผู้สอบแสดงให้เห็นถึงมาตรฐาน โดยรวมที่ดีในส่วนใหญ่ของการสอบ	การแสดงที่ดีแม้จะมีความไม่สมบูรณ์ทางด้านเทคนิค และมีบางจุดของรายละเอียดที่ขาดหายไป มีแนวทาง ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
6 - 7 คะแนน Pass ผ่าน ผู้สอบได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและได้รับ ความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่	การแสดงมีประสิทธิภาพในระดับผ่าน แม้จะมี ข้อผิดพลาดในบางจุดและขาดรายละเอียด มีแนวทาง ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
0 - 5 คะแนน Fail ไม่ผ่าน ผู้สอบยังไม่ได้สามารถแสดงตามมาตรฐานที่ กำหนดไว้	การแสดงไม่ผ่านความต้องการขั้นพื้นฐานของการ สอบ มีเนื้อหาและรายละเอียดน้อย มีข้อผิดพลาด เยอะ ขาดเทคนิคในการเล่นที่มีประสิทธิภาพรวมถึง ความต่อเนื่องของบทเพลง

ตอนที่ 6

สื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ

ด้านสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบ

แนวทางในเรื่องสื่อและกิจกรรมในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

สื่อการเรียนเป็นเนื้อหาที่สำคัญมากอย่างหนึ่งเนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่เป็นนามธรรม การใช้สื่อต่าง ๆ มาช่วยจะทำให้ลักษณะนามธรรมของดนตรีเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และช่วยให้มีความเข้าใจและมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ มีความช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558) สื่อการเรียนทางดนตรีสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภทที่สำคัญได้แก่ 1) บทเพลง 2) แผนภูมิและแผนภาพ 3) เครื่องดนตรี 4) สื่อประเภทเสียง 5) สิ่งพิมพ์ 6) สื่ออื่น ๆ ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพยนตร์เกี่ยวกับดนตรี รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ 7) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปการใช้สื่อต่าง ๆ ในการประกอบการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงได้ดังต่อไปนี้

ตารางสรุปการใช้สื่อต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

หัวข้อ	1. บทเพลง	2. แผนภูมิ และ แผนภาพ	3. เครื่อง ดนตรี	4. สื่อประเภท เสียง	5. สิ่งพิมพ์	6. อื่น ๆ	7. สื่อ อิเล็กทรอนิกส์
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	✓	✓		✓	✓	✓	✓
3. หัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note)	✓	✓		✓	✓	✓	✓
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study)	✓		✓		✓		✓

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่าการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการแสดงเดี่ยวสื่อที่ต้องใช้ได้แก่หนังสือโน้ตเพลงต่าง ๆ แผนภูมิแผนภาพประกอบการอธิบายความเป็นมาหรือแผนที่ของประเทศต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องและรายละเอียดในบทเพลง การฟังเพลง เครื่องเสียง เครื่องดนตรีคือเปียโนและสื่ออื่น ๆ ได้แก่ยูทูป การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การค้นคว้าหาข้อมูลตัวอย่างของเพลงทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น การเตรียมตัวในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่าต้องใช้ความเข้าใจการตีความ

ของบทเพลงที่เล่นประกอบเพื่อเข้าใจโครงสร้างของบทเพลงต่าง ๆ ต้องอาศัยการฟังเพลง การศึกษา ข้อมูลจากแผนภูมิแผนภาพประกอบในรายละเอียดเรื่องประวัติความเป็นมา สภาพแวดล้อม ที่มาของ บทเพลงต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อบทเพลงในการประพันธ์เพลงนั้นๆ และหนังสือโน้ตเพลง เป็นต้น การ เตรียมตัวสอบในหัวข้อการเขียนสัจฉัตรนอกจากผู้สอบต้องรู้จักวิธีเขียน สำนวน ไวยากรณ์ทาง ภาษาอังกฤษแล้ว ผู้สอบต้องหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากมายทางอินเทอร์เน็ต การหาหรือ การดูตัวอย่างจากสัจฉัตรที่มีอยู่แล้วตามคอนเสิร์ตต่าง ๆ รวมถึงการฟังบทเพลงเพื่อนำมาเขียน เกี่ยวกับการตีความในด้านเครื่องดนตรีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบรรเลงหรือการเลียนแบบเสียงของเครื่อง ดนตรีชนิดต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์และเนื้อหาที่สำคัญในการนำมาเขียนในสัจฉัตร และในการเตรียม ตัวในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน สื่อที่ใช้ส่วนใหญ่ได้แก่หนังสือแบบฝึกหัด ในการอ่านโน้ตดนตรีสากลและเปียโนประกอบในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอซึ่งจะเป็นผลดีต่อการ สอบในหัวข้อนี้

กิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในหัวข้อต่าง ๆ ผู้วิจัย สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางกิจกรรมประกอบการเตรียมตัวสอบในแต่ละหัวข้อ

หัวข้อ	กิจกรรม
1. หัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital)	การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ การซ้อมแสดงเสมือนจริง การ ฟังเพลง การดูคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิก
2. หัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce)	การซ้อมถาม – ตอบจากหัวข้อและข้อมูลสำคัญ ๆ การเรียนหรือการศึกษาในเรื่องประวัติศาสตร์ดนตรี ตะวันตกและทฤษฎีดนตรี
3. หัวข้อการเขียนสัจฉัตรการแสดง (Programme Note)	การสืบค้นข้อมูล การดูคอนเสิร์ตดนตรีคลาสสิก การดู ตัวอย่างสัจฉัตร การหัดเขียนสัจฉัตร
4. หัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แบบฉับพลัน (Quick Study)	การฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่าง สม่ำเสมอ

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปได้กิจกรรมที่ใช้ประกอบในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อการ แสดง (Recital) ได้แก่ การฝึกซ้อมบทเพลงที่จะใช้สอบอย่างเป็นทางการสม่ำเสมอตลอดการเตรียมตัว สอบ การซ้อมแสดงเสมือนจริงก่อนสอบเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำประมาณ 5 - 6 ครั้ง หรืออย่างน้อย 3 ครั้งก่อนสอบ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องความตื่นเต้นและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการ แสดงในแต่ละครั้งที่อาจจะแตกต่างกันออกไป การฟังเพลงจากนักเปียโนที่มีความน่าเชื่อถือ มี ความสามารถตามบทเพลงที่ผู้สอบได้เลือกสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการบรรเลง การดูคอนเสิร์ตดนตรี คลาสสิกเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีผลต่อการบรรเลงเดี่ยว ผู้สอบจะได้เห็นการแสดงจริงอย่างเป็น

ทางการ ได้เห็นวิธีปฏิบัติตัวเวลาแสดง การแต่งกาย การวางตัว วัฒนธรรมในการแสดงดนตรีคลาสสิก การควบคุมอารมณ์ บรรยากาศต่าง ๆ จากการชมคอนเสิร์ต เพื่อนำมาใช้ประกอบในการแสดงของตนเอง

กิจกรรมสำหรับหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) และหัวข้อการเขียนสรุปจิตรกรรมแสดง (Programme Note) ทั้งสองหัวข้อมีความเชื่อมโยงกันทั้งทางด้านข้อมูลในการเขียน และ การทำความเข้าใจในรูปแบบ ลักษณะ โครงสร้างของบทเพลง ประวัติความเป็นมาของผู้ประพันธ์และ ความเป็นมาของบทเพลง นอกจากนี้ผู้สอบต้องเขียนสรุปจิตรกรรมแสดงเพื่อประกอบการสอบแล้ว ผู้สอบ ต้องสามารถตอบคำถามกรรมการในวันสอบเกี่ยวกับข้อมูลที่เขียนได้ด้วย ดังนั้นผู้สอบควรมีความรู้ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก และความรู้ทางทฤษฎีดนตรีประกอบการปฏิบัติด้วย

กิจกรรมในหัวข้อการเล่นบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแบบฉับพลัน (Quick Study) คือการ ฟังซุ่มบทเพลงใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน เพื่อฝึกความเคยชิน ความเข้าใจในบทเพลงที่มีหลากหลายรูปแบบ คำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเพลง เพื่อลดความตื่นเต้นและเพิ่ม ความมั่นใจในการบรรเลง

ตอนที่ 7

ด้านการคิดวิเคราะห์

การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนก แยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อค้นหาว่ามีองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง ทำมาจากอะไร ประกอบขึ้นมาได้ อย่างไรและมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร การคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) หมายถึง ความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหา สภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้โดยมีกระบวนการในการคิดวิเคราะห์เสนอแนะ แนวทางในกระบวนการคิดในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของสถาบัน ABRSM ในหัวข้อต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเปียโน (Recital) สิ่งที่ต้องคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวเริ่มจากการศึกษารายละเอียดข้อกำหนดต่าง ๆ ในการสอบเช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการบรรเลงทั้งหมดคือจำนวน 35 นาที มีการศึกษารายชื่อบทเพลงในคู่มือประกอบการสอบเพื่อผู้สอบจะสามารถเลือกชุดโปรแกรมในการแสดงอย่างไรให้เหมาะสมกับข้อกำหนดและเหมาะสมกับผู้เล่นทั้งทางด้านความสามารถ ความถนัด เหมาะกับสรีระ เหมาะกับเทคนิคที่ผู้เล่นมีความชำนาญ ผู้สอบควรคิดว่า จะเลือกโปรแกรมการแสดงอย่างไร ที่จะทำให้มีความหลากหลายในยุคสมัยของตนตรี มีความหลากหลายในการแสดงออกทางด้านเทคนิคการแสดง มีความยาวของโปรแกรมที่เหมาะสมไม่สั้นไม่ยาวเกินเกณฑ์ที่กำหนด มีการคิดวิเคราะห์เรื่องนักประพันธ์ที่ตนเองมีความชอบมีความถนัด มีความเข้าใจในรูปแบบลักษณะการบรรเลงที่ถูกต้อง มีการตีความของบทเพลงต่าง ๆ ที่เลือกได้อย่างดี มีการแสดงออกทางด้านอารมณ์ของบทเพลงได้ถูกต้อง เมื่อได้รายการแสดงตามที่ต้องการแล้วผู้สอบควรมีการตั้งเป้าหมายไม่ว่าจะเป็นเรื่องระยะเวลาในการเรียน การจัดเวลาในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมและได้ประสิทธิภาพ มีการวางแผนว่าแต่ละบทเพลงจะมีการเรียนและการฝึกซ้อมในระยะเวลาที่เดือนต่อเพลงให้แน่ชัดเพื่อจะได้ทันตรงตามจุดประสงค์ในการสอบที่ตั้งใจไว้ การวางแผนในการซ้อมแสดงเสมือนจริงก่อนสอบอย่างน้อย 3 ครั้งขึ้นไปเพื่อลดความตื่นเต้น เตรียมความพร้อมและเพื่อปรับปรุงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการแสดงแต่ละครั้งซึ่งเป็นประโยชน์มากในการเตรียมตัวสอบในหัวข้อนี้ รวมถึงจะต้องมีการเตรียมการดูแลสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจทั้งในระหว่างการเรียนรู้การฝึกซ้อม และในวันสอบให้มีความพร้อมมากที่สุดเพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดในการเตรียมตัวสอบก่อนวันแสดง หรือวันสอบจริง

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า (Viva Voce) ผู้สอบต้องมีความเข้าใจ รายละเอียดเกี่ยวกับบทเพลงที่บรรเลงอย่างแท้จริงว่าแต่ละโน้ตแต่ละท่อนในบทเพลงผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผู้ประพันธ์ต้องการจะแสดงออกถึงเครื่องดนตรีชนิดใด ผู้สอบ

จะต้องตีความในแต่ละบทเพลงให้ถูกต้องตามรูปแบบและลักษณะที่แตกต่างกันของแต่ละเพลง ผู้สอบจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวที่เกี่ยวกับบทเพลงนั้น ๆ และสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลและแรงบันดาลใจของผู้ประพันธ์ได้ถูกต้อง ผู้สอบต้องทราบถึงผลงานในประเภทอื่น ๆ ของนักประพันธ์ที่ตนเองเลือก และนักประพันธ์ที่ร่วมสมัยคนอื่น ๆ รวมทั้งผลงานที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น ๆ หรือลักษณะการแต่งการบรรเลงที่โดดเด่นเป็นต้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตอบคำถามในหัวข้อการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการเขียนสูจิบัตรการแสดง (Programme Note) การสอบในหัวข้อนี้จะมีความสัมพันธ์กับการสอบในหัวข้อการสอบสัมภาษณ์แบบปากเปลารวมถึงการให้คะแนนจะจัดอยู่ในกลุ่มคะแนนเดียวกัน ผู้สอบควรทำความเข้าใจในข้อกำหนดและรูปแบบของการเขียนสูจิบัตรตามรายละเอียดในคู่มือการสอบคือมีการกำหนดจำนวนคำทั้งหมดที่เขียนทั้งโปรแกรมอยู่ที่จำนวน 1,100 คำ (มากหรือน้อยกว่าไม่เกินร้อยละ 10) การคิดออกแบบรูปแบบที่จะทำเพื่อที่จะนำเสนอเป็นเล่มสูจิบัตรที่สวยงาม มีเนื้อหาตรงตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เช่น การแจ้งระดับในการสอบ เครื่องมือที่ต้องการสอบ วัน เวลาที่สอบ รายชื่อบทเพลงและนักประพันธ์พร้อมทั้งปีเกิดและปีที่เสียชีวิต รายการแสดงต้องเรียงลำดับตามรายการที่จะแสดงจริงตามลำดับในวันสอบ มีการคิดวิเคราะห์และวางแผนในการเขียนรายละเอียดของแต่ละเพลงให้ดีว่าจะนำเสนอแต่ละช่วงเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง เช่น ช่วงแรกจะนำเสนอเกี่ยวกับชีวประวัติของนักประพันธ์ที่สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวกับบทเพลงนั้น ๆ หรือที่มาเป็นต้น ช่วงที่สองจะนำเสนอเกี่ยวกับรายละเอียดของบทเพลงว่ามีที่ท่อน แต่ละท่อนต้องการจะนำเสนออะไร มีการแต่งมีรูปแบบอย่างไร อิทธิพลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประพันธ์บทเพลงนั้น ๆ เป็นอย่างไรเป็นต้น

การคิดวิเคราะห์ในหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลัน (Quick Study) ในการสอบหัวข้อนี้ผู้สอบต้องการการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ ตามระดับที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอและมีความหลากหลายในรูปแบบและลักษณะของบทเพลง ผู้สอบควรคิดและมีการวางแผนการสอบว่าแต่ละวันจะฝึกซ้อมบทเพลงจำนวนกี่แบบฝึกหัด มีแบบฝึกอะไรบ้างที่เหมาะสม เพื่อทำให้เกิดความชำนาญรวมถึงมีประสบการณ์ในการอ่านโน้ตที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้ในเวลาที่จำกัดในที่นี้ผู้สอบมีเวลาเตรียมตัวในการศึกษาโน้ตต่าง ๆ ที่ได้ ต้องทำความเข้าใจกับรูปแบบและลักษณะของบทเพลงเพื่อที่จะเลือกอัตราความเร็วที่เหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ ต้องเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบทเพลงในเวลา 5 นาทีก่อนการเริ่มสอบจริง ผู้สอบต้องมีความสามารถในการมองโน้ตในภาพรวมเข้าใจประโยคของบทเพลง มีความเข้าใจถึงลักษณะของกลุ่มจังหวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีการบรรเลงที่ต่อเนื่องไม่มีการหยุดถึงแม้จะมีการเล่นผิดเพื่อรักษาอัตราความเร็วของจังหวะดังนั้นผู้สอบควรมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี

สรุปภาพรวมในการคิดวิเคราะห์ในการเตรียมตัวสอบเปียโนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในแต่ละหัวข้อผู้สอบจะต้องมีความเข้าใจในกฎเกณฑ์ที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียดและเข้าใจ ในหัวข้อการแสดงเดี่ยวผู้สอบจะต้องมีความรู้จักบทเพลงต่าง ๆ อย่างมากมายในหลากหลายรูปแบบ หลากหลายนักประพันธ์ที่แตกต่างกันพร้อมกับความเข้าใจในด้านลักษณะรูปแบบ เทคนิคที่ใช้ในการประพันธ์ในแต่ละเพลงแต่ละประเภทเพื่อช่วยในด้านการบรรเลง การตอบคำถามในการสอบสัมภาษณ์และข้อมูลเนื้อหาที่จะใช้เขียนในสูจิบัตรการแสดง ในส่วนของหัวข้อการบรรเลงบทเพลงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างฉับพลันนั้นต้องการการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอในบทเพลงที่มีรูปแบบหลากหลาย

แหล่งอ้างอิง / แหล่งข้อมูล

ภาษาไทย

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์, (2558). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา เขมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- The Associated Board of the Royal Schools of Music, (2015). *Diploma Syllabus Music Performance from 2005*. Caligraving Ltd Thetford, Norfolk.
- Devies, I. K. (1971). *The Management of Learning*. Publisher: McGraw-Hill.
- Harrow, A. (1972). *A Taxonomy of The Psychomotor Domain. A guide for developing behavioral objectives*. New York: McKay.
- Jacobson J. M. (2015). *Professional Piano Teaching*. Alfred Music. Los Angeles, CA.
- Lyke J., Haydon G., and Rollin C. (2011). *Creative Piano Teaching : Preparation for Performance Ensuring Student Success*. Stipes Publishing L.L.C. Chicago, Illinois.
- Sandor G. (1995). *On Piano Playing : Public Performance*. Schirmer Thomson Learning CA. USA.
- Simpson, E. (1972). *The Classification of Educational Objectives in The Psychomotor Domain: The psychomotor domain*. Vol. 3. Washington, DC: Gryphon House.
- Taylor K. (1996) *Principles of Piano Technique and Interpretation*. Novello and Company Limited 1981. Great Britain.

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้การสัมภาษณ์

1. อาจารย์พีรพงศ์ สุวรรณ
2. อาจารย์ภูมิ พรหมชาติ
3. อาจารย์ ดร. ชัญพงศ์ ทองสว่าง
4. อาจารย์อัสยุช จำรูญ
5. อาจารย์ธนาภรณ์ รัตธรรมกุล
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันท จันทร์อรทัยกุล
7. อาจารย์สันติ แสงทอง
8. Prof. Edward Ho
9. Bill Thomson

วันที่สัมภาษณ์

- 20 สิงหาคม 2559
 20 สิงหาคม 2559
 24 สิงหาคม 2559
 27 กันยายน 2559
 7 ตุลาคม 2559
 13 มีนาคม 2560
 15 มีนาคม 2560
 21 เมษายน 2560
 14 พฤษภาคม 2560

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

Mr. Bill Thomson, MA Dip Ed DipRSAMD PGCE LRAM

ABRSM Development Executive

หัวข้อเรื่อง Next step with - New! ARSM Performance Diploma Exam

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ณ. โรงเรียนดนตรีจูไรรัตน์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเสาวลักษณ์ อักษรศิริ เกิดเมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2514 เริ่มทำงานในตำแหน่งอาจารย์สอนเปียโน ที่สถาบันโรงเรียนดนตรียามาฮา สาขาสุขุมวิท ในปี 2531 และได้เข้าทำงานที่โรงเรียนดนตรีจูไรร์ตันในตำแหน่งอาจารย์วิชาเปียโน และตำแหน่งผู้จัดการโรงเรียนดนตรีตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2533 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2553 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต (ศป.บ) สาขาดนตรีไทยสมัยนิยม สาขาวิชา ดนตรีไทยสมัยนิยม (เครื่องมือนอกเปียโน) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2557 ได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

